

นโยบายด้านการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมของอังกฤษ

แปลและเรียบเรียง

จาก

All Our Futures : Creativity,
Culture and Education

จัดทำโดย

คณะกรรมการที่ปรึกษาแห่งชาติด้านการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
(National Advisory Committee on Creative and Cultural Education)

เสนอต่อ

รัฐมนตรีกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา

สารบัญ

	หน้า
ข้อกำหนดและลักษณะการดำเนินงาน	1
รายนามคณะกรรมการ	2
บทนำและบทสรุป	3
ภาค 1: เழுญหน้ากับอนาคต	
1. สิ่งที่ทำหายการศึกษา	15
2. การศึกษาเชิงสร้างสรรค์	27
3. การศึกษาเชิงวัฒนธรรม	45
4. การตอบสนองความท้าทาย	63
ภาค 2: สมดุลใหม่	
5. การพัฒนาหลักสูตร	75
6. การสอนและการเรียนรู้	107
7. ยกระดับมาตรฐาน	133
ภาค 3: ภายนอกโรงเรียน	
8. การพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วน	147
9. การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร	175
10. การอบรมบุคลากร	191
ภาค 4: ยุทธศาสตร์แห่งชาติ	
มองไปข้างหน้า	211

คำนำ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา รัฐบาลสหราชอาณาจักรได้ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษามากเป็นพิเศษ ซึ่งจะเห็นได้จากในปี พ.ศ. 2540 รัฐบาลได้จัดพิมพ์สมุดปกขาวเรื่องความเป็นเลิศในโรงเรียน ขึ้น ซึ่งจุดมุ่งหมายของสมุดปกขาวนั้น ก็เพื่อยกระดับมาตรฐานความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคำนวณเป็นหลัก

เมื่อเวลาผ่านไป รัฐบาลสหราชอาณาจักรพบความจริงว่า ความเป็นเลิศในโรงเรียนที่มุ่งเน้นเฉพาะความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคำนวณ นั้น ไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้องที่สุดของระบบการศึกษาที่จะต้องเผชิญกับหลายสิ่งหลายอย่างที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว นายโทนี แบลร์ นายกรัฐมนตรี จึงได้จุดประกายความคิดใหม่ให้นักการศึกษาของอังกฤษว่า เป้าหมายของเราคือการสร้างชาติที่มีการใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์ของทุกๆ คน เพื่อสร้างเศรษฐกิจแบบใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง ซึ่งเราจะแข่งกันด้วยสมอง มิใช่ด้วยกำลัง

การจุดประกายความคิดในมุมมองใหม่ ทำให้สองกระทรวงหลักทางด้านการศึกษา และวัฒนธรรม ได้แก่ กระทรวงการศึกษา และการจ้างงาน และกระทรวงวัฒนธรรม สื่อสารและการกีฬาได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาแห่งชาติด้านการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมขึ้น เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในด้านการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนด้วยการเรียนทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา

นโยบายด้านการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมของอังกฤษ เล่มนี้ คือ รายงานที่เป็นผลงานสำคัญของคณะกรรมการที่ปรึกษาแห่งชาติด้านการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ที่รัฐบาลของสหราชอาณาจักรใช้เป็นยุทธศาสตร์แห่งชาติในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ซึ่งมีเนื้อหาสาระควรรค่าแก่การศึกษาอยู่ มีใช้น้อย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่าบรรดาองค์ความรู้ด้านการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมในโลกนี้ล้วนแต่จุดประกายความคิดเพื่อส่องทางปัญญาแก่กันและกัน จึงได้จัดแปลและจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้เพื่อเปิดโลกทัศน์ทางปัญญาสู่การสร้างสรรค์ใหม่ ที่สอดคล้องและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่สังคมและวัฒนธรรมของเรา

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ข้อกำหนดและลักษณะในการดำเนินงาน (Terms of Reference)

คณะกรรมการที่ปรึกษาแห่งชาติด้านการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม(National Advisory Committee on Creative and Cultural Education) ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2541 โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (Secretary for Education and Employment) ฯพณฯ นายเดวิด บลังเคตต์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา (Secretary for Culture, Media and Sport) ฯพณฯ นายคริส สมิธ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) โดยมีข้อกำหนดและลักษณะในการดำเนินงาน ดังนี้

เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในด้านการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนด้วยการเรียนในและนอกระบบ นั่นคือเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในปัจจุบันและเพื่อให้ข้อเสนอสำหรับหลักการ นโยบาย และการปฏิบัติ

รายงานฉบับนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการศึกษาในและนอกระบบโรงเรียนแก่เยาวชนจนกระทั่งอายุ 16 ปี นั่นคือ จนถึงที่สุดการศึกษาภาคบังคับ การพิจารณาของเราดำเนินไปโดยสอดคล้องกับการทบทวนหลักสูตรแห่งชาติ ที่รัฐบาลได้วางแผนไว้ และยังรวมถึงข้อเสนอแนะเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรแห่งชาติไว้ด้วย รวมทั้งข้อเสนอแนะสำหรับยุทธศาสตร์สำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมที่มีลักษณะกว้างขึ้น

รายนามคณะกรรมการ

ศาสตราจารย์ เค็น โรบินสัน (ประธาน)

ศาสตราจารย์ ลูวิส มินคิน (รองประธาน)

ศาสตราจารย์ อีริค โบลตัน CB

ดอร์น เฟรนด์

ลินด์ซีย์ ฟรายเออร์

ศาสตราจารย์ ซูซาน กรีนฟิลด์

วาเลอรี แชนนอน

เลนนี่ เฮนรี CBE

ดอร์น โฮลเกต

เดม แทมซิน อิมิลัน

โคลฟ์ โจนส์

จูดิธ เคลลี OBE

ศาสตราจารย์ เซอร์ ฮาโรลด์ โครโต Kt. FRS

เซอร์ เคลาส์ โมเซอร์ KCB, CBE, FBA

เซอร์ ไชมอน แรทเทิล Kt., CBE

ลอร์ด สโตน แห่ง แบล็คฮีธ

ศาสตราจารย์ เฮเลน สตอรัย

แคโรล เทรเนอร์

เจ้าหน้าที่วิจัย

มาธิลดา จูเบิร์ต

เจ้าหน้าที่ธุรการ

ลินน์ กรีน

มหาวิทยาลัยยอร์วิค

มหาวิทยาลัย เซฟฟิลด์ ฮัลแลม

อดีตหัวหน้าผู้ตรวจสอบอาวุโส (Formerly Senior Chief Inspector)

นักแสดง/นักแสดงตลก

รองประธาน Engage the National Association of Gallery Education

มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด

ผู้อำนวยการการศึกษา ดาร์บีเชียร์

นักแสดง/นักแสดงตลก

ผู้อำนวยการด้านการศึกษา คณะระบำฟินิกซ์

ครูใหญ่ โรงเรียนแฮมสเต็ด ลอนดอน

ประธานบริหาร คาร์ลตัน เทเลวิชั่น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์ โรงละครเวสต์ ยอร์กเชียร์

มหาวิทยาลัยซัสเสกส์

ประธาน Basic Skills Company

วาทยกร

กรรมการผู้จัดการ มาร์ค แอนด์ สเปนเซอร์

นักออกแบบแฟชั่น

ครูใหญ่ โรงเรียนประถม เซนต์โยนิเฟส อาร์ชี ซาลฟอร์ด

บทนำและบทสรุป

วัตถุประสงค์ของรายงาน

1. ในปี 2540 รัฐบาลได้จัดพิมพ์สมุดปกขาวเรื่อง “ความเป็นเลิศในโรงเรียน” เอกสารดังกล่าวบรรยายถึงการศึกษาในฐานะเป็นการลงทุนที่สำคัญในเรื่องของทรัพยากรมนุษย์สำหรับคริสต์ศตวรรษที่ 21 โดยได้มีการให้เหตุผลสนับสนุนว่าหนึ่งในปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาคือการมีความคาดหวังในความสามารถของเยาวชนต่ำ และได้กล่าวว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องยกระดับขวัญ แรงจูงใจ และความภาคภูมิใจในตนเองให้สูงขึ้นในโรงเรียน จุดมุ่งหมายหลักของสมุดปกขาวนั้นคือการยกระดับมาตรฐานในความสามารถในการอ่าน เขียนและการคำนวณ แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะเผชิญกับความท้าทายที่การศึกษากำลังเผชิญอยู่ และสมุดปกขาวก็ตระหนักในเรื่องนี้ โดยได้กล่าวด้วยว่า

หากเราจะเตรียมพร้อมเพื่อรับคริสต์ศตวรรษที่ 21 แล้ว เราจะต้องทำมากกว่าปรับปรุงทักษะทางการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ เราต้องการการศึกษาที่กว้างไกล ยืดหยุ่นได้ และมีแรงจูงใจ การศึกษาดังกล่าวต้องตระหนักถึงความสามารถที่ต่างกันของเด็กๆ ทุกคนและให้ผลเป็นเลิศสำหรับทุกคน

เอกสารดังกล่าวเน้นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการปลดปล่อยความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ของเยาวชนทุกๆ คน และย้ำว่าความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของสหราชอาณาจักรและความสอดคล้องทางสังคมขึ้นอยู่กับเรื่องนี้

2. รายงานนี้ให้เหตุผลสนับสนุนว่าแผนงานแห่งชาติเพื่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับกระบวนการดังกล่าว เราจึงได้ยกเรื่องพัฒนาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมมาพิจารณา เราพิจารณาว่ามีอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง เราศึกษาการให้บริการการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน ประเมินโอกาสและอุปสรรคต่างๆ และจัดทำยุทธศาสตร์แห่งชาติ เมื่อกล่าวถึงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ เราหมายถึงรูปแบบของการศึกษาที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการมีความคิดและการ

เป้าหมายของเราคือการสร้างชาติที่มีการใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์ของทุกๆ คน เพื่อสร้างเศรษฐกิจแบบใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง - ซึ่งเราจะแข่งขันด้วยสมองมิใช่ด้วยกำลัง

นายโทนี แบลร์
นายกรัฐมนตรี

...เราไม่สามารถวางใจในพวกหัวกะทิที่มีอยู่จำนวนน้อยได้ ถึงแม้ว่าจะได้รับการศึกษาสูงเพียงใดหรือได้รับค่าตอบแทนสูงเพียงใด เราต้องการให้มีการสร้างสรรค์ ความกล้าได้กล้าเสีย และความคงแก่เรียนในประชาชนทุกคน

นายเดวิด บลิ่งเคตต์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การศึกษาและการจ้างงาน

แสดงออกของเยาวชน เมื่อกล่าวถึงการศึกษาเชิงวัฒนธรรม เราหมายถึงรูปแบบของการศึกษาที่ช่วยให้เขาเหล่านั้นสามารถอยู่ในสังคมที่มีค่านิยมทางสังคมและการดำเนินชีวิตซับซ้อนและหลากหลายเพิ่มขึ้นได้ด้วยความรู้สึกในทางบวก เราเสนอว่าให้มีความสัมพันธ์อย่างมากระหว่างการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และการศึกษาเชิงวัฒนธรรม กับกระบวนการเกี่ยวกับวิธีการสอนและประเมิน และความสมดุลระหว่างหลักสูตรของโรงเรียนและการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและโลกในวงกว้างมากขึ้น

เราต้องเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ จากสิ่งที่เคยเป็น “ส่วนเสริม” การศึกษา ทักษะ การอบรม และการจัดการ และทำให้แน่ใจว่าการสร้างสรรค์กลายเป็นเนื้อแท้ของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด

าพณฯ นายคริส สมิธ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
วัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา

เนื้อหาของรายงาน

3. รายงานนี้มีแนวความคิดหลักอยู่ 5 ประการ คือ

ความท้าทายของการศึกษา

การศึกษาเผชิญกับความท้าทายที่เกิดขึ้นโดยไม่มีแบบแผนมาก่อน การเผชิญความท้าทายเหล่านี้เรียกร้องให้เกิดการจัดลำดับความสำคัญใหม่สำหรับการศึกษา ซึ่งรวมถึงการย้ำเน้นที่หนักหน่วงยิ่งขึ้นถึงเรื่องการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และการศึกษาเชิงวัฒนธรรม และการสร้างสมดุลใหม่ระหว่างการสอนและหลักสูตร

ศักยภาพในเชิงสร้างสรรค์

การมีความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งเป็นไปได้ในกิจกรรมของมนุษย์ทุกสาขา รวมทั้งศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทั้งในการทำงาน ในการเล่น และในการทำกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวันของเรา ทุกคนมีความสามารถในการสร้างสรรค์และมีต่างๆ กันไป เมื่อแต่ละคนพบความสามารถในการสร้างสรรค์ของตน จะพบว่ามียุทธวิธีพลอย่างมาต่อความมีศักดิ์ศรีของตัวเองและการประสบความสำเร็จโดยรวม

อิสระและการควบคุม

การสร้างสรรค์ไม่ใช่เรื่องของ การปล่อยไปตามชะตากรรม การประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์อย่างจริงจังขึ้นอยู่กับความรู้ การควบคุมปัจจัยต่างๆ และการนำความคิดไปใช้ การศึกษา

เชิงสร้างสรรค์นั้นต้องมีความสมดุลระหว่างการสอนความรู้และทักษะ และการสนับสนุนนวัตกรรม โดยนัยนี้ การศึกษาเชิงสร้างสรรค์มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาเชิงวัฒนธรรม

ความเข้าใจในวัฒนธรรม

เยาวชนใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้น การศึกษาต้องช่วยให้เขาเหล่านั้นเข้าใจและเคารพค่านิยมทางวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ รวมทั้งกระบวนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางวัฒนธรรม แรงขับเคลื่อนในการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมคือความสามารถของมนุษย์ในการเกิดความคิดและการกระทำที่สร้างสรรค์

วิธีการดำเนินงานที่เป็นระบบ

การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมไม่ใช่วิชาที่บรรจุในหลักสูตร แต่เป็นหน้าที่โดยทั่วไปของการศึกษา การจะส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมให้ได้ผลนั้นต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่เป็นระบบ นั่นคือยุทธศาสตร์ที่สร้างความสมดุลระหว่างหลักสูตรของโรงเรียน วิธีการสอน และการประเมิน วิธีการที่โรงเรียนติดต่อกับผู้อื่นและแหล่งความรู้อื่นๆ รวมทั้งการอบรมและพัฒนาครูและบุคคลอื่นๆ

กลุ่มเป้าหมายของรายงาน

4. รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างๆ อย่างเป็นทางการและข้อเสนอแนะของเราหลายข้อนั้นก็เรียกร้องให้เกิดการปฏิบัติของรัฐบาลในหลายระดับ แต่การศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเด็ก เยาวชน ผู้ปกครอง นายจ้าง ผู้ที่ยังทำงานอยู่ ผู้ที่ไม่ได้ทำงานหรือเกษียณอายุแล้ว ด้วยเหตุนี้ รายงานฉบับนี้จึงเขียนขึ้นเพื่อผู้อ่านในวงกว้าง

- สำหรับผู้ปกครอง ที่ต้องการให้การศึกษามอบโอกาสที่ดีที่สุดสำหรับบุตรหลานของตน
- สำหรับครูและครูใหญ่ที่เล็งเห็นศักยภาพและความสำคัญของความสามารถของเยาวชน
- สำหรับกรรมการโรงเรียน ที่ต้องการให้โรงเรียนของตนมีชีวิตชีวาด้วยพลังและความสำเร็จ
- สำหรับองค์กรอื่นๆ ที่มองตนเองในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาของเยาวชนและผู้ที่ต้องการให้มีวิธีที่ดีขึ้นในการทำงานกับเยาวชน
- สำหรับผู้นำด้านธุรกิจและสหภาพที่ตระหนักถึงความจำเป็นในการมีแนวทางใหม่ๆ เพื่อเตรียมเยาวชนให้พร้อมที่จะรับกับลักษณะของการทำงานที่เปลี่ยนแปลง

เหนืออื่นใด เป้าหมายของเราคือเพื่อกระตุ้นให้เห็นความจำเป็นในการวางยุทธศาสตร์แห่งชาติที่รวบรวมพลังของบุคคลกลุ่มต่างๆ ที่เอ่ยมาร่วมกันในการจัดสร้างการศึกษาชนิดที่มีทั้งสาระและรูปแบบที่เยาวชนต้องการอยู่ในขณะนี้ และเพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถเผชิญกับอนาคตที่ยากลำบากและไม่แน่นอน

เหตุผลที่ต้องดำเนินการ

5. ในขณะที่เป็นโอกาสอันดีที่จะส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชน เพราะ
- รัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์และความเข้าใจในวัฒนธรรมให้กับเยาวชนทุกคนโดยผ่านการศึกษา ในขณะที่เดียวกัน รัฐบาลก็กำลังเริ่มแบบแผนใหม่ๆ ในการให้ทุนสนับสนุนหลักสูตรต่อเนื่องต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกเฉพาะทาง และนวัตกรรม
  - กลุ่มนักธุรกิจต้องการให้การศึกษาให้ความสำคัญมากขึ้นในการส่งเสริมความสามารถด้านการสร้างสรรค์ของเยาวชน การพัฒนาการทำงานเป็นทีม ทักษะทางสังคม และความสำคัญของการสื่อสาร
  - องค์กรด้านวิชาชีพและองค์กรต่างๆ หลายองค์กรมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนานวัตกรรมด้านความร่วมมือกับการศึกษา โดยการเยี่ยมชม การอยู่ประจำ และการประสานสัมพันธ์
  - เทคโนโลยีใหม่ๆ กำลังก่อให้เกิดหนทางสู่การเกิดความคิด ข้อมูลข่าวสาร ผู้คนและองค์กรทั่วโลก รวมทั้งเกิดวิธีใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ การแสดงออกของบุคคล การแลกเปลี่ยนและความเข้าใจทางวัฒนธรรม

โอกาสเหล่านี้มีมาก แต่ความยุ่งยากก็มีมากเช่นกัน

6. ประเด็นเรื่องการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นเกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตลอด โดยได้รับอิทธิพลจากสิ่งอื่นๆ นอกเหนือรูปแบบและเนื้อหาของหลักสูตรการศึกษาในระบบ อิทธิพลเหล่านี้รวมถึงวิธีการสอน ขนบธรรมเนียมประเพณีของโรงเรียน ซึ่งครอบคลุมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และการจัดลำดับความสำคัญของชาติที่เป็นพื้นฐานของการบริการทางการศึกษา จากการทำตามการปรึกษาหารือ เราได้พบเห็นความตึงเครียดบางประการในการจัดการศึกษาในปัจจุบัน
- หลายคนที่ได้มีส่วนร่วมในการตอบการสอบถามของเราเชื่อว่าการจัดลำดับความสำคัญและความกดดันในปัจจุบันด้านการศึกษาเป็นเครื่องยับยั้งความสามารถในการสร้างสรรค์ของเยาวชนและของผู้สอน มีความกังวลใจเป็นพิเศษในเรื่องตำแหน่งและสถานะของวิชาศิลปศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีความกังวลใจเป็นพิเศษว่าการศึกษาทางวิทยาศาสตร์กำลังสูญเสียความสำคัญภายใต้ความกดดันปัจจุบัน
  - หลายๆ โรงเรียนกำลังทำงานที่ตื้นตันและยาก แต่กลับพบว่าพวกเขายังทำอยู่ต่อไป ทั้งๆ ที่สภาพการณ์เป็นเช่นนั้น ซึ่งอาจเป็นปัญหาด้านการรับรู้มากกว่าข้อเท็จจริง โดยที่ยังไม่มีหลักฐานใดที่จะแสดงให้เราหรือรัฐบาลเห็น อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงของการรับรู้เช่นนี้และข้อเท็จจริงที่ว่ามันแพร่หลายเพียงใด เป็นหลักฐานชัดเจนของตัวปัญหานั้นเอง
  - องค์กรภายนอก - พิพิธภัณฑสถาน ละคร หอศิลป์ วงดนตรี และอื่นๆ--สามารถเป็นผู้ให้แก่ภาคการศึกษาในระบบได้อย่างดี หลายองค์กรได้จัดตั้งโครงการทางการศึกษาและโครงการขยายโอกาส (outreach programmes) ขึ้น มีการให้เหตุผลที่ไม่อาจโต้แย้งได้ให้มีการร่วมมือทำงานกันใกล้ชิดขึ้น และเราได้พบ

ว่ามีความกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกัน หลายคนกล่าวว่าโครงการทางการศึกษาของตนได้รับทุนสนับสนุนน้อยและการทำงานดังกล่าวมีลำดับความสำคัญต่ำ

- มีความกังวลใจเป็นพิเศษ (concerns) เกี่ยวกับอุปทานของครูและขอบเขตของการฝึกหัดครูในปัจจุบัน ให้ความสำคัญกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ และเชิงวัฒนธรรมมากน้อยเพียงใด

7. สารที่รายงานนี้ต้องการสื่อเป็นหลักคือความจำเป็นในการมีสมดุลใหม่ในการศึกษา คือ ในการจัดลำดับความสำคัญของชาติ ในโครงสร้างและลำดับเนื้อหาของหลักสูตรโรงเรียน ในวิธีการสอนและการประเมิน ในความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานอื่นๆ เราคิดว่าได้เกิดการสูญเสียสมดุลในการศึกษาไปนับเป็นเวลาหลายปีแล้ว ทั้งนี้ ได้มีความพยายามที่จะทำให้การอภิปรายในระดับชาติเรื่องการศึกษาซึ่งได้แสดงออกในรูปของทางเลือกที่มีรูปแบบเฉพาะ (exclusive alternatives) หรือแม้แต่ที่มีความเห็นขัดแย้งกัน (dichotomics) ตัวอย่างเช่น ในฐานะตัวเลือกระหว่างศิลปศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ระหว่างหลักสูตรแกนหรือหลักสูตรกว้างๆ ระหว่างมาตรฐานทางการศึกษาหรือการสร้างสรรค์ ระหว่างเสรีภาพหรือการบังคับใช้วิธีการสอน เราโต้แย้งว่าความแตกแยกนี้ไม่เป็นประโยชน์เลย การที่จะตระหนักศักยภาพของเยาวชนและการยกระดับมาตรฐานของความสำเร็จและแรงกระตุ้นนั้นต้องรวมถึงเรื่องเหล่านี้ทั้งนั้น การสร้างสภาพการทำงานร่วมกันอย่างถูกต้องและการจะก่อให้เกิดสมดุลในการศึกษาเป็นเรื่องเร่งด่วนและซับซ้อน ตั้งแต่การจัดทำนโยบายแห่งชาติไปจนถึงการสอนในชั้นเรียน

โครงสร้างของรายงานฉบับนี้

8. รายงานฉบับนี้แบ่งเป็น 4 ภาค ในภาคแรกเราได้ให้คำนิยามและวางกรอบของคำว่าการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ในภาค 2 เราพิจารณาถึงความเกี่ยวข้องของหลักสูตรของโรงเรียน การสอนและการประเมินผล ในภาค 3 เราให้เหตุผลสนับสนุนการร่วมมือกันบนพื้นฐานกว้างๆ ระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานอื่นๆ และพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับทรัพยากรและการอบรม ในภาค 4 เรานำเสนอข้อเสนอแนะโดยละเอียด สำหรับเป็นกรอบในการวางยุทธศาสตร์แห่งชาติ ข้อเสนอของรายงานมีดังนี้

ภาคที่ 1: เเชิฐุหน้ากั้บอนาคต

1. สิ่งที่ทำทหายการศึกษา

การศึกษาทั่วโลกนั้นต้องเผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่ทำทหายซึ่งไม่คาดคิดมาก่อนอยู่มาก ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี สังคม และบุคคล ผู้วางนโยบายในทุกที่ที่ต้องเน้นความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนา ‘ทรัพยากรมนุษย์’ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การสามารถปรับตัวให้เหมาะสม และการมีความสามารถในการสื่อสารมากขึ้น เราเห็นด้วยว่าจะต้องมีการทบทวนสมมติฐานเบื้องต้นบางอย่างเกี่ยวกับระบบการศึกษาของเรา โดยจำเป็นต้องมีหนทางใหม่ๆ ที่อยู่บนรากฐานของ

แนวคิดที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับความสามารถของเยาวชน และเกี่ยวกับว่าจะส่งเสริมแรงกระตุ้นและความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างไร และเกี่ยวกับทักษะและความถนัดที่พวกเขาต้องมี การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานในการบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้

2. การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์

มีแนวคิดผิดๆ หลายประการเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ บางคนคิดว่าการสอนเชิงสร้างสรรค์เป็นการขาดระเบียบในการศึกษา บางคนเห็นความสามารถในการสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่คนเพียงบางคนเท่านั้นที่มี แทนที่จะเป็นของคนหลายคน บางคนคิดว่าการสร้างสรรค์เป็นเรื่องเกี่ยวกับศิลปะเท่านั้น ในความเห็นของเรานั้น การสร้างสรรค์เกิดขึ้นได้ในทุกๆ สาขาของกิจกรรมของมนุษย์ และเยาวชนและผู้ใหญ่ทุกคนมีความสามารถในการสร้างสรรค์ การพัฒนาความสามารถเหล่านี้ต้องมีความสมดุลระหว่างทักษะและความเข้าใจในการสอน และการส่งเสริมเสรีภาพในการสร้างสิ่งใหม่ๆ และในการเสี่ยง

3. การพัฒนาเชิงวัฒนธรรม

วัฒนธรรมก็เช่นกันที่มีคนชอบนำไปเกี่ยวข้องกับศิลปะเสมอๆ อย่างไรก็ตาม เราให้ความหมายของศิลปะในคำนิยามที่กว้างขึ้นของวัฒนธรรมทางสังคมซึ่งรวมถึงผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีต่อการดำรงชีวิตและการมีปฏิสัมพันธ์เพิ่มขึ้นระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ กัน เยาวชนจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือเพื่อจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม อันตรายของการไม่สามารถทนรับวัฒนธรรมได้ทำให้งานนี้เป็นสิ่งสำคัญลำดับแรก เราเห็นว่าการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นเกี่ยวข้องกันอย่างยิ่งและมีการแสดงให้เห็นนัยที่นำไปปฏิบัติได้สำหรับหลักสูตรและสำหรับห้องเรียน

4. เผชิญหน้ากับความท้าทาย

ในส่วนนี้ เรารวบรวมเหตุผลสนับสนุนการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเข้าด้วยกันและแสดงให้เห็นในหลักการว่าเหตุผลเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้เผชิญกับความท้าทายในการศึกษาที่เราได้ชี้แจงไว้แล้ว ในภาคที่สองเราจะกล่าวถึงการนำไปปฏิบัติ

ภาค 2: สมดุลใหม่

5. การพัฒนาหลักสูตร

การนำหลักสูตรแห่งชาติมาใช้มีประโยชน์มากมาย แต่ก็มีความยากลำบากสำหรับ หลักการ โครงสร้างและระดับของข้อกำหนดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องมีการแก้ไขประเด็นปัญหาเหล่านี้ เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มในโรงเรียนมากขึ้น ภายในกรอบที่สาธารณชนสามารถตรวจสอบได้ ทุกโรงเรียนควรมีการ ทบทวนข้อกำหนดเกี่ยวกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ทั้งที่อยู่ภายในและนอกเหนือหลักสูตรแห่งชาติ

6. การสอนและการเรียนรู้

การมีความคิดสร้างสรรค์นั้นสามารถ ‘สอน’ กันได้ ครูสามารถมีความคิดสร้างสรรค์ในการสอนได้ และสามารถส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ของนักเรียน ทั้งนี้ บทบาทของครูผู้สอนนั้นคือการรับรู้ความสามารถในการสร้างสรรค์ของเยาวชน และการช่วยทำให้เกิดสภาวะที่จะเกิดความสามารถเช่นนั้น

ไ

ด้

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์นั้น รวมถึงการทำให้เยาวชนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมลึกซึ้งขึ้น ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญทั้งในตัวเองและเพื่อการส่งเสริมการศึกษารูปแบบต่างๆ ซึ่งมีความละเอียดอ่อนต่อการเปลี่ยนแปลงและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

7. ยกระดับมาตรฐาน

การประเมินและการตรวจสอบมีบทบาทสำคัญในการช่วยยกระดับมาตรฐานของความสำเร็จในโรงเรียน แต่จะต้องเป็นการส่งเสริมและไม่กีดขวางการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ทั้งนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องมีโครงสร้างสมดุลใหม่ระหว่างเป้าหมายที่ตั้งไว้ในหลักสูตรแห่งชาติที่ต่างชนิดกัน และระหว่างรูปแบบต่างๆ และบรรทัดฐานของการประเมินและการตรวจสอบ การยกระดับมาตรฐานไม่ควรหมายถึงการทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มิเช่นนั้นวัตถุประสงค์ของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมจะ

เกิดการล้บสน

ภาค 3: ภายนอกโรงเรียน

8. การพัฒนาความร่วมมือในลักษณะหุ้นส่วน

ขณะนี้ โรงเรียนต่างๆ สามารถทำงานร่วมกับบุคคลหรือองค์กรประเภทต่างๆ เพื่อส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ประโยชน์ของการร่วมมือที่เป็นผลสำเร็จ และบทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นต่างกันไป แต่ก็เป็นส่วนเสริมซึ่งกันและกัน มีการปฏิบัติที่ดีอยู่มาก แต่ก็มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องจัดตั้งระบบการให้ทุนสนับสนุน การอบรม และการรับประกันคุณภาพที่ดีขึ้นเพื่อให้การร่วมมือกันนั้นมีประสิทธิภาพ

9. งบประมาณสนับสนุนและทรัพยากร

ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นของโรงเรียนต่างๆ ได้ลดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งครั้งหนึ่งองค์การบริหารการศึกษาระดับท้องถิ่นคอยให้ความช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

ล

ซึ่งจำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อก่อให้เกิดบริการเหล่านี้ในทิศทางใหม่ๆ และมีจินตนาการในทั้งระยะสั้นและระยะยาว ทั้งยังมีแหล่งเงินทุนสนับสนุนใหม่ๆ มากมายสำหรับโรงเรียนและองค์กรต่างๆ โดยผ่านวิธีการและความริเริ่มใหม่ที่หลากหลายรูปแบบใหม่ๆ ของการร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลและหน่วยงานที่สนับสนุนงบประมาณเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้มีการนำทรัพยากรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ง

10. การอบรมบุคลากร

ข้อกำหนดใหม่ๆ ในการฝึกหัดครูก่อให้เกิดความยากลำบากสำหรับอนาคตของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม จึงต้องมีการลงมืออย่างเร่งด่วนเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ามีจำนวนครูที่ได้รับการอบรมเพียงพอเรายังเห็นบทบาทใหม่ๆ สำหรับการพัฒนางานวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องและความจำเป็นในทบทวนการจัดลำดับความสำคัญในการให้ทุนสนับสนุน โดยจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ใหม่ๆ ในการอบรมผู้เชี่ยวชาญ

เฉพาะทางมากกว่าครู ต้องมีการปรับปรุงคุณภาพของการอบรมสำหรับคนทำงานกับเยาวชนเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนเกิดการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

ภาค 4: ยุทธศาสตร์แห่งชาติ

เรายินดีที่ได้เห็นรัฐบาลมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์และความเข้าใจในวัฒนธรรมในหมู่เยาวชน เราขอเสนอแนะว่ารัฐบาลควรจะประสานยุทธศาสตร์แห่งชาติเพื่อส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานที่สูงขึ้นสำหรับการให้บริการและผลสัมฤทธิ์ ยุทธศาสตร์นี้ควรจะรวมถึงการปฏิบัติของรัฐบาลเองและหน่วยงานระดับชาติต่างๆ สำหรับหลักสูตรของโรงเรียน การตรวจสอบ และการฝึกหัดครู ทั้งยังควรจะรวมถึงการปฏิบัติขององค์การบริหารการศึกษาระดับท้องถิ่นและโรงเรียนและขององค์กรอื่นๆ ในระดับชาติและภูมิภาค ในรายงานฉบับนี้ เราได้ให้ข้อเสนอแนะอย่างกว้างๆ ซึ่งจะช่วยกำหนดกรอบของยุทธศาสตร์นี้ ในภาค 4 เรานำข้อเสนอแนะนี้มารวมไว้ด้วยกัน โดยชี้ให้เห็นว่าข้อเสนอแนะต่างๆ นั้น เกี่ยวข้องกันอย่างไรและกำหนดว่าข้อเสนอแนะบางข้อควรได้รับการปฏิบัติในช่วงเวลาใดและโดยผู้ใด ข้อเสนอแนะทั้งหมดนี้มุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ 3 ประการด้วยกันคือ

- ก. เพื่อให้มั่นใจว่ามีการตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมอย่างชัดเจนและมีกำหนดไว้ในนโยบายของโรงเรียน ในหลักสูตรของโรงเรียน และในนโยบายของรัฐบาลสำหรับหลักสูตรแห่งชาติ
- ข. เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าครูและผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ ได้รับการกระตุ้นและการอบรมในการใช้วิธีและอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะช่วยให้เยาวชนเกิดการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์และความเข้าใจในวัฒนธรรม
- ค. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและองค์กรภายนอกซึ่งในขณะนี้นับเป็นสิ่งสำคัญในอันที่จะก่อให้เกิดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมที่เยาวชนต้องการและควรได้รับ หากมีการบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ ประโยชน์ก็จะตกอยู่ที่เยาวชนทุกคน ภาคการศึกษาและสังคมโดยรวม

รายงานนี้สำคัญเพียงไร

9. การยกระดับมาตรฐานการศึกษากำลังได้รับความกังวลใจเป็นอย่างยิ่ง โรงเรียนและภาคการศึกษาโดยทั่วไปก็รู้สึกว่าจะมีรายงานต่างๆ ท่วมทับไปหมด แล้วรายงานฉบับนี้เล่า มีความสำคัญอย่างไร สำหรับบางคนแล้ว สารสำคัญของรายงานนี้อาจดูเหมือนจะไขว่ไขวไปจากการยกระดับมาตรฐาน แต่เราไม่คิดเช่นนั้น เราก็มองความหวังในสิ่งเดียวกันกับคนอื่นๆ ทุกคน นั่นคือ การศึกษาจะช่วยให้ลูกหลานของเราได้ใช้ประโยชน์จากตนเองให้มากที่สุด และใช้ประโยชน์จากโอกาสและความไม่แน่นอนที่พวกเขาเผชิญอยู่ในโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนี้ได้อย่างไร เราขอลองตั้งคำถามที่อาจมีผู้ถามเกี่ยวกับรายงานฉบับนี้

ดังต่อไปนี้

1. จริงหรือไม่ที่การเน้นเรื่องของการสร้างสรรค์และวัฒนธรรมจะทำให้เกิดความไขว่เขวจากความสนใจหลักในเรื่องของการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณ

เราไม่ได้สนับสนุนการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในฐานะทางเลือกของการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณ แต่เราเห็นความมีประโยชน์กับความต้องการอย่างเท่าเทียมกันสำหรับคนยุคนี้ และของผู้ที่อยู่ในยุคสมัยต่อไปในอนาคต เราสนับสนุนความจำเป็นในการมีมาตรฐานระดับสูงในการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ ซึ่งมีความสำคัญอยู่ในตัวอยู่แล้ว โดยสามารถช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ การสอนและการเรียนอย่างสร้างสรรค์นั้นสามารถช่วยสร้างความสามารถในการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณได้เท่าเทียมกัน ซึ่งนับเป็นความสามารถเสริม มิใช่วัตถุประสงค์ที่ขัดแย้งกัน รัฐบาลและผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาส่วนใหญ่ตระหนักถึงเรื่องนี้เป็นอย่างดี

2. การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการยกระดับมาตรฐานการศึกษาอย่างไร

ความสามารถนั้นมีอยู่หลายรูปแบบ และไม่ควรจะให้คำจำกัดความโดยนัยทางการศึกษาวิชาการแบบดั้งเดิมเท่านั้น ความสามารถทางวิชาการเพียงอย่างเดียวไม่สามารถประกันความสำเร็จได้ เด็กทุกคนมีความสามารถนอกเหนือการศึกษาแบบดั้งเดิม เด็กที่มีความสามารถเชิงวิชาการสูงอาจมีจุดแข็งในด้านอื่นที่เคยถูกละเลย เด็กที่มีความยากลำบากในเชิงวิชาการอาจมีความสามารถที่โดดเด่นในด้านอื่น การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิง วัฒนธรรมที่เราเสนอนี้จะช่วยยกระดับมาตรฐานการศึกษาได้เช่นกัน กุญแจสำคัญก็คือต้องทำให้พบว่าเด็กมีความสามารถด้านใด จากนั้นความมั่นใจในตนเองและความภูมิใจในตนเองก็จะเพิ่มขึ้นและผลการปฏิบัติงานโดยรวมก็จะดีขึ้น มาตรฐานระดับสูงในการบรรลุความสำเร็จในการสร้างสรรค์

นี้

น

จำเป็นต้องใช้พลังมากเช่นเดียวกับงานวิชาการแบบดั้งเดิม

3. รายงานนี้มีผลอะไรกับการช่วยเหลือให้เยาวชนได้มีงานทำหรือไม่

เรามีชีวิตอยู่ในโลกที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่นายจ้างยังคงต้องการมาตรฐานการศึกษาที่สูง พวกเขา กำลังมีความต้องการมากขึ้นกว่านั้นด้วย เขาต้องการคนที่สามารถปรับตัว เล็งเห็นแหล่งเส้นสายในการติดต่อ มีความคิดใหม่ๆ สามารถสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ นี่เป็นความจริงในการทำงานหลายๆ สาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เศรษฐกิจแบบใหม่ที่ใช้ความรู้เป็นพื้นฐานนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับความสามารถเหล่านี้มากยิ่งขึ้น ธุรกิจหลายชนิดกำลังจ่ายเงินสนับสนุนการเรียนวิชาที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ จ่ายค่าสอนทักษะและการมีทัศนคติที่จำเป็นต่อความสำเร็จทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ระบบการศึกษาของเราไม่ได้ออกแบบมาเพื่อส่งเสริม

4. คณะกรรมการชุดนี้เป็นกลุ่มคนที่รณรงค์หาเสียงเพื่องานศิลปะหรือไม่

รายงานนี้มีได้เป็นการหาเสียงเรื่องใดโดยเฉพาะ หากแต่เป็นการแสดงความห่วงใยในเรื่องผลประโยชน์ของนักวิชาชีพและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับความสมดุลและการจัดลำดับความสำคัญของการศึกษาในขณะที่เรากำลังเข้าสู่คริสต์ศตวรรษที่ 21 สมาชิกของเรามาจากอาชีพและพื้นฐานต่างๆ กัน ซึ่งรวมถึง วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ การศึกษา และธุรกิจ การประสบความสำเร็จด้านการสร้างสรรค์นั้นเห็นได้ชัดในด้านศิลปศาสตร์ แต่ก็จำเป็นที่จะต้องประสบความสำเร็จในสาขาอื่นๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์และธุรกิจด้วยเช่นกัน

5. นี่เป็นการกลับมาของความคิดในการสอนแบบก้าวหน้าในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2503-2512 หรือไม่

ไม่ใช่ เรากำลังให้ความสำคัญสนับสนุนสมดุลใหม่ระหว่างการเรียนรู้ความรู้และทักษะและการมีเสรีภาพในการคิดนวัตกรรมใหม่ๆ และการทดลอง เป็นระบบการศึกษาที่จะช่วยอุปถัมภ์และเป็นช่องทางให้เกิดความสามารถอันหลากหลายในหมู่เยาวชน และให้โอกาสแก่ทุกคนที่จะประสบความสำเร็จตามศักยภาพของตน

นี่คือเหตุผลว่าทำไมเราจึงเชื่อมโยงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์เข้ากับการศึกษาเชิงวัฒนธรรม

6. ขณะนี้ครูผู้สอนก็มีความกดดันมากอยู่แล้ว ข้อเสนอแนะเหล่านี้จะยิ่งเพิ่มภาระให้พวกเขาหรือไม่

ครูที่ดีหลายคนและโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่นหลายโรงเรียนกำลังทำในสิ่งที่เรา เสนอแนะอยู่ เราต้องการที่จะเน้นย้ำความสำคัญของงานของพวกเขาและจัดตั้งการจัดลำดับความสำคัญแห่งชาติสำหรับการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในทุกโรงเรียน หลักสูตรนั้นมีเนื้อหามากเกินไปแล้วและเราคิดว่าควรลดลงเหลือ เราต้องการให้ครูมีเสรีภาพมากขึ้นที่จะใช้ทักษะทางอาชีพและการสร้างสรรค์ของเสรีภาพที่มากขึ้นในห้องเรียนสำหรับครูจะช่วยส่งเสริมการสอนอย่างสร้างสรรค์และจะเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์

มองไปข้างหน้า

10. ประเด็นปัญหาที่เรากำลังศึกษาอยู่ในรายงานนี้จำเป็นสำหรับคุณภาพและมาตรฐานโดยรวมของการศึกษา นอกจากนั้น ยังเป็นการยากในการให้คำจำกัดความ การวางนโยบายและการปฏิบัติ เราได้พบว่าในกลุ่มของเราเองเมื่อมีการอภิปรายกันในเรื่องนี้มีทั้งความตื่นตัวและเกิดความรู้มากมาย เราได้มีโอกาสซึ่งปกตินับเป็นเรื่องยากที่จะพบกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาต่างๆ และพูดคุยกันในหมู่คนที่มาจากพื้นฐานต่างกัน เราได้พบเสมอ ว่าความคิดและคุณค่าที่เราคิดว่าเป็นเรื่องเฉพาะของสาขาของเรานั้นเป็นเรื่องร่วม

กันสำหรับเราทุกคน บ่อยครั้งเหลือเกินที่การศึกษาของเราเองมิได้สอนให้เราเป็นเช่นนั้น เราพยายามจะพูดตรงๆ และชัดเจนถึงสิ่งที่เราสนใจเป็นพิเศษ เราได้พยายามสร้างสมดุลในการอภิปรายถึงการให้นิยามและหลักการ โดยมีข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และเป็นไปได้ เราไม่ได้เจาะลึกถึงรายละเอียดของทุกๆ ประเด็นที่เรายกขึ้นมา เราไม่ได้พิสูจน์ความถูกต้องของข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นในทุกแง่มุม หน้าที่ของเราคือทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความลึกและความกว้าง ระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติและระหว่างรายละเอียดกับความรวบรัด ในการจัดพิมพ์รายงานฉบับนี้ เราเชื่อด้วยพลังที่มีมากขึ้นกว่าตอนที่เริ่มทำว่าหน้าที่ที่เราได้ระบุไว้เป็นเรื่องเร่งด่วนและเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่อาจทัดทานได้ และประโยชน์ของความสำเร็จนั้นมีมากและหากอยู่เฉยๆ ไม่ทำอะไรเลยก็จะก่อให้เกิดผลเสียหายที่ร้ายแรง

11. ในบทนำของรายงานเรื่องความเป็นเลิศในโรงเรียน (กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน 2541) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานได้โยนเป้าหมายของรัฐบาลในเรื่องของการศึกษากับเรื่องที่สำคัญตามลำดับ 5 ประการดังนี้

- ความจำเป็นในการเอาชนะความเสียเปรียบทางเศรษฐกิจและสังคม
- การสร้างสรรค์ให้เกิดความยุติธรรมมากขึ้นภายในระบบการศึกษา
- การกระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจ
- ความสามารถในการแข่งขันในเชิงเศรษฐกิจ
- การดึงความสามารถของแต่ละบุคคลออกมา

12. เราเชื่อว่าเป็นการจัดลำดับความสำคัญที่ถูกต้องสำหรับการศึกษาและทุก ๆ เรื่องนั้นมีความเกี่ยวข้องกัน เป้าหมายของเราคือแสดงให้เห็นว่าเราสามารถดำเนินการเรื่อง เหล่านี้ได้โดยใช้วิธีที่เป็นระบบในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานที่สูงขึ้นในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในทุกสาขาวิชา เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างศิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสาขาวิชาหลักอื่นๆ ในการศึกษา และเพื่อกระตุ้นให้เกิดความร่วมมืออย่างกว้างขวางระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอก เราเห็นว่าทุกอย่างเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เห็นศักยภาพของเยาวชนและช่วยส่งเสริมคุณภาพของชีวิตในระดับชาติและความสำเร็จของแต่ละบุคคลซึ่งเป็นวัตถุประสงค์สูงสุดของการศึกษา

13. รากฐานของการศึกษาในปัจจุบันนั้นได้วางไว้มาตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยได้รับการออกแบบให้เหมาะกับความต้องการของโลกในยุคที่กำลังเปลี่ยนแปลงเพราะอุตสาหกรรม เราจัดทำรายงานฉบับนี้ในขณะที่ศตวรรษใหม่กำลังจะเริ่มขึ้น ความท้าทายที่เราเผชิญอยู่ในขณะนี้มีความยิ่งใหญ่พอกันแต่มีลักษณะต่างกันไป หน้าที่ที่ต้องปฏิบัติคือไม่ใช่กระทำสิ่งที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ในครั้งนั้นให้ดีขึ้น หากเป็นการคิดใหม่ ถึงวัตถุประสงค์ วิธีการและระดับการศึกษาในสภาวะแวดล้อมใหม่ๆ รายงานฉบับนี้ให้เหตุผลสนับสนุนว่าไม่มีระบบการศึกษาใดที่จะเป็นการศึกษาระดับโลกโดยไม่มี การให้คุณค่าและบูรณาการ การสร้างสรรค์เข้าไปในการเรียนการสอน ในหลักสูตร ในการจัดการและการเป็นผู้นำ และโดยไม่มี การเชื่อมโยงสิ่งนี้เข้ากับการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงและความ

บทที่ 1 สิ่งที่ทำทลายการศึกษา

การให้การศึกษาเพื่ออนาคต

1. ประเทศต่างๆ ทั่วโลกกำลังจัดระบบการศึกษาของตนใหม่ เนื่องจากกำลังถูกห้อมล้อมไปด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจและสังคม ทุกหนทุกแห่งมองว่าการศึกษาคือหนทางสำคัญในการช่วยให้คนและประเทศสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ โรงเรียนมีหน้าที่ที่ซับซ้อน เราหวังให้การศึกษาเป็นเครื่องช่วยเตรียมเยาวชนสู่โลกของการทำงานและความเป็นอิสระทางด้านเศรษฐกิจ ช่วยให้เยาวชนสามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างมีประโยชน์ในสังคมที่มีความรับผิดชอบ ช่วยให้เยาวชนอยู่ในสังคมที่ต้องมีความอดทน มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเหนืออื่นใด อาจเป็นไปได้ว่าเราหวังให้การศึกษาช่วยเยาวชนในการสร้างชีวิตที่มีความหมายและจุดมุ่งหวังในอนาคตที่เราแทบจะไม่สามารถคาดเดาได้ คำถามที่มาจากทุกๆ คนที่มีส่วนเกี่ยวข้องก็คือ จะสามารถทำได้อย่างไร การศึกษาแบบใดที่เป็นที่ต้องการในความเห็นของเรา คำตอบนั้นมียากกว่าการเพิ่มปริมาณการศึกษาและมากกว่าการทำให้ดีขึ้นกว่าที่เราเคยทำมาแล้ว แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทบทวนการตั้งสมมติฐานเบื้องต้นบางประการที่การศึกษาได้ใช้เป็นพื้นฐานตลอดมา เราต้องการแนวทางใหม่ๆ เนื่องจากความท้าทายที่เราทุกคนเผชิญอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน ความท้าทายเหล่านี้คืออะไรบ้าง

ลำดับความสำคัญอย่างหนึ่งของรัฐบาลคือการสร้างเศรษฐกิจในเชิงสร้างสรรค์เป็นผลสำเร็จ และเป็นแหล่งสำคัญของการทำงานในอนาคต หนทางเดียวที่เราจะแข่งขันในสิ่งใหม่ๆ นี้ได้คือด้วยการใช้ความสามารถของประชาชนของเรา

นายโทนี แบลร์
นายกรัฐมนตรี

ความท้าทายด้านเศรษฐกิจ

2. เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้และคุณลักษณะส่วนบุคคลของเยาวชน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีสำหรับโลกที่การทำงานกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและในระยะยาว

สิ่งหนึ่งที่คนคาดหวังมากที่สุดจากการศึกษาทั่วไป คือการช่วยให้เยาวชนสามารถหางานทำได้เมื่อออกจากโรงเรียน ระบบการศึกษาแบบปัจจุบันในอังกฤษเริ่มต้นขึ้นด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาปี พ.ศ. 2487 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนหนึ่งได้รับการวางแผนให้ผลิตแรงงานสำหรับเศรษฐกิจแบบอุตสาหกรรมในยุคหลังสงคราม โดยที่มีการประมาณการ

เป้าหมายสำคัญของเรายังคงจะต้องเป็นความสามารถในการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณ หากไม่มีทักษะพื้นฐานเหล่านี้ ก็จะไม่มีความเป็นไปได้ที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดจากส่วนที่เหลือของหลักสูตร อย่างไรก็ตาม สำหรับการทำงานใน

ว่าจะมีผู้ใช้แรงงานประมาณร้อยละ 80 และเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ และทำหน้าที่ด้านเสมียนอีกราวร้อยละ 20 กว่า 50 ปีหลังจากนั้นบริบทของเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง ในบางสาขาของงานนั้น สัดส่วนนี้กลับกันเสียด้วยซ้ำ ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั่วโลกทั้งในด้านลักษณะของงานและรูปแบบของงาน

อนาคตนั้น ข้าพเจ้าได้ตระหนักเสมอมาว่าความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการปรับตัว และทักษะในการสื่อสารจะมีความสำคัญด้วยเช่นกัน เราจะต้องทำให้เยาวชนสามารถพัฒนาศักยภาพในการสร้างสรรค์ของตน และสามารถเผชิญกับความท้าทายพื้นฐานต่างๆ ที่ประเทศของเรากำลังประสบอยู่

ฯพณฯ นายเดวิด บลิ่งเคตต์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การศึกษาและการจ้างงาน

ลักษณะของงาน

3. เป็นเวลาหลายปีแล้วที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงสมดุระหว่างการทำงานแบบดั้งเดิมที่ต้องการแรงงานและงานด้านอุตสาหกรรมกับงานซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการให้บริการประเภทต่างๆ ผลที่ตามมาก็คือ ธุรกิจต่างๆ ทั่วโลกมีความต้องการการศึกษาที่พัฒนา ‘ทรัพยากรมนุษย์’ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการสื่อสาร การสร้างสรรค์ และการคิดประดิษฐ์นวัตกรรมใหม่ๆ ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการที่ไม่หยุดนิ่งสำหรับธุรกิจต่างๆ ในการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ และบริการใหม่ๆ และการปรับแนวทางการบริหารและระบบการทำงานให้สามารถทันต่อสภาวะทางการตลาดซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการสร้างสรรค์นั้นจำเป็นสำหรับธุรกิจทุกประเภทและในการทำงานทุกชนิด รวมทั้งการผลิตและการค้าขายแบบดั้งเดิมด้วย และยังเป็นจุดสำคัญของการขยายตัวอย่างรวดเร็วและไม่หยุดนิ่งของเศรษฐกิจของโลกอีกด้วย

ศิลปะ ธุรกิจ และสังคมนั้นเกี่ยวข้งกันอยู่ในตัว โดยได้รับการสนับสนุน ให้ความกระจำงและให้ชีวิตแก่กันและกัน การสร้างสรรค์ในความหมายที่กว้างที่สุดนั้นอยู่ที่ศูนย์กลางของสิ่งที่พวกเราในประเทศนี้มีความถนัด นั่นคือพื้นฐานของการสร้างอุตสาหกรรมรุ่นใหม่ที่พัก้อมด้วยความสามารถทางเทคโนโลยี และทักษะสูง ความคิดเป็นสิ่งที่สร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และนวัตกรรมนั้นเป็นสิ่งที่

สร้างอุตสาหกรรม
 นายคริส สมิธ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 วัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา

งานใหม่แทนงานเก่า

4. ในขณะที่บริษัทขนาดยักษ์ใหญ่ระดับโลกเคยให้ความสนใจกับอุตสาหกรรมและการผลิต บริษัทชั้นนำในปัจจุบันกำลังให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นกับการสื่อสาร ข่าวสารข้อมูล การบันเทิง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในภาคธุรกิจ ทรัพย์สินทางปัญญาในสหรัฐอเมริกา นั้น พวกที่มีความสำคัญมากที่สุด เศรษฐกิจของสหรัฐก็คือพวกที่สร้างคุณค่าของตนโดยมีความสามารถในการคิดค้นสร้างสิ่งใหม่ๆ มากกว่าพวกที่ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาในสหรัฐอเมริกาในวอชิงตันได้ประมาณการว่าภาคธุรกิจเหล่านี้ทำเงินถึงปีละ 360 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 13,680 พันล้านบาทต่อปี ทำให้เป็นภาคที่มีมูลค่ามากกว่าธุรกิจรถยนต์ ภาคการเกษตร หรือการบินและอวกาศ ธุรกิจนี้เจริญเติบโตมากกว่าสองเท่าของเศรษฐกิจโดยรวมและก่อให้เกิดงานมากกว่าอัตราปกติถึงสามเท่า ธุรกิจ ทรัพย์สินทางปัญญานั้นมีความสำคัญยิ่งขึ้นเมื่อมีการรวมการจดสิทธิบัตรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าไปด้วย ตัวอย่างเช่นในด้านเภสัชกรรม อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยี ชีวภาพ และระบบสารสนเทศ สิ่งเหล่านี้มีพื้นฐานจากความล้ำหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งหมดและเป็นแหล่งของการสร้างสรรค์ซึ่งมีความสำคัญอย่างใหญ่หลวง

โลกธุรกิจกำลังผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างโกลาหล จากโลกเก่าที่มีการผลิตเป็นจำนวนมากอย่างสม่ำเสมอ ไปสู่โลกแห่งนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ในทุกรูปแบบทั่วทั้งโลก
 นายจอห์น ไบรอร์ว
 ผู้อำนวยการแผนก กิจการ
 องค์กร
 British Gas plc.

5. ส่วนย่อยของทรัพย์สินทางปัญญาก็คือสิ่งที่ได้รับการขนานนามว่า “อุตสาหกรรมการสร้างสรรค์” ซึ่งรวมถึงการโฆษณา สถาปัตยกรรม ศิลปะและโบราณคดี ศิลปะทัศนกรรม งานออกแบบ งานออกแบบเสื้อผ้าแฟชั่น ภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์เพื่อความบันเทิง ดนตรี ศิลปะ การแสดง การพิมพ์ การบริการทางคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ โทรทัศน์ และวิทยุ ทั้งนี้ กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ได้ประมาณการเมื่อเร็วๆ นี้ว่าอุตสาหกรรมเหล่านี้ทำเงินถึงกว่า 57,000 ล้านปอนด์ หรือประมาณ 3,420,000 ล้านบาท ในสหราชอาณาจักรและมีการจ้างงานถึง 1.7 ล้านคน อุตสาหกรรมการสร้างสรรค์ยังคงได้รับประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างสูง ซึ่งต่างจากธุรกิจภาคอื่น ๆ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะอุตสาหกรรม

เหล่านี้มีพื้นฐานมาจากและมีการปฏิสัมพันธ์กับนวัตกรรมในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตลอดเวลา การปฏิวัติทางการสื่อสาร การเพิ่มช่องความถี่และการเกิดของเครือข่ายระบบดิจิทัลกำลังสร้างตลาดโลกแบบใหม่ ซึ่งก่อให้เกิดช่องทางในการขายเพิ่มขึ้น และความต้องการของผู้บริโภคเพิ่มขึ้นด้วย ในอังกฤษ การจ้างงานในอุตสาหกรรมการสร้างสรรค์มีอัตราการเจริญเติบโตขึ้นร้อยละ 34 ใน 1 ทศวรรษ ในขณะที่ในเศรษฐกิจปัจจุบันแทบจะไม่มีอัตราการเติบโตของการจ้างงานในภาคอื่นเลย ซึ่งนับว่าเป็นโอกาสสำหรับความสามารถในการสร้างสรรค์ของเยาวชน

รูปแบบของการทำงาน

ความจำเป็นในการปรับตัว

6. เยาวชนส่วนใหญ่ที่กำลังเริ่มทำงานนั้นไม่เพียงแต่มีโอกาที่จะเปลี่ยนงานเท่านั้นแต่ยังสามารถเปลี่ยนอาชีพได้หลายครั้งในชีวิตการทำงานของตนเอง งานที่มีสัญญาระยะสั้น การเป็นเจ้าของกิจการ (self-employment) และความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการได้รับความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ บริษัทข้ามชาติสามารถจ้างพนักงานซึ่งอยู่ในที่ใดของโลกก็ได้ โดยพิจารณาจากทักษะที่มี ซึ่งรวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจนี้กำลังดำเนินไปอย่างอิสระไร้พรมแดน เยาวชนจำเป็นต้องมีทักษะสูงสำหรับตลาดและการแข่งขันในโลกใหม่ที่ซับซ้อน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ และโอกาสใหม่ๆ การยกระดับมาตรฐานของการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณจึงเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็ยังไม่เพียงพอ แม้กระทั่งการยกระดับของคุณภาพทางวิชาการก็เช่นกัน ทุกๆ สิ่งนี้มีความสำคัญ แต่สมมติฐานเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ที่การศึกษาตั้งไว้เมื่อปีพ.ศ. 2487 นั้นจะไม่สามารถเผชิญกับความท้าทายในปีพ.ศ. 2547 ได้ ขณะนี้ นายจ้างกำลังมองหามากกว่าความสามารถทางวิชาการ

ทุกๆ คนในภาคธุรกิจจำเป็นต้องมีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลง มีความมั่นใจในตนเองเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความสามารถในการดูภาพรวม ความคิดที่ว่าเราจะชนะได้ด้วยนักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีผู้ฉลาดปราดเปรื่องเพียงอย่างเดียวนั้นเป็นเรื่องไร้สาระ ปัจจัยสำคัญก็คือวิสัยทัศน์ที่กว้าง ความสามารถที่จะเข้าใจอิทธิพลต่างๆ ในการทำงาน ความสามารถในการยืดหยุ่นระหว่างสิ่งเหล่านั้น และความไม่ติดลัวกับประสบการณ์แปลกใหม่หรือความคิดเห็นใหม่ๆ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ไม่สามารถมองภาพลึกลับของธุรกิจนั้นนับว่าไม่มีประโยชน์เอาเสียเลย

เซอร์จอห์น ฮาร์วีย์-โจนส์

การขยายตัวด้านวิชาการจนเพื่อ

7. ในโลกที่รูปแบบการทำงานแบบดั้งเดิมหลายรูปแบบกำลังเปลี่ยนแปลงไป การมีคุณสมบัติทางวิชาการที่ดีเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอต่อการประกันว่าจะได้งานทำเสมอไป ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการทำงานร่วมสมัย นอกจากนี้ยังเป็นเพราะคนที่มีคุณสมบัติทางวิชาการมีมากขึ้น ในขณะที่ลักษณะของการทำงานเปลี่ยนไป การศึกษาเองก็กลายเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อย่างหนึ่งของโลก ในยุโรปและอเมริกา ธุรกิจทางการสื่อสาร การบันเทิง และการศึกษากำลังเจริญเติบโตกว่าสาขาอื่นๆ และกำลังก้าวไปเร็วกว่างานประเภทอื่นๆ มีการประมาณการว่าการศึกษาและการอบรมคิดเป็นร้อยละ 6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของโลก สหประชาชาติคาดการณ์ไว้ว่าในเวลา 30 ปีข้างหน้า คนจะใฝ่หาคุณสมบัติทางการศึกษามากกว่าตั้งแต่ยุคเริ่มต้นของอารยธรรม ซึ่งนับว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อประเภทของการศึกษาที่คนจำเป็นต้องมี และต่อคุณค่าของคุณวุฒิที่พวกเขาได้รับ ปัญหาสำคัญที่กำลังเกิดขึ้นก็คือ การขยายตัวด้านวิชาการจนเพื่อ

8. คุณวุฒิทางการศึกษาเปรียบเสมือนเงินตรา คุณค่าของคุณวุฒิการศึกษาเกี่ยวข้องกับอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อการจ้างงานหรือการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกันกับเงินตราทั้งหลาย คุณวุฒิการศึกษาสามารถขยายตัวจนเพื่อได้หากมีมากเกินไปโอกาสที่มีอยู่ การได้รับ A-Levels 2-3 วิชาเคยทำให้มั่นใจว่าจะสามารถเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่ขณะนี้ หลากๆ หลักสูตรต้องการมากกว่านั้น การได้รับเกียรติคุณอันดับหนึ่งเคยช่วยให้มั่นใจว่าจะหางานทำได้ แต่ขณะนี้ต้องมีปริญญาโทหรือปริญญาเอก นี่เป็นปัญหาทางโครงสร้างของระบบการศึกษาทุกระบบ และอาจเป็นมากขึ้นหากจำนวนผู้เรียนในการศึกษาในระบบยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะมีการยกประเด็นอื่นใดขึ้นมา ผลที่ตามมาประการหนึ่งนั้นเห็นได้ชัด นั่นคือ คุณวุฒิทางการศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ นายจ้างกำลังให้ความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ กับความจำเป็นในการมีคุณสมบัติและความถนัดที่ไม่ได้ออกแบบให้เป็นผลผลิตจากคุณวุฒิทางวิชาการ นั่นก็คือ ความสามารถในการสร้างสรรค์ การสื่อสาร ความเข้าใจคนอื่นและการปรับตัว ตลอดจนทักษะทางสังคม

เราต้องการระบบการศึกษาที่ทำให้ลูกหลานของเรามีข้อได้เปรียบ มีความสามารถที่สังคมอุตสาหกรรมใช้ในการเอาตัวรอดและเจริญรุ่งเรืองต่อไป เราต้องช่วยกันทำให้ลูกหลานของเรามีความสามารถในการคิดสิ่งใหม่ๆ และในการสร้างสรรค์ซึ่งจำเป็นสำหรับอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจตลอดเวลา ระบบการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างสรรค์และการค้นคว้าเปรียบเสมือนการให้เครื่องมือที่จำเป็นสำหรับนักเรียนเพื่อเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่หยุดนิ่งของลักษณะการทำงาน

การจ้างงาน และการเจริญ
เติบโตในเศรษฐกิจของโลก
ในอนาคต
ไคลฟ์ โจนส์ ประธานบริหาร
คาร์ลตัน เทเลวิชั่น

ความท้าทายทางด้านเทคโนโลยี

9. เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความมั่นใจในการก้าวเข้าสู่โลกที่มีรูปแบบพัฒนาไปตามเทคโนโลยีซึ่งกำลัง
วิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็วกว่าครั้งใดๆ ในประวัติศาสตร์

ผลกระทบในระยะยาวที่แท้จริงของการปฏิวัติในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นยังไม่มีใครตระหนัก
มากนัก ระดับของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีนั้นเร็วขึ้นทุกวันๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ กำลังเปลี่ยนรูป
แบบของวิธีที่เราคิด วิธีที่เราสื่อสาร วิธีที่เราทำงานและวิธีที่เราเล่น วิวัฒนาการใหม่ๆ อันเป็นผลมาจาก
เทคโนโลยีขนาดจิ๋ว และการย่อส่วนให้เล็กที่สุด จะทำให้เกิดระบบสารสนเทศใหม่ทั้งระบบ ในอนาคตอันใกล้
จะมีการรวมเทคโนโลยีด้านสารสนเทศและการสื่อสารเข้าด้วยกันในขณะที่คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลและ
ระบบโทรทัศน์ก็รวมเข้าด้วยกัน คอมพิวเตอร์รุ่นใหม่อาจมีขนาดเล็กจนสามารถใส่ไว้ในร่างกาย และรับ
พลังงานจากไฟฟ้าที่ผิวหนังได้ การเจริญเติบโตของความเข้าใจเกี่ยวกับสมอง และระบบพันธุศาสตร์นั้นเร็ว
พอ ๆ กับการพัฒนาระบบสารสนเทศ ในอนาคตอันใกล้นวัตกรรมในสาขาต่างๆ อาจรวมตัวกันเพื่อผลิต
คอมพิวเตอร์ที่มีสมองซึ่งสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ก็เป็นได้

10. เทคโนโลยีใหม่ๆ ในทุกๆ รูปแบบกำลังมีผลอย่างลึกซึ้งต่อทุกวิถี
ของชีวิตของเรา เยาวชนอาจเป็นผู้มีความตื่นตัวกับโอกาสต่างๆ ของ
เทคโนโลยีใหม่ๆ มากกว่าครูของตน นับว่าเป็นเรื่องปกติที่คนทั่วไปเห็นว่า
โรงเรียนนั้นคือสถานที่ที่จะนำไปสู่โลกแห่งข้อมูลข่าวสารและความรู้ที่กว้าง
ขึ้น ขณะนี้ เยาวชนมีหนทางเข้าสู่ข้อมูลข่าวสารโดยตรงมากกว่าที่คนรุ่น
ก่อนๆ จะคาดเดาได้ และบ่อยครั้งที่เยาวชนมีความเชี่ยวชาญกว่าผู้ใหญ่ใน
การจะหาหนทางสู่ข้อมูล ข่าวสาร โรงเรียนจะต้องคิดถึงสิ่งนี้ให้มากๆ เพื่อ
การวางบทบาทของตนในอนาคต เทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้โอกาสแก่เยาวชน
อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในอันที่จะสร้างวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้น รวมทั้งค้นหาวิธี
ใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ และทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ ในโลกรอบตัวของ
ตนให้ลึกมากขึ้น โรงเรียนยังสามารถถ่ายทอดวิธีการสอนและการเรียนรู้
ผ่านเทคโนโลยีเหล่านี้ได้ด้วย ซึ่งนับว่ามีทั้งประโยชน์ และความเสียด

ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ก็ตาม
เรากำลังใช้ชีวิตอยู่ในช่วง
เวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง
ทางเทคโนโลยีอย่างมหาศาล
โลกแห่งการศึกษากำลังได้
รับการร้องขอให้เผชิญกับ
ความท้าทายและโอกาส
ต่างๆ ที่แทบจะทำให้จินตนา-
การชะงักงัน
ลอร์ดพัทท์นัม แห่งควีนส์เกต

11. ในอนาคต เทคโนโลยีใหม่ๆ อาจก่อให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างผู้ที่สามารถใช้และผู้ที่ไม่สามารถใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้มีหลักสูตรเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบและเข้าใจได้ง่าย ในโรงเรียน แต่อย่างไรก็ดี ยังมีความกังวลว่าการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในโรงเรียนอาจมีมากเกินไป โดยกลัวว่าการที่ต้องใช้เวลาอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์มากเกินไปและกระบวนกรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นอันตราย ความกังวลประการหนึ่งก็คือการที่เยาวชนไม่ได้มีการติดต่อกับผู้อื่นโดยตรงอย่างเพียงพอ และสิ่งนี้อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาทางสังคม ประการที่สอง มีความกังวลมากขึ้นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจจะมีต่อการพัฒนาการด้านอารมณ์และจินตนาการของเยาวชน สิ่งเหล่านี้และผลกระทบอื่นๆ ยังไม่ได้รับการประเมินอย่างเต็มที่ในแง่มุมมองของการศึกษา หากจะกล่าวให้ดีที่สุดก็ได้เพียงว่าไม่มีใครเข้าใจอย่างจริงจัง ไม่ว่าโรงเรียนจะมีการวางยุทธศาสตร์ใดๆ ขึ้นมา ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมวิธีการเรียนอื่นๆ และการติดต่อกับมนุษย์ด้วยกันไปพร้อมๆ กับการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ

ความท้าทายทางสังคม

12. เพื่อจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เยาวชนมีความรู้สึกที่ดีและมีความมั่นใจในการเข้าร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่แพร่หลาย กว้างขวาง
- ผลกระทบร่วมจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีกำลังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ในบางพื้นที่ความล้มเหลวของการทำงานแบบดั้งเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมการผลิตได้ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำเนินชีวิตในสังคมและชุมชน ผลกระทบดังกล่าวนี้มีมากกว่าผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการว่างงานระยะยาว มีปัญหาเรื่องการถูกกีดกันจากสังคมเพิ่มพูนขึ้น หน่วยงานด้านการกีดกันทางสังคมของรัฐบาลกำลังวางมาตรการต่างๆ นานาเพื่อสร้างโอกาสในการทำงานใหม่ๆ เพิ่มขึ้นสำหรับชุมชนและเพื่อส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจและความสามารถในการมีงานทำของผู้ที่ไม่มียานทำ ในบางพื้นที่ มีการให้ความสำคัญในการสร้างชีวิตใหม่โดยการใช้อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ซึ่งนับเป็นยุทธศาสตร์ที่มีประโยชน์ทั้งต่อเศรษฐกิจและต่อชุมชน
13. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำลังก่อให้เกิดผลกระทบต่อการใช้ชีวิตทางสังคมในด้านอื่นๆ การพัฒนาในเรื่องพันธุศาสตร์และภาวะการเจริญพันธุ์กำลังเปลี่ยนแปลงแนวคิดในเรื่องบทบาทและลักษณะเฉพาะของเพศ การมีชีวิตยืนยาวขึ้นและการดูแลสุขภาพที่ดีขึ้นมีผลกระทบต่อความสมดุลของความสัมพันธ์และความรับผิดชอบระหว่างคนแต่ละรุ่น ในขณะที่เดียวกันโครงสร้างครอบครัวแบบดั้งเดิมและในรูปแบบของการปกครองและดูแลเด็กก็มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย
14. เป็นเวลากว่าสามทศวรรษแล้วที่โครงสร้างทางวัฒนธรรม (culture profile) ของอังกฤษได้ขยายกว้างขึ้นอย่างมหาศาล โดยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในอาหารที่เรารับประทาน วิธีที่เราพูด แต่งกาย

และวิธีที่เรามองตัวเองเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ และสังคมที่มีวัฒนธรรมต่างไป ครอบครัวชาวอังกฤษ มีการเชื่อมโยงกันอยู่ในหลายๆ ทวีป เยาวชนหลายคนกำลังใช้ชีวิตอยู่ในเครือข่ายที่มีการโยกย้ายกันอย่างซับซ้อนระหว่างวัฒนธรรมและกลุ่มวัฒนธรรมย่อยต่าง ๆ ที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ได้แก่ ครอบครัว เพศ กลุ่มเพื่อน ความเชื่อทางอุดมการณ์ (ideological convictions) กลุ่มการเมือง และประเพณีท้องถิ่น โดยยังใช้ชีวิตอยู่ในวัฒนธรรมของโลกที่ขับเคลื่อนโดยบทบาทของผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่มี อิทธิพลซึ่งกันและกัน พลังในการสร้างสรรค์ของเยาวชน และอิทธิพลของเทคโนโลยีด้านสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวารสาร เป็นผู้กำหนดกระแสความคิด มโนภาพ และวิถีการดำเนินชีวิตซึ่งแข่งขันกันเพื่อให้เยาวชนเกิดความสนใจและความสำนึกในเอกลักษณ์เฉพาะของตน

15. มีการตระหนักเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับความจำเป็นที่การศึกษาจะต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นของสังคมชาวอังกฤษ และต่อการมีปฏิสัมพันธ์เพิ่มขึ้นระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ กันในโลก รายงานของ แม็คเฟอร์สัน เรื่อง การสืบค้นของสติเฟิน ลอร์เรนซ์ (โดยแม็คเฟอร์สัน พ.ศ. 2542) ได้แสดงให้เห็นผลกระทบอันร้ายแรงของความล้มเหลวของความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ รายงานดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นของโรงเรียนและอื่น ๆ ให้มองนอกเหนือนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาหลายวัฒนธรรม นั่นคือการต่อสู้กับรูปแบบที่รุนแรงของความมีอคติและการเหยียดผิว ทักษะการเหยียดผิวนั้นถึงแม้ว่าจะมีความรุนแรง แต่ก็ยังมีอยู่ในเพียงคนกลุ่มน้อยเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ภาควิชาการศึกษาคควรมองหายุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการเหยียดผิวที่เกิดขึ้นไม่ว่าที่ใดก็ตามหรือในรูปแบบใดก็ตาม

ความท้าทายส่วนบุคคล

16. เพื่อพัฒนาศักยภาพเฉพาะตนของเยาวชนทุกคน และวางรากฐานให้แต่ละคนสามารถสร้างชีวิตได้อย่างมีความหมายและน่าพอใจ

เยาวชนแต่ละคนก็มีศักยภาพ ความถนัด และประวัติชีวิตต่างกันไป พวกเขาในอดีตและอนาคตต่างกัน บทบาทหนึ่งของการศึกษาคือช่วยให้พวกเขาพบอนาคตและเข้าใจอดีตของตน ซึ่งจะเริ่มได้โดยการช่วยให้พวกเขาพบจุดเด่น ความปรารถนาและความมีเหตุมีผลของตน เยาวชนในช่วงเวลาที่มีการเจริญเติบโตและความประทับใจมากที่สุดในโรงเรียน แต่ความต้องการของพวกเขาไม่ใช่เพียงความต้องการทางด้านวิชาการ พวกเขายังมีความต้องการด้านสังคม อารมณ์และจิตใจ เยาวชนทุกคนต้องการการศึกษาที่ช่วยให้พวกเขาสามารถหาความหมายและเข้าถึงตนเองและชีวิต

ชีวิตนั้นมีมากกว่าการทำงาน หากเราให้ความคิดแก่เด็ก ๆ ว่าพวกเขาจำเป็นต้องมีทักษะสูงๆ เพื่อการทำงาน นับเป็นความคิดที่ผิดโดยสิ้นเชิง พวกเขาจะต้องมีทักษะที่สูงขึ้นอีกเพื่อดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตย เราต้องทำสิ่งนี้ให้ถูกต้อง ประเด็นนี้ไม่ใช่เรื่องของเทคโนโลยี แต่หมายถึงความเป็นมนุษย์ อนาคตแบบใดที่เราต้องการสำหรับมนุษยชาติ

ของตนได้ ความต้องการนั้นมีความรุนแรงสำหรับบางคน ในรายงานของ มูลนิธิสุขภาพจิตเมื่อเร็ว ๆ นี้ (2542) พบว่ามีเยาวชนจำนวนมากขึ้นที่กำลัง ประสบกับปัญหาและความวุ่นวายทางอารมณ์ รายงานนั้นให้ข้อพิสูจน์ได้ว่า โรงเรียนจะต้องหาหนทางที่จะช่วยเยาวชนในการค้นหาและแสดงออกซึ่ง อารมณ์ของตนในทางที่ดีและสร้างสรรค์ หลักสูตรการศึกษาแบบดั้งเดิม นั้นไม่ได้รับการออกแบบให้ทำเช่นนี้ ฉะนั้น จึงเห็นได้ชัดถึงความจำเป็นใน การลงมือปฏิบัติ

จอห์น แอ็บบอท
*Why Good Schools Alone
Will Never Be Enough*

17. กระแสการใช้ยาเสพติด การรวมตัวเป็นกลุ่มอันธพาล และความรุนแรงบนท้องถนนที่เพิ่มขึ้น เป็น หลักฐานอันร้ายแรงที่แสดงถึงความกดดันและความตึงเครียดที่เยาวชนกำลังเผชิญอยู่ และยังเพิ่มขึ้น เท่าใดก็แสดงให้เห็นว่าคุณค่าของการศึกษากำลังลดลง เด็กที่ไม่เอาถ่านหรือเป็นเด็กนอกคอกและพวกที่ หัวรุนแรงนั้นมีผลกระทบต่อนักเรียนกลุ่มน้อย แต่ก็นับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มหัวรุนแรงนั้น เป็นเรื่องร้ายแรงสำหรับเยาวชนที่รู้สึกว่ามี ความขัดแย้งระหว่างคุณค่าทางวัฒนธรรมและความเป็น ตัวตนของตนกับโรงเรียนที่เขาศึกษาหรือพื้นที่ที่เขาอาศัยอยู่ รายงานฉบับล่าสุดของสำนักงานตรวจสอบ คุณภาพการศึกษา (2542a) ได้ยืนยันถึงปัญหาของการไม่ประสบความสำเร็จของเยาวชนจากครอบครัว ที่เป็นชนกลุ่มน้อย กล่าวคือ มีปัญหาที่เป็นเรื่องเฉพาะของเด็กชายที่มีเชื้อสายแอฟริกัน-คาริบเบียน ซึ่ง จำนวนของเด็กเหล่านี้ที่ถูกให้ออกจากโรงเรียนกำลังเพิ่มขึ้น
18. มีหลักฐานแสดงว่าเยาวชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกดี ๆ ต่อโรงเรียนและพวกเขาปฏิบัติตัวดีในชั้นเรียน แต่ก็มีหลักฐานแสดงถึงความรู้สึกที่ไม่ดี ๆ ตัวอย่างเช่น การวิจัยที่ทำโดยใช้ข้อมูลโรงเรียนของซิล (บาร์เบอร์ 2537) แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมมากถึงร้อยละ 70 นั่งนับเวลารอให้หมดชั่วโมงเรียนและ ร้อยละ 30-40 คิดว่าโรงเรียนนั้นน่าเบื่อและพวกเขาไม่อยากไปโรงเรียนเลย โดยเห็นได้ชัดว่ามีปัจจัยหลาย อย่างที่มีผลกระทบต่อความสนใจในการศึกษาของเยาวชน แต่วิธีการแก้ปัญหาที่ได้ผลมากที่สุดวิธีหนึ่งคือการ พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ (active forms of learning) ซึ่งต้องใช้พลังในการสร้างสรรค์ของ เยาวชนร่วมด้วย มีนักเรียนส่วนน้อยที่ถูกเรียกว่าเป็นพวกไม่เอาถ่านหรือเป็นเด็กนอกคอก โดยประมาณ การว่ามีอยู่ประมาณร้อยละ 10 ของนักเรียนระดับ 6 และ 7 (ข้อมูลปี 2538) นักเรียนเหล่านี้อาจรู้สึก ว่าโรงเรียนไม่มีอะไรจะให้ตนและการไปโรงเรียนเป็นการเสียเวลา ความไม่เอาถ่านหรือความเป็นเด็กนอกคอก นี้เกิดขึ้นภายในและแสดงออกจากการไม่มีความสุข ไม่มีแรงกระตุ้น ไม่เอางานเอาการและมีพฤติกรรม ทำลายล้าง พฤติกรรมที่ไม่ดีเหล่านี้อาจนำไปสู่การถูกให้ออกจากโรงเรียนได้

19. แม้ว่า การถูกให้ออกจากโรงเรียนอย่างถาวรเป็นสิ่งที่ไม่พบเห็นได้บ่อยนัก แต่ก็กำลังเพิ่มขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และยังมี การไล่ออกจากโรงเรียนประมดด้วย สถิติอย่างเป็นทางการ (กระทรวง การศึกษาและการจ้างงาน 2541b) แสดงให้เห็นว่าในปี 2539-2540 มีนักเรียน 12,700 คนถูกให้ออกจากโรงเรียนอย่างถาวรในประเทศอังกฤษ ซึ่งนับเป็นการเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 15 ในเวลา 3 ปีจากปี 2537-8 การให้ออกจากโรงเรียนนั้นมีความค่าใช้จ่ายสูงหากคิดถึงการจัดหาทางเลือกใหม่ให้เด็กและค่าใช้จ่ายที่แฝงอยู่ในเรื่องของสวัสดิการทางสังคม สุขภาพ บริการด้านตำรวจและความยุติธรรมทางอาญาที่เกี่ยวข้อง มีการประมาณการว่าค่าใช้จ่ายโดยรวมของการให้นักเรียนออกจากโรงเรียนในปี 2539-40 นั้นสูงถึง 81 ล้านปอนด์ (พาร์สันส์ & คาสเชิล 2541) โดยมีภาพแห่งความกังวลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เกี่ยวกับนักเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียน เด็กที่ถูกให้ออกจากโรงเรียนมักจะมีลักษณะ (ชาร์ป & คาโต 2541)

- เพศชาย
- ผิวดำ - เชื้อสายแอฟริกัน-คาริบเบียน
- มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมต่ำ
- มีความต้องการทางการศึกษาพิเศษ
- ประสบความสำเร็จทางการศึกษาในระดับต่ำ

20. ในกรณีที่ร้ายแรงมากๆ พวกที่ไม่เอาถ่านหรือเป็นเด็กนอกคอกอาจถูกให้ออกจากโรงเรียน โดยมีหลักฐานจากการวิจัยที่เน้นถึงปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการถูกให้ออกจากโรงเรียน ดังนี้ (ชาร์ป & คาโต 2541):

- นักเรียนที่ถูกออกจากโรงเรียนอาจมีความลำบากในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและนักเรียนอื่น ๆ โดยอาจมองหาความเป็นเพื่อนจากกลุ่มอื่นๆ (ที่เบี่ยงเบนออกไป)
- นักเรียนที่ถูกออกจากโรงเรียนอาจมีความลำบากบางประการในการอ่านออกเขียนได้
- ผู้ปกครองของนักเรียนที่ถูกออกจากโรงเรียนมีแนวโน้มว่าจะเคยประสบความลำบากในการควบคุมความประพฤติของลูกของตน

และยังมีหลักฐานจากประสบการณ์ในการให้นักเรียนเชื้อสายแอฟริกัน-คาริบเบียนออกจากโรงเรียนกับการให้นักเรียนผิวขาวออกจากโรงเรียนนั้นต่างกัน สำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (2539) พบว่าการให้นักเรียนผิวขาวออกจากโรงเรียนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการไม่ประสบความสำเร็จหรือเหตุรุนแรงน้อยกว่านักเรียนผิวขาว โดยมีงานวิจัยหลายชิ้นที่แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของระบบการศึกษาอาจมีส่วนต่อเหตุแห่งการออกจากโรงเรียน รวมทั้งการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นระหว่างโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งได้ให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นในเรื่องของความสำเร็จทางวิชาการและทรัพยากรที่น้อยลงและเวลาน้อยลงในการช่วยดูแลนักเรียนที่ไม่เอาถ่านหรือเป็นพวกนอกคอก

กลับไปสู่การศึกษาพื้นฐาน

21. ในทุกๆ วิถีทาง หน้าที่ของการศึกษานั้นซับซ้อนและยาก ซึ่งรวมถึงการยกระดับมาตรฐานการศึกษา แต่เพียงสิ่งเหล่านี้เท่านั้น ก็ไม่สามารถจะตอบคำถามซึ่งการศึกษากำลังเผชิญอยู่ได้ แรงจูงใจในการอภิปรายโต้แย้งในด้านการศึกษาในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาคือความจำเป็นในการกลับไปสู่การศึกษาพื้นฐาน การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เราได้ระบุไว้ในที่นี้เพียงพอต่อการตั้งคำถามว่า การศึกษาพื้นฐานเหล่านั้นคืออะไร ประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศกำลังถามคำถามว่าการศึกษาจะสามารถทำสิ่งต่อไปนี้ได้อย่างไร:
- ก. ช่วยกระตุ้นเยาวชนและช่วยเพิ่มความมั่นใจและความภูมิใจในตนเอง
  - ข. สร้างความสามารถในการมีงานทำให้เยาวชน
  - ค. พัฒนาทักษะในการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
  - ง. กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจและความอดกลั้นด้านวัฒนธรรม
  - จ. ส่งเสริมความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมและการร่วมมือในด้านการเมือง
- ส่งเสริมการเข้าร่วมและต่อต้านการกีดกันในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว

22. รัฐบาลนั้นมีแนวคิดสร้างสรรค์มากมายในด้านการศึกษาเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านี้ ยุทธศาสตร์หลักก็คือต้องใช้ทักษะสำคัญ 6 ประการดังนี้:
- การสื่อสาร
  - การประยุกต์ใช้ตัวเลข
  - การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
  - การทำงานกับผู้อื่น
  - การแก้ปัญหา
  - การปรับปรุงความสามารถในการเรียนรู้และการทำงานของตน

เราสนับสนุนสิ่งเหล่านี้ และขอเพิ่มเข้าไปด้วยว่าเรากำลังใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งโอกาสอันมหัศจรรย์ ระบบการศึกษาของเรานั้นมีรูปแบบมาจากความต้องการของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและโดยความคิดเห็นเฉพาะในด้านความสามารถและสติปัญญา ในความเห็นของเรานั้น ผลที่ได้รับก็คือไม่มีการให้ความใส่ใจและนำความสามารถของนักเรียนไปใช้อย่างจริงจังในหลายด้าน ซึ่งรวมถึงความสามารถและอำนาจที่จะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับนักเรียนและสังคมในการเผชิญกับความท้าทายที่เราได้บรรยายมาแล้ว การที่จะมุ่งมั่นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะต้องรวมถึงการทบทวนว่าทรัพยากรเหล่านี้คืออะไร วิธีการสอนแบบใดที่เป็น

ขณะนี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสนับสนุนความสามารถในทางสติปัญญาและความสามารถส่วนบุคคลของเยาวชนในทุกๆ ด้าน และจะต้องตระหนักว่าในการกระทำสิ่งนี้จะต้องไม่ขัดกับการพัฒนาทางวิชาการ สิ่งที่ไม่จูงใจต่อการประสบความสำเร็จมากที่สุดคือการมีความนับถือตนเองต่ำและการขาดแรงกระตุ้น แ ผ น ง า น ด ำ น ก า ร ส ร ้าง ส ร ร ค์ และ วัฒนธรรม เป็นหนทางที่ทรงอำนาจในการชุบชีวิตความรู้สึกรับผิดชอบอันหนึ่งอันเดียวกันในโรงเรียน และในการทำให้ทั้ง โรงเรียนเข้าร่วมในชุมชนที่ กว้างขึ้น ศาสตราจารย์ เค็น โรบินสัน

สิ่งจำเป็นในการพัฒนาพวกเขา และใครบ้างที่ต้องมีส่วนร่วมในการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่เราเสนอสำหรับการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม นั้นมีเจตนาจะช่วยให้เกิดสิ่งนี้ จุดเริ่มต้นก็คือบอกว่าการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นคืออะไร ทำไมจึงมีความสำคัญมาก เช่นนั้น และมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

บทที่ 2 การศึกษาเชิงสร้างสรรค์

บทนำ

23. คำว่า “การสร้างสรรค” นั้น มีการใช้ในหลายทาง และหลายความหมาย โดยมีคำนิยามที่อยากจะอธิบาย ซึ่งปัญหาในการให้คำจำกัดความของคำดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นในกรณีที่เกี่ยวข้องกับศิลปะในลักษณะอันสลับซับซ้อนของกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ และในทฤษฎีหลากหลายที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่ออธิบายคำนี้ บางคนตั้งข้อสงสัยว่าการสร้างสรรค์นั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสอนกันได้ โดยเห็นว่าการสร้างสรรค์เป็นความสามารถตามธรรมชาติและมีโอกาสในการพัฒนาโดยใช้การศึกษาได้น้อย แต่ข้อเสนอของเรานั้นตั้งใจจะแสดงให้เห็นว่าการสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้และจะพัฒนาได้อย่างไร ในตอนนี้เราขอเสนอคำนิยามของการสร้างสรรค์ และแนวทางที่เราเห็นว่าจะสามารถส่งเสริมการพัฒนาการสร้างสรรคในหมู่เยาวชนได้

การให้คำจำกัดความของคำว่า การสร้างสรรค์

24. การสร้างสรรค์จะต้องเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนกับการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นเป็นครั้งแรก แต่ก็มีทัศนะต่างๆ กันว่ามีสิ่งใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนี้และความสามารถในการสร้างสรรค์นั้นเป็นสิ่งที่ธรรมดาสามัญเพียงไร

การให้คำจำกัดความโดยแยกประเภท

25. หลายๆ คนนั้นคิดถึง การสร้างสรรค์ ในแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นดนตรีการละคร ศิลปะ นาฏศิลป์ วรรณคดีและอื่นๆ สิ่งเหล่านี้มักเรียกกันว่า “ศิลปะเชิงสร้างสรรค์” ตามที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 1 ศิลปะต่างๆ และสาขาที่เกี่ยวข้องเป็นที่รู้จักกันว่า “อุตสาหกรรม การสร้างสรรค์” ซึ่ง “ศิลปะเชิงสร้างสรรค์” นี้มักจะตรงข้ามกับวิทยาศาสตร์ซึ่งคนมักจะคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ สร้างสรรค จุดมุ่งหมายประการหนึ่งของเราในรายงานชิ้นนี้ก็คือเพื่อเน้นให้เห็นความสำคัญของศิลปะและความจำเป็นของศิลปะในการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ แต่การสร้างสรรค นั้นก็ไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าจะต้องเกี่ยวข้องกับศิลปะเพียงอย่างเดียว ยังเป็นพื้นฐานสำหรับความก้าวหน้าในสาขาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีการเมือง ธุรกิจ และในทุกๆ สาขาของการดำรงชีวิตประจำวัน

มีเพียงไม่กี่ด้านของชีวิตที่ การให้ความสำคัญของชาติ ในเรื่องของการศึกษา สุข- อนามัย การจ้างงานและ อุตสาหกรรมนั้นไม่ขึ้นอยู่กับ การพัฒนาและการนำทักษะ ของการสร้างสรรคที่ปฏิบัติ ได้ไปใช้

สภาช่างฝีมือ (Crafts
Conuncil)
Learning through Making

คำจำกัดความที่เกี่ยวกับบุคคลเฉพาะกลุ่ม

26. บางครั้ง มีความคิดที่ว่ามีคนเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีความคิดสร้างสรรค์และว่าการสร้างสรรค์นั้นจะต้องใช้ความสามารถอันไม่ปกติธรรมดา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ มักจะมุ่งเน้นถึงบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ทั้งบุรุษและสตรีที่ได้ผลิตผลงานหรือสร้างสรรค์บทเพลง ภาพเขียน สิ่งประดิษฐ์หรือทฤษฎีที่ผิดแผกจากของเดิมที่เคยมีมาก่อน บางครั้งมีการกล่าวว่าคุณคนเหล่านั้นประสบความสำเร็จโดยไม่ต้องมีการช่วยเหลือเป็นพิเศษและอาจมีจุดแข็งมาจากการประสบความสำเร็จทางการศึกษา จากเหตุผลทั้งสองประการมีการตั้งสมมติฐานว่าการที่จะพยายามให้การศึกษาเพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์นั้นมีขอบเขตอันจำกัดและไม่มีประโยชน์ โดยเห็นได้ชัดว่ามีบุคคลบางคนที่มีพรสวรรค์ทางการสร้างสรรค์อันเป็นสิ่งพิเศษ แนวความคิดที่เป็นส่วนที่ดีที่สุดของการสร้างสรรค์ นี่เป็นสิ่งสำคัญเพราะมุ่งเน้นความสนใจไปในเรื่องความสำเร็จในการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นสิ่งริเริ่มในประวัติศาสตร์ ซึ่งขยายของเขตความก้าวหน้าของความรู้และความเข้าใจของมนุษย์ ความสำเร็จเหล่านี้ประกอบกันเป็นความสามารถในการสร้างสรรค์ขั้นสูงสุด การศึกษาจำเป็นต้องบำรุงรักษาเยาวชนผู้มีความสามารถในเรื่องดังกล่าว แต่ก็มีข้อที่ต้องพิจารณาข้ออื่นๆ ด้วย

คำจำกัดความแบบประชาธิปไตย

27. ในความคิดของเรานั้น ทุกๆ คนมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์ในบางเรื่องหากอยู่ในสภาวะที่เหมาะสมและได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นตามสมควร นอกจากนั้น สังคมประชาธิปไตยควรจะให้โอกาสแก่ทุกๆ คนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามความสามารถของตน การเผชิญความท้าทายทั้งหลายที่เราได้กล่าวมาแล้ว ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านสังคมและด้านบุคคล ต้องมีการตระหนักถึงความสามารถของเยาวชน และไม่เพียงแต่ของพวกที่มีความสามารถพิเศษเท่านั้น ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าผู้ที่มีความสร้างสรรค์สูงๆ บางคนประสบความสำเร็จในสภาวะยากลำบาก เรามีคนเช่นนั้นในคณะกรรมการของเราเช่นกัน แต่บางคนก็ไม่เป็นเช่นนั้น เราไม่มีทางที่จะทราบถึงระดับของความไม่สมหวังหรือการสูญเสียความสามารถในการสร้างสรรค์ในโรงเรียนของเราในปัจจุบัน เราคิดว่า

- ก. ความสามารถในการสร้างสรรค์นั้นมิได้อยู่แพร่หลายทั่วไปในชีวิตประจำวันของเรา ทั้งจุดมุ่งหมายและปัญหา
- ข. กิจกรรมที่สร้างสรรค์นั้นก็แพร่หลายอยู่ทั่วไปเช่นกัน หลายคนที่กำลังมีการสร้างสรรค์ไม่ได้ตระหนักว่าตนกำลังทำสิ่งนั้นอยู่

หากท่านคิดว่ามีคำตอบเพียงคำตอบเดียว ท่านก็จะพบเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น

สภาพที่ปรึกษาเรื่องหลักสูตรและการสอนเพื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพแห่งสกอตแลนด์

ค. การสร้างสรรค์ สามารถแสดงออกได้ทางกิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่มร่วมกัน หรือกิจกรรมของแต่ละบุคคล ในการทำงานเป็นหมู่คณะและในองค์กร ในชุมชน หรือในรัฐบาล

ด้วยเหตุผลทั้งหลายเหล่านี้ เราจึงสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์อันเป็นประชาธิปไตย กล่าวคือเป็นแนวคิดซึ่งมองเห็นแนวทางสำหรับความสำเร็จในการสร้างสรรค์ในทุกสาขาของกิจกรรมของมนุษย์ และความสามารถในการจะประสบความสำเร็จดังกล่าวในคนกลุ่มมาก มิใช่คนกลุ่มน้อย ในการที่จะให้เหตุผลสนับสนุนแนวคิดนี้ เราจำเป็นต้องชี้แจงว่าเราเห็นว่า การสร้างสรรค์ หมายความว่าอย่างไร

การสร้างสรรค์: คำจำกัดความของเรา

28. การให้คำจำกัดความกระบวนการซึ่งครอบคลุมกิจกรรมอันหลากหลายและมีลักษณะเฉพาะบุคคลนั้นโดยธรรมชาติเป็นสิ่งที่ยาก นิยามของเราเป็นนิยามที่เคยมีผู้อื่นกล่าวไว้แล้ว (stipulative definition) แต่ก็คำนึงถึงสิ่งที่เราเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของกระบวนการแห่งการสร้างสรรค์ และของวิธีที่มีการใช้คำหลักๆ ในความหมายที่ต่างกัน ทั้งยังเป็นการให้นิยามอย่างแสดงนัยด้วยการแสดงให้เห็นองค์ประกอบของกระบวนการแห่งการสร้างสรรค์ที่เราต้องการจะกระตุ้นให้เกิดเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา จุดเริ่มต้นของเราคือการรับรู้ถึงคุณลักษณะ 4 ประการของกระบวนการแห่งการสร้างสรรค์ ประการแรก มักจะเกี่ยวข้องกับการคิดหรือการปฏิบัติตนอย่างมีจินตนาการเสมอ ประการที่ 2 กิจกรรมที่สร้างจินตนาการนี้จะต้องเต็มไปด้วยจุดมุ่งหมาย นั่นคือ จะต้องมีการตั้งเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จ ประการที่ 3 กระบวนการนี้จะต้องก่อให้เกิดสิ่งที่มีลักษณะริเริ่มไม่เหมือนใคร ประการที่ 4 ผลที่ได้จะต้องมีคุณค่าเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้น เราจึงกำหนดนิยามของการสร้างสรรค์ ว่า

**กิจกรรมแห่งจินตนาการที่ก่อให้เกิดผล
ที่เป็นทั้งการริเริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกและมีคุณค่า**

ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าจะทำสิ่งต่าง ๆ ก็เพื่อความสนุกเท่านั้น และในบ่ายวันนั้นในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังรับประทานอาหารกลางวัน มีเด็กบางคนโยนจานอาหารในโรงอาหาร บนจานนั้นมีลายวงกลมสีน้ำเงิน-ลายของคอร์เนล และเมื่อจานตกลงมา มันก็โคลงเคลงสำหรับข้าพเจ้าดูเหมือนว่าเจ้าสิ่งสีน้ำเงินนั้นหมุนเป็นวงกลมเร็วกว่าการโคลงเคลงของจาน และข้าพเจ้าก็สงสัยว่าความสัมพันธ์ระหว่างสองสิ่งนั้นคืออะไร ข้าพเจ้ากำลังเล่นอยู่-ไม่มีความสำคัญใดๆ เลย ข้าพเจ้าจึงเล่นต่อไปกับสมการของความเคลื่อนไหวของสิ่งที่หมุนรอบตัว และพบว่าหากการโคลงเคลงนั้นน้อย เจ้าสิ่งสีน้ำเงินก็จะเคลื่อนไปเร็วเป็นสองเท่า ข้าพเจ้าพยายามหาคำตอบว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เพียงเพื่อความสนุกเท่านั้น และสิ่งนี้ก็นำข้าพเจ้าไปสู่ปัญหาเดียวกันกับการหมุนของอิเล็กตรอนและนำข้าพเจ้ากลับมาสู่ quantum electrodynamics ซึ่งเป็นปัญหาที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ ข้าพเจ้ายังเล่นกับมันไป

เราขอให้ความเห็นอย่างสั้นๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะทั้ง 4 ประการนี้ จากที่ว่า การสร้างสรรค์นั้นเกิดขึ้นได้ในทุกสาขาของกิจกรรมของมนุษย์และว่าทุกๆ คนมีความสามารถในการสร้างสรรค์

เรื่อยๆ อย่างผ่อนคลายและ
มันก็เหมือนกับปล่อยจุก
คอร์คออกจากขวด ทุกๆ
อย่างไหลออกมาเรื่อยๆ
และในเพียงชั่วครู่เดียว
ข้าพเจ้าก็สามารถคิดเรื่อง
นั้นออกจนได้และในภาย
หลังข้าพเจ้าก็ได้รับรางวัล
โนเบล

ริชาร์ด เฟย์แมนน์
นักฟิสิกส์ผู้ได้รับรางวัล
โนเบล

คุณลักษณะ 4 ประการของการสร้างสรรค์

การใช้จินตนาการ

29. กิจกรรมแห่งจินตนาการ ในความหมายของเรานั้นต่างจากการเพื่อฝันหรือการสร้างภาพ ถึงแม้ว่า อาจจะมีสิ่งทั้งสองเกี่ยวข้องด้วย แต่ไม่ใช่เพียงการผลิตสิ่งทดแทนในมโนภาพของสิ่งซึ่งไม่มีอยู่หรือไม่มีใคร เคยพบเห็น กิจกรรมแห่งจินตนาการเป็นกระบวนการของการสร้างสิ่งที่มีเอกลักษณ์คือ การสร้างทางเลือก ให้กับสิ่งที่เป็นที่มุ่งหวังตามปกติ สิ่งที่ทำกันตามประเพณี หรือสิ่งที่เป็นเรื่องปกติธรรมดา กิจกรรมนี้ เกี่ยวข้องกับกระบวนการในการคิดหรือพฤติกรรม พฤติกรรมอาจรวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่มีการนำความคิด เป็นรูปเป็นร่างสู่ความเคลื่อนไหว เช่นในการแสดงและรูปแบบอื่นๆ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นการคิดล่วงหน้า (prefigurative) กิจกรรมแห่งจินตนาการเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกทางมโนภาพเป็นการแสดง อย่างจริงจังที่นำไปสู่วัตถุประสงค์ทางการสร้างสรรค์บางประการ เป็นวิธีการคิดอย่างหนึ่งซึ่งโดยเนื้อแท้ แล้วจะมีความสร้างสรรค์ที่เราพยายามที่จะขยายความเป็นไปได้ของสถานการณ์ที่มีการกำหนดไว้ให้ เป็น วิธีการมองด้วยมุมมองใหม่ๆ หาทางเลือกต่างๆ สำหรับสิ่งที่เป็นเรื่องปกติธรรมดาหรือเป็นที่ทราบกันดีอยู่ เกี่ยวกับงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งที่ได้รับมอบหมาย ความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับการสร้างสรรค์มักจะเกิดขึ้นเมื่อนำ ความคิดที่มีอยู่นั้นมารวมกันหรือได้รับการตีความใหม่ในแนวทางที่ไม่ปกติธรรมดา หรือเมื่อมีการนำไปใช้ใน สาขาซึ่งไม่ได้ใช้อยู่โดยปกติ บ่อยครั้งที่สิ่งนี้เกิดขึ้นโดยการสร้างความสัมพันธ์แบบไม่ปกติ โดยการเห็น ความคล้ายคลึงกันและความเกี่ยวข้องระหว่างความคิดหรือวัตถุซึ่งไม่เคยมีการเกี่ยวข้องกันมาก่อน

ไปให้ถึงจุดมุ่งหมาย

30. การสร้างสรรค์นั้นมีความคิดแห่งการกระทำและวัตถุประสงค์รวมอยู่ด้วย โดยอีกนัยหนึ่งก็คือจินตนาการที่ได้รับการประยุกต์นั่นเอง กิจกรรมแห่งจินตนาการนั้นได้รับการวางรูปแบบและบ่อยครั้งที่มีการวางรูปแบบซ้ำๆ เพื่อไปให้ถึงจุดมุ่งหมาย หากจะเอ่ยว่าบุคคลใดเป็นผู้มีความสร้างสรรค์ก็คือการกล่าวเป็นนัยว่าพวกเขาเหล่านั้นทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลงานอย่างตั้งใจ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าความท้าทายรู้สึกซึ่งหรือการค้นพบใหม่ๆ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์นั้นจะไม่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดหวัง ตัวอย่างเช่น การเกิดขึ้นโดยสัญชาตญาณ หรือความคิดที่ไม่มีที่คิด แต่จะเกิดขึ้นตามหนทางไปสู่บางสิ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยรวม หรือเพื่อแก้ปัญหาส่วนที่เป็นหลัก กระบวนการนี้อาจเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงสูงมาก ซึ่งก่อให้เกิดผลในขั้นสุดท้ายที่อาจมีความแตกต่างจากสิ่งที่เคยคาดหวังไว้ตั้งแต่ต้น บางครั้งจุดมุ่งหมายก็เปลี่ยนไปเมื่อมีความคิดและความเป็นไปได้ใหม่ๆ เกิดขึ้น บางครั้งก็เกิดขึ้นกับการคิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ หรือการค้นพบสิ่งใหม่ๆ จุดมุ่งหมายใหม่ๆ นี้จะเกิดขึ้นเมื่อผลผลิตหรือความคิดเบื้องต้นได้เกิดขึ้น

การเล่นเชิงสร้างสรรค์-เป็นการมองโลกในมุมมองใหม่-บ่อยครั้งนับเป็นการสู้กับความสับสนที่ซึ่งความเกี่ยวข้องและทิศทางของความคิดที่คุ้นเคยจะส่งผลมาถึงตัวเรา เยาวชนจำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นให้เข้าใจถึงความสำคัญของการละเล่นนี้

ศาสตราจารย์ ลูวิส มินคิน

เป็นของใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก

31. การสร้างสรรค์นั้นเกี่ยวเนื่องกับความคิดริเริ่มเสมอ แต่ความคิดริเริ่มนั้นก็มิหลายประเภท

■ **ความเป็นปัจเจกชน**

งานของคนใดคนหนึ่งอาจเป็นความคิดริเริ่มเกี่ยวเนื่องกับงานชิ้นก่อนหน้าของตน

■ **ความสัมพันธ์**

งานอาจเป็นความคิดริเริ่มเกี่ยวเนื่องกับกลุ่มคนที่ตนสังคมด้วย

ตัวอย่างเช่น กับเยาวชนคนอื่นที่อายุใกล้เคียงกัน

■ **ประวัติศาสตร์**

งานอาจเป็นการริเริ่มในแง่มุมมองของผลงานชิ้นก่อนหน้านี้ ของใครคนใดคนหนึ่ง ในสาขาใดโดยเฉพาะ นั่นคือ อาจเป็นความคิดริเริ่มที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์

การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ นั้นไม่ได้เกิดขึ้นจากความฉลาดเพียงอย่างเดียว แต่มาจากสัญชาตญาณแห่งการเล่นด้วย จิตใจที่มีความสร้างสรรค์จะเล่นกับวัตถุที่รัก

ซี จี จุง

จินตนาการนั้นสำคัญกว่าความรู้

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

ระดับความคิดริเริ่มนั้นอาจมีได้หลายระดับในแต่ละประเภทเหล่านี้ อาจมีความคิดริเริ่มมากกว่าหรือน้อยกว่าเมื่อเกี่ยวข้องกับผลงานของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือของกลุ่ม ความคิดริเริ่มในงานสร้างสรรค์นั้นปกติ จะได้รับการจัดให้อยู่ในสองประเภทแรก จากเหตุผลที่เราได้เสนอมานี้ จะเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาทั่วไปของแต่ละบุคคล แต่ในความคิดของเรานั้น การประสบความสำเร็จของแต่ละบุคคลอย่างเป็นพิเศษ เช่น การมีความคิดริเริ่มเป็นประวัติศาสตร์ นั้นมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นจากระบบการศึกษา ที่กระตุ้นให้เกิดความสามารถในการสร้างสรรค์ในทุกๆ คน

ตัดสินคุณค่า

32. เราได้บรรยายถึงกิจกรรมทางจินตนาการว่าเป็นวิธีการคิดอย่างสร้างสรรค์ โดยความสร้างสรรค์นั้นก็จะเกี่ยวข้องกับวิธีคิดที่สองซึ่งเป็นวิธีที่กลับกันกับความคิดแรก นั่นก็คือวิธีการประเมิน การมีความคิดริเริ่มในระดับหนึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างงานสร้างสรรค์ทุกประเภท แต่ก็ไม่เคยเพียงพอเสียที ความคิดริเริ่มอาจไม่จำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อาจเป็นเรื่องประหลาด หรือผิดพลาด ผลของกิจกรรมแห่งจินตนาการจะได้รับการขนานนามว่าเป็นสิ่งสร้างสรรค์ก็ต่อเมื่อมันมีคุณค่าต่องานชิ้นนั้นๆ “คุณค่า” ในที่นี้เป็นการตัดสินสมบัติบางประการในผลที่ออกมาที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ การตัดสินนั้นมีความเป็นไปได้หลายประการตามสาขาของกิจกรรม เช่น มีประสิทธิภาพ มีประโยชน์ สนุกสนาน เป็นที่น่าพอใจ ใช้ได้ มีเหตุผลสนับสนุน บรรทัดฐานของคุณค่ามีความแตกต่างกันไปตามสาขาของกิจกรรมนั้นๆ

ในขณะที่ข้าพเจ้ามองดูน้องสาวของข้าพเจ้าห่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมที่เธออยู่ ข้าพเจ้าก็สามารถบอกได้ว่า กระบวนการในห้องปฏิบัติการของเธอนั้นไม่ได้แตกต่างจากกระบวนการในสตูดิโอของข้าพเจ้าแต่อย่างใดเลย วิทยาศาสตร์นั้นก็เหมือนกับคนปั้นหม้อที่กำลังปั้นอยู่ หรือประติมากรกำลังสลักไม้อยู่ นั่นคือมีการเตรียมการ มีการถามคำถามกันก่อน แล้วก็มีความรู้สึกราวกับว่า มีการเพิ่มเสริมไปที่ละชั้นจนกระทั่งเห็นผลสำเร็จ จากนั้นก็ตามด้วยเวลาแห่งการทบทวน การตั้งคำถามมากขึ้นว่า ผลงานนี้บอกอะไรกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสามารถเปลี่ยนแปลงผลงานได้อย่างไร ‘ความล้มเหลว’ จะสอนอะไรให้ข้าพเจ้า และก็กลับมาอีกครั้ง

เพื่อพยายามใหม่หรือเพื่อ
ลองปรับงานที่กำลังทำอยู่
ใหม่
ศาสตราจารย์เฮเลน สตอรัย
นักออกแบบแฟชั่น
และพี่สาวของนักชีววิทยา
เชิงพัฒนา ดร. เคท สตอรัย

33. กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์นั้นเกี่ยวข้องกับการใช้ความคิดไปมาและการทดลองความเป็นไปได้ต่างๆ ในกระบวนการสร้างสรรค์ใด ๆ ก็ตาม มีความเป็นไปได้เสมอที่จะพบกับทางตัน นั่นคือความคิดและการออกแบบที่ไม่ได้ผล อาจมีความล้มเหลวและการดัดแปลงปรับปรุงและการวางรูปแบบใหม่ๆ หลายครั้ง สำหรับกิจกรรมแห่งจินตนาการก่อนที่จะเกิดผลที่ดีที่สุดออกมา การประเมินว่าความคิดใดที่ได้ผลและความคิดใดไม่ได้ผลจะต้องมีการตัดสินและการวิจารณ์ ในแง่นี้ การคิดเชิงสร้างสรรค์มักจะเกี่ยวข้องกับการคิดเชิงวิเคราะห์การทำความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเป็นการวางรากฐานอันสำคัญสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ โดยมีการแบ่งแยกและอาจมีความแตกต่างระหว่างการประเมินโดยผู้สร้างสรรค์และโดยผู้อื่น คุณค่าของบางสิ่งอาจได้รับการชื่นชมในภายหลัง เราจะกลับมากล่าวถึงเรื่องนี้ต่อไปเมื่อเราให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
34. การประเมินในเชิงวิเคราะห์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงจุดสนใจและวิธีการคิด ในขณะที่เรากำลังให้ความสนใจว่าอะไรทำแล้วได้ผล อะไรทำแล้วไม่ได้ผล ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดกระบวนการสร้างสรรค์และไม่เฉพาะเมื่อสิ้นสุดกระบวนการเท่านั้น โดยสามารถแทรกซึมกระบวนการสร้างความคิด กล่าวคือสามารถเกี่ยวโยงไปถึงการหยุดยั้งเพื่อไตร่ตรองอย่างเงียบ ๆ โดยอาจเป็นเรื่องของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือเป็นสิ่งที่ทำร่วมกันก็ได้ อาจใช้การตัดสินแบบเร่งด่วนหรือการทดลองในระยะยาว ในงานสร้างสรรค์ส่วนใหญ่ นั้น มีการสลับเปลี่ยนมากมายระหว่างวิธีการคิด 2 วิธีนี้และการมุ่งเน้นจุดสนใจคุณภาพของความสำเร็จในการสร้างสรรค์นั้นเกี่ยวข้องทั้ง 2 อย่าง การช่วยให้เยาวชนเข้าใจและจัดการกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการคิดเชิงริเริ่มและเชิงประเมิน (generative and evaluative thinking) นั้น นับเป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์

กระบวนการแห่งการสร้างสรรค์

35. ความสามารถในการสร้างสรรค์ได้รับการพัฒนาผ่านการประยุกต์ใช้ที่เหมาะสมโดยการเข้าร่วมในกระบวนการของการผลิตความคิดเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การทำดนตรี การเขียนเรื่อง การทดลองต่างๆ ฯลฯ หน้าที่สำคัญสำหรับครูผู้สอนก็คือการช่วยเยาวชนให้เข้าใจกระบวนการเหล่านี้และให้สามารถควบคุมมันได้

ซึ่งเป็นทักษะและเทคนิคพิเศษที่เป็นเรื่องเฉพาะสำหรับสาขาวิชาและรูปแบบของการทำงานต่างๆ กัน แต่ก็
มีลักษณะทั่วไปบางประการของกระบวนการสร้างสรรค์ที่เยาวชนจำเป็นต้องประสบและรับรู้

36. กระบวนการแห่งการสร้างสรรค์ในทุกสาขาวิชานั้นโดยปกติจะ
เกี่ยวข้องกับการวางโครงร่างเบื้องต้น กล่าวคือทำให้ความคิดหรือเค้าโครง
คร่าวๆ โดยอาจเป็นตัวโน้ตแรกๆ ของทำนองเพลงแรก หรือการอุปมาอุปมัย
ภาพร่างครั้งแรกของปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์ กระบวนการแห่งการ
พัฒนานั้นเป็นหนึ่งใน “การประมาณการโดยต่อเนื่อง (successive
approximations) ที่ความคิดได้รับการวางรูปแบบและทำให้กระจ่างชัดใน
กระบวนการสำรวจความคิดดังกล่าว ขั้นตอนต่างๆ มักจะเกี่ยวกับการ
ขัดเกลารายละเอียดของการแสดงออก เช่น เกี่ยวกับการผลิตผลงานที่
ประณีต การแบ่งขั้นตอนในการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่มีการใช้กันทั่วไป
ได้แก่ การเตรียมการ-การขมเพาะความคิด-การเกิดความกระจ่าง และ
การสอบทวนความจริง ขั้นตอนนี้ มีการโต้แย้งในลักษณะต่าง ๆ จาก
นักคิดหลายคน แต่ก็บอกเราถึงรูปแบบปกติของการกำหนดจุดเน้น การ
ยกเลิก และการฟื้นฟูอุปสรรคและต่อไปก็ถึงจุดสำคัญว่าการสร้างสรรค์
นั้นเป็นกระบวนการ มิใช่เหตุการณ์หนึ่ง รูปแบบของการยกเลิกจากการ
คิดเกี่ยวกับปัญหาและสถานการณ์ที่ดีที่สุดสำหรับความสำเร็จเป็นเรื่อง
ส่วนบุคคล แต่มักจะเกี่ยวข้องเสมอๆ กับช่วงเวลาที่ยืด/หลับ หรือ ‘การ
ทำสมาธิแบบเคลื่อนไหว’ เช่นเดียวกันกับที่เราทำอย่างอื่น กิจกรรมเชิง
สร้างสรรค์เกี่ยวข้องกับการผนวกรวมส่วนประกอบต่างๆ อย่างสลับ
ซับซ้อนทั้งที่สามารถควบคุมได้และควบคุมไม่ได้ กระบวนการทางจิตทั้งที่มี
สติและไม่มีสติ ความคิดที่มีการชี้แนะและไม่มีการชี้แนะ การคิดคำนวณตาม
สัญชาตญาณและการคำนวณตามหลักเหตุผลเข้าด้วยกัน

เก้าในสิบของการทดลอง
ของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ
ล้มเหลว และนั่นก็นับว่า
เป็นสถิติที่ดีแล้วสำหรับนัก
วิทยาศาสตร์
ศาสตราจารย์ เซอร์ ฮาโรลด์
โครโต
นักเคมีผู้ได้รับรางวัลโนเบล

37. การผัดผ่อนการตัดสินใจออกไปนั้นนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในขณะที่เรากำลังมีความคิดต่างๆ
และขยายความคิดนั้นออกไปและนำความคิดเหล่านั้นมาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้
ว่าจะต้องมีขั้นตอน ซึ่งอาจจะมีหลายขั้น ซึ่งการประเมินค่านั้นเป็นสิ่งจำเป็น เพียงในกรณีที่จะประเมิน
ความสอดคล้องและจะเชื่อมโยงความคิดต่างๆ เข้ากับหลักฐานข้อมูล การนำไปปฏิบัติได้ การนำไปใช้ได้
และการสนองตอบจากผู้ชมจะต้องให้การคิดแบบสร้างสรรค์มีเวลาที่จะเจริญเติบโตเต็มที่ ในเวลาที่

เหมาะสมและในแนวทางที่เหมาะสมนั้น การประเมินค่าอย่างเข้มงวดเป็นเรื่องจำเป็น แต่ในเวลาที่ไม่เหมาะสม คำวิจารณ์สามารถทำลายความคิดที่กำลังผุดขึ้นมาได้

38. การแลกเปลี่ยน (dialogue) ระหว่างแนวคิดในเบื้องต้นและการทำให้เกิดเป็นจริงในขั้นสุดท้ายนั้น เป็นเรื่องละเอียดอ่อน โดยอาจถูกทำให้หยุดชะงักหรือยับยั้งโดยการพยายามจะทำมากเกินไปโดยเร็วเกินไปหรือในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่น การบอกให้เด็ก ๆ เขียนโคลงกลอนโดยฉับพลันด้วยลายมือที่ประณีตที่สุดอาจทำลายการเป็นไปโดยธรรมชาติที่จำเป็นต่อการสร้างความคิดในขั้นต้น พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือให้เข้าใจว่าการสร้างสรรค์นั้นมักจะมีการพัฒนาเป็นขั้นตอน และต้องมีความรู้สึก รับรู้ว่าพวกเขากำลังอยู่ที่ขั้นใด และควรมุ่งหวังที่จะได้อะไรจากตนเอง เราได้กำหนดไว้ว่ามีวิธีการคิด 2 วิธี คือ เชิงสร้างสรรค์และประเมิน (generative and evaluative) ซึ่งจะต้องมีสมดุลระหว่างสองสิ่งนี้ ในสถานการณ์ส่วนใหญ่ การพยายามที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จในครั้งเดียวนับเป็นสิ่งที่ทำได้ยากสำหรับเกือบทุกคน และหากไม่เข้าใจในเรื่องนี้ ทั้งเยาวชนและผู้ใหญ่ก็จะสรุปเอาเองว่าตนเป็นผู้ที่ไม่มีความสร้างสรรค์ เอาเสียเลย
39. เราได้กล่าวไปแล้วว่าการสร้างสรรค์นั้นเกิดขึ้นได้ในทุกสาขาของกิจกรรมของมนุษย์ และไม่เฉพาะเจาะจงในด้านของศิลปะเท่านั้น ซึ่งเป็นความจริงอย่างยิ่ง ความหยิ่งรู้ลึกซึ้งและความก้าวหน้าในเรื่องของการสร้างสรรค์ได้นำพาให้วัฒนธรรมมนุษย์ก้าวไปข้างหน้า ทั้งในเรื่องวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ปรัชญา ศิลปะ และมนุษยศาสตร์ ประวัติของวิทยาศาสตร์ ซึ่งนับเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่ง นับเป็นหนึ่งใน การผันอันต่อเนื่องและในการประเมินซ้ำความคิดที่มีอยู่แล้ว ได้แก่ ในความหยิ่งรู้ลึกซึ้งใหม่ๆ หรือข้อมูลใหม่ การท้าทายและสานต่อจากความรู้ที่มีอยู่แล้ว ทั้งนี้ถือเป็นที่มาของความน่าตื่นเต้นทางปัญญาและแรงกระตุ้นทางการสร้างสรรค์ของวิทยาศาสตร์ ว่าวิทยาศาสตร์นั้น ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับความจริงเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่สามารถนับว่าเป็นความจริงด้วย และไม่เพียงเกี่ยวข้องกับการสังเกตการณ์แต่ เกี่ยวข้องกับการอธิบาย-การตีความและการให้ความหมายด้วย กระบวนการของการวิเคราะห์และการ สืบสวนทางวิทยาศาสตร์สามารถเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์และความหยิ่งรู้ลึกซึ้งขั้นสูงสุด การค้นพบใน ทางวิทยาศาสตร์ไม่จำเป็นจะต้องเป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลเสมอไป บ่อยครั้งที่เกิดขึ้นจากการก้าวกระโดดทาง จินตนาการอย่างไม่คาดฝัน กล่าวคือ จากการเกิดความกระฉ่างอย่างฉับพลัน ที่นักวิทยาศาสตร์เรียกว่า คำตอบของปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วดำเนินการคิดคำนวณเพื่อตรวจสอบความจริงของคำตอบนั้น ซึ่งสามารถ เป็นจริงได้ทั้งสำหรับเด็ก ๆ และสำหรับนักวิทยาศาสตร์ที่มีประสบการณ์แล้ว

การก้าวกระโดดของจินตนาการ

กิจกรรมธรรมดาๆ ทางวิทยาศาสตร์บางอย่างสามารถเปิดโอกาสให้ครูได้เห็นการก้าวกระโดดเชิงสร้างสรรค์ของจินตนาการซึ่งเด็กนักเรียนหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างรวดเร็วและ

สามารถก้าวหน้าไปในการเรียนรู้ของตน เด็กๆ กำลังทดลองวัสดุต่างๆ เพื่อค้นหาว่าวัสดุใดเป็นวัสดุกันน้ำได้ โดยใช้วัสดุขนาดชนิด ส่องดูโดยกล้องจุลทรรศน์ และสามารถหาความสัมพันธ์ได้ว่าวัสดุที่มีรูจะยอมให้น้ำไหลผ่านและหากรูมีขนาดใหญ่ขึ้นก็สามารถทำให้น้ำไหลผ่านได้เร็วขึ้น ในขณะที่เด็กส่วนใหญ่ยอมรับว่ามีเนื้อผ้าบางชนิดที่กันน้ำได้และบางชนิดไม่สามารถกันน้ำได้นั้น มีเด็กคนหนึ่ง ซึ่งเจียบอยู่พักหนึ่ง ได้ใช้ความคิดในมุมมองที่ต่างไปกับกิจกรรมนั้น จึงพูดขึ้นว่า “เราต้องปิดรูเพื่อทำให้มันกันน้ำได้ ถ้าเราเอาสีเทียนทาปิดรูในผ้า สีเทียนก็จะเข้าไปในรูนั้น” ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการคิดเชิงสร้างสรรค์ในด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งเด็กคนหนึ่งไม่ได้เดินตามทางที่เห็นๆ กันอยู่และได้แสดงให้เห็นว่าเขาเข้าใจประเด็นของความคิดอย่างแท้จริง

ข้อมูลจาก *the Association of Science Education*

40. กระบวนการสร้างสรรค์ในทางศิลปะนั้นมีการพัฒนารูปแบบของการแสดงออกซึ่งทำให้แนวคิดของศิลปินเป็นรูปเป็นร่างขึ้น ซึ่งไม่ใช่เรื่องของการมีความคิดแล้วหารูปแบบหรือแนวทางที่จะแสดงออกมา แต่ต้องใช้การวางรูปแบบของงานแต่ละชิ้นเพื่อให้ความคิดและความรู้สึกปรากฏเป็นรูปร่างได้ ทั้งนี้บ่อยครั้งที่มีเพียงแค่การใช้การพัฒนานาฏศิลป์ รูปภาพหรือดนตรี ก็สามารถแสดงแนวคิดนั้นออกมาได้ โดยมีความหมายอยู่ในตัวเองในรูปแบบที่แสดงออกมาอยู่แล้ว และในรูปแบบเหล่านี้เองที่เราแสดงความคิดและความรู้สึกแบบมนุษย์ออกมา กระบวนการสร้างสรรค์ในทางศิลปะนั้นมีศูนย์กลางอยู่ที่การวางรูปแบบและการกลั่นกรองงานซึ่งคุณภาพทางความงามนั้นเป็นหัวใจของความหมายของมัน ลักษณะที่เห็นเสียง และความรู้สึกของงานศิลปะนั้นไม่สามารถแยกออกได้จากความหมายของมันเท่านั้น และไม่สามารถแยกออกได้จากวิธีการแปล ความหมายด้วย

การแสดงออกนี้เป็นสิ่งที่มีลักษณะเฉพาะตน ถ้าคุณขวางมันไว้ มันจะไม่สามารถแสดงออกผ่านสื่ออื่นได้และมันก็จะหายไป

มาร์ธา แกรทัม

41. การอภิปรายเกี่ยวกับศิลปะในการศึกษานั้นมักจะมุ่งเน้นให้ความสำคัญของการแสดงออกด้วยตนเอง ซึ่งนับว่าเป็นความคิดที่สำคัญ แต่ก็มีแตกต่างระหว่างการให้ปล่อยความรู้สึกออกมาอย่างตรงๆ อย่างเช่นในการร้องเพราะความเจ็บปวดหรือการกระโดดด้วยความดีใจ-กับกระบวนการสร้างสรรค์ในด้านศิลปะ การประพันธ์และเล่นดนตรี การเขียนบทกวี การออกแบบนาฏศิลป์ อาจเกิดจากแรงกระตุ้นทางอารมณ์ที่รุนแรง แต่กระบวนการนี้ก็ไม่ใช่เป็นแค่การแสดงออกถึงอารมณ์เท่านั้น ถึงแม้ว่าอาจเกี่ยวข้องกันบ้าง แต่เป็นการให้รูปแบบและความหมายเสียมากกว่า จึงถือเป็นเรื่องจำเป็นที่การศึกษาจะต้องให้โอกาสแก่เยาวชนในการแสดงออกซึ่งความคิด คุณค่าและอารมณ์ของตน ในปีที่ผ่านมาๆ มา ได้มีการตระหนักถึง

ความสำคัญอย่างยิ่งของสิ่งที่ ดาเนียล โกลแมน เรียกว่า ภูมิปัญญาทางอารมณ์ นั่นคือ ความสามารถที่จะเข้าใจ แสดงออก และใช้อารมณ์และสัญชาตญาณของเรา โกลแมน และอีกหลายคนก่อนหน้านั้น ได้แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงและปัญหาที่ตามมากับความยากลำบากในการเข้าใจและแสดงออกซึ่งอารมณ์ของเรา รายงานชิ้นล่าสุดของมูลนิธิสุขภาพจิต (โปรดอ่านย่อหน้าที่ 16) ได้ยืนยันเรื่องเหล่านี้ โดยมีหลายหนทางที่โรงเรียนจะสามารถทำให้เยาวชนได้อภิปรายและแสดงออกซึ่งความรู้สึกและอารมณ์ของตน และหนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือศิลปะ

การแก้ไข้ปัญหา

42. การแก้ไข้ปัญหานี้เน้นเป็นทักษะสำคัญสำหรับการศึกษาในปัจจุบัน การพัฒนาความสามารถของเยาวชนในการแก้ไข้ปัญหาเป็นเรื่องพื้นฐานสำหรับการเตรียมตัวให้สามารถดำรงชีวิตด้วยตนเอง การศึกษาเชิงสร้างสรรค์ช่วยให้สามารถแก้ไข้ปัญหาได้โดยตรงในการทำงานทุกด้าน แต่การสร้างสรรค์กับการแก้ไข้ปัญหาไม่ใช่สิ่งเดียวกัน ไม่ใช่ทุกปัญหาจะต้องมีการแก้ไข้เชิงสร้างสรรค์หรือการคิดแบบริเริ่มของตัวเองเสมอไป ปัญหาบางอย่างอาจแก้ได้อย่างปกติธรรมดาและอย่างมีเหตุมีผล และก็ไม่ใช่ว่าการคิดเชิงสร้างสรรค์ทุกครั้งจะต้องนำไปสู่การแก้ไข้ปัญหาเสมอไป การแต่งบทกวี การวาดภาพ หรือการ ‘เล่น’ กับความคิดแบบนามธรรมในทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์นั้นไม่เป็นการแก้ไข้ปัญหาอย่างที่เข้าใจกันเสมอไป คุณค่าของนักคิดเชิงสร้างสรรค์นั้นไม่ใช่เพียงว่าพวกเขาสามารถแก้ไข้ปัญหาที่เราารู้ว่าเรามีอยู่ได้ แต่พวกเขายังสามารถค้นพบปัญหาที่เราคิดไม่ถึงว่ามีอยู่และนำเราไปสู่ขอบเขตความรู้ใหม่ได้ เยาวชนน่าจะได้รับโอกาสมากกว่านี้ในการที่จะสำนึกและค้นหาปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งหาทางแก้ไข้ปัญหาเหล่านั้นด้วย โดยควรจะให้โอกาสมากขึ้นแก่คนรุ่นใหม่ที่จะได้ใช้ความคิด ในการมองโลกในแงุ่มุมที่ต่างออกไปและทดลองความเป็นไปได้ต่างๆ และทางเลือกต่างๆ ในการแก้ไข้ปัญหา การทำตนให้คุ้นเคยกับกิจกรรมในการแก้ไข้ปัญหาที่แตกต่างกันออกไปต่างๆ นานา สามารถนำไปสู่ความสามารถมากขึ้นในการมองเห็นรูปแบบและลักษณะที่เหมือนกันซึ่งซ่อนเร้นอยู่

ไม่ว่าคุณจะคิดว่าคุณมีความสามารถ หรือไม่ว่าคุณจะคิดว่าคุณไม่มีความสามารถ คุณก็อาจจะคิดถูกแล้วก็ได้

เฮนรี ฟอร์ด

การสร้างสรรคและสติปัญญา

43. การสร้างสรรคที่นับเป็นความสามารถพื้นฐานของสติปัญญาของมนุษย์ สติปัญญาของมนุษย์นั้นไม่เพียงแต่สร้างสรรค แต่หลากหลายและต่างกันไป ด้วยเหตุผลนี้เองที่เราแสดงให้เห็นว่าเยาวชนทุกคนมีความสามารถในการสร้างสรรคโดยทุกคนมีความสามารถนี้แตกต่างกันไป

ความหลากหลายของสติปัญญา

44. คุณลักษณะที่สำคัญของสติปัญญาของมนุษย์ก็คือความสามารถของเราในการที่จะนำเสนอประสบการณ์ในวิธีต่างๆ กัน ความสามารถนี้เป็นพื้นฐานของวิธีที่เราคิดและสื่อสาร ภาษาพูดเป็นตัวอย่างของความสามารถนี้ที่เห็นได้ชัดที่สุด เมื่อเด็กๆ เรียนภาษา พวกเขาไม่เพียงแต่เรียนรู้ที่จะเรียกชื่อสิ่งของต่างๆ เท่านั้น แต่กำลังได้รับรูปแบบของความคิดและความเข้าใจซึ่งฝังอยู่ในภาษาของตน เมื่อพวกเขาเรียนที่จะพูด เขาก็กำลังเรียนวิธีคิดด้วย แต่เราก็คิดและสื่อสารในทางอื่นด้วยเช่นกัน ประสบการณ์ของเรานั้นมีหลากหลายและเราก็ใช้วิธีต่างๆ กันในอันที่จะทำให้เกิดความหมายออกมา คำศัพท์ช่วยให้เราทำให้ความคิดเป็นรูปร่าง และเช่นเดียวกันคณิตศาสตร์ทำให้เกิดความคิดบางประการที่อาจจะไม่เกิดขึ้นจากกระบวนการอื่น แต่ก็มีความคิด อารมณ์และความเข้าใจบางอย่างที่ไม่สามารถแสดงออกได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งที่กล่าวมา ดังนั้น เพื่อให้เข้าใจในสิ่งเหล่านี้เราจึงหันไปใช้วิธีการแสดงออกและการสื่อสารอื่นๆ

หากคุณสนใจในคุณลักษณะพื้นฐานของโลกทางกายภาพในปัจจุบัน วิธีเดียวที่จะเข้าใจก็คือการใช้วิธีการให้เหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ ข้าพเจ้าไม่คิดว่าคนๆ หนึ่งจะสามารถชื่นชม แง่มุมเฉพาะนี้ของโลกได้มากนัก-ความรู้สึกซึ่งและคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่ของความเป็นสากลของกฎความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ-โดยไม่มีความเข้าใจในคณิตศาสตร์ อย่าเข้าใจข้าพเจ้าผิด มีหลายๆ แง่มุมของโลกนี้ที่คณิตศาสตร์ไม่ใช้สิ่งจำเป็น-เช่น ความรัก-ซึ่งเป็นสิ่งที่ชื่นบานและวิเศษนักที่จะชื่นชมและรู้สึกกลัว แต่หากวิชาฟิสิกส์ (กายภาพ) คือสิ่งที่เรากำลังพูดถึง การไม่รู้คณิตศาสตร์ก็นับเป็นข้อจำกัดอันร้ายแรงในการเข้าใจโลก

ริชาร์ด เฟอร์แมน
นักฟิสิกส์ผู้ได้รับรางวัล
โนเบล

45. การรับรู้เบื้องต้นของเราเกี่ยวกับโลกนั้นมาจากการสัมผัส โดยใช้แสง เสียง รูปร่าง เนื้อหนัง กลิ่น และการเคลื่อนไหว แต่ในความจริงแล้ว เราไม่ได้รับรู้เกี่ยวกับโลกโดยทางที่กล่าวมานี้เท่านั้น แต่เราใช้การคิดด้วย คนที่กำลังวาดภาพอยู่กำลังคิดด้วยการมองเห็น นักดนตรีคิดด้วยเสียง นักเต้นรำคิดด้วยการเคลื่อนไหวและพื้นที่ที่ตนใช้ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่ทดแทนคำศัพท์ แต่เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นความหลากหลายอย่างมากของสติปัญญาของมนุษย์ และวิธีการต่างๆ กันที่เราคิดและสื่อสาร จิตรกรไม่ผลิตผลงานที่แสดงความคิดที่สามารถสื่อด้วยคำศัพท์หรือตัวเลขได้ดีเท่าๆ กัน เขาหรือเธอกำลังแสดงออกถึงความคิดในทางที่สามารถมองเห็นได้ นักดนตรีแสดงออกซึ่งความคิดที่จะสามารถได้รับการเข้าใจอย่างเต็มที่ผ่านทางดนตรีเท่านั้น การศึกษาแบบดั้งเดิมดูเหมือนจะเน้นความสำคัญของการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์และทางคำพูด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาสติปัญญาของเยาวชนทุกคน แต่ก็ไม่ใช่สติปัญญาทั้งหมด

46. นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในโรงเรียนในการอ่าน การเขียน และการคิดออกมาในรูปของคำศัพท์หรือตัวเลข ในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การเขียนบทความและการจัดบันทึกเป็นรูปแบบการศึกษาหลักๆ การใช้คำศัพท์และตัวเลขนับเป็นความสำเร็จขั้นสูงสุดประการหนึ่งของสติปัญญาของมนุษย์ แต่ถ้าจะจำกัดไว้เพียงแค่นี้ ประสบการณ์ส่วนบุคคลก็จะไม่สามารถสื่อสารกันได้ และวัฒนธรรมของมนุษย์ก็คงจะไม่เกิดขึ้น โลกที่เราอาศัยอยู่นี้เป็นที่ที่อุดมสมบูรณ์และหลากหลายเท่าที่เป็นอยู่นี้ก็เพราะจิตใจของเรานั้นทั้งซับซ้อนและหลากหลาย นักปราชญ์ นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้ตระหนักถึงความหลากหลายของสติปัญญาของมนุษย์มานานแล้ว โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ ได้ตั้งทฤษฎีของพหุปัญญา (การ์ดเนอร์ 2536) โดยได้ระบุถึงรูปแบบของสติปัญญา 7 รูปแบบ นั่นคือความสามารถด้านภาษา การคำนวณ การใช้พื้นที่ การทรงตัว การเคลื่อนไหว (kinaesthetics) การดนตรี ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและภายในตัวบุคคล แต่ก็ไม่ใช่เพียงแค่นี้ ยังมีวิธีการอื่นอีกที่จะจัดหมวดหมู่ของสติปัญญา (ไวท์ 2541) จำนวนของสติปัญญาและวิธีการจัดหมวดหมู่นั้นสำคัญน้อยกว่าความจริงที่ว่าสติปัญญานั้นมีความหลากหลาย ซึ่งข้อนี้มีความสำคัญ 2 ประการคือ สำหรับการศึกษโดยทั่วไปและสำหรับการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์โดยเฉพาะ

ศิลปินสร้างสรรค์เป็นผู้สังเกตการณ์ซึ่งสมองของเขาทำงานในรูปแบบใหม่ ทำให้เขาสามารถส่งถ่ายข้อมูลข่าวสารในรูปแบบซึ่งไม่เคยทำมาก่อน การค้นพบทางศิลปะและ นักวิทยาศาสตร์มีความคล้ายกัน ในลักษณะนี้ ศิลปินค้นพบลักษณะใหม่ของพื้นที่ด้วยสัญลักษณ์อันหนึ่ง เหมือนกับที่นักฟิสิกส์ค้นพบด้วยสัญลักษณ์อีกอันหนึ่ง

เจ ซี ยัง ปรัชญาและสมอง

47. ประการแรก ขณะนี้มีแนวโน้มที่จะคิดว่าเด็กคนใด ‘มีความสามารถ’ หรือ ‘มีความสามารถน้อย’ เพียงด้วยการพิจารณาผลการเรียนเป็นสำคัญเท่านั้น ความสามารถในการศึกษาในเบื้องต้นนั้นจะหมายรวมถึงความ

สามารถทางสมองด้านความรู้และรูปแบบการใช้เหตุผลแบบเส้นตรง เด็กทุกคนมีความสามารถดังกล่าวในระดับต่างๆ กัน และสำคัญที่ความสามารถนั้นต้องได้รับการพัฒนา แต่ถ้าหากจะวัดความสามารถทางปัญญาโดยทั่วไปโดยการตัดสินจากความสามารถเหล่านี้เท่านั้นก็จะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและขาดความรับผิดชอบ ทั้งนี้จะเป็นการถูกต้องมากกว่าหากคิดว่าเด็กทุกคนมีองค์รวมความสามารถทางปัญญาแตกต่างกันออกไป ประการที่ 2 เด็กที่มีผลการสอบไม่ดีอาจมีความสามารถในเรื่องอื่นๆ มากก็เป็นได้ เด็กที่มีความสามารถในการเรียนสูงก็อาจมีความสามารถในเรื่องอื่นมากได้เช่นกันเด็กที่มีความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับมิติสัมพันธ์ต่ำอาจมีความสามารถในทางภาษาศาสตร์สูงก็ได้ เด็กบางคนมีความสามารถเฉพาะทางในด้านคณิตศาสตร์ ดนตรี นาฏศิลป์ ภาษา หรือหลายๆ ด้าน เมื่อเด็กๆ ค้นพบความสามารถอันแท้จริงของตน ก็อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในแรงกระตุ้นทางการศึกษาของตน การตัดสินเด็กๆ จากมาตรฐานของความสามารถเพียงประการเดียวอาจบอกถึงความสามารถออกมาในทางผิดๆ การค้นพบความสามารถเหล่านั้นจะช่วยเพิ่มความนับถือในตนเอง ความมั่นใจและการประสบความสำเร็จอย่างมาก ความมุ่งมั่นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในเยาวชนควรจะเริ่มจากการตระหนักว่าทรัพยากรเหล่านี้มีความหลากหลายและมีอุดมสมบูรณ์มากมายเพียงใด

เขาวนปัญญาที่เราทุกคนมีนั้นมิใช่รูปแบบเดียว เรามีความสามารถหลายด้านประกอบกัน ความสามารถเหล่านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดชีวิต

สภาที่ปรึกษาด้านหลักสูตรและการสอนเพื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

การเจริญเติบโตและการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่งของสติปัญญา

48. สติปัญญานั้นเป็นสิ่งที่หลากหลายมิติ และยังเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งอีกด้วย ในช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2503-2512 งานค้นคว้าวิจัยในสหรัฐอเมริการะบุว่า สมอง 2 ซีกนั้นมีหน้าที่ต่างกัน โดยมีการพบว่าสมองซีกซ้ายเกี่ยวข้องกับความคิดอย่างมีเหตุมีผลและอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ ในขณะที่สมองซีกขวาจะเกี่ยวข้องกับวิธีการคิดที่มีความลึกมากกว่า กับการจำหน้าตา รูปแบบ และมิติการเคลื่อนไหวสมอง 2 ซีกนี้เชื่อมต่อกันด้วยกระดูกของเส้นประสาทซึ่งเรียกว่า corpus callosum ซึ่งจะทำหน้าที่ช่วยประสานการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมอง 2 ซีก และระหว่างกิจกรรมต่างชนิดกัน การศึกษาเมื่อเร็วๆ นี้ยืนยันว่าพื้นที่ต่างๆ กันของสมองนั้น เชื่อมโยงกับกิจกรรมต่างประเภทกัน เช่น การพูด อารมณ์ การจับต้อง มิติสัมพันธ์ และอื่นๆ และยังแสดงให้เห็นว่าสมองไม่ได้ทำงานอย่างโดดเดี่ยวหรือแยก

พวกเราแต่ละคนมีองค์ประกอบของสติปัญญาแตกต่างกัน แต่การเรียนการสอนในรูปแบบเดียวกัน (uniform schooling) จะละเลยความแตกต่างกันนี้

โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์

นอกจากอวัยวะอื่น แต่ทำงานแบบเป็นระบบที่มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา ส่วนต่างๆ ของสมองทำงานร่วมกันกิจกรรมประเภทต่างๆ ตัวอย่างเช่น ในการพูด รูปแบบการทำงานของสมองนั้นแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าเรา พูดภาษาของเราเองหรือพูดภาษาอื่น

49. วิธีการคิดบางวิธีมีอิทธิพลต่อกิจกรรมต่างชนิดกัน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฟังเสียงในด้านดนตรี กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่/การทรงตัวและการเคลื่อนไหวในนาฏศิลป์ การคำนวณในวิชาฟิสิกส์ แต่กิจกรรมทางสติปัญญาเหล่านี้และในรูปแบบอื่น ๆ จะอาศัยพื้นฐานจากสติปัญญาด้านต่างๆ ในเวลาเดียวกัน นั่นคือเป็นการคิดแบบหลายแบบมุมมอง (multi-model) ตัวอย่างเช่นนักคณิตศาสตร์นั้นมักจะกล่าวถึงการทำให้เห็นปัญหาหรือวิธีแก้ปัญหานั้น ในขณะที่นาฏศิลป์นั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความเข้าใจในด้านดนตรีกล่าวคือ การประพันธ์ดนตรีมักได้รับแรงดลใจมาจากความเข้าใจในคณิตศาสตร์ การค้นคว้าในยุโรปและสหรัฐอเมริกา (ฟอกซ์และการ์ดิเนอร์ 2540) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่าการศึกษาด้านดนตรีนั้นสามารถส่งผลโดยตรงต่อความสามารถทางคณิตศาสตร์ และในทำนองเดียวกัน การแสดงละครเป็นวิธีที่สำคัญในการส่งเสริมทักษะในการอ่าน การเขียน และในการพูดได้ ซึ่งมีบ่อยครั้งที่ความหยั่งรู้ลึกซึ้งซึ่งในการสร้างสรรค์เกิดขึ้นเมื่อมีการเกิดความสัมพันธ์ใหม่ๆ ขึ้นระหว่างความคิดต่างๆ และประสบการณ์ต่างๆ ที่ไม่เคยมีความสัมพันธ์กันมาก่อน โดยเกิดขึ้นทั้งระหว่างและภายในวิธีการคิดต่างๆ กัน

สติปัญญานั้นเป็นสิ่งที่มีความหลากหลาย ศิลปะก็มีความหลากหลายเช่นกัน เพราะมีความเกี่ยวข้องกับสติปัญญา อารมณ์ สังคม วัฒนธรรม จิตวิญญาณ ศิลปะ การเมือง เทคโนโลยี และความเข้าใจและความสงสัยในเรื่องเศรษฐกิจ ทั้งในฐานะผู้มีส่วนร่วมและผู้ชม งามุมใดงามุมหนึ่งอาจมีความสำคัญขึ้นมาเมื่อใดเมื่อหนึ่งก็ได้ แต่สามารถรวมกันได้ และในเกือบทุกสถานการณ์ งามุมต่างๆ นี้มีความเป็นตัวของตัวเอง ความรู้และความเข้าใจของความสามารถด้านสติปัญญานั้นจะได้รับการขยายออกโดยการมีส่วนร่วมและศึกษาศิลปะ โดยการมีส่วนร่วมและการศึกษานี้เอง การเข้าใจเหตุผลและสติปัญญาอื่นๆ ก็จะได้รับขยายและฝึกฝน

ลินด์ซีย์ ไพรเออร์ เจ้าหน้าที่ทางการศึกษา หอศิลป์อาร์นอลฟินี บริสตอล

เรียนรู้โดยใช้ร่างกายของท่าน

ซูซี่เข้าศึกษาในโรงเรียนพิเศษแห่งหนึ่งที่เธอมีชั่วโมงเรียนพิเศษทุกสัปดาห์กับผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์และการเคลื่อนไหว ซูซี่เป็นคนชอบเขียนและเธอมีอะไรที่จะเล่ามากมาย แต่บรรดาครูของเธอทั้งหลายสามารถอ่านได้เพียงบางส่วนเท่านั้น เนื่องจากซูซี่ไม่สังเกตขอบของกระดาษ เมื่อเธอเขียน เธอจะเขียนไปตลอดจนหมดกระดาษและเขียนต่อลงไปบนโต๊ะ จนกระทั่งเธอไม่สามารถเอื้อมถึงได้ จากนั้นเธอก็จะกลับมาที่หน้ากระดาษแล้วก็เริ่มเขียนใหม่ การพูดถึงเรื่องนี้ไม่ช่วยอะไรเลย การใช้กระดาษใหญ่ขึ้นก็ไม่ช่วย หลังจากนั้น ครูของเธอคนหนึ่งก็ขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์และการเคลื่อนไหว โดยการร่วมกันทำกิจกรรมที่เรียกว่า ‘ไหล’ กิจกรรมนี้เป็นการให้คนๆ หนึ่งปล่อยให้พลังงานผ่านเข้าตัวแล้วปล่อยให้พลังงานออกไป (หรือในมุมมองกลับกันก็คือวิธีที่จะเก็บกักมันไว้) ซูซี่เคลื่อนไหวโดยมีการไหลอย่างอิสระมากมาย การเคลื่อนไหวของเธอดูเหมือนจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ หากคุณปรบมือและบอกให้หยุด จะใช้เวลาานกว่าเธอจะหยุดนิ่งได้ และถึงกระนั้นก็ตามก็ยังคงมีการเคลื่อนไหวอยู่ ครูและซูซี่เล่นเกม ‘ไหล’ ด้วยกัน ปล่อยให้พลังงานออกไป และพยายามหยุดมันและเก็บกักมันไว้ข้างใน ในที่สุด เกมก็ค่อยๆ มาถึงทักษะในการหยุดเมื่อใกล้จะหมดหน้ากระดาษ พวกเขาเล่นกัน เคลื่อนแขนไปใกล้พื้นและแล้วก็ ‘หยุด’ เขาเอากระดาษออกมา เคลื่อนแขนข้ามกระดาษไป และแล้วก็ ‘หยุด’ ซูซี่กลับมาเข้าชั้นเรียนและไม่เคยเขียนออกนอกกระดาษอีกเลย เธอต้องเรียนรู้สิ่งนี้โดยใช้ร่างกายของเธอ มีใช้สติปัญญาของเธอ

ข้อมูลจาก Jabadao

การพัฒนาการสร้างสรรค์

50. มีการโต้แย้งกันมากมายพอควรและมีการค้นคว้ามากขึ้นในเรื่องของทักษะที่สามารถถ่ายโอนได้นั้นคือทักษะของความคิดและการผลิตเชิงสร้างสรรค์ที่มีการนำไปใช้ในกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ กัน เอกสารและรายงานเกี่ยวกับการคิดเชิงสร้างสรรค์ต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นว่ามีทักษะพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ในสาขาต่างๆ กันได้ และบางคนก็มีความสร้างสรรค์ในหลายๆ สาขาอีกด้วย สิ่งที่กำลังจะกล่าวต่อไปนี้ได้มาจากประสบการณ์และการค้นคว้าและมีความสำคัญในการวางนโยบายและยุทธศาสตร์สำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์

การสร้างสรรคั้นตีความหมายได้ดีที่สุดในแง่ของความสามารถอันเป็นหนึ่งเดียว ที่คุณจะมีหรือไม่ก็ตาม แต่เป็นสิ่งที่หลากหลายมิติ : กระบวนการแห่งการสร้างสรรคก็เกี่ยวข้องกับหน้าที่ทางสมองที่ต่างกันหลายประการ การรวมทักษะหลายๆ อย่างเข้าด้วยกัน และคุณสมบัติประจำตัวต่างๆ มีความเกี่ยวข้องกับการตั้งวัตถุประสงค์ที่พิเศษสำหรับการปฏิบัติงานของสมองที่เหมือนกัน⁶ และการใช้ความสามารถปกติธรรมดาของเรามากขึ้น มีใช้ ‘สิ่งที่แตกต่างออกไปโดยสิ้นเชิง’ (โบเดิน 2533: 259)

- ความสามารถในการสร้างสรรค์บางประการเป็นเรื่อง ‘เฉพาะทาง’ ทักษะและเทคนิคเฉพาะบางประการของคณิตศาสตร์หรือฟิสิกส์หรือการวาดเขียนหรือการเล่นเปียโนเป็นเรื่องเฉพาะของกิจกรรมเหล่านั้น และไม่จำเป็นต้องมีการถ่ายโอนไปสู่กันหรือไปสู่สาขาอื่น ๆ

จงมองหาดูแล้วคุณจะพบมัน
สิ่งที่ไม่ได้รับการค้นหา ก็จะไม่ได้รับการค้นพบ
ไซโทคลิส

- ความสามารถในการสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลอาจเกิดขึ้นกับกิจกรรมบางประเภทหรือบางชนิดเท่านั้น การสร้างสรรค์เกี่ยวข้องกับการทำงานโดยใช้สื่อ โดยที่สื่อเหล่านั้นอาจจะเป็นแนวคิด เช่นในทางคณิตศาสตร์หรืออาจจะเป็นสื่อที่เป็นรูปธรรม เช่น เครื่องมือ ดินเหนียว ผ้า หรือเหล็กสำหรับหลายๆ คนแล้ว ความสามารถในการสร้างสรรค์ได้รับการกระตุ้นโดยการ ‘สัมผัส’ วัตถุและกิจกรรมที่สัมผัสอยู่ หากบุคคลนั้นไม่สามารถหาสื่อที่ดีที่สุดของตนพบ เขาก็อาจไม่สามารถค้นพบว่าความสามารถในการสร้างสรรค์ของเขาเป็นอย่างไร และจะไม่ได้รับประสบการณ์แห่งความยินดี ความพึงพอใจ และการประสบความสำเร็จที่จะตามมา

จากประสบการณ์ จะเห็นว่าบางคน หรือหลายคนรู้สึกไม่พอใจกับการศึกษาและรู้สึกว่าตนนั้นล้มเหลวเนื่องจากพวกเขาไม่เคยค้นพบว่าความสามารถเฉพาะตนของพวกเขาอยู่ที่ใด และด้วยเหตุผลเหล่านี้เองที่โรงเรียนทั้งหลายจำเป็นต้องให้การส่งเสริมหนทางที่กว้างขึ้นที่จะนำไปสู่การสร้างสรรค์ตลอดทั้งหลักสูตรและการมีหลักสูตรที่กว้างและมีสมดุล ในการกระทำเช่นนั้นจึงมีความสำคัญยิ่งที่จะต้องตระหนักถึงการเจริญเติบโตและการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่งที่เป็นพื้นฐาน 2 ประการในกระบวนการสร้างสรรค์

อิสระและการควบคุม

51. การสร้างสรรค์ไม่ใช่แค่เรื่องของ ‘การปล่อยไป’ มีบางครั้งที่มีการคาดเดาเอาว่าการสร้างสรรค์นั้นจะเกิดขึ้นเพียงจาก ‘การแสดงออกอย่างอิสระ’ และการไม่มีสิ่งยับยั้งหรือปัญหาต่างๆ เท่านั้น ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ทำให้เข้าใจผิดอย่างยิ่ง อิสระในการทดลองนับเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ แต่ทักษะ ความรู้และความเข้าใจก็สำคัญ เช่นกัน การมีความสร้างสรรค์ในด้านดนตรี หรือในด้านฟิสิกส์ หรือด้านนาฏศิลป์ หรือด้านคณิตศาสตร์ ต้องใช้ความรู้และความเชี่ยวชาญในทักษะ เนื้อหาและรูปแบบของความเข้าใจในสิ่งที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะมีการสร้างสรรค์อันจำกัดในสาขาที่มีความรู้ที่น้อย แต่การประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องต้องใช้ความรู้ในสาขาที่มีข้อสงสัยอยู่และทักษะในการใช้สื่อที่เหมาะสม การสร้างสรรค์ในด้านดนตรีจะต้องมีการควบคุมเพิ่มมากขึ้นใน

คนนั้นคิดเอาเองว่าในฐานะที่ผมเป็นคนที่ชอบการประดิษฐ์คิดค้นผมจะไม่เคารพกฎจริงๆ แล้วไม่ใช่ผมชื่นชมกฎ เพียงแต่ผมชอบเขียนมันขึ้นใหม่เท่านั้นเอง
ลอร์ดสโตนแห่งแบล็คฮีธ
กรรมการผู้จัดการ
มาร์คส แอนด์ สเป็นเซอร์

การผลิตและการพัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่งของเสียง การสร้างสรรค์ในด้าน คณิตศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ต้องใช้ทักษะในเรื่องของตัวเลขเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นไปได้ที่จะสอนเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดแต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการสร้างสรรค์เลย และยังปิดกั้นมันอีกด้วย แต่ ทางเลือกก็คือการไม่ละเลยการสอนทักษะและความเข้าใจ แต่มีการ ตระหนักถึงการพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างความเป็นอิสระและการควบคุม ซึ่งเป็นจุดสำคัญของกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

52. มีเรื่องต่อเนื่องที่มีความหมายอันเป็นนัยสำคัญต่อวิธีการสอน และต่อหลักสูตร บางครั้งการ สร้างสรรค์ก็มีการมองว่าเป็นกระบวนการส่วนบุคคล ตัวอย่างของการสร้างสรรค์ที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป มักเป็นผลงานของคนๆ หนึ่งที่ผลิตขึ้นมา คนบางคนก็ทำงานด้วยตนเองเพียงผู้เดียว และเรื่องราวการ เปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ก็มักจะเป็นเรื่องของคนที่มีพรสวรรค์เฉพาะด้าน แต่สำหรับทุกคนแล้ว การประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์นั้นมาจากความคิดและความสำเร็จของ ผู้อื่นเสมอ ไม่ว่าจะมาจากหนังสือ ทฤษฎี บทกวี ดนตรี สถาปัตยกรรม การออกแบบและอื่นๆ ที่ก่อให้เกิด แนวทางแห่งการเดินทางเชิงสร้างสรรค์ของผู้อื่น ทั้งวิธีการคิดต่างวิธีในจิตใจของคนๆ หนึ่ง และการ สนทนาแลกเปลี่ยนกับคนอื่น ๆ ก็มีผลกระทบต่อสร้างสรรค์ของแต่ละคนได้ โดยเหตุนี้ การพัฒนาการ สร้างสรรค์จึงเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการพัฒนาทางวัฒนธรรม

สรุป

53. ในบทนี้ เราได้ให้นิยามของการสร้างสรรค์ตามความหมายของเรา และกล่าวถึงสิ่งที่เราเห็นว่าเป็น องค์ประกอบหลักๆ ในความคิดเห็นของเรานั้น การสร้างสรรค์เกิดขึ้นได้ในทุกสาขาของสติปัญญาของ มนุษย์ และเป็นสิ่งที่มีความหลากหลายและมีหลายแง่มุม การประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์อย่าง แท้จริงต้องใช้ความรู้ การควบคุม และวินัย ผนวกกับความเป็นอิสระและความมั่นใจที่จะทำการทดลอง ในบทต่อไป เราจะเชื่อมโยงเหตุผลเหล่านี้เข้าด้วยกันกับแนวคิดเรื่องการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ของเรา

บทที่ 3 การศึกษาเชิงวัฒนธรรม

บทนำ

54. ในบทนี้ เราจะให้คำจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรม และบทบาทของการศึกษาเชิงวัฒนธรรม เราให้เหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าการศึกษาศิลปะและวัฒนธรรมนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และมีปัจจัยชี้หน้าที่สำคัญต่อสมมูลของหลักสูตรของโรงเรียนและการเรียนการสอน

คำจำกัดความของคำว่าวัฒนธรรม

55. เช่นเดียวกับกับคำว่าศิลปะ คำว่าวัฒนธรรมนั้นมีการใช้ในหลายทางและหลายความหมายโดยเป็นคำที่มีประวัติที่ซับซ้อนและมีความหมายที่ต่างกันไปตามหลายระดับหรือบางครั้งก็อาจมีความหมายแย้งกัน และเช่นเดียวกับกับคำว่าศิลปะ วัฒนธรรมนั้นเกี่ยวข้องอย่างมากกับศิลปะและวรรณคดี ในขณะที่เราให้ความสำคัญของความหมายของวัฒนธรรมในลักษณะเฉพาะนี้ เราก็ต้องการที่จะให้คำจำกัดความในแบบต่างๆ ไป ซึ่งรวมความหมายนี้ แต่ก็มีวลีซึ่งกว่านี้ การนำวัฒนธรรมไปผูกติดกับศิลปะเพียงอย่างเดียว ทำให้มองข้ามวัฒนธรรมของมนุษย์ในแง่อื่นๆ อีกหลายประการ รวมทั้งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ชีวิตของมนุษย์ขึ้นอยู่กับภาษา ศิลปะ และความซับซ้อนทั้งหมดของวัฒนธรรมมากพอๆ กับที่ขึ้นอยู่กับอาหาร - ชีวิตจะพังลงในที่สุดท้ายถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้

เจ ซี ยัง

Philosophy and the Brain

การให้คำจำกัดความโดยแยกประเภท

56. นับแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา ในแง่หนึ่ง วัฒนธรรมมีความหมายถึงกระบวนการโดยทั่วไปของการกลั่นกรองผลงานทางปัญญาหรือสังคม ซึ่งคนอาจถูกเรียกว่าเป็น ‘ผู้มีวัฒนธรรม’ กระบวนการนี้ถูกโยงเข้ากับการแสดงความชื่นชมในศิลปะโดยเฉพาะ แต่เมื่อมีการขยายขอบเขตให้กว้างออกไป วัฒนธรรมก็สามารถหมายถึงสาขาทั่วไปของกิจกรรมทางศิลปะและทางปัญญาซึ่งส่งเสริมให้เกิดการกลั่นกรองขึ้น ความหมายของวัฒนธรรมเช่นนี้เองที่แฝงอยู่ในการอธิบายศิลปะและสาขาที่เกี่ยวข้องในฐานะของ ‘อุตสาหกรรมวัฒนธรรม’ กระทั่งวัฒนธรรมทั่วโลกและนโยบายด้านวัฒนธรรมแห่งชาติมักจะมุ่งไปในด้านการพัฒนาศิลปะโดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึงดนตรี ภาพยนตร์ วรรณคดี นาฏศิลป์ ทักษะศิลป์และวัฒนธรรมพื้นบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้าน

มีเพียงไม่กี่ด้านของชีวิตที่การให้ความสำคัญของชาติในเรื่องของการศึกษาสุขอนามัย การจ้างงานและอุตสาหกรรมนั้นไม่ขึ้นอยู่กับการพัฒนาและการนำทักษะของการสร้างสรรค์ที่ปฏิบัติได้ไปใช้

*Craft Council,
Learning through Making*

การให้คำจำกัดความที่เกี่ยวกับคนชั้นทักษะที่

57. ภายในแนวคิดโดยเฉพาะเกี่ยวกับวัฒนธรรมนี้ มักจะมีการแบ่งแยกต่อไปอีก ระหว่างศิลปะชั้นสูงกับวัฒนธรรมยอดนิยมทั่วไป ในความหมายของทางยุโรปตะวันตกนั้น ศิลปะชั้นสูงมักหมายถึงความถึงอุปรากร ดนตรีคลาสสิก บัลเลต์ นาฏศิลป์ร่วมสมัย วิจิตรศิลป์ วรรณคดีและภาพยนตร์บางประเภท ซึ่งวัฒนธรรมในแง่ของศิลปะชั้นสูงนี้เข้ากันได้เหมาะสมจะกับทฤษฎีอันเลื่องชื่อของแมทธิว อาร์โนลด์ ที่ว่า “สิ่งที่ดีที่สุดที่มีผู้รู้จักและมีการกล่าวถึง” ในทางตรงกันข้าม วัฒนธรรมยอดนิยมทั่วไป มีการแปลความหมายถึงรูปแบบของการสร้างสรรค์ที่ดึงดูดผู้คนหมู่มาก รวมทั้งดนตรีที่ใช้ในการโฆษณา ภาพยนตร์ที่เป็นที่นิยมทั่วไป โทรทัศน์ แฟชั่น การออกแบบ และนิยายที่คนชื่นชอบ
58. โดยพื้นฐานนี้เอง ทำให้บางครั้งมีการตั้งสมมติฐานขึ้น 2 ประการ ที่สำคัญต่อเหตุผลสนับสนุนของเราและเราต้องการจะทำหายทั้ง 2 สมมติฐานนี้ ประการแรกคือการศึกษาเชิงวัฒนธรรมนั้น โดยหลักๆ แล้วควรประกอบไปด้วย การสอนให้เยาวชนเข้าใจและชื่นชอบศิลปะชั้นสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานคลาสสิกตามประเพณีของยุโรป เราคิดว่าการศึกษาเชิงวัฒนธรรมทั้งหมดควรจะต่อรวมสิ่งนี้ไว้ด้วยอย่างแน่นอน แต่ต้องมีความเกี่ยวข้องกับบทบาทบางประการที่เราจะกำหนดขึ้นภายหลัง นอกจากนั้น เรายังคิดว่าการศึกษาเชิงวัฒนธรรมจะต้องดำเนินไปมากกว่านี้อีกมาก สมมติฐานประการที่สองก็คือว่า มีช่องว่างที่ไม่สามารถเชื่อมต่อได้ระหว่างศิลปะชั้นสูงกับวัฒนธรรมยอดนิยมทั่วไป เราคิดว่าสมมติฐานนี้ไม่ถูกต้องด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรก ในทางปฏิบัตินั้น กระบวนการต่างๆ ทางวัฒนธรรม รวมทั้งศิลปะชั้นสูงและวัฒนธรรมยอดนิยมทั่วไปมีปฏิสัมพันธ์และความเกี่ยวกันอยู่ ประการที่ 2 มีหลายคนที่ชอบและมีส่วนสนับสนุนวัฒนธรรมทั้งสองลักษณะ ดังกล่าว ทั้งในฐานะผู้ชมและผู้สร้างสรรค์ที่มีความรู้และไม่หยุดนิ่ง ปฏิสัมพันธ์การดำเนินงานทางวัฒนธรรมประเภทต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งศิลปะชั้นสูงและวัฒนธรรมยอดนิยมมีความสำคัญต่อการวางแผนความคิดการศึกษาเชิงวัฒนธรรมที่เราต้องการจะพิจารณาและส่งเสริม
59. จากความหมายที่ให้ไว้ข้างต้นนี้ ทำให้มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดระหว่างศิลปะและวัฒนธรรม การดำเนินงานและการทำความเข้าใจในเรื่องของศิลปะในรูปแบบต่างๆ กันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม แต่เราคิดว่าการศึกษาเชิงวัฒนธรรมนั้นต้องไปให้ลึกกว่าการนำไปผูกติดกับศิลปะโดยทั่วไปและศิลปะชั้นสูงเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้มีผู้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวอย่างเต็มที่ในแง่ของการศึกษาภายในขอบเขตการให้ความหมายทางด้านสังคมของคำว่าวัฒนธรรม นั่นคือ คำนิยามครอบคลุมความสำคัญของกิจกรรมการสร้างสรรค์ที่มีความหมายในสาขาอื่น ๆ ด้วย

การให้คำจำกัดความทางสังคม

60. ‘วัฒนธรรม’ ตามที่เราได้กล่าวมาแล้ว มีความสัมพันธ์อันยาวนานกับศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคริสต์ศตวรรษนี้ ที่มีการนำคำว่า ‘วัฒนธรรม’ มาใช้ในความหมายต่างๆ ไปเพื่อให้หมายความถึงวิถีการดำเนินชีวิตโดยทั่วไปของชุมชนด้วย ซึ่งการให้คำจำกัดความของคำว่าวัฒนธรรมเช่นนี้มีการนำมาใช้มากในวิชามานุษยวิทยาและสังคมวิทยา โดยมีการยอมรับว่าการจัดกลุ่มทางสังคมต่างๆ กันไปนั้นเกิดจากการตระหนักถึงค่านิยม ความคิดและวิธีการคิดร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นเรื่องเฉพาะของกลุ่ม และเป็นสิ่งที่จำแนกพวกเขาออกจากคนอื่น ในขณะที่คนส่วนใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มวัฒนธรรมที่ต่างกันออกไปหลายกลุ่ม - กลุ่มระดับชาติ กลุ่มระดับท้องถิ่น กลุ่มทางชาติพันธุ์ กลุ่มทางศาสนา กลุ่มทางความคิด และกลุ่มทางอาชีพ แต่ละกลุ่มก็มีค่านิยมและวิธีการกระทำสิ่งต่างๆ ของตนเอง และมีวัฒนธรรมเฉพาะของตนวัฒนธรรมของกลุ่มนั้นรวมไปถึงความรู้สึกในความเป็นเอกลักษณ์ของตน-ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาเป็นกลุ่มเดียวกัน และวิธีการต่างๆ ในการแสดงออกและรักษาเอกลักษณ์ของตนไว้ ซึ่งเป็นรูปแบบของความประเพณีและการจัดองค์กรของกลุ่ม

วัฒนธรรมคือที่ที่จิตใจของเราอาศัยอยู่ร่วมกัน เราต้องการวิธีที่จะทำความเข้าใจที่อยู่นี้ และวิธีที่จะปฏิบัติต่อมันด้วยความเคารพและความใส่ใจที่สมควรจะได้รับ

ไบรอัน ฮีโน

61. หัวใจของการให้คำจำกัดความทางสังคมของคำว่าวัฒนธรรมก็คือแนวคิดเรื่องค่านิยมกล่าวคือ สิ่งต่างๆ อาทิ ความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ซึ่งกลุ่มมองเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าและมีความสำคัญ และที่กลุ่มใช้ร่วมกันในฐานะกลุ่ม ค่านิยมเหล่านี้ได้รับการวางรูปแบบโดยองค์ประกอบหลายอย่าง จะโดยธรรมชาติของมนุษย์เอง ซึ่งอาจจะมีมากหรือน้อย โดยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งรวมถึงภูมิอากาศและภูมิศาสตร์ โดยความสัมพันธ์กับชุมชน หรือโดยการแยกตัวออกจากชุมชนอื่นๆ โดยความเชื่อทางศาสนาหรือการไม่มีความเชื่อทางศาสนา โดยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเศรษฐกิจและ ‘เหตุการณ์ต่างๆ’ ค่านิยมเหล่านี้เป็นสิ่งที่เสริมสร้างและกำหนดรูปแบบสถาบันต่างๆ ทางสังคม อาทิ กฎหมาย การศึกษาและครอบครัว และความประเพณีส่วนบุคคล ในทางกลับกัน สิ่งเหล่านี้ก็ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงของความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์

62. เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมมีการแสดงออกและรักษาไว้ได้หลายทาง ตามประเพณีนั้น ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการจำแนกกลุ่มทางวัฒนธรรมคือภาษาที่ใช้ร่วมกัน และหากจะพูดให้เจาะจงมากขึ้น คือภาษาท้องถิ่น สำเนียง และคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งยังคงดำเนินต่อไปสำหรับการจำแนกกลุ่มทางวัฒนธรรมในทุก

ประเภท แม้กระทั่งกับการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติมากขึ้น การดัดแปลงคำศัพท์ จำนวน โวหาร และจังหวะของภาษาพูดนั้นเป็นหนึ่งในวิธีที่พบเห็นมากที่สุดที่กลุ่มและกลุ่มย่อยทางวัฒนธรรมอธิบายตนเองในการสัมพันธ์กับผู้อื่น ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมของเยาวชน การคิดคำศัพท์สแลง จำนวนโวหาร และจังหวะของการพูดใหม่ๆ ขึ้นมานับเป็นหนึ่งในวิธีที่สำคัญที่สุดที่จะสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมขึ้น เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมยังมีการแสดงออกในทางอื่นอีกหลายทาง จากลักษณะการแต่งกาย ไปถึงรูปแบบและลักษณะของความสัมพันธ์ทางสังคม

63. ความสนใจของเราในรายงานนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิธีการทำให้เยาวชนสามารถเข้าใจและก้าวไปสู่สถานการณ์ทางสังคมและส่วนบุคคลที่มีความท้าทายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยอาศัยการศึกษาในโลกร่วมสมัยนี้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้เอง และเนื่องจากความสำคัญโดยธรรมชาติของวัฒนธรรมต่อการศึกษา เราจะใช้คำว่า ‘วัฒนธรรม’ ในที่นี้ในความหมายทางสังคมที่กว้างขึ้น ดังนั้น เราจะให้คำจำกัดความของวัฒนธรรมว่าเป็น *ค่านิยมและรูปแบบของพฤติกรรมร่วมกันซึ่งจำแนกกลุ่มบุคคลและชุมชนทางสังคมต่างๆ ออกจากกัน* เกือบทุกชุมชนในชาติ รวมทั้งของเรา เป็นการผสมกันอย่างซับซ้อนของกลุ่มคนต่างชาติพันธุ์กัน ต่างวัย ต่างศาสนา ต่างความคิด และต่างความเชื่อทางการเมือง ซึ่งมีการคาบเกี่ยวระหว่างกันและมีผลกระทบต่อ กันและกัน เยาวชนหลายคนอาศัยอยู่ในชุมชน และเคลื่อนที่ไปตามชุมชนหลายๆ ชุมชน ซึ่งแต่ละชุมชน อาจจะมีส่วนก่อให้เกิดความรู้สึกมีหรือไม่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแต่ละบุคคลมากน้อยต่างกันไป
64. วิธีการดำเนินชีวิต หรือ ‘วัฒนธรรม’ ของกลุ่มต่างๆ นั้นมักจะแสดงออกมาโดยตัวของมันเอง และโดยวิธีเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมอื่นๆ ที่รอบล้อมอยู่และตัดผ่านไป ตัวอย่างที่สำคัญก็คือการมีความรู้สึกถึง ลักษณะเฉพาะหลายๆ อย่างในตัวของเยาวชนชาวอังกฤษ ซึ่งผู้ปกครองหรือปู่ย่าตายายของตนถือกำเนิด ในชาติอื่นที่มีวัฒนธรรมต่างออกไป และเป็นผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนที่มีวัฒนธรรมต่างๆ กัน หลายๆ ที่ การทำความเข้าใจความซับซ้อนของประสบการณ์และลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษา สาขาต่างๆ ในประวัติศาสตร์สังคม สังคมวิทยา มานุษยวิทยาทางวัฒนธรรม และในการศึกษาทาง วัฒนธรรม สำหรับวัตถุประสงค์ของเรานั้น เราต้องการชี้ให้เห็นถึงลักษณะ 3 ประการของวัฒนธรรมทางสังคมใน ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งนับเป็นเรื่องสำคัญสำหรับข้อเสนอของเราในเรื่องการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ และเชิงวัฒนธรรม นั่นคือ การไม่หยุดนิ่ง ความหลากหลาย และการวิวัฒนาการ

การไม่หยุดนิ่งของวัฒนธรรม

65. วัฒนธรรมทางสังคมสามารถอธิบายและวิเคราะห์ได้ต่างๆ กัน ตามระบบและองค์ประกอบของมันได้แก่ ระบบกฎหมาย ความเชื่อทางศาสนา เทคโนโลยี กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และรูปแบบของความสัมพันธ์ทางสังคม แต่จะเข้าใจอย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อพิจารณาจากผลกระทบที่องค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวมีซึ่งกันและกัน ตัวอย่างที่สำคัญ 3 ประการของปฏิสัมพันธ์นี้มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการให้เหตุผลสนับสนุนของเรา ประการแรกผลกระทบทางวัฒนธรรมของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประการที่สองความสัมพันธ์ที่พัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่งระหว่างศิลปะ เทคโนโลยี และการออกแบบ ประการที่สาม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบทางวัฒนธรรมและประเพณีที่ต่างกัน

กิจกรรมทางปฏิบัติที่สร้าง-สรรคัก่อให้เกิดโอกาสในการแลกเปลี่ยนอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน ทำทหายความคิดที่ได้รับพัฒนาวิธีการในการแสดงออก ความคิดเชิงวิเคราะห์ (critical thought) และทักษะในการแก้ไขปัญหา

สภาช่างฝีมือ
(Crafts Council)

ผลกระทบของวิทยาศาสตร์

66. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีปฏิสัมพันธ์กับวัฒนธรรมทางสังคมในหลายทางและในหลายระดับ จากสมัยโบราณ เทคโนโลยี นั่นคือ การออกแบบและการใช้เครื่องมือ ได้เปลี่ยนสถานะและความเป็นไปได้ของวัฒนธรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 300 ปีหลังมานี้ และด้วยความเร็วที่เพิ่มขึ้นในยุคของเรา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ เปลี่ยนแปลงรูปแบบความเข้าใจของมนุษย์ถึงวิธีการทำงานของโลกและบทบาทของเราในโลกนี้ กาลิเลโอ ดาร์วิน นิวตัน ไอน์สไตน์ และคนอื่นๆ เป็นบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์และมีชื่อเสียงในด้านวิทยาศาสตร์เท่านั้น ความคิดของพวกเขาและการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจที่พวกเขาได้ช่วยกระตุ้นให้เกิดขึ้นได้รับการยกย่องให้เป็นผืนผ้าแห่งวัฒนธรรมของโลกและได้มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อลักษณะและแนวทางปฏิบัติของวัฒนธรรม

สำรวจวิทยาศาสตร์โดยใช้ศิลปะ

เก็ท เซ็ท (Get SET) เป็นโครงการตัวอย่างทางละครวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยผลงาน 10 ชิ้น จากกลุ่มนักเรียนอายุตั้งแต่ 11 ถึง 18 ปี ผลงานเหล่านี้มุ่งเน้นการอธิบายและการสำรวจแนวคิดทางวิทยาศาสตร์โดยใช้การแสดงละคร นาฏศิลป์ และดนตรี ซึ่งใช้สไตล์ต่างๆ กัน และมีการแสดง 2 ครั้งที่โรงละคร เอฟวรีแมนที่ลิเวอร์พูล นักเรียนเป็นผู้คิดและแสดงผลงานด้วยตนเองโดยเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตที่มีความสัมพันธ์กับเสียงของพ่อและลูกสาวจากอนาคต เพื่อศึกษาว่าเยาวชนในอดีตมองเห็นวิทยาศาสตร์เป็นอย่างไร การแสดงแต่ละชุดใช้เวลาประมาณ 5-10 นาทีและได้ให้คำตอบที่แท้จริงที่เยาวชนสนองตอบต่อวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม และเทคโนโลยี และลักษณะที่สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับพวกเขา การแสดงนั้นเต็มไปด้วยจินตนาการ ให้ความบันเทิง มีการสื่อความที่แท้จริง และมีการกระตุ้นความคิด และผู้ชมก็ได้รับการกระตุ้นโดยทันทีทันใดให้แสดงความสนใจมากขึ้นในเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีการสำรวจกันนั้น นักเรียน 150 คน ร่วมในการแสดง และมีการใช้แนวคิดในด้านฟิสิกส์ ชีววิทยา เคมี วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และได้มีการพิจารณาทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคตของวิทยาศาสตร์ การแสดงรอบของโรงเรียนทั้งรอบบ่ายและรอบเย็นมีผู้ชมเต็มโรง และยังมีผู้ที่ต้องการจะซื้อตั๋วเพิ่มเกินกว่าที่จำนวนที่นั่งของโรงละครจะรับได้อีก

ข้อมูลจาก North West Arts Board

67. ด้วยเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ก็ได้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ในชีวิต และวัฒนธรรมของมนุษย์โดยตรงเช่นกัน จากไฟฟ้าสู่ความล้ำยุคของชีวพันธุกรรม จากเครื่องจักรไอน้ำและรถยนต์สู่การแตกตัวของนิวเคลียร์ จากยาปฏิชีวนะสู่การคุมกำเนิด จากรถไฟสู่อินเทอร์เน็ต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เปลี่ยนวิธีการคิดของเรา สิ่งที่เราคิดถึง สิ่งที่เราทำ และสิ่งที่เราสามารถทำได้ ตัวอย่างเช่น การพัฒนาเทคนิคในการคุมกำเนิด ซึ่งสิ่งที่โดดเด่นที่สุดคือยาคุมกำเนิดนั้น ได้ปฏิวัติรูปแบบของศีลธรรมและพฤติกรรมทางเพศ และมีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง การปฏิวัติในปัจจุบันในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศกำลังเปลี่ยนโลกของการทำงานของชายและหญิงและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างทั้งสองเพศนี้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยให้หลักฐานที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับความหลากหลายของการสร้างสรรค์ของมนุษย์และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อเกิด และการแสดงออกของวัฒนธรรม

วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมที่โดดเด่นแห่งคริสต์ศตวรรษที่ 20 และยังคงความโดดเด่นมากกว่าเดิม ต่อไป ในคริสต์ศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ดี ในขณะที่เราต้องพึ่งพาความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมมากขึ้น สังคมก็กำลังตระหนักเรื่องนี้น้อยลงทุกที รวมถึงว่าความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมได้ช่วยให้มนุษยชาติเป็น

ทางสังคมในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ในทุกระดับ การให้คำจำกัดความใดๆ ของคำว่าการศึกษาเชิงวัฒนธรรมจะต้องรวมถึงสิ่งนี้ด้วย

อิสระจากความเป็นทาสของการมีชีวิตอยู่เพื่อความอยู่รอด ในขณะที่คริสต์ศตวรรษใหม่กำลังย่างเข้ามาใกล้ มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่ทุกคนจะต้องมีความเข้าใจว่าหลักการทางวิทยาศาสตร์ได้เสริมสร้างรากฐานชีวิตประจำวันของเราอย่างไรให้ลึกซึ้งขึ้น โดยความเป็นจริงแล้ว ควรจะมีการเปิดเผยลักษณะอันแท้จริงทางวัฒนธรรมของหลักการเหล่านี้ รวมทั้งวิธีที่หลักการเหล่านี้ถูกนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคม การใช้ความก้าวหน้าเหล่านี้ในอนาคตอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็นและจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทุกระดับของสังคมเข้าใจหลักการสำคัญทางวิทยาศาสตร์

ศาสตราจารย์
เซอร์ ฮาโรลด์ โครโต

ศิลปะและเทคโนโลยี

68. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปะ มีความสัมพันธ์อย่างมากมาย ศิลปินเป็นผู้สร้างสิ่งต่างๆ ขึ้นมาเช่น เครื่องมือและวัตถุตีบใหม่ๆ ก่อให้เกิดรูปแบบใหม่ของการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ ในพ.ศ. 2523 คณะกรรมการคัดเลือกแห่งสภา (The House of Commons Select Committee) ได้ให้คำจำกัดความของศิลปะไว้ดังนี้

คำว่า “ศิลปะ” นั้นรวมถึง แต่ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เพียง
ดนตรี นาฏศิลป์ การละคร นาฏศิลป์พื้นบ้าน การเขียนเชิง
สร้างสรรค์ สถาปัตยกรรม และสาขาที่เกี่ยวข้อง จิตรกรรม
ประติมากรรม การถ่ายภาพ ศิลปะทางกราฟิกและงานฝีมือ การออกแบบ
อุตสาหกรรม การออกแบบเครื่องแต่งกายและแฟชั่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์
วิทยุ เทป และการบันทึกเสียง ศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ การแสดง
การบริหาร และการสาธิตรูปแบบหลักทางศิลปะ และการศึกษาและการ
นำศิลปะไปใช้ในสิ่งแวดล้อมของมนุษย์

ศิลปะหลายรายการที่เอ่ยถึงในที่นี้เมื่อต้นยุคช่วงทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2523-2532 นั้น ในปี พ.ศ. 2320 ยังไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นเลย ภาพยนตร์ การถ่ายภาพ และโทรทัศน์ นั้นเป็นหนึ่งในศิลปะที่โดดเด่น แห่งคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งเมื่อสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 18 นั้นยังไม่มีสิ่งเหล่านี้เลย ไม่เพียงแต่จะเป็นไปไม่ได้ ที่จะสร้างภาพยนตร์ในยุคนั้นเท่านั้น แต่ยังเป็นเรื่องที่ไม่คิดว่าจะเกิดขึ้นได้ด้วยซ้ำ เทคโนโลยีเกี่ยวกับภาพที่ เคลื่อนไหวไม่เพียงแต่ทำให้การทำภาพยนตร์เป็นไปได้ แต่ได้ทำให้ความคิดที่จะสร้างภาพยนตร์เป็นไปได้ด้วย เซลสเปียร์ไม่ได้อ่านหรือเขียนนวนิยาย เพราะในคริสต์ศตวรรษที่ 16 ยังไม่มีนวนิยายเลย วิวัฒนาการของ นวนิยาย ซึ่งในปัจจุบันนับเป็นศิลปะแขนงยอดเยี่ยมอย่างหนึ่ง เป็นไปได้ก็ในสถานการณ์ทางวัฒนธรรมที่ เกิดขึ้นหลังจากมีนวัตกรรมการพิมพ์เกิดขึ้นเท่านั้น

69. ความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับเทคโนโลยีนั้นเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง เสมอมา เทคโนโลยีทำให้เกิดรูปแบบใหม่ๆ ของการแสดงออก ศิลปินได้ ผลักดันเทคโนโลยีไปสู่ระดับใหม่ๆ ของความนำสมัย สิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นกับ เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับหนึ่ง เทคโนโลยีใหม่ๆ ก็กำลังทำให้กระบวนการ แห่งการสร้างสรรค้ง่ายขึ้นมีการใช้ซอฟต์แวร์สำหรับการประพันธ์เพลง สำหรับการคิดประดิษฐ์ทำเต็นรำ การออกแบบและสถาปัตยกรรมในโรงละคร และสิ่งนี้ช่วยให้การทำงานหลายอย่างง่ายขึ้น แต่เทคโนโลยีใหม่ๆ ก็กำลังก่อให้เกิดการดำเนินงานเชิงสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ๆ เช่นกัน เช่น ในการทำ ภาพเคลื่อนไหวในคอมพิวเตอร์ระบบเสียงสังเคราะห์ และการวาดภาพ ดิจิทัล พัฒนาการที่เปรียบเสมือนการผจญภัยกำลังเกิดขึ้นกับเทคโนโลยี ใหม่ๆ ทั้งหลาย เช่น ในมัลติมีเดีย และเทคโนโลยีไซเบอร์ เทคโนโลยีใหม่ๆ กำลังก่อให้เกิดภาษาและวิธีการสร้างสรรค์ทางศิลปะใหม่ๆ เช่นเดียวกับที่ ได้ทำเสมอมา ตัวอย่างเพิ่มเติมก็คือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบ

ในอนาคต การสร้างสรรค์ ในอุตสาหกรรมที่มีรากฐาน จากการมี ปฏิสัมพันธ์กัน ระหว่างการออกแบบและ เทคโนโลยีจะเป็นตัวกระตุ้น การเจริญเติบโตของชาติ และนานาชาติ ดังนั้น ใน การศึกษาชั้นแรกเริ่ม นัก เรียนควรรับรู้ถึง 2 สาขานี้ คือ ศิลปะ และวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่ในฐานะวัฒนธรรมที่ แยกออกจากกัน แต่ในฐานะ สิ่งที่ร่วมกันสร้างสิ่งดี ๆ ให้

และเทคโนโลยีและการมีปฏิสัมพันธ์กับอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ นักออกแบบทางอุตสาหกรรมและนักเทคโนโลยีทำงานด้วยกัน ร่วมกันสร้างผลงาน ระบบ และบริการใหม่ๆ เนื่องจากความหลากหลายของประชากร และประเพณีในการมีเสรีภาพในการแสดงออก ทำให้สหราชอาณาจักรในอดีตเป็นแหล่งสำคัญแห่งหนึ่งของนวัตกรรมชนิดดังกล่าวนี้

กับมนุษยชาติ
ลอร์ดสโตนแห่งแบล็คฮีธ
กรรมการผู้จัดการ
มาร์ค แอนด์ สเป็นเซอร์

ศิลปะชั้นสูงและวัฒนธรรมยอดนิยม

70. ความคิดแบบดั้งเดิมเกี่ยวกับศิลปะชั้นสูงนั้นก็คือว่ามีผลงานทางดนตรี จิตรกรรม วรรณคดี นาฏศิลป์ และอื่น ๆ บางชิ้นที่มีความเหนือกว่างานชิ้นอื่นใดในการเข้าใจสภาวะของมนุษย์อย่างลึกซึ้ง และในพลังและความจับใจในการแสดงออกของผลงานนั้น ๆ ในทางตรงกันข้ามวัฒนธรรมยอดนิยมจะถูกมองว่าไม่จริงจังและตื้นเขิน คำกล่าวทั้งสองนั้นถูกทั้งคู่ มีตัวอย่างของการแสดงออกทางศิลปะในทุกๆ วัฒนธรรม ของความงามและพลังอันเหนือธรรมชาติและเป็นความสำเร็จอันสูงสุดที่มนุษย์พึงประสบได้ แต่วัฒนธรรมยอดนิยมและในเชิงการค้าไม่ได้รับคำชมเช่นนั้น แต่การแบ่งแยกเช่นนี้จะเลือนหายไป ทั้งนี้ มักจะมีการเลื่อนไหลระหว่างการแสดงออกทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ เป็นความจริงที่ว่า การที่วัฒนธรรมบางอย่างได้รับความนิยมไม่ได้แสดงว่าสิ่งนั้นเป็นศิลปะชั้นสูง นักเขียนคลาสสิกชั้นนำบางคนมีผลงานที่มีผู้อ่านมากที่สุด ในช่วงปีหลัง ๆ นี้ อูปรากรได้รับความนิยมอย่างมากมาโดยผ่านโทรทัศน์ ซีดี เดอะ ธรี เทเนอร์ (นักร้องอูปรากรชื่อดัง 3 คน) การแข่งฟุตบอล การแสดงแฟชั่น และภาพยนตร์ การที่ผู้คนจำนวนมากชื่นชอบอูปรากรไม่ได้ทำให้อูปรากรนั้นเสียพลังการแสดงอันยิ่งใหญ่หรือชื่อเสียงในเรื่องความงดงามลงไปแต่อย่างใด

เยาวชนนั้นมักจะมองว่าการฟังหรือการเล่นดนตรีคลาสสิกเป็นกิจกรรมที่ทำให้เพื่อน ๆ ไม่ประทับใจ ความคิดนี้ไม่จำเป็นว่าจะต้องเกิดจากสิ่งซึ่งอยู่ในดนตรี แต่มาจากการวางฐานะทางวัฒนธรรมของดนตรีคลาสสิกเมื่อเปรียบเทียบกับดนตรีชนิดอื่น ซึ่งเยาวชนได้เข้าไปเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวัฒนธรรมย่อยของตน

ดร.ซูซาน ไอเนิล
ภาควิชาจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยคิล

71. ในขณะที่เดียวกัน รูปแบบต่าง ๆ ของศิลปะที่มีรากเหง้ามาจากวัฒนธรรมยอดนิยม ได้แก่ นาฏศิลป์ ร่วมสมัย ภาพยนตร์ ดนตรีแจ๊ส ดนตรีแร็ป และดนตรีร็อก ได้ผลิตผลงานที่มีพลังเข้มข้นและมีความจับใจ ศิลปินทุกประเภทนั้นใช้ชีวิตอยู่ภายในขอบเขต วัฒนธรรมทางสังคม มิใช่ภายนอก - - และพวกเขาก็นำสิ่งเหล่านี้มาเป็นต้นแบบความคิด แก่นของเรื่อง และรูปแบบของการแสดงออกของพวกเขา มีดนตรีคลาสสิกมากมายที่มีรากเหง้ามาจากดนตรีป๊อปและดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีแจ๊สก็มาจากดนตรีคลาสสิกมาก ๆ เท่ากับที่มาจากจังหวะของเพลงยอดนิยม การพัฒนานาฏศิลป์ร่วมสมัย โดยรูตอล์ฟ ลาบาน และมาร์ธา แกร์ทม

ได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากรูปแบบและจังหวะของการเคลื่อนไหวของมนุษย์ธรรมดาสามัญเวลาทำงาน และพักผ่อนหย่อนใจ กระบวนการแห่งอิทธิพลและแรงบันดาลใจ การหยิบยืมและการดัดแปลงเหล่านี้นับเป็นหัวใจของการสร้างสรรค์ในศิลปะในวัฒนธรรมทุก ๆ วัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น ผู้มีชื่อเสียงทางด้านศิลปะสมัยใหม่ รวมถึงปิกัสโซ่ ได้รับแรงบันดาลใจและอิทธิพลสำหรับผลงานของตนจากมโนภาพและศิลปะของแอฟริกา ในวัฒนธรรมร่วมสมัย การใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มากขึ้นและการเข้าถึงรูปแบบต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมที่เทคโนโลยีนี้ช่วยก่อให้เกิดขึ้นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย กำลังก่อให้เกิดการรวมตัวกันอย่างไม่หยุดนิ่งของรูปแบบต่าง ๆ ในทุกวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ระหว่างวัฒนธรรมของเอเชีย ยุโรป แอฟริกา และอเมริกา และในทุกระดับจากโรงแสดงคอนเสิร์ตไปจนถึงถนนหนทาง

72. เราได้ให้คำจำกัดความของการสร้างสรรค์ว่าเป็นกระบวนการที่มีผลลัพธ์ซึ่งเป็นทั้งสิ่งที่มีขึ้นเป็นครั้งแรกและมีคุณค่า แต่คุณค่านั้นจะแตกต่างกันไประหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ และยังมีเปลี่ยนแปลงภายในวัฒนธรรมต่าง ๆ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปอีกด้วย โดยมีตัวอย่างของผลงานนวัตกรรมทางศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่ไม่มีผู้มองเห็นคุณค่าหรือเข้าใจในช่วงที่ผลิตขึ้น หรือการค้นพบที่ไม่มีผู้ตระหนักถึงความสำคัญในขณะนั้น แม้กระทั่งได้รับการตำหนิหรือเยาะเย้ยโดยผู้ชมร่วมสมัย ดนตรีของสตราวินสกี ภาพเขียนของแวน โก๊ะห์และปิกัสโซ่ ดนตรีแจ๊ส ดนตรีบลูส์ ดนตรีร็อก และดนตรีแร็ป ไม่ได้รับการยอมรับก่อนจะค่อย ๆ ซึมซาบเข้าสู่กระแสแห่งความนิยม ในขณะที่ค่านิยมทางสังคมและความงามเปลี่ยนแปลงไป ผลงานศิลปะชั้นสูงของกลุ่มหัวก้าวหน้าก็สามารถกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งรสนิยมของคนทั่วไป เช่นเดียวกับที่ผลงานที่ผลิตสำหรับมวลชนสามารถนำมาเทียบได้กับวัฒนธรรมของพวกเขาชั้นสูง กระบวนการประเมินใหม่ อีกครั้งนี้ก็เกิดขึ้นได้จริงในวิทยาศาสตร์เช่นกัน ความสำคัญอันแท้จริงของการค้นพบทางวิทยาศาสตร์นั้นจะเห็นได้ชัดบางครั้งก็ต่อเมื่อก่านิยมทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปหรือเมื่อทัศนคติของนักวิทยาศาสตร์ผู้อื่นได้ตามทันแล้ว หรือเมื่อมีการยอมรับกระบวนการค้นพบใหม่ ๆ สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์

ความหลากหลายของวัฒนธรรม

73. สหราชอาณาจักรนั้นประกอบไปด้วยชุมชนทางวัฒนธรรมต่างๆ มากมายเป็นพิเศษ หากมองในภาพรวมแล้ว มีคนจากชาติพันธุ์และพื้นฐานที่ต่างกันอย่างมาก มีความเชื่อทางศาสนาอันหลากหลายหรือไม่มีเลยก็มี แตกต่างกันทางความเชื่อทางการเมือง และแนวคิด รวมทั้งพูดภาษาและภาษาถิ่นต่างกันไป โดยมีการคาบเกี่ยวกันอยู่ระหว่างชนบประเพณี และลักษณะเฉพาะของภาคต่างๆ และยังมี ความแตกต่างกันระหว่างชุมชนเมืองกับชุมชนในท้องถิ่นชนบท ตลอดจนแบบแผนของประชากรและวิถี

เราต้องการสังคมที่สามารถบอกได้ว่าทำไมสังคมนี้จึงแตกต่างจากสังคมอื่น รวมทั้งสังคมนี้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสังคมอื่นๆ อย่างไร สังคมนี้จะเป็นสังคมที่รู้ดีถึงลักษณะเฉพาะ

การดำรงชีวิตในเมืองต่างๆ ซึ่งไม่ใช่เรื่องใหม่แต่ประการใด แต่สืบเนื่องมาจากประวัติศาสตร์อันซับซ้อนของการที่เราได้เข้าไปมีความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการเมืองในหลายๆ พื้นที่ในโลกนี้ และจากรูปแบบของการอพยพออกจากชาติและอพยพเข้ามาในชาติของเรา

ของตน ตระหนักถึงอดีต
ของตน และอดีตที่แตกต่าง
ไปของชุมชนต่างๆ และให้
ความเคารพโดยไม่ละเลยที่
จะวิพากษ์วิจารณ์ชนบ
ประเพณีประเพณีของตนเอง
ดร. นิค เทท ประธานบริหาร
องค์การวุฒิการศึกษาและ
หลักสูตร

74. นับแต่ช่วงทศวรรษพ.ศ. 2493-2502 เป็นต้นมา ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดในแบบแผนของประชากรในเมืองบางเมือง หลังจากการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของครอบครัวจากอินเดีย บังคลาเทศ เบงกอล ปากีสถาน อาฟริกา ชาติจากทะเลคาริบเบียน และจากชาติที่เคยเป็นอาณานิคมและเมืองขึ้นของสหราชอาณาจักร นอกจากนี้ สหราชอาณาจักรยังเป็น ถิ่นฐานของชุมชนหลากหลายที่สืบทอดมาจากพื้นที่ต่างๆ ในยุโรป ในตะวันออกกลางและตะวันออกไกล และของชุมชนทางศาสนาหลายศาสนา ซึ่งรวมถึงชาวยิว ชาวฮินดู ชาวมุสลิม และชาวคริสต์ ในเมืองใหญ่ๆ ของเราบางเมือง นักเรียนในโรงเรียนมีการใช้ภาษาพูดกันนับเป็นสิบๆ ภาษา และในบางโรงเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
75. ความหลากหลายเช่นนี้นับเป็นจุดสำคัญของวัฒนธรรมประจำชาติของเราและเป็นลักษณะที่เด่นเป็นพิเศษ ซึ่งมีทั้งประโยชน์มากมายและมีปัญหาร้ายแรง แบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติในระยะ 40 ปีที่ผ่านมา ทั้งในแง่ดีและไม่ดี ได้มีการบันทึกไว้อย่างดีคือ ปัญหาของการกีดกันทางเชื้อชาติ เมื่อเกิดขึ้นก็มักเกิดขึ้นเรื่อยๆ และเป็นปัญหาหนัก แนวทางการศึกษาเชิงวัฒนธรรมที่มีพื้นฐานจากบทบาทต่างๆ ที่เราจะจำแนกแยกแยะต่อไปจะช่วยให้สามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากความหลากหลายนี้และช่วยกำจัดความยากลำบากในการทำความเข้าใจวัฒนธรรมนานาชาติ

วิวัฒนาการของวัฒนธรรม

76. วัฒนธรรมในความหมายทางชีววิทยาหมายถึงการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนรูป ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ถูกต้องสำหรับวัฒนธรรมทางสังคม ผลที่เกิดขึ้นอย่างหนึ่งจากการไม่หยุดนิ่งและความหลากหลายของวัฒนธรรมทางสังคมต่างๆ ก็คือกระบวนการการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถขัดขืนได้ เมื่อหลายปีมาแล้วหนังสือพิมพ์แห่งชาติฉบับหนึ่งได้โฆษณาโดยใช้สำนวนที่ว่า “เวลาเปลี่ยนไป แต่ค่านิยมไม่เปลี่ยนแปลง” เราได้ให้เหตุผลไปแล้วหลายประการว่า ความจริงกลับตรงกันข้าม มีค่านิยมและรูปแบบของพฤติกรรม

หลายอย่างในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 นี้ที่แตกต่างจากปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยสิ้นเชิง เช่น เดียวกันกับที่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 แตกต่างจากคริสต์ศตวรรษก่อนหน้านั้น วิธีการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันไม่เพียงแต่แตกต่างจากสมัยวิคตอเรียนเท่านั้น หากยังเป็นสิ่งที่สมัยวิคตอเรียนไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่มีแบบแผน หากแต่เกิดจากการวนเวียนของอิทธิพลต่างๆ และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นการยากที่จะเข้าใจเมื่อมองย้อนหลังไปและไม่สามารถจะวางแผนได้ล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม การศึกษาต้องมีการเตรียมเยาวชนในลักษณะที่ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้พวกเขาสามารถอยู่กับกระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ การดำเนินงานดังกล่าวจะต้องเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

ค่านิยมแบบเบ็ดเสร็จและค่านิยมสัมพัทธ์

77. เราได้นำคำจำกัดความทางสังคมของคำว่าวัฒนธรรมไปเชื่อมโยงกับความคิดด้านค่านิยม ไม่ว่าจะ เป็น ความคิด ความเชื่อ หรือทัศนคติ ที่กลุ่มคนหรือชุมชนเห็นว่ามีค่าและมีความสำคัญ และเราได้บรรยายถึงวัฒนธรรมร่วมสมัยว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและมีความหลากหลาย เนื่องจากเป็นเรื่องเร่งด่วน การศึกษาจึงต้องช่วยให้เยาวชนเกิดความเข้าใจกระบวนการเหล่านี้และให้พวกเขามีความเคารพวัฒนธรรมอื่นๆ ที่อาจแตกต่างจากของตน ในส่วนหนึ่งแล้ว นี่คือนสิ่งที่เราหมายรวมถึงการศึกษาเชิงวัฒนธรรม เราจะกลับมาสู่ความคิดนี้ในอีกไม่ช้านี้ แต่ก่อนอื่น เราขอแสดงความเห็นเรื่องความคิดที่มักจะเกิดขึ้นเมื่อมีการสนทนา เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมหรือความหลากหลายของวัฒนธรรม นั่นคือ ไม่มีค่านิยมหลักๆ ให้สอนในโรงเรียนอีกต่อไปแล้ว แต่เยาวชนควรได้รับการสั่งสอนว่าค่านิยมทั้งหลายล้วนเป็นค่านิยมเชิงสัมพัทธ์และไม่ควรมีพื้นฐานในการเลือกกระหว่างค่านิยมใดค่านิยมหนึ่ง นอกจากจะเป็นความชอบโดยส่วนบุคคล แต่เราไม่คิดว่านี่เป็นเรื่องบริบทของชาติของเรา เราคิดว่ายังมีค่านิยมบางประการที่เป็นหลักของการดำเนินชีวิตของคนในชาติของเรา และวัฒนธรรมของเรา ซึ่งมีอยู่ 2 ประการที่เป็นรากฐานด้านอื่นๆ อยู่อีกหลายด้าน

78. ประการแรก ก็คือความมุ่งมั่นในเรื่องของค่านิยมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะและหัวใจสำคัญของปัจเจกบุคคล จากความมุ่งมั่นนี้ จึงได้สร้างเจตคติและความเชื่อที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน ซึ่งรวมถึงความเชื่อในสิทธิของแต่ละบุคคลในการบรรลุความปรารถนาและการตระหนักถึงตนเอง ในเสรีภาพของการแสดงออก และการกระทำของแต่ละบุคคล ตราบใดที่ไม่มีการละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น และมีการเคารพต่อระบบค่านิยมและวิธีการดำรงชีวิตที่ต่างกัน จากความมุ่งมั่นเหล่านี้ มีการสร้างเครือข่ายของหลักการทางกฎหมาย และการเมือง รวมถึงสิทธิและความรับผิดชอบในระบอบประชาธิปไตยอย่างมากมาย หลักการเหล่านี้แทรกซึมเข้าไปในกระบวนการทางสังคม กฎหมาย และการศึกษาของเรา ซึ่งในทางกลับกันก็นับเป็นหนทางที่จะแสดงออกและดำรงไว้ซึ่งหลักการเหล่านี้ เนื่องจากความหลากหลายของวัฒนธรรมประจำชาติ

ของเรา ทำให้วัฒนธรรมของเรามีรากเหง้าจากค่านิยมหลักซึ่งเรานำมายึดติดไว้กับชีวิตและวิถีของแต่ละบุคคล แต่ในระบบประจำชาติของบางชาติ ไม่เป็นเช่นนี้

79. ประการที่ 2 ก็คือความคิดเกี่ยวกับความไม่แน่นอน คือการมองเห็นว่าสิ่งต่างๆ อาจมีความแตกต่างจากสิ่งที่คุณเหมือนจะเป็นหรือมีความเชื่อว่าเป็น ในปัจจุบันสมมติฐานนี้เป็นพื้นฐานของความสนใจของเราในการสืบค้นโดยอาศัยการทดลองและประสบการณ์ และวิธีการสังเกตต่างๆ ในด้านวิทยาศาสตร์ และวิธีการวิเคราะห์ในด้านมนุษยศาสตร์ ในประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์วิจารณ์ การเมือง และปรัชญา ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เราตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติในปัจจุบัน และให้เราเชื่อในข้อดีของการเปิดเผยในชีวิตสาธารณะและการเมืองมากกว่าการปิดบังและการตรวจสอบ
80. ค่านิยมหลัก 2 ประการนี้ และการนำไปปฏิบัติและทัศนคติที่ค่านิยมนี้ก่อให้เกิด นับเป็นหัวใจของวัฒนธรรมประจำชาติของเรา เป็นสิ่งที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ว่าการบรรลุซึ่งความปรารถนาของแต่ละคน และการสืบค้นอย่างเปิดเผยจะยังคงเป็นสิ่งซึ่งบ่งบอกคุณลักษณะวิถีการดำรงชีวิตของเราต่อไป ทั้งนี้ ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากมีค่านิยมหลักที่วัฒนธรรมประจำชาติของเรานั้นมีความหลากหลายและมีลักษณะสร้างสรรค์ การเอาประโยชน์จากความหลากหลายเหล่านี้และการส่งเสริมทรัพยากรการสร้างสรรค์ของเราคือประเด็นสำคัญในการเรียกร้องแนวทางที่เป็นระบบและยั่งยืนอันจะนำไปสู่การศึกษาเชิงสร้างสรรค์ และเชิงวัฒนธรรม การศึกษาเชิงวัฒนธรรมจะทำให้เกิดอะไรบ้าง?

การศึกษาเชิงวัฒนธรรม

81. จากภูมิหลังดังกล่าว เรามองเห็นบทบาทสำคัญ 4 ประการของการศึกษาในการพัฒนาทางวัฒนธรรมของเยาวชน
- ก. เพื่อช่วยให้เยาวชนตระหนักถึง สำรวจ และเข้าใจสมมติฐานและค่านิยมทางวัฒนธรรมของตน
  - ข. เพื่อช่วยให้เยาวชนสามารถรับและเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมโดยการให้ เยาวชนได้สัมผัสกับความคิด ค่านิยม และชนบประเพณีของวัฒนธรรมอื่นๆ
  - ค. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเชื่อมโยงค่านิยมในปัจจุบันเข้ากับกระบวนการและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดค่านิยมดังกล่าวขึ้น
  - ง. เพื่อช่วยให้เยาวชนเข้าใจธรรมชาติของวิวัฒนาการของวัฒนธรรมและกระบวนการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง
- ทั้ง 4 ข้อนี้ เสนอหลักการสำคัญเพื่อให้เกิดสมดุลระหว่างการสอนและการเรียนในโรงเรียนและเพื่อให้เกิดสมดุลในหลักสูตรของโรงเรียน เราจะพูดถึงเรื่องนี้ต่อไป แต่ก่อนอื่นเราขอแสดงความเห็นอย่างย่อเกี่ยวกับบทบาททั้ง 4 ประการนี้

82. **เพื่อช่วยให้เยาวชนตระหนักถึง สำรวจ และเข้าใจสมมติฐานและค่านิยมทางวัฒนธรรมของตน**

เยาวชนส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของกลุ่มและชุมชนวัฒนธรรมที่ต่างกันหลายๆ กลุ่มในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่ได้พัฒนาความคิดและค่านิยมขึ้นมาอย่างโดดเดี่ยว แต่ดำเนินการ ดังกล่าวโดยมีความสัมพันธ์กับกลุ่มและชุมชนที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และแสดงออกจากเสื้อผ้าที่ใส่ เรื่องที่เล่า เรื่องตลกที่ชอบ และดนตรีที่เล่น เยาวชนทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเยาว์ ต้องเผชิญกับการกิจที่สลับซับซ้อนในการสร้างความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะตนจากภาพลักษณ์ ความคิดอันหลากหลาย ความกดดันและความมุ่งหวังที่ล้อมรอบตนอยู่ จากบ้าน เพื่อน วัฒนธรรมในท้องถิ่น สื่อต่างๆ และจากความสนใจในโฆษณาต่างๆ ประการ

ดนตรีและภาพลักษณ์ที่มีการบันทึกไว้ สิ่งพิมพ์และการกระจายเสียง เครื่องอุปโภคบริโภคต่างๆ ที่มีการผลิตโดยใช้เครื่องมือ การแสดงสด ข้อมูลระบบดิจิทัล เกมส์และการละเล่นต่างๆ เครื่องช่วยในการศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม การท่องเที่ยวและการพักผ่อน ยาและเครื่องสำอาง สิ่งเหล่านี้คือภาษาที่ใช้ในวัฒนธรรมการโฆษณาที่มีการสื่อสู่เยาวชน ซึ่งผู้ใหญ่มองเห็นว่าเป็นสินค้าและของเสียที่เพิ่มพูนเป็นภูเขาเลากาซึ่งต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมากในการจัดการ สำหรับเยาวชนแล้ว สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญในฐานะที่เป็นวิธีการสื่อสารลักษณะเฉพาะซึ่งกำลังสร้างกันขึ้นมา เมื่อเห็นเป็นเช่นนี้และเมื่อเงินที่ใช้ซื้อสิ่งเหล่านี้เป็นหนทางแห่งการเป็นอิสระ ผลลัพธ์ต่างๆ ที่มีวัฒนธรรมเชิงพาณิชย์ควรมีความน่ากลัวน้อยกว่านี้ ทุกๆ สิ่งสามารถขายได้ แต่จะใช้อย่างไรนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เยาวชนมีการเลือกและทิ้งวัตถุต่างๆ ความคิดต่างๆ คำพูดและภาพด้วยความเร็วอันน่าทึ่ง อดีตและวัฒนธรรมร่วมสมัยอื่นๆ ทำให้พวกเขามีวัตถุดิบสำหรับการสร้างสรรค์สไตล์ของตน ความแปลกและความแตกต่าง รูปการในตัวของผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งมีค่าสำหรับพวกเขาในการสร้างคุณสมบัติเฉพาะตนซึ่งจะรับประกันว่าพวกเขามีตัวตนอยู่ในโลก เยาวชนต้องการความยืดหยุ่นในสิ่งที่พวกเขาครอบครอง ทักษะที่สำคัญของ เยาวชนคือการเปลี่ยนรูป โดยสามารถทำให้วัตถุธรรมดาๆ กลายเป็นสิ่งพิเศษด้วยการนำไปใช้ใหม่ และการผนึกรวมกัน พวกเขาตัดแปลงและประดิษฐ์ ภาษาของพวกเขาขึ้นกระซิบ มีเอกลักษณ์และมีลักษณะพิเศษ พวกเขาทดลองกับความปรารถนาอย่างแรงกล้า ความรู้สึกถึงแก่นสาร ความเปล็ดเปล็นในการมีสมบัติและวัตถุ

ข้อมูลจากโรเจอร์ ฮิลล์ LIPA

83. วัฒนธรรมเชิงพาณิชย์นั้น บางครั้งอาจถูกมองเห็นเยาวชนเป็นเหยื่อทำให้เยาวชนเกิดความละโมภและความกดดันอย่างมาก ความกดดันนี้เข้มข้นและการตลาดก็รุนแรง แต่เยาวชนก็ไม่ใช่เป็นเพียงผู้บริโภคผลผลิตเชิงวัฒนธรรมที่ไม่มีการสนองตอบ แต่ปรับปรุงสิ่งเหล่านั้นให้ตอบสนองต่อความต้องการอันเร่งด่วนเพื่อให้รู้สึกมีความเป็นตัวของตัวเองและมีลักษณะเฉพาะของกลุ่ม ในการกระทำเช่นนั้น ทำให้พวกเขาเป็นผู้วางรูปแบบของสภาพแวดล้อมทางพาณิชย์ที่พวกเขาอาศัยอยู่ด้วย การศึกษามีบทบาทที่

สำคัญในการให้โอกาสและวิธีการแก่เยาวชนในการสะท้อนค่านิยมและความคิดรอบ ๆ ตน ในการสำรวจอย่างมีเหตุมีผลและมีการวิพากษ์วิจารณ์ในแนวทางต่างๆ กัน

84. เพื่อช่วยให้เยาวชนสามารถรับและเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมโดยการให้เยาวชนได้สัมผัสกับความคิด ค่านิยม และชนบประเพณีของวัฒนธรรมอื่นๆ

การศึกษาเชิงวัฒนธรรมเป็นสาขาที่ซับซ้อนซึ่งมีแง่มุมและความยากลำบากหลายประการ โดยที่ต้องมีการสอนสำหรับสังคมที่มีความหลากหลาย คือการศึกษาที่จะช่วยให้เยาวชนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมนานาชาติพันธุ์และนานาชาติ วัฒนธรรมแห่งสหราชอาณาจักร ความจำเป็นสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ ได้มีการตระหนักกันมานานแล้วในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับนโยบาย ขณะนี้ จำเป็นที่จะต้องก้าวไปเกินกว่าระดับนโยบายเพื่อให้เกิดการปฏิบัติและการจัดบริการที่กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกดีๆ ต่อวัฒนธรรม

หากคุณเข้าใจเพียงวัฒนธรรมเดียวก็เปรียบเสมือนการมองด้วยตาเพียงข้างเดียว แต่หากคุณเพิ่มแง่มุมของวัฒนธรรมอื่นๆ เข้าไป คุณก็จะกลายเป็นกล้องส่องทางไกลที่สามารถมองสิ่งต่างๆ ในทุกแง่มุม และนี่จะช่วยให้คุณชื่นชมได้มากขึ้น

เดม แทมซิน อิมสัน
ครูใหญ่ โรงเรียนแอมเสตด

85. การศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ กับการศึกษาเพื่อต่อต้านความรู้สึกแบ่งแยกชาติพันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมาก วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ ก็คือเพื่อส่งเสริมความเข้าใจ และความเคารพวัฒนธรรมอื่นๆ โดยการทำให้เยาวชนมีความรู้และประสบการณ์ลึกซึ้งยิ่งขึ้น การศึกษาเพื่อต่อต้านความรู้สึกแบ่งแยกชาติพันธุ์นั้นมียุทธศาสตร์เฉพาะทางบางประการเพื่อ ทำทลายความรู้สึกและพฤติกรรมแบ่งแยกชาติพันธุ์ ซึ่งทั้งสองนี้เป็นสิ่งจำเป็นในโรงเรียน นับตั้งแต่ช่วงทศวรรษ พ.ศ. 2503-2512 เป็นต้นมา การศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ ได้มีความสำคัญลำดับสูงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สำหรับโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม สำหรับโรงเรียนเหล่านี้แล้ว ความจำเป็นในการจัดการกับปัญหาความหลากหลายนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน ในขณะที่โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีกลุ่มคนชาติพันธุ์เดียวกันอาจรู้สึกว่ามีคามกดดันน้อยกว่าในการที่จะต้องจัดการกับปัญหานี้ แต่ความจำเป็นในเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ สำหรับโรงเรียนเหล่านี้ก็เป็นเรื่องเร่งด่วนเช่นกัน หากเยาวชนไม่มีการติดต่อโดยตรงกับวัฒนธรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวันของตน หรือไม่มีประสบการณ์การมีเพื่อนจากชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมอื่นๆ ก็จะมีคความพร้อมน้อยกว่าคนอื่นที่จะรับมือกับสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่จะต้องเผชิญต่อไป

86. โรงเรียนและสิ่งที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนนั้นไม่สามารถรับประกันความเคารพต่อวัฒนธรรมอื่น รวมทั้งไม่สามารถรับประกันได้ว่าจะทำให้ความรู้สึกอคติและการเลือกที่รักมักที่ชังอันเกิดจากการเหยียดผิวหมดไปได้ แต่สามารถและจะต้องต่อสู้ความไม่เข้าใจต่อสิ่งที่สอนและวิธีการสอน และจะต้องเผชิญหน้ากับความ รู้สึกอคติและการเลือกที่รักมักที่ชังเหนือสิ่งอื่นใด การที่นักเรียนจะออกมาจากโรงเรียนแล้วทำตนเป็นพวกเหยียดผิว คงเปรียบเสมือนว่า นักเรียนเหล่านั้นจะต้องใช้ชีวิตโดยเผชิญกับทุกๆ สิ่งที่เรียนมาและจากประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากโรงเรียนในฐานะชุมชนหนึ่ง

87. **เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเชื่อมโยงค่านิยมในปัจจุบันเข้ากับกระบวนการและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดค่านิยมดังกล่าวนั้น**

เราได้ออกไปก่อนหน้านี้อแล้วว่าค่านิยมและรูปแบบของพฤติกรรมนั้นได้รับการกำหนดขึ้นจากปัจจัยหลายประการและสามารถเปลี่ยนได้เมื่อเวลาผ่านไป การช่วยให้เยาวชนเข้าใจกระบวนการต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมของตนและของผู้อื่นเป็นบทบาทที่สำคัญของการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกร่วมกันหรือความรู้สึกส่วนบุคคล ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองนั้นเกิดขึ้นจากความทรงจำและความรู้เกี่ยวกับอดีต เมื่อมีการสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของมนุษยชาติในการศึกษานั้น เซอร์อัลัน บูลลอคได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นของความเข้าใจในประวัติศาสตร์ต่อความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองทางวัฒนธรรม โดยได้ให้ความเห็นว่าสังคมใดก็ตามที่หันหลังให้กับอดีตและตกไปสู่สภาวะ ‘ความจำเสื่อมทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์’ นั้น จะทำให้เอกลักษณ์เฉพาะตนของสังคมนั้นอ่อนแอ

88. การศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆ ตามที่เราได้บรรยายไปแล้วนั้น จะต้องไปให้ไกลกว่าความคุ้นเคยว่าวัฒนธรรมอื่นๆ มีลักษณะอย่างไร ไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้นว่า วัฒนธรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร การประพจน์ปฏิบัติและเจตคติทางวัฒนธรรมหลายอย่างอาจดูเหมือนเป็นสิ่งแปลก หรือแม้กระทั่งไม่มีเหตุผล โดยไม่มีความเข้าใจว่าเกิดขึ้นมาได้อย่างไรและมีความหมายอย่างไร การทำความเข้าใจประวัติศาสตร์ของพัฒนาการทางวัฒนธรรมควรจะช่วยให้อาจารย์สามารถเข้าใจวิธีการที่วัฒนธรรมต่างๆ ประสานและโน้มหน้าซึ่งกันและกันได้ เยาวชนจำเป็นต้องตระหนักถึงลักษณะเฉพาะพิเศษของประวัติศาสตร์และประสบการณ์ทางวัฒนธรรมต่างๆ และบทบาทที่มีต่อการกำหนดรูปแบบของวัฒนธรรมของโลก

89. **เพื่อช่วยให้เยาวชนเข้าใจธรรมชาติของวิวัฒนาการของวัฒนธรรมและกระบวนการการเปลี่ยนแปลง และแนวโน้มที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง**

ความรู้เกี่ยวกับอดีตเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำความเข้าใจปัจจุบัน แต่วัฒนธรรมใดก็ตามที่ยึดติดอยู่กับอดีตเท่านั้นและ ‘ปฏิเสธที่จะทำความรู้จักกับประสบการณ์ใหม่ๆ ในอนาคต’ ก็จะอยู่กับที่เพียงแค่นั้น การศึกษาจะต้องช่วยให้เยาวชนอยู่กับการเปลี่ยนแปลงได้ โดยไม่เพียงแต่สอนว่าทำไมสิ่งต่างๆ จึงเป็น

เช่นที่เป็นอยู่ แต่ให้เข้าใจว่าสิ่งเหล่านั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปและเปลี่ยนไปได้อย่างไร หน้าที่ก็คือการหลีกเลี่ยงความเข้มงวดทางวัฒนธรรม หรือการส่งเสริมค่านิยมแบบเบ็ดเสร็จบางประการโดยไม่ให้ออกสกลเฉียงและการปล่อยไปตามบุญตามกรรม เมื่อมีความเข้มงวดมากเกินไป สถาบันทางสังคม รวมทั้งการศึกษา ก็จะกลายเป็นระบบปิดที่ความมีลักษณะเฉพาะตนจะถูกห้ามปรามหรือแม้แต่ถูกลงโทษ เมื่อสิ่งใดผ่านไปและไม่ทำอะไรแน่นอน สิ่งที่มีการเรียนรู้มาในอดีตก็จะสูญหายหรือถูกละเลยไป ธรรมชาติของวิวัฒนาการของวัฒนธรรมอยู่ที่การมีสมดุลระหว่างการปิดและการเปิดเผย ระหว่างชนบประเพณีดั้งเดิมและนวัตกรรมใหม่ๆ ระหว่างการสร้างสรรค์หรือเจริญเติบโตงอกงามและตายไปด้วยสิ่งเหล่านี้เกิดความหลากหลายและความมีชีวิตชีวาของวัฒนธรรมของมนุษย์นั่นเอง

การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

90. ในความเห็นของเรานั้น การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ประการแรก กระบวนการแห่งการสร้างสรรค์นั้นเกิดขึ้นโดยตรงจากสภาวะแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่กระบวนการเหล่านั้นเกิดขึ้น ศิลปินวาดภาพจากผลงานและแรงบันดาลใจจากศิลปิน สไตล และชนบประเพณีอื่นๆ เช่นเดียวกันกับที่นักวิทยาศาสตร์ก็เกิดขึ้นจากความรู้ลึกซึ้งและความสำเร็จของกลุ่มนักวิทยาศาสตร์ บางครั้งความสัมพันธ์ระหว่างนวัตกรรมและความรู้ที่ได้รับก็เป็นสิ่งที่ดี นั่นคือ การถกเถียงและเพิ่มเติมสิ่งที่เป็นที่รู้อยู่แล้วหรือทำไปแล้ว บางครั้งก็เป็นการโต้ตอบต่อต้านสิ่งเหล่านั้น ก่อให้เกิดการมองเห็นแบบใหม่ๆ ที่รุนแรง ซึ่งเป็นเรื่องจริงในกิจกรรมของมนุษย์ทุก ๆ ด้าน

91. ประการที่ 2 วัฒนธรรมของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่ซับซ้อน และหลากหลายมากอันเนื่องมาจากความมั่งคั่ง ความสลับซับซ้อนและความหลากหลายของการสร้างสรรค์ของมนุษย์ วัฒนธรรมนั้นได้รับการวางรูปแบบและเป็นผลผลิตจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ โดยเกิดขึ้นจากการตอบสนองของเราต่อปัญหาของการให้ความหมายและการปฏิบัติที่เราเผชิญอยู่ การที่เรามองเหตุการณ์ต่างๆ เป็นอย่างไรนั้นได้รับผลกระทบอย่างลึกซึ้งจากความคิดและคุณค่าที่เราให้ต่อสิ่งนั้น ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยบันทึกการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกมีสติสัมปชัญญะอย่างลึกซึ้ง บันทึกวิธีการมองโลกซึ่งเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องของความคิดและเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น ระหว่างวิทยาศาสตร์ ศาสนา ศิลธรรม การเมืองกับศิลปะ และระหว่างชนบประเพณีประเพณี กับนวัตกรรม การศึกษาจำเป็นต้องตระหนักถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดดังกล่าวนี้และส่งเสริมให้มีอยู่ในหลักสูตรการศึกษาโดยตลอด ในการจะทำเช่นนั้น เราจำเป็นต้องส่งเสริมหลักการแห่งสมดุลในโรงเรียน 3 ประการ

เราจำเป็นต้องเรียกร้องจากระบบการศึกษาของเราและหลักสูตรที่สนับสนุนให้มีนักเรียนที่ไม่เดินตามความจริงเพื่อความจริง เท่านั้น แต่ใช้ประโยชน์จากความจริงเหล่านั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ศาสตราจารย์
ซูซาน กรีนฟิลด์
มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด
ผู้อำนวยการ Royal
Institution

92. ประการแรก จำเป็นต้องมีความสมดุลระหว่างหลักสูตรการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสาขาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิทยาศาสตร์ ศิลปะ มนุษยศาสตร์ พลศึกษา และการศึกษาด้านเทคโนโลยี หลักสูตรในโรงเรียนนั้นมีแนวโน้มที่จะมุ่งเน้นความสำคัญของบางสาขามากกว่าสาขาอื่นๆ เนื่องจากมีผู้คิดว่าเป็นสิ่งซึ่งมีประโยชน์มากกว่าหรือสำคัญกว่าต่อการทำงาน ลำดับชั้นที่เกิดจากการคาดเดาเอาเองนี้จะเห็นได้จากการแบ่งแยกในหลักสูตรแห่งชาติ (The National Curriculum) ระหว่างวิชาแกนและวิชาพื้นฐาน และในการจัดวิชาเลือกของโรงเรียนมัธยมหลายโรงเรียน ในความเห็นของเรา และด้วยเหตุผลที่เราได้ให้มาตลอดรายงานนี้ ทุกสาขาวิชามีความจำเป็นต่อการพัฒนาบุคคลอย่างมีสมดุล และต่อความเข้าใจอันสมดุลของบุคคลในเรื่องของวัฒนธรรมทางสังคม เข้าใจความไม่หยุดนิ่ง ความหลากหลาย และการพัฒนาของสังคม
93. ประการที่สอง ในการสอนทุกวิชาจำเป็นต้องมีความสมดุลระหว่างขนบธรรมเนียมประเพณีและนวัตกรรม คนเราไม่ได้มีการสร้างสรรค์ในสูญญากาศ การสร้างสรรค์จะต้องเกิดขึ้นในสภาวะแวดล้อมหนึ่ง การจะเกิดการสร้างสรรค์ต้องมีความเข้าใจถึงความเป็นไปได้ ขอบเขตและวิธีการต่างๆ ของสาขาวิชานั้น ๆ ดังนั้น จะต้องมีความสมดุลระหว่างการที่เยาวชนสร้างผลงานของตนเองและการทำความเข้าใจสาขาวิชาที่ตนกำลังสร้างผลงานอยู่ การศึกษามีหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้และวัฒนธรรมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง คือการส่งต่อความเข้าใจว่าเหตุใดสิ่งต่างๆ จึงเป็นเช่นที่เป็นอยู่ การศึกษาจะต้องช่วยกระตุ้นการคิดเชิงจินตนาการและเชิงวิเคราะห์ ความสามารถในการตั้งสมมติฐาน และตั้งคำถามเกี่ยวกับวิธีการกระทำสิ่งต่างๆ ที่เคยเป็นมา
94. ประการที่สาม จำเป็นต้องมีสมดุลระหว่างการสอนค่านิยมในวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ โลกที่เยาวชนอาศัยอยู่และจะเป็นเจ้าของต่อไปเป็นโลกแห่งนานาวัฒนธรรม โรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการสนองตอบต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม นั้นหมายความว่า การส่งเสริมการเคารพในขนบประเพณีและวัฒนธรรมและการประพฤติปฏิบัติต่างๆ และการทำความเข้าใจกับค่านิยมและการรับรู้ทางวัฒนธรรมอื่นๆ โรงเรียนจะต้องคำนึงถึงความหลากหลายนี้ในการดำเนินงานทางวัฒนธรรมที่รวบรวมไว้ในหลักสูตรและในค่านิยมที่เราส่งเสริมโดยผ่านการเรียนการสอน ทั้งนี้เราจะมีเหตุผลสนับสนุนเรื่องเหล่านี้ต่อไปในภาค 2

สรุป

95. ในบทนี้ เราได้กล่าวถึงความเข้าใจของเราในเรื่องการศึกษาเชิงวัฒนธรรมและความสัมพันธ์กับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ ในบทที่ 1 เรากล่าวว่า การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการช่วยให้เผชิญกับความท้าทายที่การศึกษาและเยาวชนกำลังเผชิญอยู่ ในบทต่อไป เราจะสรุปให้เห็นประโยชน์บางประการ

บทที่ 4 การตอบสนองความท้าทาย

บทนำ

96. ในบทที่ 1 เราได้ระบุถึงความท้าทายต่างๆ ของการศึกษา การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมจะช่วยให้เราตอบสนองความท้าทายเหล่านี้ได้อย่างไร

การตอบสนองความท้าทายทางเศรษฐกิจ

97. เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้และคุณลักษณะส่วนบุคคลของเยาวชน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับโลกที่การทำงานกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและในระยะยาว

การพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญขั้นพื้นฐานในการที่จะตอบสนองความท้าทายต่างๆ ของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ความคิดใหม่ๆ นวัตกรรม และการประดิษฐ์คิดค้นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ กำลังมีความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของบริษัทต่างๆ และชาติต่างๆ มากขึ้นเรื่อยๆ สิ่งเหล่านี้จำเป็นสำหรับทุกระดับ รวมทั้งในการค้นคว้าเบื้องต้น ในการพัฒนาในการออกแบบ การผลิต การตลาด และการจัดจำหน่าย ในขณะที่เศรษฐกิจของโลกยังคงเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ความต้องการทรัพยากรในการสร้างสรรค์ตลอดทุกธุรกิจและอุตสาหกรรมก็จะเพิ่มขึ้น สำหรับหลายๆ คนที่ทำงานอยู่ ความสามารถในการสร้างสรรค์เหล่านี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับกระบวนการการทำงาน รวมทั้งความสามารถในการสื่อสาร การทำงานเป็นกลุ่ม และการนำโอกาสใหม่ๆ มาปรับปรุงใช้ หลายๆ บริษัทได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเป็น ‘องค์กรแห่งการเรียนรู้’ และกำลังลงทุนอย่างมากภายในโครงการพัฒนาพนักงานเพื่อส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะเหล่านี้ กระบวนการนี้ควรจะเริ่มตั้งแต่โรงเรียน ในขณะที่รูปแบบของการทำงานเปลี่ยนไป เยาวชนและผู้ใหญ่ทุกคนจะต้องมีความสามารถที่จะปรับตัวไม่เพียงให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในการทำงานของตนเท่านั้น แต่กับการเปลี่ยนแปลงงานและอาชีพในระหว่างชีวิตการทำงานที่น่าจะเกิดมากขึ้นด้วย การส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์และศักยภาพและเจตคติที่จำเป็นจะเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการนี้

การสร้างสรรค่นับเป็นรายได้ของชาติ
โจเซฟ บีวส์ (Joseph Beuys)
The New School for Social Research, York

องค์กรยุคหลังการจัดการ จะมีการสร้างสรรค์มากขึ้น ก่อนหน้านี้ เคยมีการคิดกันเอาเองว่าผู้ที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์น่าจะทำงานด้านศิลปะ สื่อ การศึกษา หรือหากถูกบังคับก็เป็นธุรกิจการค้า จากนั้นสู่การประชาสัมพันธ์ โฆษณา ธุรกิจวาณิชธนกิจ ที่ปรึกษา หรือธุรกิจเล็กๆ มากกว่าองค์กรใหญ่ๆ แต่สมมติฐานนี้แม้ว่าจะมีการแก้ไขในวันนี้ก็ตาม จะกลายเป็นสิ่งที่ล้าสมัยไปแล้ว

Managing without Managers,
คอคซ์ และ ก๊อดแดง 2539

เซอร์ เออร์เนสต์ ฮอลล์ ได้กล่าวสุนทรพจน์ที่ยอดเยี่ยมเมื่อเร็วๆ นี้ โดยแสดงให้เห็นว่าการเรียนเพื่อเป็นนักเปียโนสำหรับแสดงคอนเสิร์ตได้ช่วยให้เขาประสบความสำเร็จทางธุรกิจอย่างยิ่งยวดได้อย่างไร เนื่องจากเขาตระหนักดีว่าการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจนั้นจำเป็นต้องมีการสร้างสรรค์ เมื่อเขาปลดเกษียณเมื่ออายุ 65 ปี เขาสามารถกลับไปบันทึกบทเพลงเปียโน โซนาตา เพราะว่าความสำเร็จทางธุรกิจได้ให้ความมั่นใจในการสร้างสรรค์ศิลปะแก่เขา

ลอร์ดสโตนแห่งแบล็คฮีธ กรรมการผู้จัดการ มาร์คส แอนด์ สเปินเซอร์

การตอบสนองของความท้าทายทางเทคโนโลยี

98. เพื่อช่วยให้เยาวชนสามารถดำรงชีวิตด้วยความมั่นใจอยู่ในโลกที่ได้รับการพัฒนาโดยเทคโนโลยีซึ่งกำลังวิวัฒนาการไปเร็วกว่าช่วงเวลาใด ๆ ในประวัติศาสตร์

เทคโนโลยีใหม่ ๆ กำลังเปลี่ยนรูปแบบชีวิตของเรา และนวัตกรรมก็มีอัตราการเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นเรื่อย ๆ การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมมีความจำเป็นในการตอบสนองความท้าทายนี้ในสองลักษณะ ประการแรก การศึกษาจะต้องสามารถทำให้เยาวชนเผชิญกับเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างดี กล่าวคือ รู้วิธีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และแสดงให้เห็นศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศในการคิดวิเคราะห์ และการฝึกอบรม เราได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่ากระบวนการเชิงสร้างสรรค์มีความมุ่งหมายที่สำคัญและต้องการการควบคุมเครื่องมือและวัสดุมากขึ้น เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้มีวิธีการคิดวิเคราะห์และผลลัพท์ใหม่ ๆ และรูปแบบใหม่ ๆ ในการเข้าถึงความคิด ข้อมูล และคน ความสามารถด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ของเยาวชนจะได้รับการส่งเสริมโดยนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับผลลัพท์เชิงสร้างสรรค์มากกว่าที่จะเป็นไปเพื่อเทคโนโลยีเท่านั้น ประการที่สอง การศึกษาจะต้องทำให้เยาวชนสามารถสำรวจและมีความรู้สึกไวต่อผลกระทบของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีต่อวิธีที่เราดำรงชีวิต คิดและสัมพันธ์ต่อกันและกัน นั่นคือ ไวต่อความเกี่ยวข้องโดยนัยด้านวัฒนธรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าว เราจึงได้สนับสนุนให้ศิลปะและมนุษยศาสตร์เป็นส่วนสำคัญในหลักสูตร เพราะสาขาวิชาเหล่านี้ไม่เพียงแต่ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเข้าใจประสบการณ์ ความแตกต่าง และประสบการณ์ด้านวัฒนธรรม

99. ประเด็นที่ 3 ที่ต้องเน้นก็คือ มีการประมาณการว่าคลังความรู้ของมนุษย์นั้นเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าทุกๆ 10 ปี แม้ว่าจะมีการประมาณการดังกล่าวนี้ ก็เป็นที่แน่ชัดว่าเรากำลังประสบกับการเติบโตในด้านความรู้ และข้อมูลแบบทวีคูณในระดับที่ไม่เคยเป็นมาก่อน และในระดับที่นี้ก็ไม่ถึงสำหรับคนรุ่นเก่าทั้งหลาย การขยายตัวเช่นนี้กำลังเพิ่มขึ้น ผลที่เกิดขึ้นประการหนึ่งคือรูปแบบการมีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษที่เพิ่มขึ้นในทุกๆ สาขา นั่นคือแนวโน้มที่จะรู้เรื่องหนึ่งมากขึ้นๆ และรู้เกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ ลดน้อยลง ความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษนี้เป็นสิ่งจำเป็น แต่ก็เกิดความเสี่ยงที่ว่ามนุษย์เราจะสูญเสียการมองภาพรวมว่า

ความคิดต่างๆเกี่ยวโยงกันอย่างไร และสามารถให้ข้อมูลและอธิบายซึ่งกันและกันได้อย่างไร การคงไว้ซึ่งสมดุลระหว่างความลึกและความกว้างของการเรียนรู้เป็นความท้าทายที่สำคัญสำหรับการสอนและการออกแบบหลักสูตร ในสถานการณ์เหล่านี้เยาวชนต้องการมากกว่าการเข้าถึงข้อมูลและความคิด คือต้องการวิธีการเผชิญกับข้อมูลและความคิด การสร้างความสัมพันธ์ การมองเห็นหลักการ และการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนและก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง สิ่งเหล่านี้เป็นจุดประสงค์ที่สำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมและความจำเป็นที่จะต้องตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้มันมีความเร่งด่วนเป็นอย่างยิ่ง

การตอบสนองความท้าทายทางสังคม

100. เพื่อก่อให้เกิดรูปแบบของการศึกษาที่จะช่วยให้เยาวชนสามารถเผชิญกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งได้อย่างดีและมีความมั่นใจ

เยาวชนกำลังดำรงชีวิตอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมหากาล ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความตื่นตัวได้อย่างยิ่ง และยังสามารถทำให้เกิดความสับสนและเป็นแหล่งก่อกำเนิดความกังวลอย่างลึกซึ้งได้ การศึกษาต้องช่วยให้เยาวชนสามารถพัฒนาทรัพยากรทางปัญญาและอารมณ์เพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างดีและจริงจัง การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมก่อให้เกิดวิถีทางโดยตรงในการเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีผลกระทบต่อผู้อื่นและกระทบชีวิตและความรู้สึกของบุคคลต่างๆ เราได้กล่าวไว้ในบทที่ 1 ถึงผลกระทบอันลึกซึ้งของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่มีต่อชุมชนและวิถีชีวิต การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมมีบทบาทเฉพาะในการพัฒนาทักษะและความสามารถพิเศษซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับรูปแบบการทำงานใหม่ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งยังเป็นส่วนสำคัญในการก่อให้เกิดความรู้สึกมีจุดประสงค์ร่วมกับชุมชนและความสอดคล้องในสังคมทั้งในโรงเรียนและที่อื่นๆ โดยผ่านเครือข่ายการร่วมมือแบบหุ้นส่วนและวิสาหกิจร่วม (shared enterprise) ที่กว้างขวาง ขณะนี้มีตัวอย่างมากมายของการมีความคิดริเริ่มในการสร้างสังคมขึ้นใหม่ซึ่งเกิดขึ้นโดยการสร้างบนฐานของความแข็งแกร่งในการสร้างสรรค์และแหล่งทรัพยากรทางวัฒนธรรมในชุมชนต่างๆ โดยผ่านทางความคิดริเริ่มด้านศิลปะ เทคโนโลยี

ในระบบที่มีการจัดการตนเอง ระบบใดก็ตามย่อมมีความจำเป็นในการใช้หลักคณิตศาสตร์สำหรับการสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน

เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน

และวิทยาศาสตร์ ความคิดริเริ่มเหล่านั้นสามารถช่วยบรรเทาปัญหาด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับรูปแบบการทำงานที่ เปลี่ยนแปลงไป ในขณะที่เดียวกันก็ฟื้นฟูความมั่นใจและจิตวิญญาณของชุมชนด้วยการจัดทำโครงการที่สร้างสรรค์ต่างๆ ร่วมกัน

การสร้างเมืองขึ้นมาใหม่

ฮัตเตอร์ฟิลด์กำลังมาถึงจุดกึ่งกลางของโครงการเมืองนาร์่องซึ่งใช้เวลา 3 ปี ในฐานะตัวแทนของกรรมาธิการยุโรป (European Commission) โครงการนี้มุ่งที่จะแสดงให้เห็นว่า จะส่งเสริมการสร้างสรรคได้อย่างไร ไม่ใช่เฉพาะในแต่ละบุคคล แต่ในเมืองทั้งเมือง ทั้งนี้เป็นที่เชื่อว่าการสร้างสรรค์และความรุ่งเรืองของเมืองสามารถเกิดขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง ถ้าหากมีการพัฒนาระบบที่จะปลดปล่อยความสามารถของคนออกมา โครงการริเริ่มเมือง สร้างสรรค ฮัตเตอร์ฟิลด์ (The Huddersfield Creative Town Initiative- (HCTI) มีรากฐานมาจากวงจรแห่งการสร้างสรรค ซึ่งสร้างความคิดขึ้นแล้วทำให้เกิดเป็นจริงขึ้นมา โดยมีการเผยแพร่และนำความคิดออกวางตลาด จัดตั้งสถานที่บริการความคิด และส่งเสริมและกระจายความคิดเหล่านี้ออกไป โครงการที่ทำให้เกิด HCTI นั้นดำเนินไปตามวงจร 5 ขั้นนี้อย่างกว้างขวางหนึ่งในความคิดสร้างสรรค์ในโครงการนี้คือความคิดของการอบรมของ Artimedia's Enter and Return นับจากเดือนเมษายน 2541 ได้มีคนกว่า 100 คน ที่ได้รับการอบรมในการใช้คอมพิวเตอร์เชิงสร้างสรรค์ ซึ่งการอบรมมีตั้งแต่หลักสูตรสำหรับ 'ผู้เริ่มต้นอย่างแท้จริง' สำหรับผู้ที่ไม่เคยแตะต้องคอมพิวเตอร์เลยไปจนถึง 'web weaving' ซึ่ง เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีล้ำสมัยและพัฒนาการใหม่ๆ เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต (เวิร์ลด์ ไวด์ เว็บ) โดยการแนะนำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รู้จักกับโอกาสในการสร้างสรรค์ของเทคโนโลยีใหม่ๆ นี้เอง บริษัทกำลังเปิดหนทางใหม่ๆ เกี่ยวกับการคิดในเรื่องคอมพิวเตอร์และการใช้คอมพิวเตอร์และกำลังกระตุ้นให้คนทดลองใช้คอมพิวเตอร์ในสาขาที่ตนสนใจโดยเฉพาะ

ข้อมูลจาก Huddersfield Creative Town Initiative

101. รายงานและบทวิเคราะห์หลายชิ้นได้ชี้ให้เห็นโอกาสที่ดีของความหลากหลายทางวัฒนธรรม และปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อเกิดความไม่เข้าใจระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ รายงาน แม็คเฟอร์สันเป็นรายงานล่าสุดและกระทบความรู้สึกมากที่สุด สำหรับเยาวชนทุกคนแล้ว งานที่ยากที่สุดเรื่องหนึ่งคือการผลักดันให้เกิดความรู้สึกในเอกลักษณ์เฉพาะตนและความเป็นสมาชิกของกลุ่ม ผลกระทบที่ซับซ้อนของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

สภาคิลปะกำลังศึกษาว่า ศิลปะจะสามารถมีบทบาทสำคัญในการทำให้เยาวชนและคนที่ว่างงานเป็นระยะเวลานานให้ได้รับประโยชน์จากโปรแกรม New Deal ของรัฐบาลอย่างไร และ จะ

และสังคมนั้นรวมถึงผลกระทบของการถูกกีดกันคือ ความรู้สึกแปลกแยก จากสังคมกลุ่มหลักโดยการทำงานไม่มีการ การสูญเสียแรงกระตุ้นทาง วัฒนธรรมหรือส่วนบุคคล ทั้งนี้ โรงเรียนจะต้องแก้ประเด็นปัญหานี้ด้วยความกระตือรือร้นและมุ่งมั่น

สามารถมีส่วนช่วยนโยบาย
ของหน่วยงานของรัฐบาลที่
จะพยายามแก้ไขปัญหาการ
ถูกกีดกันทางสังคมได้อย่าง
ดีที่สุดอย่างไร
แกร์รี โรบินสัน ประธาน
สภาศิลปะแห่งชาติอังกฤษ
the Arts Council of
England

102. ความเห็นของรัฐบาล ซึ่งเราสนับสนุนนั้นก็คือว่ามักจะเกิดช่องว่างระหว่างชุมชนชาวอาฟริกัน-คาริบเบียนกับโรงเรียนที่เปิดให้บริการแก่ประชาชนเหล่านั้น ในประเทศอังกฤษมีโรงเรียน 25,000 แห่ง และส่วนใหญ่กำลังประสบความล้มเหลว แต่หากเกิดปัญหาขึ้นที่ใด จะต้องมีการค้นหายุทธศาสตร์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อเชื่อมโยงวัฒนธรรมของโรงเรียนเข้ากับชุมชนในวงกว้างขึ้น และเพื่อปิดช่องว่างนั้น จุดเริ่มต้นก็คือการตระหนักและยอมรับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยและนำไปใช้ในวิถีทางวัฒนธรรมในโรงเรียน การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสามารถทำให้มีวิธีการที่ตรงไปตรงมา และมีพลังที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในเรื่องนี้ ทั้งยังช่วยกระตุ้นความนิยมชมชอบในตนเองและแรงกระตุ้นในเยาวชนผู้รู้สึกว่าไม่มีความสำคัญและแปลกแยกออกไปจากคนอื่น ทั้งด้วยเหตุผลทางวัฒนธรรมและเหตุผลอื่นๆ

การเต้นรำสำหรับวัยรุ่นที่ถูกออกจากโรงเรียน

อาร์เลตต์ จอร์จ จาก Greenwich Dance Agency ได้จัดทำโครงการนำร่องเป็นเวลา 4 สัปดาห์สำหรับกลุ่มเด็กอายุ 14 ปีกลุ่มเล็กๆ ซึ่งถูกให้ออกจากโรงเรียนในแคมเดน นักเรียนในกลุ่มจะพบกัน 4 ครั้งต่อสัปดาห์ ถึงแม้ว่าวัยรุ่นเกือบทุกคนจะต้องออกจากโรงเรียนเนื่องจากมีพฤติกรรมที่รุนแรง แต่การตอบสนองของพวกเขาโดยทั่วไปไม่มีการหักห้ามอารมณ์และสงบเงียบหรือเต็มไปด้วยความองอาจ พลังของเด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่จะถูกใช้ไปเพื่อปิดบังตัวตนและความรู้สึก วัตถุประสงค์หลักของโครงการนี้ก็เพื่อใช้การเต้นรำ การละเล่น และการสนทนา เพื่อกระตุ้นการตอบสนองที่ตรงไปตรงมาและไม่ซับซ้อน กระบวนการที่คู่ขนานไปกับการเต้นรำเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ทุกๆ วันก่อนและระหว่างช่วงเวลาพัก เมื่อเด็กๆ เริ่มเปิดเผยเกี่ยวกับสถานการณ์ของแต่ละคน การฟังได้กลายเป็นลักษณะที่สำคัญของงานนี้ซึ่ง ความเป็นจริงเกี่ยวกับการเหยียดผิว การเหยียดเพศ การทำร้ายร่างกาย ความเกียจคร้าน และการมีเพศสัมพันธ์ขณะอายุน้อยได้ถูกเปิดเผยออกมาพร้อมกับเรื่องสารเสพติด การทดลองนี้ทำให้เด็กๆ เกิดความรู้สึกว่าไม่ต้องกลบเกลื่อนความรู้สึกกลับสนของตนด้วยอารมณ์โกรธ และเสียงหัวเราะก็ช่วยทำลาย

ความเครียดที่เพิ่มขึ้น แม้จะมีความเป็นไปได้ น้อยแต่ในที่สุดการริเริ่มนี้ก็มีผลกระทบต่อชีวิตของเด็กเหล่านี้และกระตุ้นให้พวกเขากลับไปโรงเรียน

ข้อมูลจาก the Spring 1997 edition of animated

การตอบสนองของความท้าทายส่วนบุคคล

103. เพื่อพัฒนาความสามารถเฉพาะทางของเยาวชนทุกคน และปูพื้นฐานที่ทุกคนจะสามารถสร้างชีวิตที่มีจุดหมายและบรรลุผลตามความปรารถนา

แรงกระตุ้นและความรู้สึกนิยมชมชอบในตนเองนับเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับมาตรฐานในการประสบความสำเร็จ ในเบื้องต้นเยาวชนทุกคนดูเหมือนจะได้รับการพิจารณาว่ามีความสามารถมากหรือน้อยในด้านการศึกษา จากผลการเรียน แต่เยาวชนที่มีความสามารถน้อยหลายคนอาจจะสามารถอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องที่ไม่ได้รับความใส่ใจจากโรงเรียน ซึ่งสิ่งนี้สามารถนำไปสู่การประสบความสำเร็จต่ำกว่าควรหรือไม่น่าพอใจได้ ซึ่งไม่ใช่ปัญหาใหม่เลย ผู้ใหญ่หลายคนมีความรู้สึกในแง่ลบเกี่ยวกับการศึกษา บางคนคิดว่าตนเองเป็นผู้ประสบความสำเร็จล้มเหลวทางการศึกษา แม้กระทั่งเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จหลังจากออกจากโรงเรียนแล้วก็ตาม เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงอย่างยิ่งสำหรับพวกที่ไม่ผ่านการสอบไล่ของรัฐเมื่ออายุ 11 ปี คนที่ฉลาดที่สุดและประสบความสำเร็จที่สุดในยุคสมัยของเราบางคนก็รู้สึกอายเกี่ยวกับเรื่องนี้ แม้ว่าประสบความสำเร็จด้านอื่นๆ หลังจากนั้นก็ตาม เหตุผลที่พวกเขาไม่ผ่าน อาจเป็นได้ว่าโรงเรียนไม่ได้พิจารณาอย่างจริงจังว่าควรจะสอนอะไร ในขณะที่เดียวกับที่พยายามยกระดับมาตรฐานการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณ เราต้องให้โอกาสสำหรับการประสบความสำเร็จในความสามารถในเรื่องอื่นๆ เท่าๆ กัน

ทางเลือกที่มีอยู่ก็คือเยาวชนบางคนไม่เคยพบว่าความสามารถที่แท้จริงของตนคืออะไร และเยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยพบความสามารถทั้งหมดของตน การวิจัยและสามัญสำนึกได้ให้หลักการสำคัญ 4 ประการคือ

มีคนจำนวนหนึ่งในโลกที่ต้องสร้างสรรค์เพื่อจะมีชีวิตอยู่ ซึ่งเป็นเพียงสิ่งที่คุณเขาต้องทำ แต่ก็มีคนอีกจำนวนหนึ่ง (ข้าพเจ้าคิดว่าคือส่วนใหญ่ของพวกเรา) ที่มีความคิดสร้างสรรค์ แต่ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรกับมัน และจะใช้มันอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าคนเหล่านี้ควร จะได้รับการผลักดันจากครูให้ถูกทาง

เลนนี่ เฮนรี

สิ่งสำคัญที่สุดคือสมองที่สามารถตั้งคำถามที่ดีซึ่งสามารถพัฒนาโดยศิลปะหรือคณิตศาสตร์ได้

- เยาวชนทุกคนมีความสามารถอย่างหลากหลาย
- ความสามารถเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องและมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างมีพลวัต
- เด็กๆ ทุกคนมีจุดแข็งในความสามารถต่างสาขา
- ความสำเร็จในด้านหนึ่งจะช่วยกระตุ้นความภูมิใจในตนเองและกระตุ้นให้ประสบความสำเร็จในด้านอื่นๆ

หลักการเหล่านี้มีความสำคัญต่อเด็ก ๆ ทุกคนและมีความสำคัญต่อบางคนเป็นพิเศษ

แคลร์ ลอเรนส์
ผู้ตรวจการที่เป็นบุคคล
ธรรมดาและรองประธาน
สมาคมเด็กที่มีสติปัญญาสูง
lay inspector and Vice
Chairman of Children
with High Intelligence

บทกวีที่กล่าวถึงประเด็นปัญหาทางสังคม

กลุ่มศิลปินแคว้นนอร์ริคเซอร์ได้จัดให้นักกวีแอนดรูว์ พูเซต ปีเตอร์ส เข้าไปประจำอยู่ในโรงเรียนต่างๆ ในแคว้นนอร์ริคเซอร์ เป็นเวลา 1 ปีเต็ม ในช่วงเวลาดังกล่าว เขาไปเยี่ยมโรงเรียนกว่า 30 โรงเรียน และได้ทำงานร่วมกับคนทุกวัยตั้งแต่เด็กจนถึงครู บทกวีที่เขียนจากโครงการนี้ได้รับการรวบรวมเข้าเป็นหนังสือหนา 150 หน้า ซึ่งมีภาพประกอบที่เด็กๆ เขียนด้วย การตีพิมพ์บทกวีนี้ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถของตน บทกวีเหล่านี้กล่าวถึงเรื่องต่างๆ อย่างมากมาย รวมถึงประเด็นปัญหาร้ายแรงทางสังคม เช่นการข่มขืนและการหย่าร้าง ตัวอย่างต่อไปนี้ เป็นของเทเรซ่า แอนเดอร์สัน (อายุ 10 ปี) จากโรงเรียน นอร์ธ เลิร์นนิ่งตัน บ่งบอกถึงลักษณะของงานที่พวกเขาทำ

ความรู้สึก

น้ำตาเหมือนลูกแก้ว กลิ้งข้ามตักงอกของฉัน
หัวใจเต้นเหมือนกับกลองในวงดุริยางค์
ความรู้สึกเหมือนน้ำเดือดพล่านล้นอยู่บนเตา
ความคิดที่ถูกห่อหุ้มเหมือนลูกบอลล์ที่พันด้วยลวด กลิ้งลงมาตามเนินเขาขรุขระ
หน้ายูยี่เหมือนกระดาษที่ถูกขยำเป็นก้อนอยู่ในถังขยะ
มือล้นเหมือนต้นไม้ ที่บังลมซึ่งกำลังปิดลม

ข้อมูลจากกลุ่มศิลปินนอร์ริคเซอร์

104. เด็กหลายคนมีความต้องการพิเศษ สำหรับผู้ที่มีความพิการอย่างเห็นได้ชัด หลักสูตรปกติธรรมดาอาจก่อให้เกิดความเสียเปรียบบางประการสำหรับพวกที่มีความบกพร่อง เช่น การเห็น การได้ยิน หรือการพูด การสื่อสารตามปกติธรรมดา นับว่าเป็นเรื่องยากอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ไม่ใช่ว่าพวกเขา มีความสามารถน้อยกว่าผู้อื่น หรือฉลาดน้อยกว่าผู้อื่น เยาวชนที่มีความผิดปกติบางประการเหล่านี้เป็นผู้มีความสามารถอย่างยิ่ง แต่ในเรื่องหรือสาขาที่หลักสูตรปกติธรรมดาไม่ได้ให้ความสนใจ สำหรับคนอื่นแล้ว โอกาสในการสื่อสารด้วยการแสดงออกวิธีต่างๆ รวมถึงดนตรี การเคลื่อนไหว หรือศิลปะ จะช่วยก่อให้เกิดช่องทางในการสื่อสารเพื่อแสดงออกถึงความคิดที่แสดงได้โดยการพูดและเขียน ประเด็นก็คือไม่ใช่ว่าศิลปะเป็นสิ่งทดแทนสำหรับการไม่มีความสามารถ แต่ว่าแนวคิดปัจจุบันเกี่ยวกับความสามารถนั้นแคบเกินไป จากการทำความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความสามารถของเด็กๆ ทั้งหมดให้กว้างขึ้น เราจะสามารถประเมินความสามารถของผู้ที่เคยได้รับการมองว่าเป็นผู้มีความสามารถน้อยกว่าคนอื่นๆ ตามความคิดเดิมๆ ได้ใหม่

เราจะต้องให้การศึกษาแก่เด็กโดยรวม ทั้งทางการสร้างสรรค์ ทางวัฒนธรรม ทางจิตวิญญาณ ทางศิลปะ ทางกายภาพ ทางเทคโนโลยี รวมทั้งทางปัญญา ครูที่ดีจะตระหนักถึงสิ่งนี้และพัฒนาเด็กจนสุดความสามารถของเขา/เธอ ของขวัญที่วิเศษที่สุดที่คุณสามารถมอบให้เด็กก็คือความภูมิใจในตนเองและความมั่นใจในความสามารถของตน หากเด็กมีสิ่งเหล่านี้แล้ว ก็จะไม่มีความท้อทายอะไรที่ยิ่งใหญ่เกินความสามารถของเขา/เธอ

แคโรล เทอร์เนอร์ ครูใหญ่

การขยายโอกาส

คลีฟวูดเป็นโรงเรียนประจำพิเศษสำหรับเด็กชาย 65 คน ที่มีความบกพร่องด้านอารมณ์และพฤติกรรม เราเชื่อว่านักเรียนทุกคนควรจะได้รับการสอนหลักสูตรพิเศษ 24 ชั่วโมง เมื่อ 20 ปีที่แล้วปรัชญานี้เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสำหรับโรงเรียนพิเศษอื่นๆ แต่ขณะนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักการที่สัมฤทธิ์ผลสูงสุดที่จะตอบสนองความต้องการของนักเรียนเหล่านี้ นักเรียนของเรามีผลการสอบหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสายสามัญ (GCSE) ที่โดดเด่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องศิลปะ ระดับคะแนนเฉลี่ยในหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสายสามัญ สำหรับนักเรียนของเรานั้นเหนือระดับเฉลี่ยของโรงเรียนอื่นๆ ในประเทศ นักเรียนเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียนดูจะมีความภูมิใจในตนเองน้อย โปรแกรมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ของเราเป็นหนทางอันเป็นเลิศที่ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นและช่วยให้เกิดความภูมิใจในตัวเองและผลงานของตน โดยมีการไปชมละครอย่างสม่ำเสมอและมีการทัศนศึกษาด้านวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดความประทับใจในชีวิต นักเรียนของเราหาโอกาสที่จะแสดงในกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่หาได้ยาก โปรแกรมการศึกษาต่อเนื่องของเราให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม สำนักงานมาตรฐานการศึกษาได้ยกให้คลีฟวูดเป็นโรงเรียนพิเศษที่ดีโรงเรียนหนึ่งของประเทศ ผู้ตรวจการ

ศึกษาได้กล่าวว่า ‘มีโอกาสมากมายที่นี้สำหรับให้นักเรียนแสดงความชื่นชมวัฒนธรรมของตน นอกจากนี้โรงเรียนยังประสบความสำเร็จในการสร้างความมั่นใจว่านักเรียนของตนชื่นชมความหลากหลายและความมั่งคั่งของวัฒนธรรมอื่นๆ ..... ศิลปะมีส่วนอย่างมากในการใช้ชีวิตในโรงเรียน คุณภาพของงานที่แสดงออกทั่วทั้งโรงเรียนนั้นดีเป็นเลิศ’ ทั้งนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่า ‘นักเรียนใช้ชีวิตและเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์และเข้าใจ’

ข้อมูลจากโรงเรียนคลัทพ์วู้ด

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

105. เราได้ให้เหตุผลว่าการศึกษจะต้องเปลี่ยนแปลงเมื่อเราเข้าสู่โลกหลังยุคอุตสาหกรรม ขณะนี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในยุคอุตสาหกรรมนั้นชาติที่พัฒนาแล้วได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในโลกไปส่วนหนึ่ง ในกระบวนการและผลิตภัณฑ์บางชนิดในอุตสาหกรรมบางประเภท ได้มีการใช้ทรัพยากรของโลกไปมากเกินไป รวมทั้งมีการทำลายและทอดทิ้งซึ่งได้มีข้อโต้แย้งทางนิเวศวิทยาเกี่ยวกับเรื่องของสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน กล่าวคือมีสมดุลที่เปราะบางระหว่างทรัพยากรของโลกและทรัพยากรบางอย่างซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีผู้คิดว่าไม่มีประโยชน์กำลังถูกมองว่ามีบทบาทสำคัญในการสร้างสมดุลของธรรมชาติ เราเห็นการให้เหตุผลที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ กล่าวคือ ได้มีการตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งทางการเมืองและทางเศรษฐกิจมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติแล้ว การศึกษาได้มุ่งเน้นไปในด้านทรัพยากรมนุษย์ในสาขาอันจำกัดเท่านั้น ทรัพยากรมนุษย์อื่นๆ ถูกละเลยหรือละทิ้งเนื่องจากไม่มีความชัดเจนในความจำเป็นต้องใช้ ขณะนี้เห็นชัดแล้วว่ามีความเปราะบางทางนิเวศของมนุษย์และการดำรงรักษาสมดุลและการพัฒนาทรัพยากรเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญทั้งสำหรับตัวบุคคลเองและสำหรับความมั่นคงของสังคมที่เราจัดตั้งขึ้นมา ซึ่งจริงๆ แล้วก็เป็นเช่นนี้มาตลอด แต่กำลังจะมีความสำคัญมากขึ้นและระบบสังคมและวัฒนธรรมใหม่อันมีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ ในโลกสมัยปัจจุบัน หากการศึกษาจะต้องก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรมนุษย์ให้มากที่สุดแล้ว เราต้องเริ่มด้วยการมีความเข้าใจที่กระจ่างแจ้งขึ้นและสมบูรณ์ขึ้นว่าทรัพยากรเหล่านี้แท้จริงคืออะไร

ในทุกๆ ส่วนของโลกนี้ สิ่งที่เราเรียกว่าเงินทุนที่จับต้องไม่ได้เป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดสำหรับเศรษฐกิจก้าวหน้า ซึ่งหากไม่มีแล้ว การลงทุนของชาติ คือกำลังด้านการเงิน และเงินทุนรวมจะกลายเป็นทรัพยากรที่ลดน้อยลง ไม่มีชาติใดในทุกวันนี้ที่จะสามารถประสบความสำเร็จได้ สูง หากองค์ประกอบด้านความสามารถของมนุษย์ยังไม่มีหรือนำมาใช้หรือนำมาใช้ให้น้อยเกินไป

กรรมาธิการยุโรป

European commission

การตระหนักถึงศักยภาพ

เมื่อมีการตีพิมพ์ข้อเสนอแนะสำหรับสถานะของโรงเรียนเฉพาะทางขึ้นมานั้น ทั้งโรงเรียนคิตบรูคและโธมัส ทัลลิส ก็คิดจะสมัคร ไม่ใช่เพียงเพราะผลการสอบในสาขานี้สูงเท่านั้น แต่เป็นเพราะผลงานด้านศิลปะที่มีส่วนสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีของโรงเรียนและการเรียนรู้ของนักเรียน ศิลปะมีบทบาทสำคัญในการยกระดับความภูมิใจในตนเองและความมั่นใจในตนเองของนักเรียน เยาวชนจะเกิดความภูมิใจในความสำเร็จของตนจากการแสดง นักเรียนได้เรียนรู้ที่จะแสดงออกในการทำงานของตน วิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็ง ทดสอบผลงานของตน และหลังจากประเมินงานของตนแล้ว ก็จะทบทวนและปรับปรุงจนกระทั่งเป็นที่พอใจ พวกเขาเรียนรู้ว่ามีความปลอดภัยที่จะเสี่ยง กล่าวคือการฝึกฝนและการทำซ้ำๆ จะทำให้พวกเขาสามารถปรับปรุงและพัฒนาความคิดได้ จากการเห็นผลงานของผู้อื่น ทั้งของมีอาชีพและของนักเรียนอื่นๆ ทำให้พวกเขาได้ประสบเหตุการณ์ต่างๆ และเห็นวิสัยทัศน์ในสายตาของผู้อื่น ศิลปะทำให้เยาวชนสามารถสำรวจอารมณ์และความกลัวในสถานการณ์ที่ปลอดภัยและมีการควบคุม สามารถมองสถานการณ์ที่ยากลำบากและเจ็บปวดโดยการมองจากภายนอกและมองโดยสายตาของบุคคลที่ 3 สามารถเสี่ยงในการหาทางแก้ปัญหาโดยที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของตน จนกระทั่งสามารถเลือกหนทางที่ดีที่สุดสำหรับการใช้ชีวิตจริง สามารถค้นหาความคิดใหม่ๆ และพัฒนาความเข้าใจในโลกนี้ เรียนรู้ที่จะเปรียบเทียบประสบการณ์ต่างๆ จากวัฒนธรรมและยุคที่ต่างกัน เขาเริ่มที่จะค้นพบเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ล้อมรอบศิลปะอยู่และทักษะที่จำเป็นต่ออุตสาหกรรมศิลปะ ศิลปินนั้นไม่ใช่สิ่งที่ยั่งยืนนอกจากหลักสูตรที่แท้จริง แต่เป็นส่วนสำคัญของชีวิตในโรงเรียนและสามารถเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นได้

ทริชา แจฟฟ์ และ นิค วิลเลียมส์ ครูใหญ่
โรงเรียนคิตบรูค และโรงเรียนโธมัส ทัลลิส

106. หากเยาวชนจะเข้าสู่คริสต์ศตวรรษที่ 21 พวกเขาจำเป็นต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับตนเองอย่างแท้จริง ปัญหาของการศึกษานั้นไม่ใช่เพียงแค่ว่ามาตรฐานด้านผลสัมฤทธิ์ต่ำเกินไป แต่ยังแคบเกินไปอีกด้วย ระบบการศึกษาที่มุ่งเน้นสติปัญญาเพียงอย่างเดียวหรือประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่จำกัด เป็นการคาดประมาณเกี่ยวกับความสามารถและทรัพยากรในตัวเองๆ ต่ำไป หากการศึกษาต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แล้ว ประการแรกเราต้องตระหนักว่าทรัพยากรเหล่านี้มีมากและหลากหลายเพียงใด นอกโรงเรียน ความสมบูรณ์ของความชาญฉลาดของมนุษย์นั้นเห็นได้ชัดจากความมั่งคั่งทางวัฒนธรรม การศึกษาที่มี สมดุลจะต้องให้โอกาสเยาวชนทุกคนในการหาและพัฒนาสติปัญญาของตนในแง่มุมต่างๆ กัน โดยใช้ หลักสูตรที่สมดุล และกระบวนการที่ทำทนายในการสอนและการเรียนรู้

สรุป

107. ความสนใจของเราเกี่ยวกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมชี้ให้เห็นไปใน 2 แนวทาง ทางแรก คือการใช้ทรัพยากรในตัวเยาวชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด นั่นคือ สิ่งที่มีอยู่ในตัวพวกเขาเอง ทางที่สอง คือการช่วยให้พวกเขาเข้าใจโลกที่ล้อมรอบเขาอยู่ซึ่งเขาเป็นส่วนหนึ่งของโลกนั้น เราเห็นการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานในการเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ซึ่งการศึกษากำลังประสบอยู่ การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิง วัฒนธรรมมีความสำคัญในตัวเอง และยังมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดอีกด้วย ในภาคที่ 2 เราจะพิจารณาถึงความเกี่ยวข้องโดยนัยสำหรับโครงสร้างของหลักสูตร สำหรับวิธีการเรียนการสอน และสำหรับวิธีการประเมิน

ความคิดแรกเริ่ม และการเคารพความคิดริเริ่มของผู้อื่น จะต้องเป็นสิ่งที่อยู่ที่หัวใจของไม่เพียงการสร้างสรรค์เท่านั้น แต่ของแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งเป็นโอกาสเดียวในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ที่มนุษย์จะหนีออกจากความเป็นผีดิบ

ศาสตราจารย์ซูซาน

กรีนฟีลด์

ผู้อำนวยการ

Royal Institution

บทที่ 5 การพัฒนาหลักสูตร

บทนำ

108. ในบทนี้เราจะพิจารณาถึงนัยของเหตุผลของเราเกี่ยวกับโครงสร้างและสัดส่วนที่สมดุลของหลักสูตรในโรงเรียน เราได้จัดทำข้อเสนอเพื่อพัฒนาหลักสูตรแห่งชาติ สำหรับ พ.ศ.2543 และยังสามารถจัดทำข้อเสนอให้มีการทบทวนหลักสูตรในเบื้องต้นหลังจาก พ.ศ. 2543 ด้วย โดยถือเอาหลักการที่เราเสนอไว้แล้วเป็นบรรทัดฐาน การศึกษานั้นประกอบด้วย กิจกรรม 3 อย่าง คือ หลักสูตร หมายถึง เรียนอะไร วิธีการสอน หมายถึง ความรู้นั้นได้รับการสอนอย่างไร และการประเมิน หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนและการประสบความสำเร็จนั้นมีเกณฑ์การพิจารณาอย่างไร เหตุผลที่เราใช้สนับสนุนนั้นสามารถใช้ได้กับกิจกรรมทั้ง 3 อย่างนี้ ในบทที่ 3 เราได้เสนอไปว่าวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่จะส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้น จะต้องตั้งอยู่บนหลักการของความสมดุล 3 ประการคือ ความสมดุลของหลักสูตรคือ ระหว่างการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ความสมดุลของการสอนหลักความรู้สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือ ระหว่างความรู้แบบดั้งเดิมและความรู้สมัยใหม่ และข้อสุดท้ายความสมดุลระหว่างการสอนคุณค่าวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างกัน

หลักสูตรโรงเรียน

109. พระราชบัญญัติการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2541 ได้ให้คำจำกัดความคำว่า หลักสูตรไว้ 3 ระดับดังนี้

1. หลักสูตรแห่งชาติ
2. หลักสูตรพื้นฐาน
คือ หลักสูตรแห่งชาติ ผนวกกับ การศึกษาด้านศาสนา
3. หลักสูตรโดยรวม
คือ หลักสูตรพื้นฐานและรายวิชาต่าง ๆ ที่โรงเรียนเลือกจัดทำขึ้น

หลักสูตรแห่งชาติ

110. แม้ว่าหลักสูตรแห่งชาตินั้นจะไม่ได้หมายถึง หลักสูตรทั้งหมด แต่ก็ เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด เพราะในระดับชาตินั้น หลักสูตรแห่งชาติหมายถึง ลำดับความสำคัญของการเรียนและการประเมินผล นอกจากนี้ยังเป็น กรอบในการตรวจสอบ การแสดงความรับผิดชอบและประกันคุณภาพของ โรงเรียน ทั้งยังเป็นพื้นฐานของมาตรฐานแห่งชาติสำหรับการอบรมครู เบื้องต้นอีกด้วย การทบทวนหลักสูตรแห่งชาติปัจจุบันมิได้กระทำเพื่อให้

ระบบการศึกษาของเรามีจุด มุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้ เยาวชนทุกคนสามารถ พัฒนาการสร้างสรรค์และ แสดงความสามารถที่ซ่อน อยู่ออกมาให้ได้ ...ถ้าจะให้ ความริเริ่มและการสร้าง-

เกิดความซับซ้อนหรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงให้ต่างจากของเดิมแต่อย่างใด ด้วยเหตุที่ว่าถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างปัจจุบันก็จะต้องมีการประเมินในทุกขั้นตอนและต้องใช้เวลาอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตามเราเชื่อว่าการกระทำเช่นนั้นจำเป็นต่อเมื่อเวลาได้ผ่านไประยะหนึ่งแล้ว และการทบทวนในปัจจุบันที่มีข้อจำกัดควรจะเป็นจุดเริ่มต้นของการประเมินเพื่อการเปลี่ยนแปลงในระยะยาว

สรรค์ของเยาวชนได้รับการถนอมกลม่อมเกลี้ยงและเกิดความบันเทิง การสอนควรจะได้การพัฒนาไปในทางที่เร้าการสร้างสรรค์และอารมณ์ ซึ่งจะไปเป็นตัวกระตุ้นให้เยาวชนมีจินตนาการทางความคิด ดังนั้นการทบทวนหลักสูตรจึงเป็นโอกาสที่จะสร้างพลวัตใหม่ที่จะทำให้แนวความคิดเหล่านี้เป็นจริงขึ้นมา

มอยร่า เฟรเซอร์ สติล
ผู้อำนวยการการศึกษา
และวิจัย
สภาการออกแบบ

111. รัฐบาลกำลังมุ่งเน้นในการวางแผนบริการทางการศึกษาที่จะตอบสนองความท้าทายต่าง ๆ ของคริสต์ศตวรรษที่ 21 สิ่งสำคัญในระบบโรงเรียนก็คือ หลักสูตรแห่งชาติ ซึ่งจะเป็ทั้งตัวหลักต้นหรือหน่วงเหนี่ยวการพัฒนาที่เรากำลังเสนอยู่ ตามความเป็นจริงนั้น หลักสูตรแห่งชาติมีประโยชน์หลายประการ ซึ่งครูส่วนมากได้ยอมรับกรอบระดับชาตินี้ในเรื่องของเนื้อหา และแนวทางสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีข้อกำหนดตรงกันทั้งภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน หลังจากการออกพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2531 เป็นเวลา 10 ปี มีคนส่วนน้อยที่ให้เหตุผลโต้แย้งหลักการของหลักสูตรแห่งชาติ แต่หลักสูตรแห่งชาติในปัจจุบันก็มีปัญหาที่สำคัญหลายประการ โดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

การปรับปรุงข้อกำหนดทางศิลปะที่ปราศจากข้อสงสัยเกิดจากหลักสูตรแห่งชาติ แต่ขณะนี้ การทำเช่นนี้มีการเสี่ยงต่อความเสียหาย ศาสตราจารย์ อีริค โบลตัน

112. จากการปรึกษาหารือ เราเสนอแนะว่านับตั้งแต่นำหลักสูตรแห่งชาติมาใช้ ทำให้โอกาสในการส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นถูกจำกัดมากขึ้น สืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโครงสร้าง การจัดระบบ และการประเมินผล แต่เราก็กหาหลักฐานที่แน่ชัดมาสนับสนุนคำกล่าวนี้ไม่ได้ เพราะทั้งองค์กรวุฒิการศึกษาและหลักสูตรและสำนักงานมาตรฐานการศึกษาก็ยังไม่มีข้อมูลโดยสรุปที่แน่ชัด แต่ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์สำหรับรัฐบาลและผู้เกี่ยวข้อง โดยจะให้ภาพที่ชัดเจนขึ้นว่าหลักเกณฑ์ในเรื่องการศึกษานั้นมีอะไรบ้าง รวมทั้งผลกระทบของนโยบายบางประการต่อหลักสูตรด้านอื่น ๆ ตัวอย่างเช่นผลกระทบที่เกิดกับหลักสูตรด้านการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณ แต่เนื่องจากไม่มีหลักฐานมายืนยันเราจึงคิดว่า ควรจะรับฟังความคิดเห็นของทางโรงเรียนและครูใหญ่จากแหล่งต่าง ๆ ที่ตอบคำถามของเรา คำตอบที่สอดคล้องกันก็คือ การจัดการศึกษาโดยเฉพาะวิชาศิลปะและมนุษยศาสตร์ และวิธีการในเชิงสร้างสรรค์ในสาขาวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตร รวมทั้งวิทยาศาสตร์มีประสิทธิภาพลดลงไปในเวลาหลายปีที่ผ่านมา
113. ถ้าระบบของโรงเรียนมีไว้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ของเยาวชนแล้ว ก็จะต้องมีขั้นตอนในการสร้างเงื่อนไขที่จะทำให้จุดประสงค์นี้บรรลุเป้าหมาย รัฐบาลสามารถช่วยให้บรรลุผลสำเร็จได้ 2 วิธี วิธีแรกคือ การทำให้การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเป็นจริงขึ้นมา โดยกำหนดไว้เป็นนโยบายและกำหนดลำดับความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนในอนาคต ซึ่งจะเป็นเสมือนการส่งสัญญาณไปยังโรงเรียนและการจัดการหลักสูตรต่าง ๆ วิธีที่ 2 ทำได้โดยลดรายละเอียดข้อกำหนดในระดับต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อให้โรงเรียนมีความคล่องตัวในการดำเนินงานที่เหมาะสม ดังนั้นจึงจะต้องมีการดำเนินการในหลักสูตรแห่งชาติ 5 เรื่องคือ หลักการและเหตุผล โครงสร้าง ลำดับขั้นตอน การพัฒนา และข้อเสนอแนะ

หลักการและเหตุผล

114. การปรึกษาหารือขององค์กรวุฒิการศึกษาและหลักสูตรเกี่ยวกับเป้าหมาย และลำดับความสำคัญ ของหลักสูตรแห่งชาติได้ชี้ให้เห็นว่า หลักสูตรแห่งชาติที่ปรับปรุงใหม่ ควรจะอิงหลักการและเหตุผลที่ชัดเจน เราสนับสนุนคำกล่าวนี้เต็มที่ พระราชบัญญัติการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 กำหนดให้โรงเรียนจัดหลักสูตรการศึกษาที่
- สมดุลและครอบคลุม
  - สนับสนุนการพัฒนาจิตใจ ศิลธรรม วัฒนธรรม สติปัญญาและร่างกายของนักเรียนทั้งในโรงเรียนและสังคม
  - เตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับโอกาสต่าง ๆ ความรับผิดชอบและประสบการณ์ เพื่อที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และเข้าสู่ชีวิตวัยทำงานต่อไป

แต่พระราชบัญญัติไม่ได้อธิบายว่าการเตรียมตัวเพื่อเป็นผู้ใหญ่ในช่วงท้ายของคริสต์ศตวรรษที่ 20 หมายความว่าอะไร หรือโครงสร้างที่ประกอบด้วย 10 วิชา จะทำให้จุดประสงค์ที่กล่าวมานี้ประสบความสำเร็จ

สำเร็จได้อย่างไร เนื้อหาของหลักสูตรแห่งชาติ ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยคณะทำงาน 10 กลุ่มที่ดูแลแต่ละวิชาซึ่งแต่ละกลุ่มได้กำหนดแนวทางและจุดประสงค์ของกลุ่มขึ้นมาเอง นอกจากนี้ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาหลักสูตรแห่งชาติ ได้รับการทบทวนและแก้ไขโดยไม่ได้มีการประชุมตกลงกันเรื่องพื้นฐานของหลักสูตรและเหตุผลเลย

115. ข้อเรียกร้องที่สำคัญข้อหนึ่งที่ปรากฏในพระราชบัญญัติต้นฉบับมีอยู่ว่า โรงเรียนควรเตรียมหลักสูตรที่มีเนื้อหาหลากหลายและมีสัดส่วนที่สมดุลกัน แต่ในวงกว้างยังยอมรับกันว่า หลักสูตรแห่งชาตินั้นมีรายละเอียดแน่นเกินไป ตั้งแต่ พ.ศ. 2541 ได้มีการออกมาตรการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องที่จะลดเนื้อหาในหลักสูตรแห่งชาติให้เหลือน้อยลง เราเองก็ยอมรับในความพยายามที่จะลดการกำหนดรายละเอียดในหลักสูตรแห่งชาติลงไป และเสนอแนะให้ดำเนินการเช่นนี้ต่อไป แต่การทำเช่นนี้ก็มีผลกระทบต่อข้อกำหนดวิชาพื้นฐาน โดยทำให้หลักสูตรแห่งชาติไม่มีความหลากหลายและเสียสมดุล ถ้าโรงเรียนต้องการที่จะเผชิญกับความท้าทายและสนับสนุนการพัฒนาการสร้างสรรค์และวัฒนธรรมของเยาวชนก็ควรปฏิบัติให้ต่างออกไป โดยเริ่มแรกนั้นต้องมีความชัดเจนและตกลงกันได้ในเรื่องหลักสูตรและเหตุผล

เด็ก ๆ สามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุด ถ้าได้เรียนหลักสูตรที่ผสมผสานไปด้วยความหลากหลาย ข้าพเจ้ายอมรับในหลักสูตรแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่รายงานชื่อ Dearing Review ออกมาซึ่งในนั้นมีคำอธิบายอยู่หลายระดับ แต่ข้าพเจ้าคิดว่ามีรายละเอียดปลีกย่อยมากและเป็นภาระมากเกินไปจนทำให้ครูที่สนใจการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์หลายคนหมดความสนใจ สิ่งที่น่าจะเน้นควรเป็นเรื่องทักษะ และกระบวนการสอน นอกจากนี้ครูที่ส่งเสริมการสอนความคิดสร้างสรรค์ควรจะเป็นคนที่สามารถตัดสินใจเรื่องเนื้อหาเอง รัฐบาลควรจะให้ใจครูเพราะมีกระบวนการตรวจสอบของสำนักงานมาตรฐานการศึกษา และการทดสอบผลสัมฤทธิ์เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแต่ละช่วงเพื่อควบคุมการดำเนินการของโรงเรียนอยู่แล้ว

*แคโรล เทรเนอร์ ครูใหญ่
โรงเรียนประถมเซนต์โบนิเฟส
อาร์ชี ชาลฟอร์ด*

116. พระราชบัญญัติการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2531 มาจากข้อเสนอเกี่ยวกับ Better School (กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน 2528) โดยใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างหลักการและเหตุผลที่ใช้แก้ไขหลักสูตรแห่งชาติ จุดประสงค์เหล่านี้มีเพื่อช่วยนักเรียนให้

- พัฒนาความอยากรู้อยากเห็น ความสามารถในการถามคำถาม หรือโต้เถียงด้วยเหตุผล และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับงานหรือทักษะต่าง ๆ ได้
- มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะที่จะนำไปใช้เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และเข้าสู่การทำงานในโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้
- สามารถใช้ภาษาและการคำนวณได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาศีลธรรมจรรยา การนับถือศาสนา และเข้าใจความหลากหลายของเชื้อชาติ ศาสนา และวิถีชีวิตแนวต่าง ๆ มีความเข้าใจโลกที่พวกเขาอาศัยอยู่ และการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของมนุษย์ กลุ่มชนและชนชาติต่าง ๆ
- ชื่นชมความสำเร็จและความใฝ่ฝันของมนุษยชาติ

เรามองว่าจุดประสงค์เหล่านี้สามารถประสบความสำเร็จได้โดยการเรียนการสอนที่เน้นเรื่องความสามารถของเยาวชนในเชิงสร้างสรรค์และความเข้าใจวัฒนธรรมตามที่เราได้อธิบายมา ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม หลักการใหม่ ๆ ต้องให้มีความชัดเจนเรื่องความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ทั้งยังจะต้องเน้นให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงด้วย

ศิลปะไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการหาความเพลิดเพลินหรือเป็นเพียงเรื่องปลุกย่อย แต่เป็นกิจกรรมของมนุษย์ที่ก่อให้เกิดความรู้มากที่สุด และเป็นสิ่งที่ซึ่งสามารถเห็นสังขรณ์ได้อย่างชัดเจน

เดม ไอร์ลิส เมอร์ดอค
นักเขียน

โครงสร้าง

117. หลักสูตรแห่งชาติในประเทศอังกฤษแบ่งออกเป็นวิชาหลัก 3 วิชาคือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และวิชาพื้นฐาน 7 วิชาคือ เทคโนโลยี (เทคโนโลยีสารสนเทศ และการออกแบบและเทคโนโลยี) ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ศิลปะ ดนตรี พลศึกษา และภาษาต่างประเทศ ปัญหาสำคัญที่

เห็นได้ชัดในการแบ่งประเภทวิชานี้คือ ในโลกนี้มีสาขาวิชามากกว่า 10 สาขา ถ้าแบ่งโครงสร้างประเภท 10 วิชา ก็จำเป็นต้องนำบางวิชาในหลักสูตรแห่งชาติเข้าไปรวมในวิชาอื่นด้วย เช่น การรวมวิชาการแสดงเข้าไปในภาษาอังกฤษ และการรวมการเต้นรำไว้ในวิชาพลศึกษา นอกเหนือจากการศึกษาแล้ว การเต้นรำนั้นโดยปกติไม่รวมกับการกีฬา การละเล่น หรือกรีฑาอยู่แล้ว การแสดงก็ไม่ใช่เป็นเพียงศิลปะการพูดเท่านั้น ถ้าจะพูดถึงความรู้และทักษะที่ได้รับการส่งเสริมจาก 2 วิชานี้ก็จะสามารถแยกออกมาเหมือนกับรายวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรแห่งชาติ

เป็นเรื่องไร้สาระที่จะพูดว่ามีเพียง 10 วิชาเท่านั้น เพราะถ้าพูดเช่นนี้เท่ากับว่าเราทิ้งร้อยละ 90 ของประสบการณ์ในการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ศาสตราจารย์ ทิม บริกเฮาส์

118. วิธีที่จะพิจารณาและเรียบเรียงเนื้อหาหลักสูตรยังมีอีกหลายวิธี ในรายงานขององค์กรอุดมศึกษาและหลักสูตร/NFER INCA มีข้อมูลเกี่ยวกับกรอบหลักสูตรของประเทศต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรของชั้นประถมศึกษา จาก 7 ใน 15 ประเทศที่มีการศึกษาไว้คือ ออสเตรเลีย ฮังการี เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ สเปน และสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้อธิบายว่าหลักสูตรเป็นกุญแจหรือสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ อีก 7 ประเทศคือ แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมนี ญี่ปุ่น เกาหลี เนเธอร์แลนด์ และสวีเดน ได้จัดวิชาต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ส่วนอีก 3 ประเทศคือ อิตาลี เนเธอร์แลนด์ และสิงคโปร์ สอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรการศึกษาในลักษณะสหวิทยาการและระหว่างสาขาวิชา ส่วนในประเทศอื่น อธิบายคำว่าหลักสูตรตามสาขาวิชาที่เรียนหรือหมวดวิชา ประเทศอังกฤษเป็นเพียงประเทศเดียวในรายงานที่อธิบายหลักสูตรตาม 10 วิชาที่ปรากฏในช่วงชั้นการศึกษาภาคบังคับที่ 1-4 (Key Stage 1-4) ความเสี่ยงในการทำเช่นนี้คือการด่วนสรุปว่าวิชาเหล่านี้สามารถแบ่งกลุ่มอย่างไรก็ได้ เพราะความรู้ในแต่ละสาขาวิชามีความซับซ้อนคาบเกี่ยวกันอยู่ และมีความต่อเนื่องในธรรมชาติของกระบวนการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมักจะอยู่ในเนื้อหาวิชา

ความจำเป็นสำหรับสมดุลใหม่

119. ในบทที่ 3 เราได้ให้เหตุผลของหลักความสมดุลสำหรับการศึกษา 3 ประการ ประการแรกคือความจำเป็นที่จะต้องทำให้การศึกษาในสาขาต่าง ๆ กระจายเท่า ๆ กัน ในการจัดการศึกษาที่เยาวชนต้องการเราต้องดูแลให้บทบาท รวมทั้งเหตุผลพื้นฐานที่สนับสนุนความเท่าเทียมกันของภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ศิลปะ มนุษยศาสตร์และพลศึกษาในโรงเรียนมีเท่า ๆ กัน
120. การอ่านออกเขียนได้และความสามารถในการคำนวณเป็นประตูที่เปิดไปสู่การเรียนรู้ในสาขาอื่น และสู่การเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการเข้าสู่สังคมและพึ่งตนเอง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตั้งมาตรฐานของการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณให้สูงที่สุดเท่าที่จะสูงได้ โดยยุทธศาสตร์การอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ

ระดับชาติมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนจุดประสงค์นี้ วิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ตามความจริงแล้วประกอบด้วยความรู้อื่น ๆ มากกว่าการเรียนพื้นฐานความรู้ในการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ ดังนั้นเมื่อเริ่มให้การศึกษาระดับประถมศึกษา ภาษาอังกฤษควรจะรวมอยู่ในการสอนวรรณกรรม รวมทั้งอยู่ในการพูดและการฟังที่ใช้เพื่อการแสดงออกและเข้าใจสังคม เมื่อเยาวชนสามารถเข้าใจการคำนวณขั้นพื้นฐานแล้ว ความสามารถทางคณิตศาสตร์ก็จะพัฒนาไปเป็นความรู้ทางการคำนวณและความเข้าใจภาษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ลึกซึ้ง เมื่อเป็นดังนี้จะเห็นว่าความรู้ภาษาอังกฤษและการคำนวณมีความสอดคล้องกับความคิดของเราเรื่องการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

121. วิทยาศาสตร์นั้นประกอบไปด้วยสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน 3 ประการคือ ประการแรกเกี่ยวกับการเก็บรักษาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่อ้างอิงได้ ประการที่ 2 เกี่ยวกับวิธีและกระบวนการทดสอบและค้นพบทางวิทยาศาสตร์ ประการที่ 3 เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ โดยเฉพาะในเรื่องความสัมพันธ์กับเทคโนโลยี การศึกษา วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และวัฒนธรรมของเยาวชนดังกล่าว คือ ประการแรก จะทำให้เยาวชนมีพื้นฐานในการรวบรวมและพิจารณาข้อมูลหลักฐาน โดยทำให้ได้ใช้ไหวพริบในการวิเคราะห์ ประการที่ 2 เปิดโอกาสให้เข้าใจข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ในเรื่องหลัก กระบวนการและกฎของธรรมชาติ ประการที่ 3 เปิดโอกาสให้สอบถามข้อมูลที่ถูกต้องทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนและท้าทายความรู้ใหม่ ๆ ประการที่ 4 การเรียนวิทยาศาสตร์ ดังที่กล่าวมาแล้วต้องสามารถสนับสนุนความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ที่ยากขึ้น ซึ่งหมายถึงการเข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ถือกำเนิดขึ้นมาอย่างไรในโลกยุคปัจจุบัน แนวคิดและความสำเร็จที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมีความเป็นมาอย่างไร และวิทยาศาสตร์มีความสำคัญ รวมทั้งมีข้อจำกัดอะไรบ้าง คนกลุ่มที่ไม่ได้รับความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์จะไม่สามารถจัดการกับข้อเสนอละเอียดและผลที่เกิดขึ้นได้อย่างชาญฉลาดและมีความรับผิดชอบ

เราต้องทำให้การสอนวิทยาศาสตร์ดีกว่าปีที่ผ่านมา เพื่อช่วยกระตุ้นความตื่นตัวทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้วิทยาศาสตร์สร้างให้เยาวชนมีการพัฒนาความสงสัยใคร่รู้ความเป็นไปในโลก และให้พวกเขาตระหนักว่าวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับชีวิตและความประพฤติของตน อย่างไรก็ตามในฐานะที่เป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ดร. นิค เทต ผู้อำนวยการ
องค์การวุฒิการศึกษาและ
หลักสูตร

โชคไม่ดีที่ว่าวิธีแบบดั้งเดิมของการศึกษาดูเสมือนเป็นวิธีที่ล้มเหลว ทั้ง ๆ ที่ครูของเราได้ทุ่มเทอย่างเต็มที่ ความซับซ้อนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบันรวมทั้งหลุมพรางของโอกาสที่จะหาทางเลือกอื่นทดแทนซึ่งบ่อยครั้งมีความน่าตื่นเต้นเพียงผิวเผินล้วนเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาทั้งสิ้น วิชาเคมีซึ่งเป็นศูนย์กลางของสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจของเรานั้นได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน และอาจจะมากกว่าสาขาอื่น และนี่เป็นตัวอย่างของความต้องการอย่างเร่งด่วนในการประเมินเพื่อการพัฒนาที่ต้องร่วมมือกับโรงเรียนและครูเพื่อให้มีการดำเนินงานที่สมดุลร่วมกันและประสานงานกันเพื่องานด้านการศึกษา ศูนย์แห่งประสบการณ์และพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ที่ตื่นตัวสร้างกันทั้งยุโรปเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการแก้ปัญหาเหล่านี้ ทั้ง 2 หน่วยงานทำงานใกล้ชิดกับครูในโรงเรียนและครูสอนวิทยาศาสตร์เมื่อเป็นเช่นนี้จึงมั่นใจได้ว่าการสนับสนุนให้เยาวชนจำนวนหลายล้านคนได้รับรสชาติที่แท้จริงของวิทยาศาสตร์และส่งเสริมความกระตือรือร้นที่จะไฝหาคำรู้วิทยาศาสตร์ให้มากกว่าเดิม จุดประสงค์แรกของโครงการในยุโรปที่ก่อตั้งโดยสหพันธ์ซึ่งมีพิพิธภัณฑ์ สมาคมอุตสาหกรรมเคมี และคณะกรรมการการยุโรป (European Commission) ร่วมกันสนับสนุนนั้น มีจุดประสงค์เพื่อเป็นการช่วยเหลือศูนย์และพิพิธภัณฑ์เหล่านี้ในการส่งเสริมประสบการณ์ทางวิทยาศาสตร์ จึงเป็นที่น่าสังเกตสำหรับคนที่มติดปัญหาทั้งหลายว่า ท่ามกลางปัญหาที่มีมากมายในปัจจุบัน ความอยู่รอดของเราในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ขึ้นอยู่กับการก้าวกระโดดในความเข้าใจอย่างแท้จริงในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยผู้ใดก็ได้ในตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบ จะมีเพียงหลักสูตรเร่งรัดทางวิทยาศาสตร์เท่านั้นที่จะช่วยได้ และข้าพเจ้ามั่นใจว่าโปรแกรม “เคมีเพื่อชีวิต” ที่มีอยู่จะมีบทบาทสำคัญในกระบวนการสำคัญนี้

ศาสตราจารย์ เซอร์ ฮาโรลด์ โครโต นักเคมีผู้ได้รับรางวัลโนเบล

122. มนุษยศาสตร์เป็นสาขาทางด้านวิชาการที่มุ่งเน้นความเข้าใจวัฒนธรรมของมนุษย์ ซึ่งรวมไปถึงประวัติศาสตร์ การศึกษาภาษาต่าง ๆ ศาสนศึกษา และแง่มุมต่าง ๆ ของภูมิศาสตร์และสังคมศึกษา มนุษยศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ประการแรก คือทำให้เยาวชนมีความเข้าใจโลกรอบตัวกว้างและลึกซึ้ง ได้แก่ ความหลากหลาย ความสลับซับซ้อน และประเพณีต่าง ๆ ประการที่ 2 โดยการเพิ่มพูนความรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับสิ่งที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคนอื่น ๆ ซึ่งรวมไปถึงความรู้ของคนพวกที่ห่างกันไกลทั้งในด้านเวลาและวัฒนธรรม ประการที่ 3 โดยการพัฒนาความคิดวิเคราะห์ในเรื่องสังคม และยุคสมัยที่ตนมีชีวิตอยู่ วิชามนุษยศาสตร์นั้นคาบเกี่ยวทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปะในหลาย ๆ ด้าน สิ่งที่มีเหมือนกับศิลปะคือ ความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ของคน แต่แตกต่างกันในเรื่องลักษณะของความรู้ที่สร้างขึ้นและรูปแบบของการศึกษาที่ใช้อยู่

การเต้นรำแม่น้ำเทมส์

ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง คณะนาฏศิลป์กรีน แคนเดิ้ล ได้ไปประจำอยู่ที่โรงเรียนประถมศึกษาในวแฮม พวกเขาเริ่มการเต้นรำที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับแม่น้ำเทมส์ โดยร่วมกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 เมื่อถามว่า คิดอย่างไรเกี่ยวกับแม่น้ำ เยาวชนส่วนใหญ่มีคำตอบไปในทางลบ โดยเฉพาะเรื่องมลภาวะและกลิ่นเหม็นจากการเต้นรำ เยาวชนสามารถสื่อได้ถึงขนาด รูปร่าง ลักษณะการไหลและกระแสน้ำ ครูประจำชั้นก็รู้จักที่จะเชื่อมโยงผลงานการเต้นรำกับหัวข้อหลักสูตรการศึกษาเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับ “แม่น้ำ” ดังนั้น เธอจึงให้เยาวชนเขียนบทกวีเกี่ยวกับแม่น้ำเทมส์ ซึ่งนำมาใช้ประกอบการเต้นรำได้ ทุกคนที่เกี่ยวข้องต่างประหลาดใจและประทับใจกับเนื้อหาและความหมายของภาษาที่ใช้บรรยาย กลอนบทหนึ่งได้รับเลือก เพราะมีความเข้าใจเมื่อมีการร้องประสานเสียงด้วยผู้ร้อง 2 คน และแสดงโดยเยาวชนทั้งชั้นเรียนขณะที่ครูอ่านบทกวี เด็ก ๆ ภูมิใจในการเต้นรำประกอบบทกวีนี้มาก ทำให้วงจรการสร้างสรรค์ที่ประกอบด้วย การเต้นรำ และบทกวีนั้นประสบความสำเร็จเพราะทั้งผู้ใหญ่และเด็กมีความพอใจ นี่เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของความสำเร็จในการผสมผสานข้ามกันในเรื่องความคิดระหว่างรูปแบบทางศิลปะและวิธีที่ทั้งสองรูปแบบได้ก่อให้เกิดขึ้น ซึ่งในกรณีนี้หมายถึงบทกวีและการเต้นรำ สามารถจะได้รับการส่งเสริมโดยกระบวนการดังกล่าว และผลการเรียนที่สามารถมองเห็นได้ในรายวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษและ ภูมิศาสตร์

ข้อมูลจากคณะนาฏศิลป์กรีน แคนเดิ้ล

123. วิชาศิลปะเกี่ยวข้องข้องกับการเข้าใจและการแสดงออกถึงคุณลักษณะ ประสบการณ์มนุษย์ โดยอาศัยบทเพลง นาฏศิลป์ ทัศนศิลป์ การละคร และอื่น ๆ อีกมาก เราพยายามสร้างอารมณ์และความรู้สึกให้เป็นรูปเป็นร่าง และมองเห็นได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสะท้อนอารมณ์มนุษย์ เช่น ประสบการณ์เกี่ยวกับความรัก ความทุกข์ ความรู้สึกเป็นเจ้าของ และความรู้สึกโดดเดี่ยว รวมทั้งความรู้สึกต่าง ๆ ที่เราและคนอื่นเคยประสบ โดยอาศัยศิลปะที่มีหลายรูปแบบนี้เองที่เยาวชนได้ทดลองและพยายามบรรยายความรู้สึกลึก ๆ ที่อยู่ภายในออกมารวมทั้งความรู้สึกเป็นเจ้าของ วิธีชีวิตและความเป็นตัวของตัวเอง ความสมดุลของศิลปะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในเยาวชน ประการแรกคือ ศิลปะมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสติปัญญา เราได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ว่าสติปัญญาที่มีหลายแง่มุม ศิลปะทำให้แง่มุมต่าง ๆ เหล่านี้แจ่มชัดและมีแนว

ศิลปะเป็นวิธีที่ใช้ในการแสดงออก และสื่อสารประสบการณ์ ความรู้สึก และความคิด โดยใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคนิค และทักษะต่างๆในการแสดงออก และสื่อสารความรู้สึกและความคิดดังกล่าว ในรูปแบบที่สร้างสรรค์ ในเรื่องศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์ เราฝึกเยาวชนให้เห็นและเรียนรู้ การสังเกตรายละเอียดปลีกย่อยและการพัฒนาความละเอียดอ่อน ซึ่งทักษะเหล่านี้

ปฏิบัติที่จะส่งเสริมสิ่งเหล่านี้ในเยาวชนได้ ประการที่ 2 ศิลปะมีแนวทางที่เป็นธรรมชาติเพื่อการค้นหารูปแบบให้กับอารมณ์และความรู้สึก ศิลปะนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกโดยตรงซึ่งมีแนวโน้มที่จะมองว่าสติปัญญาและความรู้สึกเป็นเรื่องคนละเรื่องที่แยกจากกัน แต่ทั้งสองสิ่งนี้มีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิดในหลายๆ เรื่อง ผลงานทางศิลปะไม่เกี่ยวกับอารมณ์ที่เป็นคนละเรื่องกับสติปัญญา แต่เป็นเรื่องที่ว่าทั้งสองสิ่งนี้เชื่อมโยงกันอย่างไร ประการที่ 3 ศิลปะเป็นหนึ่งในหลายสิ่งที่สามารถบรรยายวิถีชีวิตมนุษย์ให้เห็นภาพได้ การที่จะเข้าใจวิถีชีวิตในแบบและมุมมองอื่นที่ต่างออกไปเราต้องอาศัย เพลง ทัศนศิลป์ การใช้ถ้อยคำ และการแสดงเพื่อให้เห็นภาพชัดขึ้น

นี้จะติดตัวตลอดไปนั้นสามารถก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งต่อมุมมองของเยาวชนที่มีต่อโลก และในบางกรณีเป็นผลให้เยาวชนมีเจตคติที่เปลี่ยนไป ศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์จะไปช่วยพัฒนาการคิดและยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ซึ่งสามารถใช้ส่งเสริมการเรียนวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรการศึกษาได้

แคโรล เทรเนอร์ ครูใหญ่
โรงเรียนประถม
เซนต์โบนิเฟซ
อาร์ชี ชาลฟอร์ด

ยังมีโรงเรียนประถมศึกษาหลายแห่งที่ยังลังเลที่จะเลือกแนวทางการทำงานจากโปรแกรมการศึกษาที่สะท้อนภูมิหลังของนักเรียน เช่น เพลง ศิลปะที่มีชื่อเสียง บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ ครึ่งหนึ่งของโรงเรียนระดับประถมศึกษาเห็นว่าการตอบสนองด้วยวิธีนี้ต่อความหลากหลายของเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมในกลุ่มนักเรียนจะไม่มีประโยชน์ และยังคงเป็นการครอบงำกลุ่มที่เกี่ยวข้องอีกด้วย แต่รายวิชาต่าง ๆ ในโปรแกรมการศึกษาของหลักสูตรแห่งชาติต้องการให้มีการดำเนินการเช่นนี้ แต่มีโรงเรียนเพียงส่วนน้อยที่ฉวยโอกาสนี้เพื่อผลดีในอนาคต

ข้อมูลจากสำนักงานตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
(สำนักงานมาตรฐานการศึกษา) 2542

124. พลศึกษาเป็นหัวใจของความสมดุลระหว่างการศึกษาและการพัฒนาของเยาวชนทั้งหลาย เหตุผลแรกก็คือ พลศึกษามีผลดีต่อสุขภาพร่างกายของเยาวชน เพราะคนเราเป็นสิ่งมีชีวิตและมีกระบวนการทางจิตใจ อารมณ์และร่างกายที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด นอกเหนือจากประโยชน์ในข้อนี้ยังมีหลักฐาน (สโตนเบิร์กและคณะ 2540) ว่าพลศึกษาสามารถปลูกกระตุนการสร้างสรรคได้ โดยทำให้มีสติและความคิดที่ตื่นตัว ประการที่ 2 โดยธรรมชาติแล้วพลศึกษาและการกีฬานั้นเลี้ยงไม่ได้ที่จะต้องมีการประเพณีและการประพฤติปฏิบัติเข้ามาเกี่ยวข้อง สำหรับคนอีกหลาย ๆ คนการเล่นและกีฬานั้นสื่อความหมายของกิจกรรมสังคม และจะไปกระตุ้นความรู้สึกและจิตสำนึกที่เกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านี้ เพราะได้มีการทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความรู้สึกเป็นเจ้าของออกมาได้ ประการที่ 3 กิจกรรมที่มีความหลากหลายและต้องใช้ความแข็งแรงทางร่างกายต่าง ๆ กัน จะทำให้เยาวชนมีโอกาสได้ประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จทางร่างกายและการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ เช่น การเต้นรำและยิมนาสติกมีการแสดงออกที่มีพลังในเชิงสร้างสรรค์และความงดงาม การเล่นต่าง ๆ เป็นโอกาสสำคัญที่จะพัฒนาทักษะของเยาวชนแต่ละคนและเป็นกลุ่มเพื่อจะให้มีความสำเร็จและความล้มเหลวร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุมให้ปลอดภัย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วพลศึกษาจึงมีบทบาทและความจำเป็นเท่า ๆ กับสาขาอื่น ๆ ของ หลักสูตรที่เป็นหัวใจในการรักษาสมดุลเรื่องการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

การสื่อสารผ่านศิลปะเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ให้ผู้อื่นได้ทราบในรูปแบบที่แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่และแสดงให้เห็นเป็นจริงเป็นจังโดยผ่านผู้ที่นำเสนอ

เรย์มอนด์ วิลเลียม

เป็นที่ชัดเจนว่าศิลปะมีพลังอย่างไรในการสร้างทักษะและแนวความคิดที่มีความสำคัญต่อการเรียนในหลักสูตรการศึกษาและต่อความสามารถในการทำงานทำ

ดร. นิค เทท ผู้อำนวยการองค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร

125. ในบทที่ 1 เราเน้นความสำคัญของโรงเรียนที่จะสามารถตอบสนองความท้าทายการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และอันตรายบางประการของวิธีการดำเนินงานที่ไม่ได้คิดวิเคราะห์ เยาวชนกำลังเติบโตขึ้นมาท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ได้รับอิทธิพลจากเทคโนโลยี และโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ รัฐบาลมีโครงการหลายโครงการเพื่อช่วยให้เยาวชนสามารถเข้าถึงและเพิ่มความชำนาญในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งรวมถึงโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้ การติดตั้งและเชื่อมโยงอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนต่าง ๆ และโปรแกรมจำนวนมากของการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสำหรับครู เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology - ICT) เป็นแนวหน้าของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ซึ่งใช้ได้กับเทคโนโลยีหลายรูปแบบทั้งเก่าและใหม่ ใน พ.ศ. 2541 หลักสูตรแห่งชาติได้เสนอวิชาใหม่ คือ การออกแบบและเทคโนโลยี จึงทำให้มีการดึงส่วนประกอบของวิชาต่าง ๆ ที่เคยสอนมาก่อนหน้านี้ รวมไปถึงงานฝีมือ ศิลปะและการ

ออกแบบเทคโนโลยี และคหกรรมศาสตร์มารวมเข้าด้วยกัน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาความพยายามรวมหลักสูตรแบบนี้เข้าด้วยกัน และค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะ โดยเฉพาะทัศนศิลป์และวิทยาศาสตร์ ทั้งในเรื่องแนวความคิดและเทคนิค

126. หัวใจของวิชาการออกแบบและเทคโนโลยีคือ การคิดและสร้างผลิตภัณฑ์และบรรลุแนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสม ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบทั้งหมดของการสร้างสรรค์ที่เราได้กล่าวไปแล้ว กระบวนการการออกแบบสะท้อนวิถีของสังคมว่าได้รับการปรุงแต่งอย่างไร เช่น ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องใช้ในบ้าน สันทนาการ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน การออกแบบและเทคโนโลยีที่โรงเรียนดูแลอยู่จะเน้นเรื่องการพัฒนาในเยาวชนทางด้านความคิด และความสามารถในเชิงปฏิบัติที่ภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจเรียกร้องให้ภาคการศึกษาช่วยพัฒนา ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม เราเห็นว่าโปรแกรมเทคโนโลยีการออกแบบที่มีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

127. ในการพิจารณาสาขาต่าง ๆ ในหลักสูตรเราไม่แนะนำให้ใช้ตารางเวลาหรือกำหนดว่าต้องสอนทุกวิชาให้แก่เยาวชนทุกวัน เรากำลังอธิบายถึงสิ่งที่ควรได้รับ เราทุกคนทราบว่ามีแรงกดดันจากเวลาและแหล่งให้ความรู้ในโรงเรียน เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น รวมทั้งรัฐบาล ดังนั้นการทำให้หลักสูตรมีความสมดุลจึงเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและยากลำบาก เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับนโยบายของชาติที่ต้องมีความชัดเจนและแนวทางที่ใช้โดยผู้ชำนาญในโรงเรียน การทบทวนหลักสูตรแห่งชาติ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบหลักการและแนวปฏิบัติของข้อกำหนดต่าง ๆ เรามีความกังวลว่าการเสนอแนะแนวทางและกฎพื้นฐานที่ได้มาจากการวิเคราะห์ความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของการศึกษาของชาติ และเพื่อทำให้เกิดความสมดุลที่เราเห็นว่าทวีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน ส่วนที่เหลือในบทนี้เราขอแนะนำหลักการและแนวทางบางประการที่ควรจะนำไปปฏิบัติ

การสร้างเชื่อมโยง

128. สาระสำคัญของความคิดสร้างสรรค์คือมีการเชื่อมโยงใหม่ ๆ อยู่เสมอ แต่การแบ่งการสอนรายวิชาต่าง ๆ ออกจากกันแบบตาย ซึ่งแรงกดดันในปัจจุบันมีทีท่าว่าจะกระตุ้นให้เกิดขึ้นนั้นอาจทำให้การเชื่อมโยงดังกล่าวเป็นไปได้ยาก ภายนอกโรงเรียนนั้น การพัฒนาบางอย่างที่มีพลวัตสูงเป็นผลพวงมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ความเจริญของเทคโนโลยีสื่อผสม ได้รับการส่งเสริมจากความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

การนำหลักสูตรมาสอนร่วมกัน

โรงเรียนสโตน นิวตัน ในลอนดอนโบโร เมืองแฮกนีย์ เป็นโรงเรียนสหศึกษาแบบประสม ซึ่งจะต้องใช้หลักสูตรที่หลากหลายและสมดุลกัน นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนวิชาศิลปะต่าง ๆ เมื่ออยู่ในช่วงชั้นที่ 4 ของการศึกษาภาคบังคับ ผลการสอบของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนโรงเรียนก็พัฒนาชื่อเสียงเป็นที่เลื่องลือทางด้านศิลปะการแสดง ศิลปะเป็นส่วนประกอบสำคัญในการเสริมสร้างประสบการณ์ทางการศึกษาของนักเรียนทุกคน ประสบการณ์เหล่านี้จะส่งเสริมหลักสูตรทุก ๆ ด้าน โดยการพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ความเชื่อมั่น และแรงจูงใจ เกือบทุกวิชาจะมีแง่มุมทางศิลปะ การออกแบบ ความงามและความสำคัญในตัวเอง PSHCE (ย่อมาจาก physical, social, health and cultural education หมายถึงการศึกษาด้านพลศึกษา สังคม สุขภาพ และวัฒนธรรม) สามารถพัฒนาการส่งเสริมกิจกรรมด้านพลศึกษาและความเป็นอยู่ที่ถูกสุขอนามัย ซึ่งเริ่มไปแล้วด้วยนาฏศิลป์ ส่วนการแสดงละครเป็นวิธีสอนที่สัมพันธ์กับ PSHCE และวิชาอื่น ๆ ส่วนหลักสูตรแห่งชาติเกี่ยวกับวิชาทางวิทยาศาสตร์พูดถึงการใช้ดนตรีสอนเรื่องเสียง หลักการของสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic) และการออกแบบจากทัศนศิลป์นั้นแฝงอยู่ในลักษณะพื้นฐานด้านเทคโนโลยีการศึกษาที่ก่อให้เกิดความเข้าใจและวัฒนธรรมในด้านมนุษยศาสตร์เกิดจากศิลปะนั่นเอง วิชาศิลปะต่าง ๆ จะช่วยส่งเสริมระดับการอ่านออกเขียนได้ในเยาวชนที่โรงเรียนนี้ ในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์และน่าตื่นตึ่งัน ทักษะการใช้เหตุผลและพัฒนาการพูดที่มักจะถูกกระตุ้นโดยภาพต่าง ๆ ที่เห็นได้ (visual image) ภาษาท่าทาง เสียง ฯลฯ นั้นมีบทบาทสำคัญอยู่ในหลักสูตร การวิจัย การวิเคราะห์ และการวิจารณ์ที่เป็นอิสระ เป็นบทบาทพื้นฐานของสาขาวิชาศิลปะ ความคิดและการกระทำที่เป็นอิสระควบคู่ไปกับการทำงานเป็นกลุ่มจะนำไปสู่การมีทักษะในการเจรจาด้วยวาจาและการอภิปรายเรื่องศิลปะ การแนะนำอาชีพที่เกี่ยวกับการแสดงและทัศนศิลป์ทำให้การทำงานทำทางด้านอุตสาหกรรมการสันทนการ และศิลปะที่ขยายกว้างออกไปมีน้ำหนักและน่าเชื่อถือ

ข้อมูลจากโรงเรียนสโตน นิวตัน

129. โดยธรรมเนียมแล้ว เยาวชนในโรงเรียนเมื่อมีอายุ 15-16 ปีต้องเลือกว่าจะเรียนสายศิลป์หรือสายวิทยาศาสตร์แบ่งแยกระหว่างศิลป์และวิทยาศาสตร์ มีต้นกำเนิดมาจากการปฏิรูปทางปัญญา ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 และการปฏิรูปทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่เกิดตามมาในคริสต์ศตวรรษที่ 18 และคริสต์ศตวรรษที่ 19 ยุคแห่งการให้ความสว่างด้านความรู้ของมนุษย์ในศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา (The Enlightenment) เน้นความเป็นเลิศของการให้เหตุผลและความรู้ที่มีการพิสูจน์ได้ โดยไม่พยายามให้ความรู้สึกและอารมณ์มาใช้อธิบายเหนือพื้นฐานของเหตุผล การเคลื่อนไหวของแนวความคิดแบบโรแมนติกในด้านศิลปะและวรรณกรรมในคริสต์ศตวรรษที่ 18 และคริสต์ศตวรรษที่ 19 ได้รับการตอบสนองโดยเน้นความสำคัญของความรู้สึกสัญชาตญาณ และความเป็นปัจเจกบุคคล รวมทั้งอันตรายจากการที่สิ่งเหล่านี้แยกตัวออกจากวิทยาศาสตร์

การแยกตัวระหว่างวิทยาศาสตร์และศิลปะอย่างเห็นเด่นชัดมีผลกระทบอย่างมากต่อระบบการศึกษาของเรา และได้เป็นตัวช่วยสร้างแม่แบบอันเป็นที่นิยมสำหรับศิลปินและนักวิทยาศาสตร์

130. ศิลปินและนักวิทยาศาสตร์ไม่จำเป็นต้องแยกออกจากกัน มีนักวิทยาศาสตร์หลายคนที่มีความสนใจเรื่องศิลปะอย่างลึกซึ้ง แล้วก็มีศิลปินจำนวนไม่น้อยที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ คนเราสามารถเป็นได้ทั้งศิลปินและนักวิทยาศาสตร์ ขึ้นอยู่กับความสนใจและกิจกรรมที่เข้าไปร่วมทำอยู่ขณะนั้น นอกจากนี้ยังมีการใช้วิทยาศาสตร์จำนวนมากในศิลปะและมนุษยศาสตร์ เช่นเดียวกับที่มีการใช้ศิลปะในวิทยาศาสตร์ ศิลปะและวิทยาศาสตร์เหมือนกันตรงที่งานศิลปะสามารถอยู่ในรูปแบบใดก็ได้ตามที่ศิลปินต้องการ เช่นเดียวกับวิทยาศาสตร์ที่จะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์สนใจ ความแตกต่างอยู่ที่ความเข้าใจเรื่องที่กำลังดำเนินการ กล่าวคือ อยู่ที่คำถามและคำตอบที่ต้องการ และวิธีการแสดงออก นอกจากนี้ บัจฉัยร่วมที่มีความสำคัญ คือ การชื่นชมความสุนทรีย์ (aesthetic appreciation) เราใช้อยู่บ่อยครั้งบอกความรู้สึกต่าง ๆ ในการตอบสนองอารมณ์สุนทรีย์ เช่น ความกลมกลืน เสียงสูงต่ำ ลายเส้น เส้นกรอบ และสี ความสุนทรีย์สามารถเป็นตัวกระตุ้นกระบวนการเสริมสร้างการสร้างสรรค์ในการเรียนวิชาต่าง ๆ รวมถึงการค้นคว้า นักวิทยาศาสตร์ปรกติมักจะพูดถึงความงามของความคิดและการทดลอง พูดถึงความสง่างามของทฤษฎีหรือบทพิสูจน์ในทางคณิตศาสตร์ ความสุนทรีย์อาจเป็นในเรื่องความสำคัญ ในการทดสอบเหตุผลความเป็นไปได้

แนวทางแบบดั้งเดิม (Primitive Streak)

ระหว่างการปฏิสนธิและการที่ทารกเริ่มจะเป็นตัว เซลล์ที่ยังเป็นเซลล์เดียว (ไข่ที่ได้รับการปฏิสนธิแล้ว) นั้นจะต้องมีการแบ่งตัวหลายครั้งให้เกิดเซลล์นับล้านเซลล์ เนื่องจากที่ไม่ได้รับการตรวจอาจก่อให้เกิดมะเร็ง แต่กฎของการแตกตัวของเซลล์เพื่อเป็นตัวอ่อนหมายความว่า เซลล์นั้นต้องกำเนิดถูกที่และถูกเวลา แต่การที่จะทราบแน่นอนว่าเกิดขึ้นอย่างไรนั้นเป็นคำถามที่สำคัญคำถามหนึ่งในวิชาชีววิทยาในปัจจุบัน การพัฒนาโครงการ Primitive Streak มีนักออกแบบเสื้อผ้าคือ ศาสตราจารย์ เฮเลน สโตเรย์ และนักชีววิทยา ดอกเตอร์ เคท สโตเรย์ ที่ได้ทำงานร่วมกันซึ่งเป็นทั้งศิลปินและนักวิทยาศาสตร์ในการผลิตเสื้อผ้าชุดหนึ่งที่เลียนแบบการปฏิสนธิของทารกภายใน 1,000 ชั่วโมง งานของพวกเขาได้ท้าทายความเชื่อที่ว่าวิทยาศาสตร์และศิลปะไม่สามารถเชื่อมโยงกันได้ ในการแสดงผลงานมีโรงเรียนเข้าร่วมหลายแห่ง เฮเลน สโตเรย์ เน้นว่า “สิ่งที่จะต้องตระหนักไว้ก็คือ ความหลากหลายของคนที่มีประสิทธิภาพนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเยาวชน (อายุ 7-70) ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการหรือไม่ คนที่รักศิลปะ คนที่อุทิศตนให้วิทยาศาสตร์ หรือใครก็ตาม งานของพวกเราได้จัดแสดงไปตามประเทศต่าง ๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อการศึกษา โดยใช้เป็นตัวอย่างโครงการแม่แบบสำหรับนักเรียนทั้งในโรงเรียนประถมและมัธยม รวมทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านการออกแบบและวิทยาศาสตร์”

131. ระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ มีทั้งความต่อเนื่องและความแตกต่างในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นหลักในการถกเถียงเพื่อหาความสมดุลใหม่ ๆ ในหลักสูตร แต่ความจำเป็นของการจัดหลักสูตรให้สมดุลต้องอยู่บนพื้นฐานของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาขาและขอบเขตวิชาต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น วิทยาศาสตร์ในโรงเรียนตามประเพณีนิยมจะแบ่งเป็นสาขาฟิสิกส์ เคมี และชีววิทยา ในขณะที่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มีความเจริญขึ้น การแบ่งแบบนี้เริ่มมีขอบเขตไม่ชัดเจนและทำให้เกิดสาขาวิชาใหม่ขึ้นมาเช่น ชีวเคมี (bio-chemistry) และชีวฟิสิกส์ (bio-physics) เมื่อเวลาผ่านไป ความแตกต่างระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติระหว่างสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ก็ค่อย ๆ หายไป เกิดแนวทฤษฎีใหม่ที่สามารถนำไปใช้ได้สะดวกกว่า และนำไปใช้ในการวิจัยประยุกต์ สาขาวิชาทางชีวพันธุกรรมศาสตร์ (bio-genetics) และการศึกษาระบบการทางความคิด (cognitive sciences) เริ่มเป็นที่แพร่หลาย เช่น การศึกษาว่าสมองและสภาพร่างกาย เกี่ยวข้องกับสติสัมปชัญญะและสภาพจิตใจอย่างไร ตัวอย่างที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือ ความคาบเกี่ยวกันระหว่างสังคมวิทยา ศิลปศาสตร์ และมนุษยวิทยา ในสาขาสังคมวิทยามีการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเป็นการประกอบ หลักฐานทางสถิติโดยมีการบรรยายรายละเอียดของภาคปฏิบัติ นักวิจัยทางสังคมวิทยาบางท่านมักใช้วิธีการเขียนเล่าเรื่องและการแสดงผลงาน การทำแบบนี้หรือแบบอื่น ๆ ที่นักสังคมวิทยาใช้กัน เป็นการใช่วิธีการทั้งทางด้านศิลปะและมนุษยศาสตร์

การอ่านออกเขียนได้ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

STARburst เป็นเครื่องมือชนิดใหม่เอี่ยมสำหรับครูโรงเรียนชั้นประถม เครื่องมือนี้จะช่วยพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้เรื่องเล่า และบทกวีประกอบการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เยาวชนพัฒนาจินตนาการและความสงสัยใคร่รู้ในเรื่องเล่าและบทกวีเหล่านั้น เพื่อช่วยกระตุ้นให้คุ้นเคยกับหลักการทางวิทยาศาสตร์และศัพท์เฉพาะที่ใช้ และที่สำคัญที่สุดก็เพื่อให้เยาวชนมีความมั่นใจในความเข้าใจเรื่องของธรรมชาติและโลกที่เป็นอยู่ โครงการ STARburst อาศัยความร่วมมือระหว่างสภาการออกแบบ เอสไอ ราชสมาคมเคมี (Royal Society of Chemistry) และสถาบันฟิสิกส์ (The Institute of Physics)

ข้อมูลจาก สภาการออกแบบ

ลำดับความสำคัญ

132. หลักสูตรแห่งชาติที่มีอยู่นั้นมีการลำดับความสำคัญของวิชาต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน ตั้งแต่เริ่มแรกนั้น วิชาพื้นฐานต่าง ๆ ได้ถูกจัดให้มีลำดับความสำคัญน้อยกว่าวิชาแกน ดังนั้นเมื่อมีการทบทวนหลักสูตรแห่งชาติ เมื่อ พ.ศ. 2541 การสอนศิลปะและมนุษยศาสตร์จึงลดจำนวนลง และเนื่องจากหลักสูตรแห่งชาติก็เป็นกรอบการบริหารทรัพยากร จึงมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับรูปแบบของการสนับสนุนในด้านเงินทุน ซึ่งเป็นสัญญาณบ่งชี้ให้โรงเรียนทราบว่าศิลปะและมนุษยศาสตร์นั้นมีความสำคัญต่อยกกว่าวิชาแกน

รายงานการศึกษาระยะยาว (พอลลาร์ด และคณะ 2537) เรื่องผลกระทบของการนำหลักสูตรแห่งชาติไปใช้แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมหลายแห่งลดปริมาณการสอนศิลปะและไปขยายเวลาให้กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ครูใหญ่และครูที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบของหลักสูตรแห่งชาติต่อกิจกรรมการส่งเสริมการสร้างสรรค์สำหรับเยาวชน ซึ่งความกังวลดังกล่าวนี้ปรากฏชัดเจนในการปรึกษาหารือของเรา

133. จากประสบการณ์สั่งสมมา 10 ปี ผลกระทบที่แท้จริงที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างวิชาแกนและวิชาพื้นฐาน จำเป็นต้องได้รับการประเมินอย่างระมัดระวัง การลดความสำคัญของศิลปะและมนุษยศาสตร์จะไปลดประสิทธิภาพของหลักสูตร ยิ่งไปกว่านั้นยังไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนว่าความแตกต่างระหว่างวิชาแกนและวิชาพื้นฐานทำให้จำนวนและคุณภาพเยาวชนในสายวิทยาศาสตร์มีมากขึ้น หรือทำให้ประชาชนทั่วไปเกิดความรู้ซึ่งถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์ เรายอมรับว่าควรจะมีการจัดลำดับความสำคัญในการสอนการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณในระดับโรงเรียนประถม แต่ถ้าจะทำได้มากกว่านี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนว่ามีความแตกต่างระหว่างวิชาแกนและวิชาพื้นฐานและผลที่เกิดจากการจัดสรรทรัพยากร เช่น เวลาและทรัพยากรอื่น ๆ ได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การสอนวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่วิชาพื้นฐานอย่างศิลปะและมนุษยศาสตร์

มีหลายวิธีทางที่จะเข้าใจเยาวชน และเป็นที่น่าอัศจรรย์ว่ามีอะไรให้สอนอีกมากมายเมื่อเอาขอบเขตของวิชาต่าง ๆ ออกไป

ศาสตราจารย์
เฮเลน สโตริย์

134. เด็ก ๆ ส่วนใหญ่สามารถเรียนรู้พื้นฐานของการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณเมื่อจบการศึกษาระดับประถม มีนักเรียนส่วนน้อยที่ต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อให้อ่านออกเขียนได้และคิดคำนวณได้เมื่อจบจากขั้นนี้ แต่ความจำเป็นของคนเพียงไม่กี่คน ไม่ควรจะเป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบหลักสูตรสำหรับทุกคน นักเรียนทุกคนควรจะได้เรียนภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ให้ตลอดเวลาที่เรียนในโรงเรียนมัธยม แต่ก็ไม่ควรที่จะหมายถึงว่าวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์จะแยกออกจากวิชาที่เหลือในหลักสูตรหรือหมายถึงว่าบทบาทของทั้งสองวิชาดังกล่าวในหลักสูตรทั้งหมดจะถูกครอบงำจากความต้องการที่จะสร้างทักษะเบื้องต้นในโรงเรียนประถม

การสร้างสรรค์ไม่ใช่เพียงผลที่เกิดจากการศึกษาที่ดี แต่เป็นหนทางสู่การได้รับการศึกษาที่ดี

ศาสตราจารย์
ไมเคิล บาร์เบอร์
Standarts and
Effectiveness Unit

135. เราได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นของการศึกษาวิทยาศาสตร์ในฐานะสาขาการเรียนรู้หลักสำหรับเด็ก ๆ ทุกคน จากการที่เราได้เสนอเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมไปนั้น เราเห็นว่าไม่มีหลักเกณฑ์ในการที่จะจำแนกความแตกต่างระหว่าง วิทยาศาสตร์ ศิลปะ มนุษยศาสตร์ และพลศึกษา การศึกษาในสาขาเหล่านี้มีบทบาทในการเผชิญกับความท้าทายที่เราได้นำเสนอไปแล้ว ในความเห็นของเรานั้น ควรมีการปรับโครงสร้างหลักสูตรเพื่อยกระดับคุณค่าของวิชาที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์ และส่งเสริมความเสมอภาคทางวัฒนธรรมระหว่างกันและกัน การปรับโครงสร้างนี้ควรรวมถึงการพิจารณาใหม่ถึงความแตกต่างในปัจจุบันระหว่างวิชาแกนและวิชาพื้นฐานในหลักสูตรแห่งชาติ การศึกษาวิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการเผชิญความท้าทายในอนาคต แต่จะไม่สามารถทำได้

วิทยาศาสตร์กำลังก่อให้เกิดเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง แต่วิทยาศาสตร์ก็กำลังทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ เช่นกัน

ลอร์ด สโตน แห่งแบล็คฮีธ

136. เศรษฐกิจต้องการนักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีที่มีความเข้าใจอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับกระบวนการทางวัฒนธรรมและทางสังคม รวมทั้งทนายความ ข้าราชการ และผู้อื่น ที่มีความเข้าใจวิทยาศาสตร์ดี ซึ่งเป็นเหตุผลสนับสนุนสาขาหลักอื่น ๆ ในหลักสูตรให้ได้รับสถานะเดียวกันกับวิทยาศาสตร์ ความเข้าใจพื้นฐานของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในระดับหนึ่ง ถือเป็นส่วนหนึ่งที่เหมาะสมของการคำนวณขั้นพื้นฐานโดยแท้จริงแล้ว คำว่า “การคำนวณ” นั้นคณะกรรมการการศึกษาแห่งสหราชอาณาจักรเป็นผู้คิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2502 เพื่อให้รวมถึง “ความเข้าใจบางประการของวิธีการทางวิทยาศาสตร์” ความเข้าใจพื้นฐานนี้ทำให้เกิดความเข้าใจพื้นฐานที่เหมือนกันสำหรับงานสร้างสรรค์ในวิทยาศาสตร์เช่นเดียวกับการเรียนเพื่ออ่านและเขียนทำให้เกิดกับงานสร้างสรรค์ในศิลปะและมนุษยศาสตร์ ไม่มีเหตุผลสนับสนุนใด ๆ ที่สมเหตุสมผลเพียงพอหรือเหมาะสมเพียงพอที่จะไม่ถือว่าการศึกษาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไม่ว่าจะในแง่มุมมองทางการสร้างสรรค์และในแง่มุมมองทางวัฒนธรรมของวิทยาศาสตร์ มีลักษณะเท่าเทียมกันในทุก ๆ ด้านกับหน้าที่ซึ่งคล้ายคลึงกันของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในเรื่องศิลปะและมนุษยศาสตร์

137. มีข้อโต้แย้ง 2 ประการในการขจัดความแตกต่างระหว่างวิชาหลักและวิชาพื้นฐาน ประการแรกคือจะทำให้การสอนวิทยาศาสตร์ขาดประโยชน์ จากคำกล่าวนี้ทำให้เกิดคำถาม 3 คำถาม คำถามแรกคือจะมีจำนวนนักเรียนเรียนวิทยาศาสตร์ในการศึกษาภาคบังคับช่วงชั้นที่ 1-4 น้อยลงหรือไม่ เราคิดว่าไม่เพราะวิทยาศาสตร์จะเป็นหลักสูตรภาคบังคับ คำถามที่ 2 คือการแบ่งเวลาให้หลักสูตรแห่งชาติจะลดน้อยลงหรือไม่ เราขอตอบว่าเป็นไปได้ แต่บุคลากรในโรงเรียนก็ยังมีโอกาสพัฒนาโปรแกรมวิทยาศาสตร์ภายในหลักสูตรอยู่ คำถามที่ 3 จะทำให้คุณภาพของการศึกษาวิทยาศาสตร์ลดลงหรือไม่ เราคิดว่าไม่มีเหตุผลที่จะ

สมมติขึ้นว่าจะมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น สำหรับเหตุผลที่เราคิดได้ในเวลาต่อมาก็คือ จะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์เฉพาะด้านมากขึ้นในการศึกษาภาคบังคับช่วงชั้นที่ 4 แต่ไม่ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ตามต้องแน่ใจว่าเยาวชนรุ่นใหม่มีความพร้อมในการดำรงชีวิตในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะเป็นยุคที่ต้องใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากกว่าปัจจุบัน สิ่งที่เราหวังเป็นอันดับแรกคือหลักสูตรที่ส่งเสริมวัฒนธรรมและการสร้างสรรค์อย่างสมดุลที่จะไปสนับสนุนการประสานระหว่างวิทยาศาสตร์กับเทคโนโลยีในทางหนึ่งและศิลปะกับมนุษยศาสตร์อีกทางหนึ่ง

138. ข้อโต้แย้งประการที่ 2 คือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพราะภายใต้การจัดการปัจจุบัน โรงเรียนแต่ละแห่งมีอิสระในการเพิ่มการจัดการศึกษาด้านศิลปะและมนุษยศาสตร์ถ้าหากต้องการจุดประสงค์ข้อหนึ่งของหลักสูตรแห่งชาติก็เพื่อแสดงค่านิยมหลักและการจัดลำดับของการศึกษาระดับชาติปัจจุบันหลักสูตรแห่งชาติยอมให้โรงเรียนสนับสนุนและคงวิชาที่ไม่ใช่วิชาแกนไว้ แต่หลายคนที่เราได้ขอคำปรึกษาเห็นว่าภาพของนโยบายมีลักษณะขัดแย้งกับเรื่องนี้อย่างชัดเจน โดยหลักสูตรแห่งชาติได้สื่อให้เห็นอย่างชัดเจนว่าศิลปะและมนุษยศาสตร์มีความสำคัญอยู่ในลำดับรองลงมา สิ่งที่สื่อออกมาขัดแย้งกับจุดประสงค์ที่หลักสูตรแห่งชาติเจตนาจะส่งเสริม ดังนั้นทั้งจุดมุ่งหมายหรือโครงสร้างของหลักสูตรแห่งชาติจึงควรมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อขัดข้อขัดแย้งในปัจจุบัน เพราะถ้าถือว่าการศึกษาที่สมดุลมีความสำคัญแล้วละก็สิ่งที่สื่อออกมาควรจะชัดเจนและมีข้อกำหนดที่สอดคล้องกัน

การระบุความแตกต่างระหว่างหลักสูตรหลักและหลักสูตรพื้นฐานเป็นเรื่องที่ผิด - คุณมีทางเลือกสองประการเท่านั้น คือ มีแต่เนื้อหาที่คุณเห็นว่ามีควมสำคัญหรือไม่สำคัญ

ลินซีย์ วอร์มบี
ครูโรงเรียนลอว์นส์วู้ด

การพัฒนา

139. แนวความคิดดั้งเดิมของช่วงชั้นการศึกษาภาคบังคับ คือ การกำหนดเป้าหมายในการประเมินเปรียบเทียบ เยาวชนที่มีระดับอายุเท่ากัน เช่น อายุ 7 ปี 11 ปี 14 ปี และ 16 ปี ในทางปฏิบัติได้นำมาโยงกับช่วงเวลาระหว่างนั้น เช่นเรียกว่า ระยะเวลาสำคัญ (key phases) ซึ่งหมายถึง ระยะเวลาพัฒนาของเด็ก และถ้านี้เป็นจุดมุ่งหมายของช่วงชั้น (Key Stages) ก็จะต้องมีการทบทวนกันใหม่

ปีแรก ๆ

140. มีข้อเสนอแนะอย่างเด่นชัดข้อหนึ่งสำหรับการจัดการศึกษาที่ได้รับ การพัฒนาเพื่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในช่วงปีแรก ๆ ของการศึกษา ผลจากการศึกษาเพื่อการพัฒนาสมองให้ข้อเสนอแนะว่า เยาวชนแรกเกิดและทารกมีความสามารถสูงชุกซ่อนอยู่ ยังได้รับการ

ดนตรีมีส่วนสำคัญอย่างมากในชีวิตของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าอยากให้เยาวชนสามารถมีโอกาสได้รับ

กระตุ้นในช่วงแรกของชีวิตมากเท่าใด ก็ยังจะนำไปสู่การพัฒนาของสมอง เช่น เยาวชนที่ได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่มีการใช้ภาษา 2 ภาษาหรือมากกว่า จะมีความสามารถในการใช้ภาษาเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี เยาวชนที่ได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่ใช้ภาษาเดียวก็จะสามารถใช้ได้ภาษาเดียว แต่ตัวอย่างนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของความสามารถแต่เป็นเรื่องของการได้รับโอกาส ถ้าความสามารถเหล่านี้ไม่ได้รับการฝึกหัด เส้นประสาทส่วนสำคัญในสมองก็จะถูกนำไปใช้ในเรื่องอื่น ตัวอย่างที่ยกมานี้ก็สามารใช้ได้กับการพัฒนาในเรื่องอื่น เช่น ดนตรี เด็กที่มีส่วนร่วมในด้านดนตรีตั้งแต่ยังเล็กก็จะมีพัฒนาการทางดนตรีซึ่งเป็นพื้นฐานที่มีค่าสำหรับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ต่อไป ถ้าความสามารถนี้ไม่ได้ถูกใช้ก็จะถูกนำไปใช้ในทางอื่นต่อไป เด็กเล็กจะสามารถเรียนดนตรีหรือภาษาที่ 2 ได้ง่ายกว่าวัยรุ่นและผู้ใหญ่ เพราะการพัฒนาตั้งแต่เยาวชนเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้อื่น ๆ การขาดโอกาสในช่วงแรกของชีวิตนั้นยากที่จะเอากลับคืนมา ดังนั้น การเรียนรู้ในช่วงแรกของชีวิตจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก กล่าวคือการเรียนรู้ในวัยเด็กเล็กเป็นเรื่องสำคัญเป็นพิเศษที่จะกระตุ้นการเล่นอย่างมีจินตนาการและค้นพบการเรียนรู้ให้เป็นกระบวนการสำคัญในการสร้างสติปัญญา การเข้าสังคม และพัฒนาการทางอารมณ์

ประโยชน์ที่ดนตรีสามารถให้ได้ การเรียนดนตรี ร้องเพลงหรือเพียงแค่รู้สึกซาบซึ้งกับดนตรีที่คนอื่นเล่นหรือร้องก็สามารถช่วยพัฒนาสภาพจิตใจได้ในแง่มุมต่าง ๆ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของการดนตรีเพื่อเป็นการกระตุ้นและเป็นสิ่งที่เราทุกคน ควรจะได้รับโอกาสนั้น

เดวิด บลังเคตต์

ผู้แทนราษฎร

รัฐมนตรีกระทรวงการศึกษา

และการจ้างงาน

ช่วงชั้นที่ 1 และ 2

141. ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2541 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานประกาศว่าโรงเรียนจะต้องสอนวิชาพื้นฐานที่อยู่ในหลักสูตรแห่งชาติทั้งหมดเป็นเวลา 2 ปี การประกาศในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อลดแรงกดดันที่มีต่อโรงเรียนและยินยอมให้โรงเรียนมุ่งยกระดับมาตรฐานการสอนการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณ เรายอมรับในเรื่องความต้องการที่ใช้ยุทธศาสตร์สำหรับการอ่านออกเขียนได้และคิดคำนวณแบบเดิม แต่จะต้องไม่ละเลยสิ่งสำคัญที่กล่าวไว้ในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 คือ การพัฒนาสติปัญญาและตนเอง ซึ่งก็มีความสำคัญเสมอกับการพัฒนาในวัยก่อนวัยเรียน และในช่วงประถมศึกษา ทั้งนี้มีหลักฐานยืนยันว่าตัวอย่างต่อไปนี้เป็นเรื่องจริง แบบสอบถามที่ดำเนินการโดย Times Educational Supplement หลังจากคำประกาศของรัฐมนตรีว่าการ

ข้าพเจ้าขอย้ำความเชื่อของรัฐบาลนี้ที่ว่าศิลปะมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษาของเรา .... เวลาที่ใช้ไปกับศิลปะนั้นไม่ใช่เรื่องไม่สำคัญ หากแต่เป็นสิ่งที่เป็นพื้นฐานอย่างแท้จริงสำหรับทุกสิ่งที่เรา กำลังพยายามที่จะทำให้สำเร็จ

ฯพณฯ คริส สมิธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

วัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา

กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในเดือนมกราคม 2541 เกี่ยวกับการลดหย่อนข้อบังคับในการสอนวิชาพื้นฐาน ได้ผลสรุปว่าประมาณ 1 ใน 5 ของครูใหญ่ต้องการลดเวลาสอนดนตรีในโรงเรียนลงในปี 2541-2542 วงออร์เคสตร้าระดับชาติหลายวงรายงานว่า ตนไม่ได้รับเชิญจากโรงเรียนประถมให้เข้าร่วมโครงการศึกษาในปีนี้เลย เราคิดว่าการที่ให้มีการสอนวิชาศิลปะและมนุษยศาสตร์ให้เท่า ๆ กันกับหลักสูตรวิชาแกนที่ใช้อยู่ นั้น ควรจะได้รับการปฏิบัติเหมือนเดิม

142. ช่วงเวลาสอนการอ่านออกเขียนได้ เปรียบเสมือนเป็นจุดเริ่มต้นใหม่ เพราะมีการจัดเตรียมรายละเอียดในเรื่องเนื้อหาและแนะนำวิธีการสอนให้แก่โรงเรียน กรอบยุทธศาสตร์การอ่านออกเขียนได้แห่งชาติได้ระบุจุดประสงค์ของแต่ละภาคการศึกษาในแต่ละปีในระดับประถมศึกษาตามระดับของคำประโยค และข้อความ จุดประสงค์ส่วนใหญ่ของระดับ ข้อความหมายถึง การอ่านและเขียนเรียงความ และกลอน ครูได้รับการสนับสนุนให้ทำงานร่วมกับนักเรียนของตนเพื่อพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ในเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับเทคนิคที่นักเขียนใช้และผลกระทบต่อผู้อ่าน จุดประสงค์หลายข้อของการสอนโดยเฉพาะในตอนต้น ๆ ของช่วงชั้นที่ 2 ต้องใช้ทักษะการวิเคราะห์ข้อความและการเขียนอย่างสร้างสรรค์ในระดับสูง กรอบสำหรับการสอนก็ได้กำหนดแบบเรียน ซึ่งควรจะใช้ไว้อย่างชัดเจนและคาดหวังว่าจะมีการสำรวจแบบเรียนที่มีลักษณะทำลายด้วย

นิทานที่ร้องเป็นเพลงได้

ในช่วงภาคฤดูร้อน ปี 2541 Children's Music Workshop ได้ดำเนินการนำร่องโครงการที่มีระยะเวลา 3 ปี เพื่อหาทางใช้ดนตรีสำหรับเป็นสื่อการสร้างสรรคในห้องเรียน และเป็นการตอบสนองความเข้าใจการใช้ภาษาของเยาวชนในช่วงชั้นที่ 2 การทดลองนี้ทำที่ โรงเรียนประถม 3 แห่ง ในทาวเวอร์แอมเล็ตส์ โดยผนวกรวมการแต่งดนตรี การเขียนเพลง การเล่าเรื่อง และการแสดงเข้าด้วยกัน ครูได้รับการกระตุ้นให้นำสิ่งเหล่านี้เข้าไปรวมกับโปรแกรมการสอนการอ่านออกเขียนได้ โรงเรียน 2 แห่ง มีนักเรียนชาวบังคลาเทศร้อยละ 99.9 และโรงเรียนที่ 3 มีนักเรียนชาวบังคลาเทศร้อยละ 80 เด็ก ๆ ในทั้ง 3 โรงเรียนมีความตื่นตัวและตั้งใจกันมากสำหรับโครงการนี้ ทุกคนมีส่วนร่วมจนทำให้ครูประหลาดใจที่เห็นเยาวชนทำงานกันด้วยความกระตือรือร้นอย่างเต็มที่ การทดลองเริ่มด้วยการทดลองเชิงปฏิบัติการสำหรับครูประจำชั้นเพื่อให้ได้ความรู้สึกว่างานที่นักเรียนทำเป็นอย่างไร ต่อจากนั้นแต่ละชั้นก็ต้องมีการประชุมเป็นเวลา 8 สัปดาห์ และสุดท้ายทุกชั้นต้องแสดงผลงานให้ชั้นอื่น ๆ ที่ไม่ได้เข้าร่วมได้รับชม เพื่อเป็นการกระตุ้นจินตนาการของเยาวชน การทดลองมุ่งไปที่คำอธิษฐาน การวาดรูป หมวกและเสื้อวิเศษ ('magic')

hat and mat) เด็ก ๆ ทำงานแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อประพันธ์บทกวี โคลง และนิทาน ซึ่งได้พัฒนา กลายเป็นเพลงและงานดนตรีสำหรับทั้งห้องเรียน แต่ก็ยังมีข้อแตกต่างระหว่างโรงเรียนและครูในเรื่อง ประสบการณ์และแนวความคิดที่มีต่อดนตรี แม้ว่าทุกคนลงมือดำเนินการทดลองด้วยความทุ่มเทและ กระตือรือร้น ครู ครูใหญ่และนักดนตรีมองว่าการทดลองประสบผลสำเร็จ และครูทุกคนต้องการให้ โครงการนี้ดำเนินต่อไปเพราะเยาวชนทำงานด้วยความขมิ้มมันและนักดนตรีเห็นว่าน่าตื่นเต้นและเร้าใจ

ข้อมูลจาก *Children's Music Workshop*

143. โรงเรียนบางแห่งร้องเรียนว่าช่วงเวลาสำหรับการอ่านออกเขียนได้ใช้เวลาของทางโรงเรียนมากเกินไป และทำให้ต้องไปบีบเวลาที่ต้องให้กับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมให้น้อยลง มีครูจำนวนหนึ่งที่รู้สึกไม่ชอบที่มีบทบาทวิธีการสอนซึ่งเท่ากับไปลดเสรีภาพการสอนและความเป็นนักวิชาชีพของตน ข้อกล่าวหานี้และผลกระทบจำเป็นต้องให้มีการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ แต่ก็ยังมีครูและโรงเรียนที่ใช้ชั่วโมงการอ่านออกเขียนได้เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างกิจกรรมส่งเสริมการ สร้างสรรค์ด้านการอ่าน การเขียน การแสดงละคร และศิลปะแขนงต่าง ๆ เราเห็นความสำคัญอย่างยิ่งใน การผสมผสานจุดประสงค์ของการอ่านออกเขียนได้ที่มีมาตรฐานสูงกับการประสบผลสำเร็จในการสร้างสรรค์ ที่มีมาตรฐานสูงและประสบการณ์ทางวัฒนธรรม เราสามารถทำเช่นนี้ได้กับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในชั่วโมงคำนวณ เพื่อให้เป็นไปตามที่กล่าวมานี้ จึงจำเป็นที่โรงเรียนหลายแห่งจะต้องสามารถเข้าถึง อุปกรณ์ ความคิด และยุทธศาสตร์ที่จะนำวิธีการเหล่านี้ไปใช้อย่างมีจินตนาการ

พบกับผู้สร้างเทพนิยาย

นักเรียนชั้นปีที่ 5 ได้ค้นหาลักษณะสำคัญของเทพนิยายเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อเขียน เรื่องของตนเอง ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของงานในชั่วโมงการอ่านออกเขียนได้ นักเรียนรู้ว่าเทพนิยาย ส่วนใหญ่มีอยู่ในรูปการบอกเล่าด้วยปากเป็นเวลานานก่อนจะมีการเขียนบันทึกไว้ ความรู้นี้เองทำให้ครู วางแผนที่จะจัด “การทดลองเชิงปฏิบัติการการเล่านิทาน” ซึ่งพวกเขาจะได้ทดสอบทักษะการเล่านิทานของ ตน โดยจะได้รับการตอบกลับโดยทันทีจากเพื่อน ๆ เกี่ยวกับผลกระทบของภาษาและโครงร่างทางการ เล่าเรื่องของตน นักเรียนเหล่านี้จัดทำงานนาฏศิลป์ การละคร และดนตรีที่เกี่ยวข้องกันเพื่อสร้าง “การ ชุมนุมของผู้สร้างเทพนิยาย” ที่ ‘ผู้สร้าง’ นั้นเป็นผู้ตัดสินใจว่าเรื่องใดควรเล่าและเรื่องใดไม่ควรเล่า การสนทนาของนักเรียนรวมไปถึงความคิดอย่างจริงจังว่าทำไมสงคราม โรคร้าย และการทนต์ทุกข์ทรมาน จึงมีอยู่ในโลกนี้ เด็ก ๆ มีความคิดอย่างชัดเจนว่าเทพนิยายนั้นเป็น ‘เรื่องใหญ่’ ที่พยายามจะอธิบายและ จะไม่สัมพันธ์กับเรื่องที่ดีตดินหรือเรื่องทั่วไป งานเขียนที่ตามมานั้นมีมาตรฐานสูงมาก โดยให้ความสนใจ

อย่างใกล้ชิดและระมัดระวังไม่เพียงกับโครงสร้างโดยรวมของการทำงาน แต่กับการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเรื่องราวชนิดนี้ การสอนการอ่านออกเขียนได้อย่างแข็งขันและการสร้างสรรค์อย่างแท้จริงนั้นสามารถจะเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนกันได้ กล่าวคือ วรรณกรรมที่ดีซึ่งเป็นหัวใจของหลักสูตรระดับประถมศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญสำหรับทั้ง 2 ประการดังกล่าว

ข้อมูลจาก ไมลส์ แทนดี Warwickshire Advisory Services

ช่วงชั้นที่ 3

144. สำนักงานมาตรฐานการศึกษา และองค์กรอุดมศึกษาและหลักสูตรมีหลักฐานข้อมูลว่านักเรียนหลายคนเริ่มมีความเบื่อหน่าย ไม่พอใจ และเกเรในช่วงชั้นที่ 3 เนื่องจาก โครงการนี้เป็นหลักสูตรที่มีระยะเวลา 3 ปี และมีการประเมินผลภายนอกไม่เข้มข้น ซึ่งครอบคลุมเพียงแค่วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ทำให้การดำเนินการสอนและความรู้สึกของนักเรียนที่ว่า โครงการนี้มีความริบดวนนั้นลดถอยลง ตามข้อมูลที่สำนักงานมาตรฐานการศึกษามีอยู่นั้น คุณภาพทั่ว ๆ ไปของการสอนที่สังเกตได้ในช่วงชั้นที่ 3 นั้นต่ำกว่าช่วงชั้นที่ 4 เมื่อนักเรียนไปเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษา ก็มักตื่นเต็นว่ามีครูที่สอนเป็นผู้ชำนาญเฉพาะสาขา แต่เหตุการณ์เช่นนี้จะค่อยลดลงในอีก 3 ปีข้างหน้า โรงเรียนที่ใช้การทดสอบมาตรฐานและฐานข้อมูลของ CATS ที่เชื่อมโยงกับการสอบภายในตระหนักดีถึงผลการเรียนที่ต่ำกว่ามาตรฐานในเยาวชนชั้นปีที่ 8 ซึ่งเป็นระดับอายุในปีแรกของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เมื่อเยาวชนเข้าเรียนปีที่ 9 โดยเฉพาะเยาวชนชายจะพบว่า หลักสูตรของโรงเรียนค่อนข้างน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ และสำคัญน้อยลงซึ่งนำไปสู่ความเบื่อหน่ายเกเรและเกียจคร้านเหลวไหลของนักเรียนชนกลุ่มน้อย เรามีตัวอย่างที่ทำให้ต้องเข้าไปทบทวนโครงสร้าง และระยะเวลาของช่วงชั้นที่ 3 การประเมินจากภายนอกในตอนท้ายของปีที่ 2 แทนที่จะรอไปทำในปีที่ 3 จะไปเร่งการดำเนินการและการแสดงความรับผิดชอบของนักเรียนและครูในขั้นนี้ซึ่งอาจจะช่วยไปกระตุ้นแรงบันดาลใจและการประสบความสำเร็จได้

โครงการ Face 2 Face

โรงเรียนแอมสเต็ด มีส่วนร่วมในการพัฒนาและการดำเนินโครงการริเริ่มการอ่านออกเขียนได้และการคิดคำนวณด้านการเงินระหว่างปี 2540 และ 2541 โครงการที่ดำเนินการโดย Nat West คือโครงการ Face 2 Face with Finance ได้สำเร็จลงอย่างเรียบร้อย การดำเนินกิจกรรมทั้งสองเรื่องมุ่งที่กลุ่มเป้าหมายนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 และมีลักษณะที่เน้นการแสดงบทบาทการสร้างสรรค์ และการใช้และพัฒนาคำศัพท์ นักเรียนกลุ่มต่าง ๆ ได้รับเชิญให้มาทดลองเล่นบทบาทต่าง ๆ ที่เป็นทั้งเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ต้องวางแผนเพื่อจัดงาน เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ โดยเลือกว่าต้องการเป็นผู้ให้กู้หรือผู้กู้เงิน

กิจกรรมแบบนี้ ครอบคลุมการเรียนรู้เกี่ยวกับการคำนวณแบบง่าย ๆ ดังนั้น โอกาสที่จะเชื่อมต่อกับความรู้สาขาอื่นในหลักสูตรเพื่อจะได้รับความรู้ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการแสดงบทบาทต่าง ๆ จึงมีประสิทธิผลมาก พวกเขาจึงจะได้พยายามนำเอาอุปกรณ์ที่กลุ่มการเงินและการศึกษาส่วนบุคคล (Personal Finance and Education Group) พลิตซ์ขึ้นเข้าไปรวมไว้ในหลักสูตรของปีนี้และปีถัดไป

เดวิด มังคส์ หัวหน้าวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนแฮมสเต็ด

ช่วงชั้นที่ 4

145. เรามีความกังวลเช่นกันที่ว่าเยาวชนที่อยู่ในช่วงชั้นที่ 4 สามารถถนอมรายวิชาอย่างเช่นศิลปะและมนุษยศาสตร์ออก โดยมุ่งไปเรียนวิชาเฉพาะด้านเสียหมด เราคิดว่ามีความจำเป็นต้องให้เยาวชนเรียนลึกมากขึ้น แต่ปัจจุบันนี้เยาวชนเรียนวิชามากเกินไปและเร็วเกินไป เวลาที่ใช้ในช่วงชั้นที่ 4 ควรเปิดโอกาสให้มีการเสริมสร้างทักษะพื้นฐาน จัดกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ และจัดเวลาสำหรับนักเรียนให้มีวิชาเลือกในด้านอื่นให้มากขึ้น โดยมีโอกาสหาประสบการณ์การทำงานในลักษณะผสมผสานมากขึ้น โดยไม่ต้องลดความกว้างและความสมดุลของหลักสูตรลง แล้วยังมีโอกาสดีที่จะเพิ่มพูนพื้นฐานการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างสรรคอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เราเชื่อว่าหลักสูตรทั้ง 7 สาขาที่เราได้พูดกันนี้ควรจะต้องจัดให้นักเรียนทุกคนในช่วงชั้นที่ 1-4 มีสิทธิ์ได้เรียน

ทางเลือกสูงสุดด้านหลักสูตร

โอลด์เบอรี เวลส์ เป็นโรงเรียนแบบประสมสำหรับเยาวชนอายุ 11-18 ที่มีนักเรียนจำนวน 1,025 คน ซึ่งเมื่อ 4 ปีที่ผ่านมา มีอยู่ 780 คน จากการตรวจสอบของสำนักงานมาตรฐานการศึกษาในภาคฤดูร้อนปี 2541 โรงเรียนนี้ถูกจัดอันดับเป็นโรงเรียนมัธยมดีเด่น โดยมีจุดเด่นในเรื่องศิลปะ ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนี้มีโปรแกรมศิลปะที่ดี เช่น การระบายสี การปั้นภาชนะดินเผา การวาดเขียน ฯลฯ โปรแกรมการแสดงทางศิลปะได้รวมการเต้นรำ การละคร และการดนตรีเข้าไว้ด้วย และต่อเนื่องกับวิชาที่เหลือทั้งหมดอย่างเห็นผลในช่วงชั้นที่ 4 หลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา และ A-Level ซึ่งเมื่อนักเรียนผ่านแล้วก็สามารถรับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสำหรับการแสดงทางศิลปะได้อีก 1 ฉบับ ในช่วงชั้นที่ 4 วิชาดั้งเดิมที่เป็นวิชาเลือกไม่ได้รับความสนใจตั้งแต่หลักสูตรแห่งชาติกำหนดวิชาแกนที่เป็นวิชาบังคับไว้มาก มีโรงเรียนหลายแห่งที่สามารถเปิดสอนได้เพียง 2 รายวิชาที่นักเรียนสามารถเลือกได้โดยอิสระ นักเรียนของโรงเรียนเหล่านี้มีวิชาเลือกเพียง 2 วิชาจากหลากหลายวิชา รวมทั้งในสาขาศิลปะและมนุษยศาสตร์ โรงเรียนเช่นนี้มีการสอนศิลปะที่เป็นไปด้วยความลำบากโดยเฉพาะการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา โรงเรียนโอลด์เบอรี เวลส์ ได้ดำเนินการตามที่กฎหมายได้ตีความไว้เพื่อให้นักเรียนอายุ 14 มีวิชาเลือกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การทบทวนหลักสูตรในช่วงชั้นที่ 4 เพื่อให้โรงเรียนมีตัวเลือกมากขึ้นนั้นเป็นเรื่อง

จำเป็นเร่งด่วน ในด้านศิลปะนั้นโอกาสในการเรียนกิจกรรมนอกหลักสูตรมีอยู่มากมาย ในเรื่องการเขียนเยาวชนกลุ่มอายุ 11, 12 และ 13 กำลังกลับจากการศึกษาเรื่องศิลปะในบาร์เซโลนา ก่อนหน้านี้ได้มีการเดินทางไปฟลอเรนซ์และปารีส นอกจากการผลิตละครแล้ว (ซึ่งในภาคการเรียนนี้คือ Blood Brothers) โรงเรียนผลิตการเต้นรำมานานแล้วโดยมีเยาวชนทั้งชายและหญิงทุกวัยเข้าร่วมการแสดง กิจกรรมในช่วงเวลาอาหารกลางวันจะมีการร้องประสานเสียง 2 คณะและการเต้นจากกลุ่มต่าง ๆ คุณภาพของคน que เข้าร่วมกิจกรรมมีผลต่อความสำเร็จของศิลปะแขนงต่าง ๆ และการสนับสนุนจากคณะกรรมการบริหารก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน

ข้อมูลจากโรงเรียนโอลด์เบอรี เวลส์

ข้อกำหนด

146. จากการวิเคราะห์การเรียนการสอนมากกว่า 1,000 ชั่วโมงเรียน โดยไดแอน มอนต์-โกเมอร์รี่พบว่า ครูใช้เวลาในการพูดร้อยละ 70 ของชั่วโมงเรียน ในขณะที่นักเรียนใช้เวลาในการคิดจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่เขาต้องเผชิญด้วยตนเองเพียงร้อยละ 1 เธอเชื่อว่า นี่เป็นผลมาจากหลักสูตรที่หนักเกินไปและไม่เหลือเวลาให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในช่วงระหว่าง 10 ปีที่ผ่านมาได้มีความพยายามซ้ำแล้วซ้ำเล่าที่จะลดหลักสูตรเหล่านี้ลง แต่ความกดดันเนื่องมาจากรายละเอียดของหลักสูตรเหล่านี้ยังคงมีอยู่ สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาอย่างมากในโรงเรียนประถมศึกษา จึงเป็นเหตุให้โรงเรียนเหล่านี้ยื่นติดกับคำประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานในเดือนมกราคม พ.ศ. 2542 ซึ่งได้ผ่อนคลายข้อกำหนดของหลักสูตรแห่งชาติ ด้วยความโล่งใจ
147. เราให้การต้อนรับความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่จะลดเนื้อหาของหลักสูตรแห่งชาติเพื่อให้โรงเรียนมีอิสระและความยืดหยุ่นมากกว่าเดิม แต่ก็มีโรงเรียนหลายแห่งที่กังวลเกี่ยวกับผลกระทบเนื่องมาจากสัดส่วนของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องวิชาพื้นฐาน ปัญหาที่เราเห็นคือ ในทางปฏิบัติการขอให้มี ความยืดหยุ่นผ่อนปรนนั้นส่วนมากจะอยู่ในเรื่องของวิชาแกนมากกว่าของหลักสูตรทั้งหมด เราขอแย้งว่าการขอให้มี ความยืดหยุ่นนั้นไม่ใช่เพื่อไปลดข้อกำหนดในด้านศิลปะและมนุษยศาสตร์ แต่เป็นไปเพื่อให้มีอิสระมากขึ้นเพื่อที่ว่าเยาวชนจะได้มีโอกาสเรียนวิชาเหล่านี้เท่า ๆ กับวิชาแกนที่มีอยู่ การให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนมีอิสระในการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ ตามข้อกำหนดของหลักสูตรแห่งชาติมากขึ้นกว่าเดิม แต่จะไม่บังเกิดผลถ้าถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ละทิ้งหรือละเลยการให้การศึกษาแก่เยาวชนในด้านที่มีความสำคัญ

148. ข้อกำหนดในระดับชาติของระบบการศึกษานั้นควรจะมีดังนี้
- มีหลักการเหตุผลและเป้าหมายที่เห็นพ้องต้องกันสำหรับการปฏิบัติงานของโรงเรียนต่าง ๆ
  - มีกรอบสำหรับเปรียบเทียบมาตรฐานความสำเร็จของนักเรียนที่เป็นระบบ
  - มีกรอบการตรวจสอบที่เป็นระบบ ซึ่งช่วยให้โรงเรียนดำเนินการสำเร็จตามเป้าหมายและประกันว่าโรงเรียนจะรับผิดชอบในการดำเนินงานดังกล่าว

ยังมีรายละเอียดกำหนดไว้ในหลักสูตรมากเท่าใด ยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นที่จะต้องกล่าวถึงการสร้างสรรค์ให้ชัดเจน และไม่ปล่อยให้ไปทำตามยถากรรม

สภาการออกแบบ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 ได้มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของการศึกษาในโรงเรียนโดยเครื่องมือสำคัญในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้คือ หลักสูตรแห่งชาติ การกระจายงบประมาณและการจัดการท้องถิ่นของโรงเรียน กรอบการตรวจสอบโรงเรียนระดับชาติ การจัดพิมพ์ตารางกลุ่มโรงเรียน (school league table) และการเริ่มให้มีมาตรฐานแห่งชาติในการอบรมครูเบื้องต้น การทำเช่นนี้ทำให้รัฐบาลมีส่วนร่วมในการจัดและควบคุมมาตรฐานในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งได้รับการยอมรับ ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา มีวิธีการวัดผลอีกหลายวิธีที่ได้รับการพัฒนาเรื่อยมา เราคิดว่าจะเป็นการถูกต้องที่จะลดแรงกดดันของหลักสูตรที่กำหนดไว้เพื่อให้โรงเรียนมีความยืดหยุ่นในการคิดหาโปรแกรมการดำเนินงานของตนเอง

149. การเปลี่ยนแปลงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนี้จะก่อให้เกิดผลดี 4 ประการคือ
- จะเป็นการเพิ่มระดับขวัญและกำลังใจของครูโดยเสริมความมั่นใจเรื่องความรู้ความสามารถในอาชีพของเขา
  - จะเป็นการเพิ่มเวลาและโอกาสให้โรงเรียนเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในด้านจินตนาการ
  - ให้โอกาสโรงเรียนมีความยืดหยุ่นในการพัฒนาโปรแกรมที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นและภูมิภาคที่ทำงานอยู่ด้วย
  - ให้โอกาสโรงเรียนทุกแห่งพัฒนาศักยภาพเฉพาะด้านของตนเอง และคุณสมบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของหลักสูตรเช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะ มนุษยศาสตร์ พลศึกษาและเทคโนโลยี

เรากำลังจะตัดอนาคตของประเทศชาติในประเทศนี้ทิ้งไป ถ้าในช่วงระหว่างความพยายามที่จะสร้างหลักสูตรที่ได้มาตรฐานและสนองความต้องการนั้นเราไม่เปิดโอกาสให้ครูใช้การตัดสินใจและจินตนาการบ้างในการหาประสบการณ์ระหว่างการสอน ถ้าครูถูกบังคับให้มีหลักสูตรการศึกษาที่ตายตัวจนทำให้ไม่มีเวลาสำหรับเรื่องอื่นที่มีความสำคัญเหมือนกัน อย่างเช่นเรื่องของจิตใจ ถ้าเป็นอย่างนี้เราก็ต้องแสดงความเสียใจกับ

อนาคตของ ลังคม ด้วย
นอกจากนี้อาจโต้แย้งได้ว่า
เมื่อมองในภาพกว้าง ครูจะ
ได้รับประโยชน์ แน่แน่นอนว่า
ครูที่มีความตื่นตัวและเรียน
รู้แง่มุมต่าง ๆ ของวิชาหนึ่ง ๆ
ก็จะมีคามกระตือรือร้น
และกระฉับกระเฉงที่จะถ่าย
ทอดไปสู่ชั้นเรียน

Independent
3 ธันวาคม 2541

150. ในความเห็นของเรานั้น หลักสูตรแห่งชาติ ควรจะตั้งอยู่บนหลักการ 6 ประการ

● *ความกว้าง*

หลักสูตรแห่งชาติ สำหรับนักเรียนแต่ละคนควรจะมีคามกว้างทั้งในส่วนรวมและในส่วนต่าง ๆ

● *ความสมดุล*

แต่ละเรื่องในหลักสูตรควรมีเวลาและทรัพยากรพร้อมที่จะใช้ แต่ไม่ควรไปบีบเอามาจากที่อื่น ความสมดุลนี้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันตลอดในเยาวชนที่มีอายุ 5-16 ปี

● *มีประโยชน์*

โปรแกรมการศึกษาควรจะต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการปัจจุบันของนักเรียน แต่ละคนเกี่ยวกับความต้องการของการศึกษาในอนาคต และเกี่ยวกับ ความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมือง

● *ความเสมอภาค*

องค์ประกอบต่าง ๆ ในหลักสูตรแห่งชาติ ควรจะได้รับการยอมรับเสมอ กัน ในขณะที่นักเรียนมีการพัฒนาไปในระดับต่าง ๆ องค์ประกอบบาง อย่างอาจจะสำคัญมากกว่าส่วนอื่น ดังนั้นจึงไม่ควรที่จะทิ้งส่วนใดส่วน หนึ่งในหลักสูตร หรือทิ้งให้นักเรียนแต่ละคนหรือกลุ่มเลือกเป็นวิชาเลือก

● *สิทธิ*

เยาวชนทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ในคำประกาศของหลักสูตรแห่งชาติ สิทธินี้ไม่ควรขึ้นอยู่กับสภาพ ภูมิประเทศหรือปัจจัยทางสังคม

ศิลปะเป็นกุญแจที่วิเศษ
สำหรับเด็กบางคน และถ้า
ไปตกอยู่ในมือของครูที่มี
พรสวรรค์และมุ่งมั่นแล้ว
ศิลปะเหล่านี้ก็จะเป็นกุญแจ
ที่ไม่เพียงแค่ว่าจิตใจของ
นักเรียน แต่ยังแสดงให้เห็น
ถึงความสมบูรณ์แห่งความ
รื่นรมย์ ความท้าทายและ
โอกาสที่ไม่มีวันสิ้นสุด

ศาสตราจารย์ ทิม บริกเฮาส์
ผู้อำนวยการการศึกษา
สภาเมืองเบอร์มิงแฮม

● โอกาส

เยาวชนทุกคนควรมีโอกาสได้รับประสบการณ์ เข้าถึงบุคลากร และทรัพยากรที่จำเป็นต่อการบรรลุศักยภาพของตนเองในการศึกษา

151. ไม่มีวิธีวางแผนหลักสูตร หรือจัดตารางสอนที่ดีที่สุดเพียงวิธีเดียว มีตัวอย่างหลายกรณีของรูปแบบหลักสูตรและตารางเวลาที่เป็นนวัตกรรมใหม่ซึ่งส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม มีโรงเรียนหลาย ๆ แบบในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถหาทางแก้ไขได้ด้วยตนเอง แนนอนว่าสิ่งที่เกิดในโรงเรียนหนึ่งไม่สามารถปรับใช้กับโรงเรียนอื่นได้ แต่หลักการของข้อกำหนดต่าง ๆ อาจสามารถทำได้ องค์กรอุดมศึกษาและหลักสูตรควรสนับสนุนการปฏิบัติที่ดีและเผยแพร่วิธีตัวอย่างเหล่านั้นให้โรงเรียนอื่นทราบเพื่อช่วยในการวางแผนหลักสูตรของโรงเรียน

การกำหนดเวลาเรียนใหม่

152. โรงเรียนในอนาคตควรจัดสอนหลักสูตรด้วยวิธีต่าง ๆ ที่อาจต่างกันโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้มีหลักฐานจำนวนมากที่แสดงว่าโครงสร้างภาคการศึกษาปัจจุบันที่หลายโรงเรียนนำไปใช้ ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนและคุณภาพในการสอน ทั้งยังไม่รับประกันความสำเร็จในกลุ่มเยาวชนที่ต้องให้ความเอาใจใส่ เช่น กลุ่ม เยาวชนที่ไม่สนใจการเรียน รัฐบาลได้ลงทุนในชมรมหลังเลิกเรียนอย่างเต็มที่ผ่านทางกองทุนโอกาสใหม่และโปรแกรมสนับสนุนการศึกษาของกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน การริเริ่มครั้งนี้จะช่วยเปิดทางให้มีเวลาสำหรับการเรียนในแต่ละวันและให้โอกาสทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมมากขึ้น

153. ตัวอย่างเช่น การเริ่มเรียนเร็วขึ้น จะทำให้การเรียนการสอนไปรวมอยู่ในช่วงเช้า ซึ่งเป็นเวลาที่ครูและนักเรียนยังมีความสดชื่นอยู่ การทำเช่นนี้จะทำให้มีเวลาช่วงตอนบ่ายและตอนเย็นสำหรับการค้นคว้าด้วยตัวเองเพื่อให้นักเรียนกลุ่มที่คิดว่าตนไม่สามารถทำการบ้านได้เนื่องจากขาดทักษะสำคัญบางประการหรือขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครองนั้นสามารถตามเยาวชนคนอื่นที่มีความพร้อมทัน การทำเช่นนี้เป็นการเปิดโอกาสอย่างมากสำหรับการเพิ่มพูนการเรียนรู้ และการสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา เช่น การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การประกวดศิลปะ และ

ในสหราชอาณาจักร the Millennium Commission ให้งบประมาณเป็นเงิน 41.3 ล้านปอนด์แก่ บริสตอล 2,000 และจำนวนอีก 27 ล้านปอนด์ให้แก่ International Center for Life ในเมืองนิวคาสเซิลและเงินจำนวนนี้จะสามารถนำไปรวมกับทุนอีก 23 ล้านปอนด์หรือประมาณ 1,380 ล้านบาทจากกองทุน Heritage Lottery สำหรับพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรม และจำนวนที่นับไม่ถ้วนอีกมากที่ภาคอุตสาหกรรม รัฐบาล และบริษัทวิทย์และไทรทัศน์ใช้จ่ายในความพยายามที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับความคิดด้านวิทยาศาสตร์

โครงการต่าง ๆ อย่างเช่น Birmingham's University of First Age การทำแบบนี้ทำให้เกิดความยืดหยุ่นและยังเป็นโอกาสให้มีผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ครูมาร่วมทำกิจกรรมอีกด้วย

‘งานสัปดาห์’ ‘งานออกร้าน’ ‘โอลิมปิก’ และการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นเรื่องธรรมดาในปัจจุบัน และเส้นแบ่งแยกระหว่างการศึกษาและการบันเทิงนั้นได้เกิดความไม่ชัดเจนขึ้นเพื่อรักษาภาพของ “ความบันเทิงเพื่อการศึกษา” ในลักษณะที่เป็นเหล่าเก่าในขวดใหม่ โดยมีหลักฐานมากมายว่า เยาวชนและผู้ใหญ่จำนวนมากมีความสนใจในวิทยาศาสตร์แต่จะเป็นเรื่อง ๆ ไปและจะเป็นเฉพาะในเรื่องที่สำคัญ ๆ ความสนใจนี้ จำเป็นต้องกำหนดควบคู่ไปพร้อมกันกับความไม่เป็นที่นิยมของ วิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิทยาศาสตร์กายภาพ ซึ่งเป็นวิชาสำหรับการศึกษาหลังจากอายุ 16 ปี

ศาสตราจารย์
เอ็ดการ์ เจนกินส์

154. การอบรมครูที่อยู่ในระหว่างประจำการ โดยเฉพาะเพื่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การประชุมกลุ่มและความสัมพันธ์กับภาคอุตสาหกรรมและภาคพาณิชย์ท่ามกลางความปั่นป่วนที่จะตามมา ก็สามารถจัดขึ้นได้ในเวลาบ่ายและเย็น โดยไม่ต้องทำให้ครูละเลยการสอนหลักสูตรแห่งชาติ สำหรับนักเรียนแต่ละวันในโรงเรียนจะหลากหลายมากขึ้น เพราะต้องทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์หลายอย่างคือ ทำการบ้าน ค้นคว้าด้วยตนเอง หรืออาจจะทำงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย แต่สิ่งเหล่านี้อาจก่อให้เกิดความลำบากกับผู้ปกครองหลายท่านที่ต้องทำงาน สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับความสนใจด้วย รวมทั้งผลเสียที่เกิดกับการเรียนการสอนแบบใหม่ ในการนำโครงสร้างการศึกษาใหม่มาใช้ เวลาในการเรียนรู้จะยาวนานมากกว่าเดิม และสามารถนำไปสู่ความสนุกและประสบความสำเร็จได้

การกำหนดปีการศึกษาใหม่

155. เราเคยชินกับการมีภาคการศึกษา 3 ภาค และมีวันหยุดโรงเรียน 3 ช่วงที่มีระยะเวลาต่าง ๆ กัน การแบ่งแบบนี้ก่อให้เกิดความลำบากกับการเรียนการสอนต่อเนื่องมาอยู่หลายประการ ในระดับนานาชาติ แบบฉบับการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จนั้นจะแบ่งเป็น 4 หรือ 5 ภาคการศึกษา การหยุดเรียนช่วงสั้น ๆ ระหว่างภาคการศึกษาทำให้การเรียนมีความต่อเนื่องมากกว่าที่จะต้องหยุดต่อเนื่องไป 5 สัปดาห์ครึ่งในช่วงภาคฤดูร้อน ปัญหานี้เกิดขึ้นระหว่างช่วงชั้นที่ 2 และ 3 เพราะเยาวชนไม่ได้รับการสอนด้วยความเร็วในอัตราเดียวกับการสอน SATs ในเดือนพฤษภาคมจนถึงกันยายน โดยต้องหยุดไป 3 เดือน ความเหนื่อยล้าจากการที่ครูต้องสอนให้มีคุณภาพตามที่กำหนดและนักเรียนต้องเรียนเป็นระยะเวลาจนถึง 15/16 สัปดาห์ การเรียนภาคฤดูใบไม้ร่วงควรจะยกเลิกไป องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นอีสต์ ซัสเซ็กซ์ ได้นำปีการศึกษาแบบ 5 ภาคศึกษามาใช้และมีภาครัฐบางหน่วยงานการแบ่งแบบนี้ไปพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้ เราต้องการสนับสนุนให้มีการประเมินข้อเสนอนี้อย่างครอบคลุมเสียก่อนเพื่อจะได้มีข้อมูลเพียงพอสำหรับใช้ประกอบเหตุผลในการประชุมถ้าจะมีการกำหนดภาคการศึกษาใหม่

โรงเรียนภาคฤดูร้อน

156. ปัจจุบันช่วงเวลาปิดภาคการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ยาวนานจะเต็มไปด้วยกิจกรรมสำหรับโรงเรียนภาคฤดูร้อน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ส่วนมากเน้นไปในเรื่องการปรับปรุงทักษะการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ ดังนั้นการขยายขอบเขตและชนิดของโรงเรียนภาคฤดูร้อนเพื่อเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม จึงจะเป็นประโยชน์อย่างมาก โอกาสแบบนี้สามารถเปิดให้องค์กรและธุรกิจที่ส่งเสริมวัฒนธรรมมีส่วนร่วมได้ ทั้งนี้เราจะพูดถึงความคิดริเริ่มในการร่วมมือลักษณะนี้ในบทที่ 8

สรุป

157. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามที่เราได้เสนอไปนั้นทำขึ้นเพื่อสร้างสถานะที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างสรรค์และการเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมให้เป็นรูปเป็นร่างอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น เพราะการเปลี่ยนแปลงเฉพาะหลักสูตรการศึกษาเท่านั้นจะไม่ก่อให้เกิดสภาวะดังกล่าว แต่เราก็เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงที่เราเสนอไว้ ณ ที่นี้มีความสำคัญ โครงสร้างและรายละเอียดของหลักสูตรแห่งชาติเป็นหัวใจของการสร้างสภาวะที่ส่งเสริมการศึกษาด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และวัฒนธรรมในเยาวชนในหลักสูตรแต่ละด้าน ครูจำเป็นต้อง

- ให้เยาวชนคิดอย่างสร้างสรรค์โดยให้การบ้านหรืองานที่เหมาะสม
- ให้การสนับสนุนและแนะแนวทางปฏิบัติที่เอื้อต่อกระบวนการสร้างสรรค์

เราไม่สามารถยอมให้มีการขาดแคลนวิสัยทัศน์ อย่าย่ำ แต่จะพูดถึงการขาดแคลนความหวังเลย มีความเสี่ยงเสมอในการเปลี่ยนแปลงแต่ความเสี่ยงต่อความล้มเหลวที่จะเปลี่ยนแปลงนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าเสียอีก

วาเลอรี เบย์ลิสส์ 2541
Redefining Schooling
 สมาคมศิลปหลวง
 (Royal Society of
 Arts - RSA)

- ส่งเสริมบทบาทของการศึกษาเชิงวัฒนธรรม 4 ประการตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3
- ในบทถัดไปเราจะพิจารณาถึงความเกี่ยวข้องของสัมพันธภาพที่มีต่อการเรียนการสอนและต่อนโยบายของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

158. เราขอเสนอว่า

- i. หลักการและเหตุผลสำหรับหลักสูตรแห่งชาติที่ปรับปรุงแก้ไขตั้งแต่ พ.ศ. 2543 ควรมีการอ้างอิงอย่างชัดเจนถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิง วัฒนธรรมของเยาวชนทุกคนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิง วัฒนธรรมนั้นควรระบุถึง
  - ก. ความรู้ ทักษะ และค่านิยมที่เยาวชนควรได้รับ
  - ข. หลักการของการจัดหลักสูตรแห่งชาติเพื่ออำนวยความสะดวก
  - ค. หลักการของการเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้นได้
- ii. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานควรจะดำเนินการให้มีการทบทวนขั้นพื้นฐานมากขึ้นเกี่ยวกับโครงสร้างและความสมดุลของหลักสูตรแห่งชาติ หลังจากปี พ.ศ. 2543 ในการทบทวนนี้ควรมีการพิจารณาอย่างครบถ้วน เพื่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างสาขาวิชาต่อไปนี้ตลอดช่วงชั้นที่ 1-4 ตามสิทธิที่ควรได้รับในด้าน
  - ภาษาและวรรณกรรม
  - คณิตศาสตร์และการคำนวณ
  - การศึกษาวิทยาศาสตร์
  - การศึกษาด้านศิลปะ
  - การศึกษาด้านมนุษยศาสตร์
  - พลศึกษา
  - การศึกษาด้านเทคโนโลยี
- iii. เพื่อให้เกิดความเสมอภาค ความแตกต่างระหว่างวิชาแกนและวิชาพื้นฐานที่มีอยู่ในปัจจุบันควรยกเลิกไป
- iv. การจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในปีต้น ๆ ของการศึกษาควรได้รับการพัฒนาต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดการศึกษาด้านศิลปะ

- v. โครงสร้างของช่วงชั้นที่ 3 และ 4 ควรได้รับการทบทวน โดยลดช่วงชั้นที่ 3 ลงเหลือ 2 ปี (11-13) และเพิ่มช่วงชั้นที่ 4 เป็น 3 ปี (13-16) เพื่อเพิ่มความสำคัญของช่วงชั้นที่ 3 และโอกาสที่จะศึกษาได้ลึกซึ้ง และทางเลือกในช่วงชั้นที่ 4 หลักสูตรของช่วงชั้นที่ 4 ควรได้รับการออกแบบให้คงไว้ซึ่งความกว้างและหลีกเลี่ยงการเน้นวิชาเฉพาะที่มีลักษณะแคบ
- vi. ความกดดันต่อโรงเรียนควรลดลงโดยทำให้มั่นใจว่าโปรแกรมการศึกษาหลักสูตรแห่งชาติและความต้องการในการประเมินและการรายงานจะสามารถทำได้ภายในเวลาร้อยละ 80 ของตารางการเรียนการสอน ข้อกำหนดตามกฎหมายควรระบุถึงสิทธิที่เยาวชนพึงได้รับในแต่ละวิชา และหลักเกณฑ์ในการสำเร็จการศึกษาและการประเมินผล โรงเรียนควรมีอิสระในการกำหนดรูปแบบของการจัดหลักสูตรเพิ่มขึ้น เพื่อให้ตรงกับข้อกำหนดเหล่านี้
- vii. ในโครงสร้างโดยรวมและในโปรแกรมเฉพาะของเป้าหมายทางการศึกษาและการสำเร็จการศึกษา หลักสูตรแห่งชาติที่ปรับปรุงใหม่ควรมีพื้นฐานจากหลักการ 6 ประการได้แก่ ความกว้าง ความสมดุล ความมีประโยชน์ ความเสมอภาค สิทธิ และโอกาส รัฐบาลควรนำข้อกำหนดที่จะให้ดำเนินการตามหลักสูตรแห่งชาติฉบับเต็มในวิชาแกนและวิชาพื้นฐานในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 กลับมาใช้
- viii. องค์กรอุดมศึกษาและหลักสูตรควรเผยแพร่ตัวอย่างการจัดการและการจัดตารางเวลาหลักสูตรที่ประสบผลสำเร็จที่ส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมภายในและระหว่างวิชาหลัก ๆ อุปกรณ์เหล่านี้ควรมีเผยแพร่ในโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้และผ่านสื่ออื่น ๆ
- ix. ครูใหญ่ควรจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพและลักษณะของโอกาสสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนทุกคนในโรงเรียนของตน รวมถึงสมดุลของหลักสูตรในทุก ๆ ช่วงชั้น
- x. ควรดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดเพื่อหาความเป็นไปได้ในการกำหนดเวลาเรียนและปีการศึกษาใหม่

บทที่ 6 การสอนและการเรียนรู้

บทนำ

159. ในบทนี้ เราจะพิจารณาถึงนโยบายประการในการเสนอความเห็นของเราในเรื่องการเรียนการสอน และพิจารณากระบวนการที่เกี่ยวข้อง โดยจะพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์เป็น ประการแรกและจะนำไปเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเราเกี่ยวกับการศึกษาเชิงวัฒนธรรมต่อไป

‘เพียงแต่เกี่ยวข้องกัน’

160. เราขอให้ความเห็นเบื้องต้นบางประการ ประการแรก เราเริ่มต้น รายงานฉบับนี้ด้วยการเสนอความเห็นว่าการพัฒนาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ และเชิงวัฒนธรรมนั้นยกประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบขึ้นมา นั่นคือ การเกี่ยวข้องกับการศึกษาในทุกแง่มุมรวมถึงวิธีการสอนและการประเมิน ตลอดจนประเพณี และค่านิยมของแต่ละโรงเรียน ตลอดจนการจัดการ ศึกษาในลักษณะกว้างขวางมากขึ้น เราเชื่อว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องและใน อนาคต ๆ ไปเราจะพิจารณาประเด็นที่กว้างขึ้นนี้ แต่หัวใจของการศึกษา คือ ความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน และการขยายความสัมพันธ์ที่ สามารถพัฒนาได้ระหว่าง ผู้เรียน - เยาวชนด้วยตนเอง การศึกษาเชิง สร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมจำเป็นต้องมีและช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลเหล่านั้นทั้งหมด

การพัฒนาที่สำคัญที่สุดใน อารยธรรมได้เกิดขึ้นโดย ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ แต่ก็น่าเสียดายที่ว่า คน ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการสอนให้ สร้างสรรค์

โรเบิร์ต พรอสต์ *The Path of Least Resistance*
2537

161. ประการที่ 2 การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมไม่ใช่วิชาที่บรรจุในหลักสูตร แต่เป็น หน้าที่โดยทั่วไปของการศึกษา ซึ่งสามารถและควรได้รับการส่งเสริมในทุกสาขาของหลักสูตร และไม่ใช่เพียง ใน ‘วิชาสร้างสรรค์’ สาขาต่าง ๆ ในหลักสูตรมีส่วนช่วยการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมต่าง ๆ กันไป ตัวอย่างเช่น โอกาสและการมุ่งเน้นในด้านศิลปะ ไม่เหมือนกับของวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อีกทั้งไม่เหมือนพลศึกษาด้วย สาขาวิชาที่กว้างแต่สาขาเหล่านี้มีส่วนช่วยสนับสนุนในลักษณะต่าง ๆ กัน เพื่อให้การศึกษามีความสมดุล ตามที่เราได้เสนอไปในบทที่แล้ว แต่ก็มีคาบเกี่ยวและพลังร่วมที่เป็น ไปได้ระหว่างสาขาที่แตกต่างกันในหลักสูตร ดังที่เราได้แสดงไว้เป็นนัยเมื่อกล่าวถึงการไม่หยุดนิ่งของ ภูมิปัญญาและของวัฒนธรรมในบทที่ 2 และ 3 นอกจากนี้แล้วก็ยังคงมีความคล้ายคลึงกันในกระบวนการ เรียนการสอนด้วย

162. ยังมีประเด็นที่ควรให้ความสำคัญต่อไปอีก โดยมีการโต้แย้งกันมากเกี่ยวกับวิธีการสอนใน โรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบก้าวหน้า ซึ่งรวมถึงวิธีการที่จะกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางการเรียนแบบสำรวจ การทำงานเป็นกลุ่ม และ “การเรียนรู้จากประสบการณ์” วิธีเหล่านี้มักมีผู้นำไปเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการสร้างสรรค์ อิสรภาพ และการแสดงความคิดเห็นของตน ผู้วิจารณ์เกี่ยวกับการศึกษาแบบก้าวหน้าเห็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเหล่านี้และการขาดความเข้มงวดและอำนาจในโรงเรียน รวมทั้งการมีมาตรฐานต่ำ พวกเขาเลือกวิธีการสอนแบบดั้งเดิม นั่นคือวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเป็นทางการเกี่ยวกับทักษะและเนื้อหาเฉพาะเรื่อง โดยนัยนี้ การโต้แย้งเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำหรับบางคนแล้วดูเหมือนว่าจะรวมถึงทางเลือกระหว่างการสร้างสรรค์กับความเข้มงวดอิสรภาพ หรืออำนาจ

163. ในความเห็นของเรา การสอนที่ดีจะมีความสมดุลระหว่างการให้คำแนะนำอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับเนื้อหาและทักษะ กับการให้อิสรภาพแก่เยาวชนในการสอบถาม ตั้งปัญหา ทดลอง และประเมินความคิดของตนเอง ในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม สมดุลนี้เป็นสิ่งจำเป็น ตัวอย่างเช่น การประสบความสำเร็จทางการสร้างสรรค์อย่างแท้จริงนั้นเกิดจากทักษะ ความรู้และความเข้าใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะได้รับการสอนอย่างดีที่สุด โดยการให้คำแนะนำอย่างเป็นทางการ แต่การให้คำแนะนำอย่างเป็นทางการเพียงอย่างเดียวจะไม่กระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์และอาจจะขัดขวางด้วยซ้ำ ในการคิดเกี่ยวกับลักษณะของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในโรงเรียน เราคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมองข้ามแบบอย่างที่มีการแบ่งแยกระหว่างการสอนแบบดั้งเดิมหรือการสอนแบบก้าวหน้า และต้องเห็นความจำเป็นที่ต้องมีองค์ประกอบทั้งสองประการนั้น การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และการศึกษาเชิงวัฒนธรรมไม่ใช่เรื่องเดียวกัน แต่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ขณะนี้เราต้องพิจารณาให้ละเอียดขึ้นเกี่ยวกับหลักการและกระบวนการบางอย่างที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเราจะเริ่มด้วยการศึกษาเชิงสร้างสรรค์

วิธีการการสอนอย่างสร้างสรรค์ควรปรับปรุงผลการเรียน ไม่ใช่ทำให้การเรียนเสีย

ดอว์น เฟรนด์

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว จุดสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมก็คือ แต่ละบุคคลนั้น ซึ่งในที่นี้คือเยาวชน พบ ‘เสียง’ แห่งการสร้างสรรค์/วัฒนธรรมของตน พัฒนาทักษะเพื่อให้บริการสิ่งนี้ มีส่วนร่วมกับงานสร้างสรรค์ และงานของผู้อื่นด้วยความคิดที่จะมีส่วนร่วมในสังคม จะต้องเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็เป็นคำตอบสำหรับปัญหาอื่น ๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการถูกกีดกันจากสังคม ความไม่พอใจ ฯลฯ แต่การกระทำเชิงสร้างสรรค์ - ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมทางศิลปะ

หรือความพยายามทางการ
สร้างสรรค์อื่น ๆ-จะต้องช่วย
สร้างพลังให้เด็กแต่ละคน ที่
ดีที่สุด ก็คือ การวิจารณ์และ
ท้าทายการปฏิบัติในอดีต
และปัจจุบัน และนำไปสู่การ
ต่ออายุให้แต่ละคนและสังคม
พอลีนแทมบลิงผู้อำนวยการ
การศึกษาและการอบรม
สภาศิลปะแห่งประเทศไทย
อังกฤษ

การสอนอย่างสร้างสรรค์และการสอนเพื่อการสร้างสรรค์

164. สิ่งที่เราเห็นได้ชัดเจนก็คือ ไม่สามารถสอนให้ นักเรียน ‘มีความ
สร้างสรรค์’ เหมือนกับที่สอนเกี่ยวกับตารางสูตรคูณได้ กระบวนการ
สร้างสรรค์นั้นมาจากความรู้และทักษะในการปฏิบัติ และยังมีเทคนิคหลาย
ประการที่จะช่วยให้เกิดการคิดอย่างสร้างสรรค์ แต่ก็ได้หมายความว่า
การสอนการสร้างสรรค์ให้แก่เด็ก ๆ ด้วยวิธีการสอนโดยตรง เราให้ความ
หมายของการสอนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 2 ลักษณะ ลักษณะแรก สอนอย่าง
สร้างสรรค์ และลักษณะที่ 2 สอนเพื่อการสร้างสรรค์ มีครูหลายคน que เห็น
การสอนเชิงสร้างสรรค์เป็นแบบลักษณะแรก (NFER 2541:31) ข้อ
กำหนดลักษณะการดำเนินงานของเราแสดงให้เห็นความสนใจในลักษณะ
ที่ 2 เมื่อพูดถึงการสอนอย่างสร้างสรรค์ เราหมายถึงว่าครูใช้วิธีการที่มี
จินตนาการในการทำให้การเรียนน่าสนใจ น่าตื่นเต้น และมีประสิทธิภาพ
มากขึ้น ครูจะมีความสร้างสรรค์สูงในการพัฒนาอุปกรณ์การสอนและวิธี
การสอนที่ทำให้เด็ก ๆ เกิดความสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่ง
นับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนที่ดี

ทักษะการคิดแบบสร้างสรรค์
สามารถช่วยส่งเสริมคุณภาพ
และความเชื่อมโยงในการ
ศึกษาและการอบรมเพื่อ
ประโยชน์ของภาคอุตสาหกรรม
เศรษฐกิจและสังคม
สภาการออกแบบ

ของขวัญ

การจะทำให้เยาวชนเกิดความสนใจในกิจกรรมใด ๆ โดยทำให้กิจกรรมมีความดึงดูดและน่าตื่นเต้น ต้องใช้จินตนาการและการสร้างสรรค์ในส่วนของคุณ แต่บางแง่มุมของหลักสูตรดูเหมือนจะมีความยากที่จะทำให้เป็นเรื่องที่มีจินตนาการ ตัวอย่างเช่น การที่สิ่งมีชีวิตต้องการอากาศ (ออกซิเจน) น้ำและอาหาร ตามแนวทางนี้ ครูทำให้เด็กเกิดความสนใจและท้าทายให้คิดและเข้าใจความหมายของประสบการณ์ เด็ก ๆ นั่งบนพรมและมองดูในขณะที่ครูนำกล่องที่หุ้มด้วยกระดาษสีสดใสและมีโบว์อันใหญ่อยู่ข้างบนออกมา ครูอธิบายว่า ‘เพื่อนของคุณคนหนึ่งส่งของขวัญมาให้ครู น่ารักไหม เธอบอกว่ามันเป็นของขวัญที่สำคัญมาก และครูไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ถ้าขาดมัน ครูสงสัยจังเลยว่าจะไร้อยู่ข้างใน’ ครูลองสั่นกล่องเบา ๆ แต่เด็ก ๆ ก็ไม่ได้ยินเสียงอะไร และสงสัยว่ามีอะไรอยู่ข้างในจริงหรือไม่ เมื่อเปิดกล่องออก ไม่มีอะไรอยู่ในนั้น พวกเด็ก ๆ อ้าปากค้าง ‘โอ๊ย ตายแล้ว’ ครูพูดขึ้น ‘ไม่มีอะไรอยู่ในกล่องนี้ ทำไมเพื่อนครูถึงบอกว่ามีบางอย่างอยู่ในกล่องที่ครูจำเป็นต้องใช้เพื่อจะมีชีวิตอยู่’ เด็ก ๆ ลองเสนอความคิดต่าง ๆ จนกระทั่งเด็กคนหนึ่งสามารถหาความสัมพันธ์ได้และอุทานออกมาว่า ‘อากาศ ในกล่องมีอากาศ’

ข้อมูลจากจูเลีย เคลลี โรงเรียนอนุบาลตัดดี้ เฮลดีงส์

เมื่อเอ่ยถึงการสอนเพื่อการสร้างสรรค์ เราหมายถึง วิธีการสอนที่เจตนาจะพัฒนาความสามารถในการคิดหรือพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของเยาวชนโดยเฉพาะ

การสอนเพื่อการสร้างสรรค์

165. การสอนเพื่อการสร้างสรรค์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสอนอย่างสร้างสรรค์ ความสามารถในการสร้างสรรค์ของเยาวชนนั้น มีแนวโน้มว่าจะได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ที่ความสามารถในเชิงสร้างสรรค์ของคุณนั้นมีอยู่อย่างเหมาะสม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ครูไม่สามารถพัฒนาความสามารถในเชิงสร้างสรรค์ของเยาวชนได้ หากความสามารถของตนนั้นถูกปิดบังอยู่ สิ่งนี้เช่นกันที่มีความหมายต่อหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อประเภทและปริมาณของกฎข้อบังคับในระดับชาติเกี่ยวกับสิ่งที่จะสอนและวิธีการสอน และต่อการฝึกอบรมครู การสอนเพื่อการสร้างสรรค์เป็นกระบวนการที่เข้มงวดที่ไม่สามารถทำให้เป็นกิจวัตรปกติได้ อย่างไรก็ตาม มีความเป็นไปได้ที่จะระบุถึงหลักการโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งคือหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกัน 3 ประการ ในการสอนเพื่อการสร้างสรรค์ นั่นคือ การกระตุ้น การจำแนกแยกแยะ และการสนับสนุนให้กำลังใจ

ข้าพเจ้ามักจะเข้าไปหาครูที่กระตุ้นหรือผลักดันข้าพเจ้า ครูที่ทำให้ข้าพเจ้าหัวเราะ ครูวิทยาศาสตร์ของข้าพเจ้า ครู บรู๊คลีย์ ทำให้พวกเรายิ้มกับแผนภาพและข้อสังเกตอันชาญฉลาดของครู ครูอนุญาตให้เพื่อนของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าเข้าไปในห้องทดลองด้านหลัง นำเครื่องอัดเสียงเข้าไปด้วยเครื่องหนึ่ง และจัดรายการวิทยุบ้า ๆ บอ ๆ สำหรับเพื่อนของ

เรา ครูไม่รู้หรอกในตอนนั้น แต่ครูกำลังหว่านเมล็ดพันธุ์ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ากำลัง ต้องการให้มีคนบอกว่า ข้าพเจ้าเป็นเด็กที่ใช้ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ารู้สึก หลงทางน้อย ๆ ในตอนนั้น
เลนนี่ เฮนรี่

การกระตุ้น

166. คนที่มีความสร้างสรรค์สูง ๆ ในสาขาใดก็ตามมักได้รับการกระตุ้นโดยความเชื่อในตัวเองอย่างสูง ในความสามารถของตน ในสาขานั้น ๆ การมีความรู้สึกดีต่อตนเองในฐานะเป็นผู้ที่มีความสร้างสรรค์นับ เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ เยาวชนและผู้ใหญ่หลายคนไม่คิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีความสร้างสรรค์ และมักขาดความมั่นใจแม้แต่ในการจะเริ่มต้นก้าวที่ 1 ผลที่ตามมาคือ หน้าที่แรกในการสอนเพื่อการสร้างสรรค์ในสาขาใด ๆ ก็ตามคือ การกระตุ้นให้เยาวชนเชื่อมั่นในความสามารถในการสร้างสรรค์ของตน ให้พวกเขาารู้สึกถึงโอกาสความเป็นไปได้ และให้ความมั่นใจในความพยายามของพวกเขา ซึ่งเป็นก้าวที่ง่าย ๆ ที่สุดแต่ก็นับเป็นก้าวที่สำคัญที่สุดในการกระตุ้นให้เกิดการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้ ยังมีทัศนคติอื่น ๆ ที่สำคัญต่อการประสบความสำเร็จทางการสร้างสรรค์ด้วย ซึ่งรวมถึงแรงกระตุ้นที่สูงและความมีอิสระในการตัดสินใจ ความเต็มใจที่จะเสี่ยง และการมีหัวทางการค้า ไม่ย่อท้อ และมีความยืดหยุ่น เมื่อเผชิญกับความยากเข็ญและความล้มเหลว เจตคติเหล่านี้สามารถจะได้รับการกระตุ้นและหล่อเลี้ยงส่งเสริมในระดับต่าง ๆ กันในเยาวชนทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีการเชื่อมโยงกับการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยตรง เราจะย้อนกลับมาพูดถึงความคิดนี้ในภายหลัง

การจำแนกแยกแยะ

167. เยาวชนทุกคนมีความสามารถในการสร้างสรรค์ต่างกันไป นักดนตรีที่มีความสร้างสรรค์ไม่ จำเป็นว่าจะต้องเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่สร้างสรรค์ นักเขียนที่สร้างสรรค์ไม่จำเป็นจะต้องเป็นนักคณิตศาสตร์ที่สร้างสรรค์ หน้าที่ที่สำคัญของการศึกษาคือ การช่วยให้เยาวชนค้นพบความสามารถในการสร้างสรรค์ของตน การประสบความสำเร็จในเชิงสร้างสรรค์มักได้รับการกระตุ้นโดยความรักของแต่ละบุคคล ในเครื่องดนตรีบางชนิด สำหรับความรู้สึกต่อวัสดุบางอย่าง สำหรับความตื่นเต้นต่อสโตร์การทำงานที่เร้าใจ การจำแนกแยกแยะความสามารถในการสร้างสรรค์ของเยาวชนนั้นรวมไป

เด็กแต่ละคนมีประกายอยู่ในตัวเอง ซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบของผู้คนและสถาบันที่ล้อมรอบเด็กแต่ละคนนั้น ในการที่จะหาว่าอะไรที่จะจุดประกายนั้นขึ้นมาได้
ไฮوارد การ์ดเนอร์

ถึงการช่วยให้พวกเขาหาจุดเด่นในความสามารถของตนเอง ให้พวกเขาารู้สึกว่าอยู่ในโลกของตนเอง สิ่งนี้เช่นกันที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับขอบข่ายและความสมดุลของหลักสูตร

การสนับสนุนให้กำลังใจ

168. การสร้างสรรค์มาจากความสามารถและทักษะธรรมชาติสามัญหลายประการมากกว่าจะเป็นพรสวรรค์หรือความสามารถพิเศษเพียงอย่างเดียว ดังนั้น การพัฒนาความสามารถและความรู้สึกอ่อนไหวหลายประการจะช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ได้ ตัวอย่างเช่น ความอยากรู้อยากเห็นจะถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้น ความจำจะได้รับการฝึกฝน และการรับรู้จะได้รับการส่งเสริม การตระหนักถึงความสำคัญและการมีความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับกระบวนการเชิงสร้างสรรค์สามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ได้เช่นกัน การสอนเพื่อการสร้างสรรค์จะช่วยให้เยาวชนเข้าใจว่ามีอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องในการจะมีความสร้างสรรค์และช่วยให้พวกเขามีความรู้สึกอ่อนไหวมากขึ้นในกระบวนการสร้างสรรค์ของตน ความสามารถในการสร้างสรรค์ได้รับการส่งเสริมอย่างดีที่สุดในกระบวนการของการสร้างสรรค์ “การเรียนรู้โดยการกระทำ” จะได้รับการพัฒนาต่อเนื่องและปรับปรุงให้ดีขึ้นได้โดยการทำงานกับแบบอย่างบุคคลและที่ปรึกษาส่วนตัวที่ได้มีการเตรียมการมาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เราจะกลับมาพูดถึงเรื่องนี้อีกในบทที่ 8

169. ในการสอนเพื่อการสร้างสรรค์ ครูมุ่งที่จะ :

- ทำให้เกิดทั้งกิจกรรมการทดลองที่มีจุดเน้นกว้างและแคบ แต่จะต้องระบุและอธิบายวัตถุประสงค์ของกิจกรรมดังกล่าวเสมอ ผู้ที่มีส่วนร่วมจะต้องรู้สึกพร้อมและปลอดภัยพอที่จะมีความตั้งใจที่จะเสี่ยงและเกิดความผิดพลาดในบรรยากาศที่ไม่คุกคามซึ่งทำลายแต่ให้ความมั่นใจ งานดังกล่าวจะต้องได้รับการปรับให้เหมาะกับระดับการพัฒนาอย่างเหมาะสม
- กระตุ้นให้เกิดเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับกิจกรรมทางจินตนาการ - ความรู้สึกในความตื่นเต้น ความเคารพ ความหวังและความสงสัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของพลังเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้อง โดยมีสิ่งตามมาคือ ความรู้สึกแคลงใจและความท่างเห็นที่ถูกประวิงไว้
- ช่วยให้เกิดการเข้าใจในช่องทางที่เปิดให้สำหรับความคิดที่สร้างสรรค์สร้างโดยมีอิสระจากการวิจารณ์ในทันทีทันใดจากผู้เรียนหรือผู้อื่น ก่อนที่ความคิดจะถูกประเมินผลอย่างเข้มงวด ซึ่งอาจทำให้ความคิดนั้น ๆ ไม่ได้รับการพัฒนาต่อไป

มีคนหลายคนที่พบว่าตนเองมีการสร้างสรรค์ไม่ว่าจะมีฐานะทางสังคมอย่างไร คุณเป็นเด็กที่ฉลาด ฉะนั้น เพื่อนทุกคนรับฟังคำแนะนำจากคุณ คุณเป็นเด็กที่ตลก ฉะนั้นพวกเขาจะมาหาคุณเมื่อต้องการหัวเราะ คุณเป็นนักเต้นรำที่เก่งกาจในดิสโก้ในท้องถิ่น คุณเป็นคนเก่งในการสร้างสิ่งต่าง ๆ คุณเป็นคนที่ดีเล่นกีตาร์ในห้องนอนมาตั้งแต่อายุ 9 ขวบ คุณเป็นคนเก่งในการแก้ปัญหา ข้าพเจ้าคิดว่าเป็น

- กระตุ้นการแสดงออกของแต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- แสดงความชื่นชอบในขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และความสำคัญของเวลา รวมถึงวิธีการปล่อยให้เวลาเป็นตัวแก้ไขปัญหา
- ช่วยพัฒนาการรับรู้ในบริบทต่าง ๆ กัน ที่ความคิดอาจเกิดขึ้นได้และในบทบาทของสัญชาตญาณ กระบวนการทางความคิดได้สำนึกต่าง ๆ และความคิดที่ไม่ถูกชี้นำในการคิดแบบสร้างสรรค์
- กระตุ้นผู้เรียนในช่วงเวลาเล่นอย่างอิสระด้วยความคิดและความฝันเกี่ยวกับความเป็นไปได้ แต่เสริมด้วยการประเมินเชิงวิเคราะห์ ในการทดลองใช้ความคิดต่าง ๆ
- เน้นการใช้จินตนาการ ความคิดริเริ่ม ความอยากรู้อยากเห็นและการตั้งคำถาม การเสนอทางเลือก และการกระตุ้นคุณลักษณะส่วนตัวที่ช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์

หน้าที่ของครูที่จะต้องมองหาเด็กเหล่านี้และผลักดันเขาไปให้ถูกทาง - กระตุ้นคนเก่งให้เก่งขึ้น กระตุ้นคนที่ตลกให้อ่านหนังสือ ศึกษาประวัติศาสตร์ของละครตลก จัดระบบความคิดและลองเขียน กระตุ้นนักเต้นรำให้ฝึกซ้อม ศึกษาวิดิทัศน์ ดูการแสดง ฯลฯ ข้าพเจ้ารู้ว่า มีบางโรงเรียนที่ทำเช่นนี้ แต่ก็ยังมีอีกมากที่ไม่ทำมัน การศึกษาไม่ใช่แค่เรื่องของการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของการระมัดระวังรอบคอบ ความกรุณา ความเห็นอกเห็นใจ และการสร้างสรรค์

เลนนี่ เฮ็นรี่

170. การสอนเพื่อการสร้างสรรค์มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้น

- ความเป็นอิสระในตนเอง ทั้ง 2 ด้าน นั่นคือ ความรู้สึกเป็นเจ้าของและการควบคุมความคิดที่ได้รับการเสนอขึ้น (วูดส์ 2538 : 3)
- ความจริงแท้ ในความคิดริเริ่มและการตอบสนอง ในการตัดสินใจเพื่อตนเอง โดยมีพื้นฐานจากการวินิจฉัยด้วยตนเอง
- การเปิดเผย เพื่อรับความคิดใหม่ ๆ และไม่ปกติธรรมดา และรับวิธีการและแนวทางที่หลากหลาย
- การให้ความเคารพ แก่กันและกัน และแก่ความคิดที่เกิดขึ้น
- การบรรลุความปรารถนา ด้วยความรู้สึกคาดหวังล่วงหน้า ความสมหวัง การมีส่วนร่วม และความรู้สึกยินดีต่อความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์

เหนืออื่นใด จะต้องมีความสัมพันธ์ในเรื่องความไว้วางใจ การสอนเพื่อสร้างสรรค์มีวัตถุประสงค์ในการกระตุ้นให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ความเป็นอิสระของจิตใจ และความสามารถในการคิดเพื่อตนเอง การสอนเช่นนี้เทียบเท่ากับวิธีการสอนและแนวทางที่หลากหลายในหลักสูตรของโรงเรียนทุก ๆ สาขา

วัตถุประสงค์คือเพื่อช่วยให้เยาวชนสามารถรับมือกับปัญหาและเป้าหมายในอนาคตได้อย่างเป็นผลมากขึ้น เพื่อให้การรับรู้เกี่ยวกับตนเองและโลกมากขึ้นและกว้างขึ้น และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปิดรับและการยึดหยุ่นในฐานะผู้เรียนที่มีความสร้างสรรค์

การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self - directed Learning)

171. การกระตุ้นให้เกิดการติดตามตรวจสอบตนเอง การย้อนนึกถึงผลงานและความก้าวหน้าของตน และการคิดเกี่ยวกับการคิดของตนเอง (metacognition) สามารถช่วยส่งเสริมการควบคุมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของเยาวชนและการพัฒนาการปฏิบัติที่ดีที่สุดของตน ด้วยวิธีนี้ จุดประสงค์คือ การกระตุ้นการพัฒนาของผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง การสอนเพื่อการสร้างสรรค์กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบต่อการเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิ่มความเป็นอิสระในตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายและวางแผน และความสามารถในการติดตามตรวจสอบตนเอง การประเมินตนเอง และการจัดการตนเอง โดยหลักการแล้วหากการเรียนรู้ด้วยตนเองได้รับการปลูกฝังให้เกิดจากความคิดของตนเองได้เร็วเท่าใดก็จะดีมากขึ้นเท่านั้น แต่การสอนเพื่อการสร้างสรรค์ในลักษณะนี้จะต้องไวต่อการรับรู้ถึงขั้นตอนที่เหมาะสมของการพัฒนาของผู้เรียน โดยจะต้องตระหนักกว่าจะเป็นไปได้มากในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่การเรียนรู้ด้วยตนเองจะดำเนินไปโดยสอดคล้องกับพัฒนาการของเยาวชนในด้านความรู้สึกเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ความรู้สึกต้องการความเป็นอิสระ และความสามารถที่เพิ่มขึ้นในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความสามารถในการคิดเกี่ยวกับการคิดของตนเอง (metacognition) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง
จอห์น แอ็บบอทท์

172. การสร้างสรรค์นั้น โดยตัวเองแล้วเป็นวิธีการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเด่นในการผนวกรวมลักษณะต่าง ๆ 3 ประการไว้ด้วยกันคือ

- ก. เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเล่นอย่างมีความคิด - คือ การเรียนโดยการใช้ “การเล่น” แบบทดลอง เป็นการเล่นที่จัดขึ้น เพื่อให้เกิดการค้นหาและพัฒนาความเป็นไปได้ แล้วจึงประเมินและทดสอบอย่างจริงจัง
- ข. มีความยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ซึ่งอาจมีความพยายามที่จะทำลายการตั้งสมมุติฐานและการคาดเดา (preconceptions) ของตน เป็น กิจกรรมซึ่งไม่ปกติธรรมดาซึ่งต้องมีความพยายามอย่างมากที่จะล้มความรู้เดิมเพื่อที่จะได้เรียน และรับความรู้ใหม่ ๆ

การเรียนรู้เน้นเกี่ยวเนื่อง นอกเหนือไปจากการหาข้อมูลใหม่ ๆ และนำมาเพิ่มในความรู้ที่เรามีอยู่แล้ว โดยทำให้ข้อมูลใหม่ ๆ นี้มีความหมายโดยการใช้ความรู้ที่เรามีอยู่และปรับแต่ง ทำให้ทันสมัย และคิดใหม่เกี่ยวกับความคิดเดิมของเราด้วยข้อมูลใหม่นี้

ค. กระบวนการนี้ได้รับการกระตุ้น จากความต้องการในการค้นหา แนะนำ สร้าง หรือฟื้นฟูขึ้นมาใหม่โดยพยายามที่จะขยายความเป็นไปได้ของ สถานการณ์ใด ๆ ก็ตามอย่างแข็งขัน โดยนัยนี้การเรียนเกี่ยวกับความ คิดสร้างสรรค์จึงไม่เป็นกลาง แต่โน้มเอียงไปในด้านการมีนวัตกรรม

สภาพที่ปรึกษาหลักสูตร การ สอนเพื่อการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพแห่งสก๊อตแลนด์

ด้วยเหตุผลเหล่านี้เอง กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในตัวเองนั้นอาจพิจารณาได้ว่าเป็นการเรียน ประเภทหนึ่งซึ่งเหมาะสม โดยเฉพาะกับการทดสอบและภาวะอันซับซ้อน ซึ่งเราทุกคนจะต้องประสบใน คริสตศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1

ครูผู้สร้างสรรค์และมีวิสัยทัศน์

โรงเรียนแฮร์ฮิลล์ส มิเดิล ที่เมืองลีดส์ตอนเหนือ และกลุ่มเยาวชนคณะนาฏศิลป์เยาวชน แฮร์ฮิลล์ส เป็นผู้ผลิตนักเต้นรำร่วมสมัยของสหราชอาณาจักรทั้งหมดในช่วงทศวรรษระหว่าง ปี 2513-2522 และ 2523-2532 ในปี 2515 นาติน ซีเนียร์ ได้เป็นครูสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่มีชีวิตชีวา แต่อ่อนแรงลงและมีคนหลายเผ่าพันธุ์ในตอนเหนือของลีดส์ เกอร์มิต ฮูแคม ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการฝ่ายศิลปะของโรงเรียนนาฏศิลป์ร่วมสมัยภาคเหนือกล่าวว่า ‘เราเริ่มค้นหาทำทางต่าง ๆ ซึ่งโดยปกติ จะมาจากแนวคิดทางจินตนาการที่นาตินเป็นผู้กำหนดหัวข้อเรื่องให้-โดยเป็นความคิดพื้น ๆ ซึ่งมีทั้งการเต้นเป็นคู่ และเป็นกลุ่ม ผมคิดว่ามันเริ่มปรากฏในใจเราเป็นครั้งแรกว่าเป็น “นาฏศิลป์” เมื่อเรามีการแสดงครั้งแรก และนาตินถามว่าเราต้องการจะใส่กางเกงรัดรูปกับเลื้อยยึดหรือกางเกงรัดรูปกับชุดแนบเนื้อ- เราเลือกกางเกงรัดรูปกับเลื้อยยึดเพราะมันน่าเกลียดน้อยกว่า นาติน ซีเนียร์ มักจะร้องขอมาตรฐานสูงสุดของความเป็นศิลปิน แต่หลักเกณฑ์นั้นจะเป็นไปตามที่เด็ก ๆ ต้องการโดยไม่มีการบังคับให้รับความคิดหรือแบบอย่างทางศิลปะจากภายนอก เพราะส่วนนี้ได้พัฒนามาจากการตอบสนองอย่างมีจินตนาการของเด็ก ๆ มากกว่า เมื่อนักเรียนของนาตินได้รับการอนุญาตให้แสดงออกด้วยตนเองแล้ว ก็ได้กลายเป็น ‘ศิลปิน’ อย่างเต็มตัว และได้นำคุณภาพนี้ไปสู่การทำงานและอาชีพของตนต่อไป

ข้อมูลจากอนิเมตเต็ท

การเรียนรู้ตลอดชีวิต

173. การสอนจะต้องช่วยส่งเสริมทักษะและเจตคติที่เหมาะสม เพื่อ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่การกระตุ้น ‘การเรียนรู้’ ในตัวของมันเองนั้นไม่ได้บอกอะไรเราเลยเกี่ยวกับศักยภาพ หรือความ

คุณเคยต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการปฏิบัติ เราเชื่อว่าลักษณะนิสัยในการเรียนรู้จะต้องมีการเติมเต็มด้วยการกำหนดนิสัยการสร้างสรรค์ เนื่องจากมีความสำคัญในแง่เศรษฐกิจ สังคมและส่วนบุคคล การอบรมซ้ำที่มุ่งเน้นงานจึงไม่เพียงพอ ในอนาคต การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะเกิดขึ้นในโลกที่จำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นและการปรับตัวสำหรับสถานการณ์ใหม่ ๆ แปลก ๆ มีความซับซ้อน มีความเสี่ยง และเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีรูปแบบหรือแบบอย่างให้ทำตามน้อยลง โดยเราต้องหาความเป็นไปได้ในขณะที่ก้าวไปในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงนี้ สมมติฐานเก่า ๆ และแนวทางเก่า ๆ ในฐานะเป็นเส้นทางก้าวไปข้างหน้าอาจเป็นประโยชน์ แต่ก็อาจเป็นเครื่องกีดขวางได้เช่นกัน ทั้งนี้บ่อยครั้งที่เราจะพบว่าตัวเราเองกำลังมองหาทางเข้าหลังจากออกไปตามทางออกที่ไม่ได้คาดคิดไว้ ซึ่งตรงนี้เองที่การสร้างสรรค์จะมีความสำคัญเป็นพิเศษและจะเกิดเจตคติและความสามารถที่สืบทอดมา

โลกแห่งความเป็นจริงมีข้อจำกัดในตัวเอง โลกแห่งจินตนาการนั้นไร้ขอบเขต

มอง ฌาคส์ รูสโซ่

174. ความเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างสรรค์มีอยู่หลายทาง การเรียนรู้และการสร้างสรรค์จะเห็นได้เด่นชัด และดำรงไว้ได้ด้วยความสามารถ คุณลักษณะและกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ซึ่งเป็นสิ่งปกติสำหรับการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ - รวมถึงแรงจูงใจภายใน ความกล้าได้กล้าเสีย ความดีใจ และความล้มลุก ความอยากรู้อยากเห็น การตั้งคำถามและการย้อนคิด การประเมินและการทดสอบ การเปลี่ยนจากปัญหาไปสู่การแก้ไขและกลับไปสู่ปัญหาใหม่ - โดยเข้าใจและใช้ความล้มเหลวเป็นทางไปสู่ความสำเร็จ ในความเห็นของเรานั้น เงื่อนไขในการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีประสิทธิผลคือ แรงจูงใจที่คงอยู่ยั่งยืนที่จะปรับปรุงตนเอง แรงจูงใจนี้จะมีพลังมากที่สุดเมื่อเกี่ยวข้องกับทั้งความรักที่จะเรียนรู้และความปรารถนาในการเติบโตของตนเอง โดยตระหนักถึงศักยภาพของแต่ละบุคคลในกิจกรรมการสร้างสรรค์บางรูปแบบ

การสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

175. การสอนเพื่อการสร้างสรรค์จะต้องคิดถึงโอกาสใหม่ ๆ ที่เกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ ของการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ ตัวอย่างเช่น การใช้คอมพิวเตอร์กราฟิก ภาพเคลื่อนไหวและการผลิตเสียง ทั้งยังทำให้เกิดวิธีการทำงานใหม่ ๆ ภายในรูปแบบดั้งเดิมของการปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ เช่น ในการออกแบบ การออกแบบทำต้นและการแต่งเพลง เทคโนโลยีสารสนเทศยังก่อให้เกิดการปฏิวัติรูปแบบการเรียนการสอน โดยทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูล ความคิด และผู้คนได้ง่ายขึ้น

เทคโนโลยีจะเกิดประสิทธิผลมาก ๆ เท่ากับคุณภาพของครูที่ควบคุมการใช้เทคโนโลยีนั้น สำคัญเหนืออื่นใดคือ คุณภาพของครูในฐานะผู้นำของการปฏิบัติในชั้นเรียนและผู้นำการ

และสมบูรณ์ขึ้นเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นวิธีการหนึ่งที่ย่างที่สุดใน การกระตุ้นความรู้สึกรักเรียนในตัวเด็ก โดยมีการควบคุมการเรียนรู้ของเด็ก และให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับ ‘อุปกรณ์ต่างๆ’ ในทางที่จะสามารถทำให้เกิด ความแตกต่างได้ด้วยการกระทำของตน ไม่เพียงแต่จะเป็นเรื่องสำคัญที่ จะพิจารณาว่า เมื่อไรจะใช้หรือไม่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่จะใช้อย่างไรให้ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็กได้อีกด้วย

เปลี่ยนแปลงที่จำเป็นยิ่ง ครูที่ได้รับการจูงใจและมี ทักษะสูงเป็นกุญแจที่สามารถ เปิดประตูสู่โอกาสของเด็ก ทุกคนในสหราชอาณาจักร

ลอร์ด พัททน์มัม

แห่งควีนส์เกต

ศิลปะและเทคโนโลยีสารสนเทศในทางปฏิบัติ

แผนกศิลปะในโรงเรียนกำลังเริ่มพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ร่วมกับการปฏิบัติทาง ศิลปะแบบดั้งเดิมเพื่อให้โอกาสในการสำรวจหารูปแบบใหม่ ๆ ของการสื่อสารด้วยภาพ ศิลปินได้ใช้ เครื่องมือและอุปกรณ์ใหม่ ๆ เสมอมาในการแสดงออกซึ่งความคิดและอารมณ์เกี่ยวกับโลกที่ล้อมรอบ ตนเองอยู่ทุกวันนี้ นักเรียนมีโอกาสและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์ศิลปะมากขึ้นอย่างมากมา ในฐานะที่เป็นสื่อทางภาพ คอมพิวเตอร์จึงได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรศิลปะอย่างเหมาะสม ทั้งในฐานะ เครื่องมือและวิธีการแสดงออกในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของโครงการของชั้นปีที่ 7 ที่ได้รับการออกแบบเพื่อให้ ประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์กระบวนการและเทคนิคต่าง ๆ นักเรียนได้ดูวัสดุที่จะเป็นตัวกระตุ้นสำหรับ ศิลปะและวัฒนธรรมของอินเดีย เพื่อให้เขาสามารถออกแบบภาพบนเลื่อยืดเองได้ โดยเริ่มต้นจากการ วาดแบบด้วยตนเอง หลังจากนั้นก็นำไปบันทึกภาพ (scan) เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วนักเรียนก็จะ ทดลองใช้สีและรูปแบบต่าง ๆ หลังจากนั้นก็จะพิมพ์แบบที่เลือกไว้ออกมาบนกระดาษถ่ายลายแล้วนำมา ลอกติดเลื่อยืดสีขาว ส่วนนักเรียนชั้นปีที่ 8 นั้น มีการศึกษาเรื่องการผสมสี โดยศึกษางานของโลอเนล ไฟน์นิงเกอร์ แล้วสร้างสรรค์ภาพวาดที่แบ่งส่วนพื้นผิวของภาพเป็นแนวสีต่าง ๆ กัน ในงานส่วนนี้ เขาสามารถใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการสร้างภาพขึ้นมาใหม่ แต่คราวนี้ใช้วิธี flood-fill ซึ่งนำไปสู่โครงการ ที่จะพิจารณาผลงานของเซอราต์ (Seurat)* และผู้ที่นิยมลัทธิพิกซอล (Pointillists)

ครูผู้สร้างสรรค์

176. การสอนด้วยความสร้างสรรค์และการสอนเพื่อการสร้างสรรค์นั้น รวมไว้ซึ่งคุณสมบัติแห่งการสอนที่ดีทั้งหมด ซึ่งรวมถึงแรงจูงใจอันแรงกล้า ความคาดหวังที่สูง ความสามารถในการสื่อสารและฟังและความสามารถในการทำให้เกิดความสนใจ และดลบันดาลใจ ครูผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องมี ความเชี่ยวชาญในสาขาเฉพาะของตน การสอนเชิงสร้างสรรค์ในวิชา คณิตศาสตร์นั้นต้องใช้ความรู้ในหลัก

ไม่ควรมองว่าการสอนนั้น เป็นการบรรลุความสำเร็จ แบบคงที่ เหมือน การ ขี่ จักรยานหรือการบันทึกบัญชี แต่เป็นกลยุทธ์ในการเผชิญ กับหน้าที่ที่เป็นไปไม่ได้เหมือน

ก๊อบงานศิลปะทุกอย่างที่มี
ความปรารถนาอันสูงส่ง
ลอร์ดเรนซ์ สเต็นเฮ้าส์
Authority Education
And Emancipation

* จอร์จ เซอราต์ (ค.ศ.1859-1891) ศิลปินผู้นำในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามลัทธิฟานจุดสี ซึ่งเป็นการใช้สีผสมผสานกัน โดยวิธีแต้มสีเป็นจุดหรือขีด

ความคิดและหลักการด้านคณิตศาสตร์ การสอนเชิงสร้างสรรค์ในวิชาดนตรีต้องใช้ความรู้ในเรื่องรูปแบบและสิ่งที่เป็นไปได้ทางดนตรี แต่ครูผู้สร้างสรรค์นั้นต้องการมากกว่านี้ โดยจะต้องมีเทคนิคที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและยกระดับความภูมิใจในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง ครูจำเป็นต้องตระหนักว่า เมื่อใดจึงจะจำเป็นต้องมีแรงกระตุ้น และเมื่อใดที่ความเชื่อมั่นในตนเองกำลังถูกคุกคาม โดยจะต้องทำให้เกิดสมดุลระหว่างการเรียนที่มีแบบแผนกับโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการจัดการกลุ่มพร้อมกับการเอาใจใส่ต่อปัจเจกบุคคล โดยจะต้องพิจารณาการตั้งคำถามที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่แตกต่างกันและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมต่อความคาดหวัง

177. มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ระหว่างคำถามปลายปิดซึ่งโดยทั่วไปมักจะมีทางเลือกปัญหาที่เป็นที่ยอมรับประการเดียว กับคำถามปลายเปิดที่สามารถมีคำตอบได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง ซึ่งทั้ง 2 อย่างอาจได้รับการสอนอย่างสร้างสรรค์ แต่คำถามปลายเปิดจะเปิดโอกาสมากขึ้นสำหรับกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ในส่วนของผู้เรียน กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์นั้นมักจะเกี่ยวข้องกับคำถามทั้งปลายเปิดและปลายปิด หลักฐานที่มีอยู่ก็คือมีบ่อยครั้งเหลือเกินที่กิจกรรมด้านการศึกษของเราเน้นที่คำถามปลายปิด ซึ่งอาศัยกระบวนการที่เป็นเส้นตรงและการใช้เหตุผลอย่างสมเหตุสมผล

อะไรจะเกิดขึ้น ถ้า.....?

แรงกระตุ้นที่ทรงพลังมากที่สุดอย่างหนึ่งต่อการคิดเชิงสร้างสรรค์คือ การถามคำถามปลายเปิด คำตอบที่ได้รับบางคำตอบนั้นดีกว่าบางคำตอบ แต่ไม่มีคำตอบใดที่ ‘ผิด’ ลองเอาเบียร์ (counters) ที่มีจำนวนเป็นเลขคี่มาวางบนโต๊ะอธิบายว่าคุณต้องการอาสาสมัคร 4 คน จับกลุ่มละ 2 คน 2 กลุ่มคนที่เหลือ

ในกลุ่มเลือกว่าจะเป็นผู้สนับสนุนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ขอให้แต่ละกลุ่มและผู้สนับสนุนไปรวมตัวกันที่แต่ละด้านของโต๊ะ คุณจะต้องยืนระหว่าง 2 กลุ่มและอธิบายว่าคุณจะถามคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า *อะไรจะเกิดขึ้นถ้า...* ทั้ง 2 กลุ่มก็จะหาคำตอบในทันที กลุ่มที่อยู่ทางขวามือของคุณจะพูดเข้าทางหูขวาของคุณด้วยเสียงปกติ กลุ่มที่อยู่ทางซ้ายมือของคุณจะพูดเข้าทางหูซ้ายของคุณด้วยเสียงปกติในเวลาสลับกัน ผู้สนับสนุนในกลุ่มไม่สามารถจะพูดกับคุณได้โดยตรง แต่จะถ่ายทอดคำตอบด้วยการ *กระซิบ* เข้าหูสมาชิกของกลุ่มจากแต่ละคำตอบที่มีเหตุผลที่คุณได้รับ กลุ่มก็จะได้คะแนนในรูปของเบี้ย เมื่อเบี้ยทั้งหมดถูกแจกออกไป จะเหลือเวลาอีก 30 วินาทีที่จะเล่นเกม ระหว่างนั้น คำตอบที่ถูกจะได้รับคะแนนเป็นเบี้ยที่กลุ่มตรงกันข้าม *สะสมไว้* หลังจากผ่านไป 30 วินาที จึงเป่านกหวีดเพื่อแสดงว่าหมดรอบแล้ว จงอธิบายอย่างระมัดระวังว่าแม้ว่าจะมีกลุ่มหนึ่งที่ได้คะแนนมากกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ทั้ง 2 กลุ่มถือเป็นผู้ชนะทั้งคู่เพราะนักเรียนได้พิสูจน์แล้วว่าทุกคนมีความคิดมากมาย หากอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกต้อง (และต้องมีความคิดมาก ๆ เพื่อให้ได้ความคิดที่ดี) ตอนนี้อย่าคิดมากมายแล้ว ดังนั้น จึงควรมาศึกษาความคิดที่ดีบางอย่างให้ละเอียดขึ้น

จาก Imagine That โดย สตีเฟน โบว์เคตต์

178. การสอนเพื่อการสร้างสรรค์ไม่ใช่ทางเลือกที่ง่ายแต่สามารถทำให้เกิดความเพลิดเพลินและรู้สึกสมปรารถนาได้เต็มที่ ซึ่งอาจต้องใช้เวลาและการวางแผนมากขึ้น ในการก่อให้เกิดและพัฒนาความคิด และในการประเมินว่าใช้ได้หรือไม่ นอกจากนี้ยังรวมถึงการมีความมั่นใจที่จะปรับแต่งและลองดูทางอ้อม หาโอกาสที่ไม่ได้คาดคิดไว้สำหรับการเรียนรู้ ใช้ชีวิตกับความไม่แน่นอน และเสี่ยงกับการยอมรับว่าความคิดนั้นไม่ได้พาไปไหนเลย ครูผู้สร้างสรรคนั้นจะเต็มใจเสมอที่จะทดลอง แต่ก็ตระหนักในความจำเป็นที่จะเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งทั้งหมดนี้ ต้องการความเชี่ยวชาญของครูมากขึ้น มิเช่นนั้น ย่อม ครูผู้สร้างสรรคต้องมีความมั่นใจในวิชา/แขนงวิชาของตนและในตนเอง ทั้งนี้ครูผู้สร้างสรรคจำนวนมากในโรงเรียนของเราและหลาย ๆ โรงเรียนก็ได้กระตุ้นให้เกิดแนวทางการสร้างสรรค์ในการเรียนการสอน แต่ครูหลายคนและโรงเรียนหลายแห่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนและข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ในการพัฒนาแนวทางเหล่านี้ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการพัฒนาบุคลากรเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ และเราจะกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างละเอียดในบทที่ 10 แต่ก็ยังมีประเด็นเรื่องโอกาสอีกด้วย

ครูจะต้องเป็นผู้นำทางที่อยู่เคียงข้างไม่ใช่ไปหน้าที่ล่องลอยอยู่ในอวกาศ

มาร์จอรี สคาร์ดีโน

179. การลดหรือกำจัดปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของครูหรือผู้เรียน และให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ การศึกษาในปัจจุบันมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและวิธีการสอนสูงมาก จึงมีความเสี่ยงในการลดทักษะของครูและส่งเสริมการปรับตัวให้ลงรอยกัน และการมีปฏิริยาคอยปฏิบัติตามในบางคน ในระดับชาตินั้น เราเชื่อว่ามีผลกระทบที่รัฐบาลพึงปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงเหล่านี้ และเพื่อส่งเสริมให้เกิดความมีอิสระในตนเองและการสร้างสรรค์ในการเรียนและการสอนสูงขึ้น แต่ก็มีหลายอย่างเช่นกันที่โรงเรียนสามารถทำได้เพื่อทบทวนแนวทางของตนในการเรียนการสอนและสมดุลของหลักสูตรทั้งหมด ซึ่งเราจะกลับมาพิจารณาเรื่องนี้ในภายหลัง

การศึกษาเชิงวัฒนธรรม

180. การสอนเพื่อการสร้างสรรค์นั้นมีใช้วิธีการเดียวหรือเทคนิคเดียว เพราะอาจเกี่ยวข้องกับวิธีการหรือแนวทางทางที่หลากหลาย ซึ่งมีความเป็นไปได้ และเราคิดว่าเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ในการสอนเพื่อการสร้างสรรค์ในทุก ๆ สาขาของหลักสูตร ในรายงานนี้ทั้งเล่ม เราได้เชื่อมโยงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ประการแรก กระบวนการสร้างสรรค์มาจากนัยทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น ประการที่ 2 วัฒนธรรมของมนุษย์เป็นผลจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ในทุกรูปแบบ หลักสูตรสาขาต่าง ๆ จะนำพาเยาวชนไปสู่รูปแบบต่าง ๆ ของการสืบสวนหาความรู้ และเปิดโอกาสในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของเยาวชน
181. โรงเรียนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาวัฒนธรรมใน 2 ลักษณะ ประการแรก โรงเรียนทำให้เกิดและส่งเสริมค่านิยมบางประการและวิธีการประพฤติปฏิบัติ ในสถาบันลักษณะที่เป็นอยู่ วัฒนธรรมของโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งจะสื่อไปยัง เยาวชนทุก ๆ วันและในหลาย ๆ ทาง ทั้งเป็นนัย ๆ และโดยชัดแจ้ง กล่าวคือ ในโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ในความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ในวิธีการและหลักเกณฑ์การประเมิน ในวิธีการจัดการโรงเรียน และในการเชื่อมโยงหรือการขาดความสัมพันธ์ชุมชน ประเพณีของโรงเรียนและค่านิยมที่แสดงออกมีผลโดยตรงต่อเจตคติและค่านิยมของเยาวชน-ต่อการศึกษา และต่อกันและกัน ด้วยเหตุผลนี้เองที่เราได้บรรยายถึงประเด็นปัญหาที่การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมกำลังเผชิญอยู่ว่าเป็นสิ่งที่เกิดอย่างเป็นระบบ ประการที่ 2 กิจกรรมหลักของโรงเรียน คือการศึกษาเชิงวัฒนธรรม วัตถุประสงค์เบื้องต้นของการศึกษาในระบบคือ การพัฒนาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและความสามารถที่เยาวชนจำเป็นต้องมีในการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ ซึ่งรวมถึงการเอาชนะความโง่เขลา ขยายและทำให้ความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมลึกซึ้งขึ้น กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น การถามปัญหา และการคิดและการกระทำอย่างจริงจังโดยอาศัยข้อมูล การศึกษาทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเลือกด้วย โรงเรียนไม่สามารถสอนทุกอย่างได้ หลักสูตรแห่งชาติระบุรายวิชาที่จะสอน และสิ่งที่จะนับเป็นรายวิชา รวมทั้งแง่มุมที่จะต้องรวมไว้ในวิชาเหล่านั้น นโยบายระดับชาติจึงได้กำหนดวาระทางวัฒนธรรม (cultural agenda) ไว้

ในลักษณะดังกล่าว สำหรับการศึกษ โรงเรียนอาจจะเพิ่มหรือลดเนื้อหาหลังจากนี้ก็ได้ หรือจะเน้นไปที่การเรียนการสอน กระบวนการเลือกนี้จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา แต่จะต้องทำด้วยความใส่ใจและความชาญฉลาด หากโรงเรียนต้องการที่จะทำให้บทบาททั้ง 4 ของการศึกษาเชิงวัฒนธรรมที่อธิบายมาข้างต้นสมบูรณ์

182. เพื่อช่วยให้เยาวชนเกิดความตระหนัก สำรวจ และเข้าใจสมมติฐานและค่านิยมทางวัฒนธรรมของตน

ตามที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 3 เยาวชนไม่ได้พัฒนาความคิดและค่านิยมของตนอย่างโดดเดี่ยว ซึ่งเป็นความจริงสำหรับเราทุกคน วิธีที่เราคิด รู้สึก และประพฤติปฏิบัติได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่เราอาศัยอยู่ จากชุมชนที่เราเป็นสมาชิกอยู่ และจากประวัติศาสตร์และภูมิหลังของเราเอง บางครั้ง เราก็ตระหนักถึงค่านิยมของเราและความคิดที่เราสนับสนุน แต่บ่อยครั้งเช่นกันที่เราไม่ตระหนักถึงสิ่งเหล่านั้น ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งของความคิดที่เราทึกทักเอาเองว่าสิ่งต่าง ๆ เป็นเช่นไร โดยเกิดขึ้นกับเราในลักษณะเป็นสามัญสำนึก จนกระทั่งเราเผชิญกับคนอื่น ๆ ที่มีสามัญสำนึกเกี่ยวกับโลกต่างออกไป อย่างรุนแรง เจตคติเกี่ยวกับบทบาทของผู้ชายและผู้หญิง หรือเกี่ยวกับสถานที่หรือสถานะของเด็กและเยาวชนเป็นตัวอย่งที่ดีของความคิดที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ และในช่วงเวลาต่าง ๆ แต่มักจะถูกมองว่า ถึงอย่างไรก็ต้องมีอยู่แล้วในตัวเองและในเวลานั้น ๆ ซึ่งยังมีอยู่อีกมาก

183. การสอนและการเรียนควรเปิดโอกาสให้เยาวชนได้สำรวจและตระหนักว่าสมมติฐานและค่านิยมของตนเองคืออะไร และเกิดขึ้นได้อย่างไร ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นกระบวนการของการท้าทายค่านิยมทางวัฒนธรรม แต่เป็นการตระหนักถึงและเข้าใจค่านิยมดังกล่าว ศิลปะและมนุษยศาสตร์เปิดโอกาสอันสำคัญสำหรับการสำรวจและเทคนิคที่ทรงพลังเช่นนี้ ตัวอย่างเช่น การละครนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการสำรวจพฤติกรรมทางสังคมและค่านิยมที่แฝงอยู่ จากละครที่เล่นกันสด ๆ และการอ่านหนังสือ เยาวชนสามารถศึกษาปัญหาทางสังคมที่หลากหลายของสังคมจริง ๆ และที่จินตนาการขึ้น โดยใช้บทบาทหรือสถานการณ์ที่สมมุติขึ้น ซึ่งมีความปลอดภัย กระบวนการนี้ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับค่านิยมและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของกลุ่มคนและชุมชน

การละครก่อให้เกิดโอกาสอันเท่าเทียมกัน

กลุ่ม Equal Voice มุ่งเน้นที่วิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งโดยมีความสนใจเป็นพิเศษเรื่องความภูมิใจในตนเองของแต่ละคน ผลงานบางชิ้นทำที่ครูโซ เฮ้าส์ ซึ่งเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางอารมณ์และพฤติกรรม (emotional and behavioural difficulties-EBD) บ่อยครั้งที่นักเรียนจะอยู่ที่โรงเรียน EBD เป็นเวลานานและบางคนก็ไม่เคยกลับเข้าโรงเรียนปกติเลย ผลงานของ

กลุ่มดังกล่าวช่วยปรับปรุงความสามารถของเด็กให้สามารถพูดได้อย่างชัดเจนด้วยอารมณ์ ทำให้เด็ก ๆ มีเสียง และช่วยยกระดับความภาคภูมิใจในตนเอง เพื่อให้พวกเขาสามารถเริ่มแสดงความรู้สึกชอบต่อพฤติกรรมของตนได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติเล็กน้อยนี้เพียงพอแล้วสำหรับเด็กที่จะกลับไปสู่การเรียนรู้แบบปกติและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนที่เกิดขึ้นและได้รับการกระตุ้นจากความน้อยใจที่เกิดจากการถูกกีดกันและการประสบความสำเร็จต่ำ ไอริน ฟลินน์ ครูใหญ่ของครูโซ เฮ้าส์ พูดถึงกลุ่ม Equal Voice ว่า “การละครให้โอกาสในการสำรวจและปลดปล่อยอารมณ์หลากหลายในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนของเราทดลองด้วยพฤติกรรมที่แตกต่างกัน - ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการตอบสนอง ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ นักเรียนส่วนใหญ่ของเรามีความภูมิใจในตนเองต่ำ บ่อยครั้งที่รู้สึกถูกรังแก และจะตอบสนองต่อสิ่งที่เผชิญหน้ามากเกินไปและบางครั้งก็มีกริยาก้าวร้าว โปรแกรมการละครนี้เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อนักเรียน เพราะกระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในทางที่ดีและมีการทำงานเป็นกลุ่ม สภาพแวดล้อมที่สร้างขึ้นโดยการฝึกปฏิบัติด้านการละครนั้นไม่มีการคุกคามใด ๆ และกำจัดความเป็นปรปักษ์ในชีวิตประจำวันออกไป เจ้าหน้าที่ก็ได้รับประโยชน์จากการสังเกตการณ์ว่านักเรียนมีการตอบสนองอย่างไรต่อความเชี่ยวชาญและเทคนิคที่ใช้โดยผู้นำ Equal Voice”

ข้อมูลจาก Pop-Up Theatre

184. เพื่อช่วยให้เยาวชนสามารถรับและเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมโดยการให้เยาวชนได้สัมผัสกับความคิด ค่านิยมและขนบธรรมเนียมของวัฒนธรรมอื่น ๆ

ณ ที่นี้เรามองเห็นลำดับความสำคัญของโรงเรียน 2 ประการ ประการแรกคือ การพัฒนากระบวนการที่จะช่วยให้เยาวชนเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างจากของตน ประการที่ 2 คือ การดำเนินการให้มั่นใจว่าประสบการณ์และธรรมเนียมปฏิบัติทางวัฒนธรรมของเยาวชนนั้นได้รับการยอมรับว่ามี คุณค่า และมีเหตุผล ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนที่มาจากวัฒนธรรมกลุ่มน้อยซึ่งอาจจะต้องเผชิญกับประเด็นปัญหาอันซับซ้อนในเรื่องเอกลักษณ์ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

หาก คุณ เข้าใจ เพียง วัฒนธรรมเดียวก็เปรียบเสมือนการมองด้วยตาเพียงข้างเดียว แต่หากคุณเพิ่มแง่มุมของ วัฒนธรรมอื่น ๆ เข้าไป คุณก็จะกลายเป็นกล้องจุลทรรศน์ที่สามารถมองสิ่งต่าง ๆ ในทุกแง่มุม และนี่จะช่วยให้คุณชื่นชมได้มากขึ้น

*เดม แทมซิน อิมิลัน ครูใหญ่
โรงเรียนแฮมเสตด*

185. ครูและโรงเรียนจำเป็นต้องสร้างโอกาสสำหรับเด็กและเยาวชนที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่ต่างกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้และเรียนรู้ที่จะเคารพวิธีการดำรงชีวิตของแต่ละคน ซึ่งไม่ใช่เพียงเรื่องของการเรียนรู้ข้อมูลความเป็นจริงเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่น ๆ เท่านั้น หน้าที่ที่แท้จริงคือ การทำให้เยาวชนสามารถเข้าใจวัฒนธรรมอื่น ๆ จากภายในได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากพิจารณาจากวัฒนธรรมของตนเองแล้ว ความคิดและรูปแบบการประพฤติปฏิบัติของวัฒนธรรมอื่น ๆ อาจดูแปลกสำหรับเยาวชน ซึ่งจำเป็น

ต้องมีความรู้ความเข้าใจวิถีการดำรงชีวิตแบบอื่น ๆ และเข้าใจความคิดที่ทำให้วิถีชีวิตดังกล่าวนั้นมีความหมายและความสำคัญ การที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้โอกาสนักเรียนในการรับฟังและทำงานร่วมกับคนที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป ฟังเรื่องราวของเขา ฟังภาษาของเขา ดนตรีของเขา ภูมิหลังของเขา มองเห็นภาพและการออกแบบของเขา และหากเป็นไปได้ ก็ทำโดยการพูดจากันตัวต่อตัว การพบปะและการทำงานกับผู้คนจากภูมิหลังและวัฒนธรรมต่าง ๆ กันทั้งในโรงเรียนและด้วยการทำโครงการหรือจัดกิจกรรมนอกโรงเรียน

186. ในบทที่ 8 เรามองความจำเป็นในการจัดตั้งเครือข่ายและการเชื่อมโยงกับบุคคลต่าง ๆ กลุ่มชน และชุมชน ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน เหตุผลของเราในเรื่องนี้ ก็คือการเพิ่มประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของเยาวชนให้มากขึ้น แต่ก็ยังมีกลยุทธ์อีกหลากหลายร่วมอยู่ด้วย เช่น การทัศนศึกษา การแลกเปลี่ยน การพักอาศัยในช่วงสุดสัปดาห์ และในขณะนี้ ก็มีการประชุมทางวิดีโอและอินเทอร์เน็ตด้วย วิธีเหล่านี้นับเป็นวิธีที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงและสะดวกสำหรับการเพิ่มประสบการณ์และการเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมและมุมมองทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป ในหลักสูตรสาขาต่าง ๆ จุดประสงค์เหล่านี้สามารถบรรลุผลได้โดยอาศัยโครงการที่นำไปปฏิบัติได้ เช่น โครงการประวัติศาสตร์ท้องถิ่น โครงการรำลึกความหลัง-โดยการพูดคุยกับนักเรียนที่อายุมากกว่าเกี่ยวกับชีวิตของพวกเขา และโดยอาศัยการแลกเปลี่ยนและงานเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรม

ฉลองความหลากหลาย

ที่โรงเรียน City Infant School มีวัฒนธรรมหลากหลายอย่างเห็นได้ชัดทั้งจากกลุ่มคนที่ประชุมกัน และจากภาพที่แสดงตามผนังของโรงเรียน การประชุมครั้งหนึ่งเริ่มจากการที่ครูใหญ่ทักทายเด็ก ๆ เป็นภาษาท้องถิ่นไอริช เกลิก ตามด้วยการสนทนาที่เหมาะสมกับระดับอายุของเด็ก ๆ เกี่ยวกับว่าพวกเขาสามารถเข้าใจสิ่งที่ครูใหญ่พูดมากน้อยเพียงใด เมื่อเร็ว ๆ นี้เจ้าหน้าที่ชาวมุสลิมคนหนึ่งได้อาศัยการประชุมเพื่ออธิบายความหมายของ Eid และแสดงให้เห็นเด็ก ๆ ชุมชนบอร์นมีย์ที่ประพฤติปฏิบัติกันในเทศกาลนั้น มีการแสดงในหลากหลายรอบโรงเรียน ภาพบนฝาผนัง มีชิ้นหนึ่งที่มีป้ายติดไว้ว่า ‘เราได้ยินคุณกัมปีพูดภาษาอังกฤษและภาษาเตอร์กิช’ ด้วยป้ายที่เป็น 2 ภาษาคือ อังกฤษและเตอร์กิชอยู่ได้ภาพในหนังสือเล่มหนึ่งเรื่อง ‘หมู่บ้านบ้านทรงกลมและบ้านสี่เหลี่ยม’ มีป้ายติดไว้ว่า ‘คาเมรูน อาฟริกา ตะวันตก’ แบบจำลองของมัลลิตซึ่งใช้เมื่อการประชุมกลุ่มเร็ว ๆ นี้ยังวางอยู่ในห้องโถง ในห้องของครูใหญ่เช่นกัน ที่สะท้อนความหลากหลายของโรงเรียน รวมทั้งเครื่องดินเผาของจีน ผ้าบาติก รูปปั้น และหน้ากากจากอาฟริกา ตุ๊กตาจากอเมริกาใต้และรัสเซีย หนังสือเกี่ยวกับเทพของกรีก ตัวอย่างภาษาเกลิก และไปรษณียบัตรของไอร์แลนด์

ข้อมูลจากแบลร์ และคณะ 2541

187. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ทางประวัติศาสตร์โดยการเชื่อมโยงค่านิยมในปัจจุบันเข้ากับกระบวนการและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดค่านิยมนั้น ๆ

มนุษยศาสตร์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประวัติศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนเข้าใจความคิดและค่านิยมของผู้ที่ห่างไกลจากพวกเขาในแง่ของเวลาและวัฒนธรรม แต่ประสบการณ์และวัฒนธรรมของสังคมนั้นเข้าใจยากและมีความคาบเกี่ยวกัน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เหตุการณ์ทางการเมือง ภูมิประเทศ ศาสนา และอื่น ๆ มีผลกระทบต่อกันและกัน และการพัฒนาชุมชนทางวัฒนธรรมในความเห็นของเรานั้นการเรียนการสอนในทุก ๆ วิชาควรจะช่วยให้เกิดความรู้สึกรับรู้และความเข้าใจในประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ในโลกได้รับผลกระทบอย่างลึกซึ้ง จากนวัตกรรมทางภูมิปัญญาในหลาย ๆ วัฒนธรรม ในวิชาเรขาคณิต คณิตศาสตร์ และวิธีการคำนวณ - จากจีน อินเดีย ตะวันออกกลางและจากยุโรป ซึ่งนับเป็นวัฒนธรรมของโลกที่มีประวัติศาสตร์หลายวัฒนธรรม ความรู้สึกที่มีชีวิตชีวาที่สุดเกี่ยวกับความมีเหตุมีผลของชุมชนทางวัฒนธรรมหรือยุคของวัฒนธรรมใด ๆ คือการฟังดนตรีหรือบทกวีและเข้าใจสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดดนตรีหรือบทกวีนั้น ๆ ขึ้น ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งสำคัญและเป็นไปได้ที่จะกระตุ้นให้เยาวชนและครู สร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร และตระหนักว่าธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และมีปฏิสัมพันธ์กันของวัฒนธรรมนั้นเป็นความจริง มิใช่เป็นทฤษฎี ซึ่งเป็นหัวใจของการเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการทางวัฒนธรรม

188. เพื่อช่วยให้เยาวชนเข้าใจธรรมชาติของวิวัฒนาการของวัฒนธรรม และกระบวนการเปลี่ยนแปลงและศักยภาพที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง

หนึ่งในสามหลักการแห่งสมดุลที่เรากำลังเสนออยู่นี้คือ ระหว่างเสรีภาพและชนบทรอบนิยาม ซึ่งเราหมายถึงว่าเป็นเรื่องสำคัญ ด้วยเหตุผลทั้งหลายที่เราได้กล่าวมาแล้วว่าเยาวชนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ประเพณี และวิธีการคิดที่มีอยู่ในสาขาวิชาและวัฒนธรรมที่ต่างกัน แต่พวกเขาก็จำเป็นต้องรู้ว่าสิ่งเหล่านี้ วิวัฒนาการมา บางครั้งกระบวนการเปลี่ยนแปลงมักจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและบางครั้งเป็นการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐาน แรงผลักดันในการเปลี่ยนแปลงคือ จินตนาการและการสร้างสรรค์ของคนในการตอบสนองต่อความต้องการของการมีชีวิตและพลังแห่งสถานการณ์ และความกดดันที่เกิดจากความอยากรู้อยากเห็นและการสืบสวน เยาวชนนับเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนี้ และสามารถจะไปอยู่ที่แนวหน้าได้ ในการสอนทุก ๆ ครั้งเยาวชนจำเป็นต้องได้รับการช่วยให้เห็นความสำคัญ และโอกาสของนวัตกรรมและกระบวนการที่ตนจะสามารถช่วยทำให้เกิดขึ้นได้ วิธีหนึ่งที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องนี้ คือการกระตุ้นให้มีการสนทนาและการโต้เถียงกันมากกว่าการอยู่เฉย ๆ ไม่แสดงกิริยาอะไรหรือยอมรับโดยง่าย โดยต้องกระตุ้นให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดจากแนวคิดหลายมุมมอง ตั้งปัญหาและปริศนาก่อนที่จะให้แนวทางแก้ปัญหาและคำตอบ รวมทั้งทำให้เกิดสมดุลระหว่างคำถามปลายเปิดและปลายปิด

189. ในการสอนเพื่อความเข้าใจในวัฒนธรรมนั้น ครูมีจุดมุ่งหมายที่จะ

- ส่งเสริมความรู้สึกร่วมกันและเคารพในชุมชนทางวัฒนธรรม และธรรมเนียมต่าง ๆ กันทั้งในโรงเรียน และในชั้นเรียน
- ทำให้เข้าใจได้ลึกซึ้งขึ้นเกี่ยวกับความหมายและค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน แนวคิดทางวัฒนธรรมต่าง ๆ และวิธีการประพฤติปฏิบัติที่แตกต่างกัน
- ชี้ให้เห็นผลดีที่เกิดจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติต่อวัฒนธรรมของโลก
- ทำให้เกิดความเข้าใจในปฏิสัมพันธ์อันซับซ้อนทางศิลปะ ทางวิทยาศาสตร์ ทางเทคโนโลยี และอื่น ๆ ระหว่างและภายในวัฒนธรรมต่าง ๆ
- กระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งความฉลาดหลักแหลมของมนุษย์และการสร้างสรรค์ได้หล่อหลอมและกำลังหล่อหลอมลักษณะและความหลากหลายของวัฒนธรรมของมนุษย์

ความเข้าใจในวัฒนธรรม

ในช่วงเวลาเล่นที่โรงเรียนประถมศึกษาชั้นหนึ่ง ฮิลล์ จำนวนนักเรียนผิวขาวที่เล่นอยู่รอบ ๆ สนามเด็กเล่นนั้นน้อยกว่านักเรียนที่ครอบครัวมาจากอินเดีย ปากีสถาน และบังคลาเทศ พอล รีด ซึ่งเป็นครูใหญ่มา 10 ปี ต้องการให้เด็ก ๆ ที่เติบโตขึ้นในชุมชนใจกว้างที่เขาได้สร้างขึ้นในส่วนของยาคจนกว่าของโบลตันนั้น จะยังคงความใจกว้างไว้เมื่อกลับไปจากโรงเรียนทุกเย็น เขาเป็นคนที่ทำงานจริง โดยมีคณะครูที่มาจากหลายเผ่าพันธุ์ และมีวิธีการปฏิบัติในเรื่องการเหยียดผิวที่อาศัยประสบการณ์ของตนเองมากกว่าจากทฤษฎี เขาเห็นว่าการแบ่งแยกทางเผ่าพันธุ์นั้นกำลังเจือจางลงจากการแต่งงานข้ามเผ่าพันธุ์และเสนอแนะว่าศาสนาเป็นปัจจัยที่กำหนดได้ชัดเจนกว่าสีผิว “สิ่งที่เราจะต้องพิจารณากันคือ เรื่องกรอบความคิด เราต้องทุ่มเทความสนใจให้กับสิ่งที่เราสามารถทำได้ที่นี่ เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เกิดขึ้นที่บ้านได้” ผู้ช่วยของคุณรีด จาเน็ต มาร์แลนด์ กล่าวว่า ‘เป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนทัศนคติที่เด็ก ๆ ได้รับมาเป็นเวลากว่า 4 ปีก่อนที่เราจะพบเขา และเราก็ได้พบกับเขาเพียง 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์’ และ ‘เมื่อมีการทะเลาะกันระหว่างการเล่นฟุตบอล เด็กใช้ภาษาซึ่งได้รับการปลูกฝังไปในตัวเด็กตั้งแต่พวกเขาเริ่มหัดพูดได้..... หากเด็ก ๆ มีความเคารพต่อครู คุณก็สามารถจะควบคุมความประพฤติได้ หากไม่เปลี่ยนกระบวนการคิดของพวกเขา ‘ถ้าปัญหายังคงดำเนินต่อไป คุณรีดจะเชิญผู้ปกครองของเด็กมาและให้พวกเขาได้รับทราบถึงพฤติกรรมที่โรงเรียนจะไม่อดกลั้นอีกต่อไป กลุ่มนักเรียนชาวมุสลิมและชาวคริสต์มีอยู่เป็นจำนวนมาก และนักเรียนก็มีอิสระในการเลือกวิชาศาสนาตามที่ตนต้องการ ชั้นนี้ ฮิลล์ต้องดำเนินงานตามหลักสูตรแห่งชาติ และรายงานของแม็คเฟอร์สันก็ให้คำแนะนำว่าหลักสูตรควรจะได้รับแก้ไขให้เน้นคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรม คุณมาร์แลนด์เสนอว่าอาจเริ่มต้นด้วยการใช้ศิลปะ ดนตรี และประวัติศาสตร์ อาเบดา มัจจรา ซึ่งเป็นครูคนหนึ่งของโรงเรียน เติบโตในแมนเชสเตอร์ตอนใต้และศึกษาที่มหาวิทยาลัย เลสเตอร์และลีดส์ เธอบอกว่าตนเองเป็นผู้หญิงบริติช อินเดีย นับถือมุสลิม พูดภาษา

กุเจราติ ซึ่งในวันหนึ่ง ๆ อาจมีความรู้สึกว่าเป็นอย่างไรอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้น มากกว่าอย่างอื่น ในชั้นเรียนนั้นอาจมีการทะเลาะเบาะแว้งในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ อาจมีการเรียกชื่อล้อเลียนกันได้ และนักเรียนผิวขาวเองก็อาจเป็นผู้ถูกเหยียดผิวได้เช่นกัน คุณมันจวาก็เดินตามแนวปฏิบัติจริงจั่งเช่นเดียวกับกับครูใหญ่ ‘กระบวนการต้องเริ่มต้นที่บ้าน ดิฉันรู้สึกว่าได้ทำให้เด็กบางคนประทับใจ พวกเขาจะกลับบ้านไปและอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นที่นั่น แต่บางครั้งเราก็รู้สึกว่าเรากำลังให้การศึกษากับผู้ปกครองเท่า ๆ กับที่ให้นักเรียน’

เดวิด วอร์ด หนังสือพิมพ์ เดอะ การ์เดียน วันศุกร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2542
นโยบายของโรงเรียน

190. การส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมควรได้รับการร่วมมืออย่างจริงจังจากทั้งโรงเรียน การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสามารถเจริญงอกงามขึ้นได้ในสภาพที่ไม่ดีและภายใต้แรงกดดันที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีตัวอย่างที่เกิดขึ้นมาแล้ว แต่เงื่อนไขที่ดีที่สุดสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นได้แก่
- ก. วัฒนธรรมของโรงเรียนต้องมีลักษณะของความเต็มใจที่จะตั้งคำถามเกี่ยวกับสมมติฐาน การมุ่งเน้นในเรื่องการเคลื่อนย้าย และความยืดหยุ่นของมุมมอง และการเพิ่มโอกาสใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง
  - ข. คุณลักษณะส่วนบุคคลที่สำคัญต่อพฤติกรรมสร้างสรรค์ควรได้รับการกระตุ้นอย่างแข็งขันมากขึ้น
  - ค. มีโอกาสสำหรับเวลาที่จะย้อนคิดทบทวนเรื่องราวต่าง ๆ การคิดทบทวนไปมา และการพัฒนาตนเองโดยครู และผู้เรียนมีเวลา และช่องว่างที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และวิธีการที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว
  - ง. ลดภาระทางราชการลงเพื่อเพิ่มเวลาในการเตรียมการคิดทบทวนและการทดลอง
  - จ. มีนโยบายที่ร่วมกันในเรื่องขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมและชุมชนต่าง ๆ กันที่อยู่ในโรงเรียน และมีกลยุทธ์ที่เป็นไปในแง่บวกเกี่ยวกับการศึกษาหลากหลายวัฒนธรรมในเนื้อหาของหลักสูตรและในวิธีการและค่านิยมของการสอน

บทบาทของครูใหญ่

191. ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในโรงเรียนทุกแห่งคือ ครูใหญ่ ครูใหญ่สามารถยกระดับความสำคัญที่มีต่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมได้โดยก่อให้เกิดประเพณีที่จะมีการมองเห็นคุณค่าและได้รับการสนับสนุนส่งเสริม คุณสมบัติของครูใหญ่ที่โดดเด่นนั้น ได้แก่ ความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้า ความสามารถและความมุ่งมั่นในการทำให้ความท้าทายเป็นโอกาส การผลักดันเพื่อหาทรัพยากรและการเชื่อมโยงที่จะทำให้พวกเขาเกิดวิสัยทัศน์ร่วมกับนักเรียนและโรงเรียนของตน ครูใหญ่เหล่านี้เป็นผู้สร้างสรรค์และยอมเสี่ยงมองเห็นคุณค่าและใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการในการเรียนการสอนและในหลักสูตร เขายึดถือ

อย่างเหนียวแน่นในความเชื่อมั่นที่ว่า การสร้างสรรค์ในทุกรูปแบบจะต้องมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อนักเรียนและครูทั้งในโรงเรียนและในอนาคต พวกเขามั่นใจว่าทักษะหลักที่สำคัญของการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณสามารถพัฒนาได้และส่งเสริมได้โดยการใช้วิธีการที่สร้างสรรค์

แผนปฏิบัติการของโรงเรียน

192. ครูใหญ่มักเป็นผู้วางแนวทางในโรงเรียนของตน เราเชื่อว่าครูใหญ่ควรจะทำให้ความสำคัญในการพัฒนาแผนปฏิบัติการด้านการศึกษาศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นแผนงานที่ทั้งครู นักเรียน และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม ซึ่งแผนดังกล่าวอาจมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ก. ข้อกำหนดในการตรวจสอบ (Auditing provision)

ก้าวแรกที่สำคัญก็คือ การพิจารณาทบทวน ข้อกำหนด และโอกาสสำหรับการศึกษาศิลปะและวัฒนธรรมที่มีอยู่ในปัจจุบัน การตรวจสอบนี้ควรมีทุกฝ่ายเข้าร่วม ไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนภายนอก ทั้งนี้เพื่อให้มีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

ข. การสร้างโอกาส

นโยบายของโรงเรียนควรมุ่งส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ทั้งในเรื่องการอ่านออกเขียนได้ การคำนวณ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ พลศึกษา และเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมกันภายในหลักสูตรทั้งหมด และจัดให้มีรูปแบบของตารางเวลาและความยืดหยุ่นเพื่อให้มั่นใจว่าทุก ๆ สาขาของหลักสูตรจะได้รับการส่งเสริมทั้งภายในและภายนอกการศึกษาในระบบ

ค. การเห็นคุณค่าของความหลากหลาย

ควรมองว่าความหลากหลายเป็นสิ่งมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน มิใช่เป็นปัญหาแต่เป็นข้อดีหรือเป็นสมบัติที่มีประโยชน์ เด็ก ๆ ต้องมีความสะดวกสบายและรู้สึกมีพลังในวัฒนธรรมของตน ซึ่งอาจหมายถึงการให้เยาวชนมีความรับผิดชอบในการจัดการว่าจะมีปฏิสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอื่น ๆ อย่างไร โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนกระบวนการนี้ว่าโรงเรียนจะปฏิบัติอย่างไร และจะพัฒนา

มีการกล่าวกันเสมอว่า โรงเรียนไม่สามารถอยู่ตามลำพังได้ ในการเผชิญกับความไม่เท่าเทียมทางเผ่าพันธุ์ อคติ และการถูกกีดกันจากสังคมซึ่งอยู่นอกโรงเรียนแต่สามารถเข้าไปถึงในชั้นเรียนได้ ในขณะที่คำพูดนั้นอาจเป็นความจริงและทำให้โรงเรียนที่รู้สึกตัวว่าต้องต่อสู้อยู่ตลอดเวลาอย่างเสียเปรียบ รู้สึกสบายขึ้นบ้างนั้น คำพูดนี้ไม่ควรกลายเป็นข้อแก้ตัวสำหรับความล้มเหลวที่ไม่ปฏิบัติตามใด ๆ ถ้าโรงเรียนไม่ลุกขึ้นสู้แล้ว จะมีความหวังอะไรเหลือสำหรับการฝ่าฝืนจรรยาบรรณแห่งพลังของการกีดกันในสังคมนี้เล่า ทั้งนี้ โดยแท้จริงแล้วโรงเรียนที่ดีที่สุดมักจะมีการรวบรวมแรงผลักดันไปสู่การบรรลุผลสำเร็จ ด้วยการมี

กลยุทธ์ต่อต้านการเหยียดผิวต่อต้านการข่มเหงรังแก ฯลฯ ได้อย่างไร

ง. การติดตามความก้าวหน้า

โรงเรียนอาจจะจัดตั้งระบบติดตามที่ช่วยจำแนกแยกแยะและกระตุ้นความสามารถในการสร้างสรรค์ของนักเรียนและพัฒนาระบบการยกย่องหรือนโยบายการให้รางวัลเพื่อยกย่องความสำเร็จและช่วยติดตามความคืบหน้า และความสำเร็จของเด็ก ๆ ที่มาจากชนกลุ่มน้อย การติดตามกลุ่มเชื้อชาติเช่นนี้เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะพิจารณาว่าแต่ละกลุ่มเชื้อชาติมีโอกาสเข้าถึงเหมือนกันหรือไม่ และสามารถระบุปัญหาได้ และหาทางแก้ไขได้โดยอาศัยการติดตามกลุ่มเชื้อชาตินี้

จ. การพัฒนาเครือข่าย

โรงเรียนควรจัดตั้งเครือข่ายที่นำมาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ และเงินสนับสนุนสำหรับโครงการและกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ทั้งยังควรพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งระหว่างประเทศต่าง ๆ เพื่อเอาชนะความคับแคบของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และเพื่อให้ประสบการณ์ของนักเรียนกว้างขวางออกไปนอกสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การดำเนินงานเช่นนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็ก ๆ มีประสบการณ์กว้างขวางขึ้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จสูงขึ้น

ฉ. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำงานของโรงเรียนมีความสำคัญเสมอ นักเรียนนั้นแบกเอาสัมภาระด้านวัฒนธรรมอันหนักอึ้งมาโรงเรียนด้วยทุกวัน ทั้งจากผู้ปกครองและจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน ผู้ปกครองบางคนอาจมีความระแวงสงสัยสถาบัน บางคนมีส่วนร่วมมากหรือบางคนอาจรู้สึกชอบแข่งขัน หรือมีข้อเรียกร้องมาก การพบปะหรือกิจกรรมที่ทำสม่ำเสมออาจมีบทบาทที่สำคัญ ในการช่วยสร้างความสร้างสรรค์และการมีวัฒนธรรมในโรงเรียนและในการเสริมสร้างการสนับสนุนให้แข็งแกร่งขึ้น วาระการเรียนการสอนที่เราเสนอนี้จะทำให้โรงเรียนต้องให้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ปกครองว่ามีอะไรบางอย่างที่เกี่ยวข้อง และบางทีสิ่งที่อาจสำคัญกว่าก็คือว่ามีอะไรบางอย่างที่ไม่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครองจำเป็นต้องได้รับการยืนยันให้มั่นใจว่าการ

โปรแกรมสำหรับชุมชนที่เข้มแข็ง ซึ่งทั้งส่งเสริมและได้รับประโยชน์จากความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเผ่าพันธ์

ข้อมูลจาก สำนักงานมาตรฐานการศึกษา 2542

จากผลการวิเคราะห์ชาติพันธุ์ของหลักสูตรแห่งชาติในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง ความกังวลเกี่ยวกับปัญหา การประสบความสำเร็จต่ำและความภูมิใจในตนเองต่ำของคนผิวดำได้ทำให้เกิดการมุ่งเน้นไปที่วัฒนธรรมของนักเรียนผิวดำชาวแอฟริกัน แม้ว่าจะมีจำนวนน้อยในโรงเรียนที่มีนักเรียนชาว บริติช - เอเชีย เป็นส่วนใหญ่นี้ งานศิลปะที่ได้รับอิทธิพลจากแอฟริกาได้รับการพัฒนาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความคิดริเริ่มในหลักสูตรในประวัติศาสตร์ ซึ่งสาธารณรัฐเบเนินได้รับเลือกเป็นหน่วยหนึ่งของการศึกษา ในโรงเรียนมีผลงานที่มีคุณภาพโดดเด่น โดยอาศัยโบราณวัตถุที่กระตุ้นความสนใจ ซึ่งเลือกสรรมาอย่างรอบคอบ การตอบสนองของนักเรียนเป็นไปอย่างกระตือรือร้น ความก้าวหน้าและพฤติกรรมของนัก

จัดลำดับความสำคัญของโรงเรียนนั้นถูกต้อง ยิ่งพวกเขามีส่วนร่วมมากเท่าใดก็ยิ่งมีโอกาสเป็นไปได้ว่าผู้เรียนจะสามารถตอบสนองต่อเรื่องนี้ได้เต็มที่เท่านั้น ในบทที่ 8 เราจะกล่าวถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ ว่าการมีส่วนร่วมนี้จะสามารถพัฒนาต่อเองได้อย่างไร

เรียนพิวดาก็มีการปรับปรุงขึ้น
ข้อมูลจากสำนักงาน
มาตรฐานการศึกษา 2542

ช. ประเพณีของโรงเรียน

การศึกษาหลากหลายวัฒนธรรมควรจะนำเข้าไปไว้ในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ ในฐานะเจตคติหรือค่านิยม ค่านิยมนั้นจะอยู่กับนักเรียนยาวนานกว่าข้อมูลเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ แต่ทั้ง 2 อย่างก็เป็นสิ่งจำเป็น จุดเริ่มต้นของการสร้างประเพณีของโรงเรียนหลากหลายวัฒนธรรมในแ่งดีก็คือ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เป็นมิตรและมีการต้อนรับอย่างอบอุ่นที่นักเรียนสามารถสัมผัสได้ ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติใด ชนชั้นใด เพศใด ภาษาใด หรือวัฒนธรรมใด เขาทุกคนจำเป็นต้องมีความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัยได้รับการนับถือและได้รับอนุญาตให้ประสบความสำเร็จ เด็ก ๆ ควรมีความรู้สึกมั่นใจที่จะแบ่งปันขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของตนโดยไม่มีความรู้สึกกลัวว่าจะโดนกลั่นแกล้ง สภาพแวดล้อมของโรงเรียนนั้นมีบทบาทที่สำคัญ ในการแสดงออกถึงผลงานการสร้างสรรคของนักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ กัน การให้นักเรียนมีความรับผิดชอบกับสภาพแวดล้อมของตน โดยผ่านสภาโรงเรียนและโครงสร้างแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการอื่น ๆ สามารถเป็นรากฐานที่ดีได้

ครูใหญ่นั้นไม่สามารถปฏิบัติภารกิจใด ๆ ได้แต่เพียงผู้เดียวในเรื่องนี้ แต่จะต้องให้คณะครูทุกคนมีส่วนร่วม และจะต้องให้มีการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้แผนงานสามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งเราจะกล่าวถึงเรื่องนี้ในบทที่ 10

ในโรงเรียนที่มีชาวคาริบเบียนพิวดาโรงเรียนหนึ่งหลักสูตรนั้นมีการมุ่งเน้นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของคนพิวดาซึ่งพ้องกับสัปดาห์หนังสือที่จัดขึ้นทุก 2 ปี กวีและนักเล่าเรื่องพิวดาชาวอาฟริกกันและคาริบเบียนได้รับเชิญมาทำงานร่วมกับนักเรียน การสนองตอบจากนักเรียนและผู้ปกครองเป็นไปอย่างดีมากเมื่อวัฒนธรรมของผู้ปกครองได้รับการรับรองจากโรงเรียน ความสนใจและการเข้าร่วมในหลักสูตรก็จะเพิ่มขึ้นอย่างมาก นโยบายเกี่ยวกับหลักสูตรในโรงเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่สนับสนุนแนวทางแบบสหวัฒนธรรมในนโยบายเกี่ยวกับหลักสูตรด้านมนุษยศาสตร์เป็นต้น คณะครูได้รับภารกระตุ้นให้ศึกษาประวัติศาสตร์คนพิวดาด้วยภาพลักษณ์ในแง่บวกของคนที่มีความมากกว่าในฐานะเหยื่อ

ข้อมูลจากสำนักงาน
มาตรฐานการศึกษา 2542

ทุกวิชาเป็นวิชาการสร้างสรรค์

โรงเรียนมอลแบงค์และศูนย์การศึกษามัธยมปีที่ 6 หรือหลังการศึกษาภาคบังคับ (Sixth Form Centre) ในเชลซีได้รับเกียรติยกย่องว่าเป็นโรงเรียนหนึ่งที่มีความก้าวหน้าอย่างมาก ครูใหญ่บอกว่าความสำเร็จนี้เป็นผลจากการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ‘ผู้มาเยือนจะรู้สึกตะลึงงานจากกิจกรรมหลากหลายที่สร้างสรรค์และมีเป้าหมายสำคัญที่เกิดขึ้นทั้งโรงเรียน ซึ่งจะเห็นว่ามีชีวิตอันมีวัฒนธรรมอย่างเห็นได้ชัด โดยเห็นคุณค่าของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม และสิ่งที่จะช่วยให้เยาวชนและโรงเรียนประสบความสำเร็จ การที่ทุกคนได้คะแนนหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสายสามัญ (GCSE) ที่ดีและได้ A levels ที่ดี 4 ตัวเป็นเรื่องปกติสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีนักเรียน 400 คน เรามองทุกวิชาว่าเป็นวิชาสร้างสรรค์ที่เยาวชนจะได้รับการกระตุ้นให้คิดอย่างสร้างสรรค์และทำงานอย่างสร้างสรรค์ เยาวชนสามารถสร้างสรรค์ได้อย่างงดงามน่าพอใจ โดยการทำสิ่งที่มีประโยชน์ควบคู่ไปกับภาพและความคิดที่น่าสนใจและตื่นตาตื่นใจ พวกเขาเผชิญปัญหาที่ต้องใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างมีจินตนาการ โดยเข้าร่วมกิจกรรมและงานรื่นเริงที่ช่วยส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ของโรงเรียน และมีประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอื่น ๆ ในยุคอื่น ๆ การศึกษาชนิดนี้ซึ่งจัดทำเป็นระบบโดยอาศัยหลักการในเรื่องหลักสูตรที่เห็นพ้องต้องกัน การติดตาม ทบทวนและพัฒนา จะช่วยพัฒนาทักษะสำคัญของนักเรียนและกระตุ้นให้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างแข็งขัน มีความภูมิใจในงานของตน และต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมช่วยให้นักเรียนมีหนทางและความตั้งใจที่จะประสบความสำเร็จ สำนักงานมาตรฐานการศึกษา พบว่า ‘การสอน การเรียน และ มาตรฐานการศึกษา’ นั้นอยู่ในระดับสูง ‘มาตรฐานคุณภาพ’ การประสบความสำเร็จสูง ใน ‘โรงเรียนที่ดีที่มุ่งมั่นที่จะดียิ่งขึ้น’ สิ่งนี้จะไม่สามารถเป็นไปได้หากเราไม่ได้ใส่ความคิด เวลาและพลังลงไปในมิติแห่งความสร้างสรรค์และวัฒนธรรมในหลักสูตรการเรียนการสอน

อัลลัน เคทเทิลเดย์ ครูใหญ่ โรงเรียนมอลแบงค์

คำแนะนำและวัสดุอุปกรณ์

193. องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร กำลังจัดทำคำแนะนำที่ไม่เป็นการบังคับสำหรับโรงเรียนเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรแห่งชาติ สิ่งที่เราได้เสนอไปเกี่ยวกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมและวิธีการเรียนการสอน และการประเมินผลที่จำเป็นนั้น ทำให้ต้องมีการจัดทำหลักสูตรและการพัฒนาบุคลากรอย่างรอบคอบ องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร ควรจะสนับสนุนกระบวนการนี้โดยการให้การแนะนำ

ระบบการศึกษาควรจะตระหนักในวิธีการคิดที่แตกต่างกันและไม่ควรจะมีข้อจำกัด
ศาสตราจารย์ เซอร์ ฮาโรลด์ โครโต

สำหรับทุกสาขาในหลักสูตรแห่งชาติ การแนะนำดังกล่าวควรได้รับการสนับสนุนโดยจัดให้มีการฝึกอบรม โดยอาศัยกองทุนมาตรฐานและแหล่งทุนอื่น ๆ ซึ่งเราจะกลับมากล่าวถึงเรื่องนี้ในบทที่ 10

มหาวิทยาลัยซัสเสกส์ และ
นักเคมีผู้ได้รับรางวัลโนเบล

194. การคิดเชิงสร้างสรรค์รวมทั้งการแก้ไขปัญหา มีระบบและวิธีการที่แตกต่างกันมากมาย ระบบเหล่านี้มีเทคนิค โดยเฉพาะในการกระตุ้นให้เกิดความคิด ทั้งโดยกลุ่มหรือโดยบุคคล และสำหรับการประเมินอย่างจริงจังส่วนใหญ่แล้ว มักจะมีพื้นฐานจากวิธีการแยกแยะระหว่างขั้นตอนและหน้าที่ต่าง ๆ กันในการคิดเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นที่รู้จักกันดีก็คือ

เป็นหน้าที่ของเราที่จะบอกว่าสิ่งใดที่ทำให้เด็กที่สร้างสรรค์เป็นผู้ใหญ่ที่สร้างสรรค์

เซอร์ เคลาส์ โมเซอร์
ประธาน Basic Skills
Agency

- งานของเอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน ในการส่งเสริม “แนวความคิดที่มุ่งหาทางแก้ปัญหา โดยการคิดแนวข้าง” (lateral thinking) และเทคนิคการสร้างสรรคแบบกลุ่ม โดยใช้วิธี ‘หมวก 6 ใบ’ (Six Hats)
- วิธีการแบบ Synectics ที่ส่งเสริมการใช้การอุปมาอุปมัย
- การเรียนรู้แบบเร่งรัด (Accelerated Learning) ที่ใช้เทคนิคการทำความเข้าใจความคุ้นเคยและการหลับตามองเห็นภาพเพื่อปรับปรุงความจำและสร้างความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์
- ทักษะการคิด (Thinking Skills) ที่ใช้หลายๆเทคนิค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการยกระดับความสำเร็จด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- การสร้างแผนภูมิความคิด (Mind Mapping) เทคนิคที่ได้รับการพัฒนาโดย ดร.โทนี บูซาน ในการบันทึกข้อมูลและมองรูปแบบของความคิด

เทคนิคเหล่านี้และเทคนิคอื่น ๆ กำลังได้รับความสนใจจากภาคธุรกิจอุตสาหกรรม และจากภาคสถาบันของรัฐมากขึ้นเรื่อย ๆ ในฐานะที่เป็นวิธีทางหนึ่งที่จะเสริมสร้างการสร้างสรรคในกำลังแรงงาน เราเห็นว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างมากที่จะนำมาใช้ในการศึกษา เพื่อช่วยให้ครูและนักเรียนสามารถใช้กับกระบวนการของตนในการคิดเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากเรามีทรัพยากรจำกัด จึงยังไม่สามารถประเมินประสิทธิภาพของเทคนิคหรือโปรแกรมแต่ละอันได้ แต่เราคิดว่าองค์การอุดมศึกษาและหลักสูตรควรจะเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าวนี้ โดยร่วมมือกับผู้อื่น ๆ และควรให้โรงเรียนต่าง ๆ ได้รับคำแนะนำ วัสดุอุปกรณ์ และข้อมูลที่ได้มาโดยไม่คิดค่า

สรุป

195. ในบทนี้ เราได้พิจารณาว่ามีอะไรบ้างที่มีส่วนร่วมในการสอนเพื่อการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ในบทต่อไป เราจะพิจารณาว่ามีอะไรบ้าง ที่มีส่วนร่วมในการประเมินกระบวนการสอนและการอบรมต่าง ๆ การประเมินในรูปแบบที่เหมาะสมและภารกิจที่สามารถตรวจสอบได้เป็นสิ่งสำคัญในการยกระดับมาตรฐานในโรงเรียนและในการดำเนินยุทธศาสตร์สำหรับการปรับปรุงที่เราได้เสนอต่อไปให้ยั่งยืน หากมีรูปแบบที่ไม่เหมาะสมก็จะได้ผลในทางตรงกันข้าม การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรควรได้รับการสนับสนุนโดยการพัฒนาในระบบแห่งชาติว่าด้วยการประเมินผลและการตรวจสอบ

ข้อเสนอแนะ

196. เราขอเสนอว่า

i. ครูใหญ่และครูควรยกระดับความสำคัญที่ให้แก่การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมให้สูงขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนและกระตุ้นให้เกิดประเพณีที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ii. องค์การอุดมศึกษาและหลักสูตร ควรจะ

ก. ดำเนินการประเมินเทคนิคและโปรแกรมที่มีอยู่ในการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ข. จัดทำโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาโปรแกรมและเทคนิคที่นำไปปฏิบัติได้สำหรับการส่งเสริมการคิดเชิงสร้างสรรค์ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และให้คำแนะนำแก่โรงเรียน

ค. จัดทำคำแนะนำที่ไม่เป็นการบังคับสำหรับการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์สำหรับแต่ละวิชาและเป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับหลักสูตรแห่งชาติ

ง. รวบรวมตัวอย่างและอุปกรณ์เสริมหลักสูตรที่มีประโยชน์ในการใช้สำหรับยุทธศาสตร์เพื่อการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณ ในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา

iii. อุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ควรได้รับการเผยแพร่ทางโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้ และผ่านสื่ออื่น ๆ

แผนงานของโรงเรียนสำหรับการพัฒนาบุคลากรควรรวมถึงข้อกำหนดเฉพาะ เพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญของครูในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

บทที่ 7 ยกระดับมาตรฐาน

บทนำ

197. การประเมินและการตรวจสอบมีบทบาทสำคัญในการยกระดับและรักษามาตรฐานการประสบความสำเร็จในโรงเรียน วิธีการประเมินควรมีความเหมาะสมกับวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน หากต้องการที่จะกระตุ้น มิใช่ขัดขวางการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชน ในบทนี้ เราจะกล่าวถึงความจำเป็นในการประเมินและระบุความยากลำบากหลายประการในปัจจุบัน เราเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องฟื้นฟูสมดุลอันเหมาะสมระหว่างวิธีการต่างๆ ที่จะบรรลุความสำเร็จ และระหว่างรูปแบบที่ต่างกันของการประเมินที่ต้องการ จากหลักการนี้เราจึงจัดทำข้อเสนอสำหรับการพัฒนาวิธีการประเมิน และสำหรับการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเนื่องในระดับชาติเพื่อการตรวจสอบโรงเรียน

ความจำเป็นในการประเมิน

198. การปรึกษาหารือของเราแสดงให้เห็นถึงความห่วงใยเกี่ยวกับผลกระทบของกระบวนการประเมินผลการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมระดับชาติในปัจจุบัน การประเมินเป็นการตัดสินความก้าวหน้าและความสำเร็จของนักเรียน การประเมินที่เชื่อถือได้และเป็นระบบเป็นสิ่งสำคัญในทุกสาขาของหลักสูตร สำหรับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและการยกระดับมาตรฐานความสำเร็จ ซึ่งสิ่งนี้เป็นจริงกับทั้งการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของนักเรียนและการศึกษาสาขาอื่นๆ ด้วย แต่การประเมินนั้นทำอย่างไรจะต้องพิจารณาถึงสิ่งที่ได้รับการประเมิน สำหรับหลายคนแล้ว ปัญหาอยู่ตรงนี้เอง นับวันการศึกษาที่ยังถูกอิทธิพลของวิธีการและหลักเกณฑ์การประเมินกดดันมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งอย่างเบาบางที่สุดก็คือ ทำให้การเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์ได้รับความสนใจน้อย และถ้าแย่มากที่สุดก็คือ วิธีการและหลักเกณฑ์การประเมินจะเป็นสิ่งที่ต่อต้านการศึกษาโดยตรง

199. ปัญหาของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นไม่ใช่ความจำเป็นในการประเมิน แต่เป็นธรรมชาติของการประเมิน โดยหลักการแล้ว การประเมินควรสนับสนุนการเรียนรู้และรายงานถึงความสำเร็จของนักเรียน ในทางปฏิบัติ กระบวนการประเมินสามารถบ่งบอกถึงลำดับความสำคัญของการศึกษาได้โดยทั่วไป การปรึกษาหารือของเราได้เสนอปัญหาที่เกี่ยวข้อง 4 ประการ ประการที่ 1 การให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นของการประเมินผลสรุปรวม (summative) ประการที่ 2 การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้ ประการที่ 3 ความยากลำบากในการประเมินการ

การจัดการการประเมินในปัจจุบันจำเป็นต้องมีการพิจารณาเพื่อกำหนดขอบเขตที่การประเมินจะช่วยสนับสนุนการสอนวิทยาศาสตร์ในฐานะเป็นกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และจินตนาการ ทั้งนี้มีหลักฐานเพิ่มขึ้นว่าการประเมินที่ครูเป็นผู้ดำเนินการใน ‘การสืบสวน

สร้างสรรค์ ประการที่ 4 ความกดดันที่เพิ่มขึ้นในการประเมินครูและโรงเรียนระดับชาติ ซึ่งทุกๆ ประการนี้ต้องได้รับการพิจารณาหากจะให้การประเมินระดับชาติช่วยสนับสนุน มิใช่ขัดขวางการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

ทางวิทยาศาสตร์' ในช่วงชั้นที่ 4 ได้ ลดวิทยาศาสตร์ลงเหลือเพียงบทเรียนที่มากกว่าการจัดการตัวแปรในการแก้ปัญหาของจำนวนในทางคณิตศาสตร์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ศาสตราจารย์
เอ็ดการ์ เจนกินส์

วิธีการและหน้าที่ของการประเมิน

200. วิธีการประเมินสามารถทำได้หลายรูปแบบ จากการตัดสินแบบไม่เป็นทางการในห้องเรียน จนถึง การมอบหมายงานเขียนหรืองานปฏิบัติ และการสอบแบบเป็นทางการ ซึ่งจะทำให้มีการแสดงออกหลายรูปแบบ จากเจตคติของเด็กๆ และการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนไปจนถึงเพิ่มสะสมผลการเรียนตามหลักสูตรงานเขียนหรือสื่อประเภทอื่นๆ ตลอดจน บทความหรือการสอบ งานทุกชิ้นที่นักเรียนสามารถแสดงให้เห็นถึงหน้าที่ที่แตกต่างกันแต่เกี่ยวข้องกัน 3 ประการของการประเมิน

- การประเมินปัญหาอุปสรรคในการเรียนรู้ (Diagnostic)
เพื่อวิเคราะห์ความสามารถของนักเรียนเพื่อใช้เป็น พื้นฐานในการวางแผน
- การประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอน (Formative)
เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียนเพื่อนำไปปรับปรุงการสอน และการจัดลำดับความสำคัญในการสอน
- การประเมินผลสรุปรวม (Summative)
เพื่อตัดสินความสำเร็จของนักเรียนเมื่อจบโปรแกรมการทำงานแล้ว

หน้าที่ของการประเมินทั้ง 3 ประการนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับโรงเรียน ในทางปฏิบัติ การประเมินระดับชาติให้ความสำคัญมากที่สุดกับการประเมินผลสรุปรวม

การประเมินที่มีผลประโยชน์สูง

201. การประเมินผลสรุปรวมมีจุดประสงค์ต่างกัน 2 ประการ ประการแรกคือการให้การรับรอง กล่าวคือการประเมินผลสรุปรวมนั้นเป็นพื้นฐานในการให้ประกาศนียบัตรการจบการศึกษาแก่นักเรียนและการตัดสินเกี่ยวกับนักเรียนที่ได้ผ่านการศึกษาจากชั้นหนึ่งไปสู่อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งเรียกกันว่า การประเมินที่มีผลประโยชน์สูง (high stakes assessment) ประการที่ 2 คือ การกึ่งที่สามารถตรวจสอบได้ (accountability) กล่าวคือการประเมินผลสรุปรวมจะใช้เพื่อตัดสินว่าโรงเรียนนั้นมีผลงานโดยรวมเป็นอย่างไรและเมื่อเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของโรงเรียนอื่นแล้วเป็นอย่างไร ผลของการประเมินนี้จะนำไปเชื่อมโยงกับสถานะทางสังคม (public) ของโรงเรียน การให้ทุนสนับสนุน และในท้ายที่สุดคือ การอยู่รอดของโรงเรียน นับจากปี 2535 เป็นต้นมา กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ได้จัดพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนและระดับนักเรียนที่ขาดเรียน หนังสือพิมพ์ของรัฐ (the national press) จะใช้ข้อมูลนี้ในการรวบรวมจัดทำตารางการลำดับชั้น (league tables) เพื่อจัดลำดับโรงเรียน กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน จัดพิมพ์การวัดผลการดำเนินงานโดยรวมทั้งหมด ในขณะที่หนังสือพิมพ์ดูเหมือนจะใช้ข้อมูลนี้อย่างเลือกปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น โดยการให้ความสำคัญกับจำนวนนักเรียนที่ได้สอบผ่านหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสายสามัญ (GCSE) เกรด A*-C 5 ตัวขึ้นไป กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานมีจุดมุ่งหมายที่จะจัดพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จเพื่อทำให้คนเบนความสนใจไปจากตารางการลำดับชั้นอย่างหยาบ ๆ (crude league tables) และกำลังก้าวไปสู่การจัดพิมพ์ตารางผลการดำเนินงานที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น (value-added performance tables) ตามที่เป็นอยู่นั้น ผลการดำเนินงานที่ไม่ดีในการประเมินที่มีเดิมพันสูงเหล่านี้ สามารถส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียน การหาทุน และความอยู่รอดในระยะยาวของโรงเรียน เป็นผลให้การประเมินผลสรุปรวม (summative assessment) มีอิทธิพลอย่างแรงกล้าต่อเอกลักษณ์และลำดับความสำคัญของโรงเรียน

เนื่องจากจะต้องสามารถ
สังเกตวัตถุประสงค์เชิง
พฤติกรรมได้ การประสพ
ความสำเร็จจึงกลายเป็น
เครื่องวัดอย่างเดียวทาง
การศึกษา ซึ่งเป็นการตัด
หลักการเช่นการสร้างสรรค
หรือความเข้าใจออกไปโดย
ปริยาย

ศาสตราจารย์

จอห์น แม็คบีธ

ผู้อำนวยการ the Quality

in Education Centre

มหาวิทยาลัยแอสทรทโคลด์

ผลที่สามารถวัดได้

202. การใช้การประเมินผลสรุปรวม (summative assessment) เปรียบเทียบเพื่อจัดลำดับนักเรียน โรงเรียน และหน่วยงานด้านการศึกษา ในท้องถิ่นนั้น ให้ความสำคัญค่อนข้างมากในเรื่องการทดสอบ ‘วัดดูประสงค์’ และ “ผลลัพธ์ที่สามารถวัดได้” การทดสอบดังกล่าวดูเหมือนจะเน้นการทดสอบความจำของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้และทักษะที่สามารถวัดได้ในเชิงเปรียบเทียบ โดยให้ความสนใจน้อยกับการทดลอง การคิดแรกเริ่ม และนวัตกรรม ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม รายงานขององค์การวัดการศึกษาและหลักสูตรฉบับหนึ่ง พบว่า เมื่อเร็วๆ นี้การทดสอบระดับชาติของเด็กอายุ 11 ปีได้เปลี่ยนแปลง แนวทางที่โรงเรียนเกือบ 8 ใน 10 แห่งสอนอยู่ จากโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 400 โรงเรียนที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่ รายงานว่าการทดสอบระดับชาติได้เปลี่ยนแนวทางการเน้นการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และคุณภาพของการสอนนั้นสูญเสียไปเนื่องจากถูกบังคับให้สอนให้ครอบคลุม เนื้อหามากขึ้นโดยมีความลึกน้อยลง เกือบ 1 ใน 4 ของโรงเรียนกล่าวว่า พวกเขา ‘สอนเพื่อให้ครบตามเกณฑ์การทดสอบเท่านั้น’ ในขณะที่น้อยกว่า ครึ่งกล่าวว่า เป็นไปได้ที่จะครอบคลุมหลักสูตรให้เป็นที่พอใจในช่วงเวลา สอนที่มีอยู่ โรงเรียนเพียงร้อยละ 47 กล่าวว่า มีเวลาสอนนอกเหนือไปจาก หลักสูตรแห่งชาติ โรงเรียน 3 ใน 5 แห่งกล่าวว่าเสียเวลาสอนภูมิศาสตร์ ไปเกือบหมด ในขณะที่ครูร้อยละ 60 กล่าวว่านักเรียน 5-7 ขวบแทบจะไม่มีเวลาเรียนศิลปะ ทั้งนี้ การสำรวจโรงเรียนมัธยมศึกษา 370 แห่งแสดงให้เห็นว่าการทดสอบในช่วงชั้นที่ 3 ได้รับผลกระทบคล้ายคลึงกันในเรื่อง ยุทธศาสตร์การสอน

203. โปรแกรมการศึกษาและการบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรแห่งชาติ นั้นมีลักษณะกว้างและสมดุล แต่บางรายวิชา เป้าหมายบางอย่าง และผลการเรียนรู้บางประเภทนั้นมีความสำคัญกว่ารายวิชา เป้าหมาย และการเรียนรู้ประเภทอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด ผลสัมฤทธิ์บางด้านสามารถทดสอบแบบปรนัยและรับรองโดยหน่วยงานภายนอก ในขณะที่บางด้าน ต้องให้ครูเป็นผู้ประเมิน ทั้งนี้มีเพียงการประเมินอย่างแรกที่ใช้ในการ ตัดสินสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียน และการประเมินแบบแรกเท่านั้นที่มีการ

แม้ว่าการประเมินโดยตัว ของมันเองจะไม่สามารถ เปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ได้ แต่ เรารู้ว่าการประเมินเป็น เครื่องมืออันทรงพลังที่จะ ช่วยนำทางให้ครูและหลักสูตรได้ การที่จะส่งเสริมการ สอนและการพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด และการแก้ ปัญหาในระดับที่สูงขึ้นนั้น เราต้องใช้การประเมินที่ สะท้อนกระบวนการเหล่านี้ โดยตรง

ศาสตราจารย์
คาโรลีน กิปป์ส์
มหาวิทยาลัยคิงส์ตัน

ติดตามผล การสอนจะมีจุดเน้นที่แคบ การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก็เช่นเดียวกัน บางสาขาในหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านศิลปะและมนุษยศาสตร์ บางรูปแบบของการสอนและการเรียนรู้ ซึ่งรวมถึงการตั้งคำถาม การค้นหาและการโต้แย้งกัน และเนื้อหาบางด้านในบางรายวิชาถูกละเลยไป

การประเมินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์

204. ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อเนื่องก็คือการประเมินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมนั้นยากกว่าการทดสอบความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง ในครั้งแรกรั้น การประเมินแบบดั้งเดิมดูเหมือนจะมุ่งเน้นไปยังผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เราได้ตั้งข้อสงสัยไว้ก่อนหน้านี้ว่าผลลัพธ์ที่สร้างสรรค์นั้นจะต้องมีทั้งลักษณะที่เป็นการริเริ่มขึ้นใหม่และทรงคุณค่า แต่ลักษณะการริเริ่มใหม่นั้นก็มีประเภทและระดับต่างกัน ยิ่งไปกว่านั้น การตัดสินคุณค่าขึ้นอยู่กับความสามารถในการวินิจฉัยหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและเกี่ยวข้อง ครุฑก็มีความรู้สึกไม่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่จะใช้กับงานสร้างสรรค์ของนักเรียนและขาดความมั่นใจในการตัดสินของตน ประการที่ 2 เราได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่าการดำเนินงานเชิงสร้างสรรค์นั้นมักขึ้นอยู่กับและมีพื้นฐานมาจาก ‘ความล้มเหลว’ และความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะหาทางแก้ไขปัญหา คุณค่าของงานสร้างสรรค์ในการศึกษานั้นอยู่ในกระบวนการนี้ และไม่เพียงอยู่ในผลผลิตที่เกิดขึ้นในตอนท้ายเท่านั้น การประเมินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ในการศึกษาจะต้องคำนึงถึงคุณค่าของกระบวนการอบรมและการประสบความสำเร็จของเด็กๆ โดยกระบวนการนี้ด้วย เช่นเดียวกับคุณภาพของผลผลิตที่เป็นผลจากกระบวนการดังกล่าว

การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนจะต้อง ‘ค้นพบ’ อะไรด้วยตนเอง แต่ผู้เรียนจะต้องรู้จักคิดด้วย ตนเอง

ฮาร์เลน และ เจมส์ 2540

205. ด้วยเหตุนี้ การตัดสินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของเด็กๆ จึงจำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและครูที่ต้องการคำแนะนำว่าจะทำได้อย่างไร การประเมินผลที่ไม่ดีอาจทำลายการสร้างสรรค์ของเด็กๆ ได้ มาริลิน ฟรายเออร์ (2539) ได้กล่าวไว้ว่าการประเมินผลงานทุกชิ้นของเด็กๆ อย่างเป็นทางการนั้นนับเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง ทอร์แรนซ์ พบว่า เด็กที่ถูกติดตามสอดส่องเกินไปจะไม่สามารถก้าวกระโดดในการคิดของตนได้ เนื่องจากกลัวคำวิพากษ์วิจารณ์ จึงต้องหาทางเลือกที่ปลอดภัย หลีกเลี่ยงการทดลองใหม่ๆ และไม่เคยมั้ได้เรียนรู้ว่าจะหาและแก้ไขข้อผิดพลาดของตนได้อย่างไร ในโครงการ 1000 (โครงการที่ร่างโดยฟรายเออร์ในปี 2539) ครูสอนภูมิศาสตร์คนหนึ่งบรรยายว่าการให้คะแนนนั้นทำให้เด็ก

เลือกที่จะหาทางที่ปลอดภัยไว้ก่อน โดยเขียนเฉพาะสิ่งที่คิดว่าถูกต้องเท่านั้น เร็นโพรว์ (2527) ก็เห็นด้วยกับความคิดนี้ โดยบอกว่าการมุ่งเน้นในเรื่องความแม่นยำมากเกินไปนั้นไม่ก่อให้เกิดผลใดๆ - ทั้งยังทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะทดลองสิ่งใหม่ๆ หรือเสี่ยง ผู้ช่วยครูใหญ่คนหนึ่งที่ได้ร่วมในโครงการ 1000 บอกว่าเขาได้ทำงานหนักเพียงใดที่จะสร้างความมั่นใจในตนเองให้เด็กๆ แต่ก็กลัวว่าหากมีการให้ความสำคัญกับการทดสอบมากเกินไป สิ่งที่เขาได้พยายามมากก็จะสูญเปล่าไปหมด ครูอีกคนหนึ่งบรรยายว่าเด็กบางคนรู้สึกว่าจะไม่สามารถทำคะแนนในการสอบได้ เนื่องจากมีประสบการณ์ที่ไม่ดีกับการประเมินผลในอดีต

206. เด็กๆ ต้องการช่วงเวลาที่จะสามารถทดลองของใหม่ๆ ลองผิดลองถูก และทดสอบ วิธีการต่างๆ โดยไม่ต้องกลัวว่าจะล้มเหลว การประเมินโดยทันทีนั้นจะมองข้ามแง่มุมต่างๆ ของการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะมองเห็นได้ในระยะยาวเท่านั้น และยังมีประเด็นเรื่องการเปรียบเทียบอีกด้วย งานสร้างสรรค์ของเยาวชนจะเปรียบเทียบกันระหว่างโรงเรียนและภูมิภาคต่างๆ ได้อย่างไร ความยากลำบากในการประเมินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์จะแก้ไขได้ และมีงานวิจัย ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญมากมายให้เรียนรู้ ปัญหาก็คือการจัดการกับประเด็นเหล่านี้ยังไม่ใช่ปัญหาในระดับชาติ แม้แต่ในโรงเรียนก็ยังไม่ใช่ ด้วยเหตุผลเหล่านี้และเหตุผลอื่นๆ ที่เราได้กล่าวมาแล้ว การมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการประเมินระดับชาติจึงยังคงอยู่ในเรื่องของความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงและเรื่องการทดสอบทักษะแบบ “ปรนัย” เท่านั้น ผลกระทบสุทธิคือการเพิ่มความสำคัญของรูปแบบบางอย่างของการเรียนรู้และการลดสถานะของรูปแบบอื่นๆ

ทุกคนสามารถเป็นบุคคลสำคัญได้

ข้าพเจ้ายังไม่พบเยาวชนที่ไม่อยากจะทำอะไรได้ดีเลย ทุกคนต้องการได้รับการยอมรับในความสำเร็จ ต้องการแสดงออกว่าเขามีบางอย่างที่จะเสนอเหมือนกัน พวกเขาต้องการรู้สึกว่าเป็นคนสำคัญ เราต้องการยกระดับมาตรฐาน แต่จะต้องนำเอาการเรียนรู้ในด้านที่นักเรียนหลาย ๆ คนอาจทำได้ดีเยี่ยม เข้ามารวมอยู่ด้วย ปกติผู้ปกครองมักจะแสดงออกอย่างชัดเจนว่าต้องการให้ลูกของตนเลิกเรียนวิชาศิลปะ การละคร นาฏศิลป์ และดนตรี หากเป็นไปได้ เพื่อให้เวลากับวิชาที่สำคัญมากกว่า ศิลปะสามารถช่วยสร้างความมั่นใจในตนเองให้แก่เด็กนักเรียน ช่วยปลดปล่อยความสามารถในการเรียนออกมา และทำหน้าที่เหมือนกับวาทยากรแห่งความสำเร็จในวิชาอื่นๆ โรงเรียนบางแห่งมองเห็นคุณค่าของวิชาที่มีการแสดงออกทั้งในตัวของมันเอง และในฐานะพาหนะที่จะนำไปสู่มาตรฐานที่สูงขึ้นในการเรียนสาขาอื่นๆ ในโรงเรียนเหล่านี้ ผลงานทางศิลปะที่ใส่กรอบไว้ได้ถูกนำมาจัดแสดงอย่างภาคภูมิใจไว้บนฝาผนังทุกฝา เหมือนกับจะตะโกนบอกว่านักเรียนแต่ละคนสามารถทำงานได้ดีได้มากเพียงใด ความจริงที่ว่างานที่ใส่กรอบไว้นี้อยู่รอดมาโดยไม่ถูกทำลายทำให้มีการให้ความเห็นเกี่ยวกับความภาคภูมิใจและวินัยของแต่ละบุคคล สำหรับดนตรี การละคร และนาฏศิลป์ก็เช่นกัน ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงความสามารถได้มากกว่าของครูเสียอีก

ซึ่งมีวิชาไม่มากนักที่ทำเช่นนี้ได้ และสิ่งที่จูงใจคือ ระดับของความเป็นเลิศที่สัมพันธ์กัน โดยทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้ สิ่งที่ต้องใช้คือความเชื่อมั่นในตนเองและแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดขึ้น ทุกคนสามารถเป็นบุคคลสำคัญได้

สตีเว่น แอนดรูว์ส Greenwich Education
Directorate Secretariat

ความกดดันของการประเมิน

207. ยังมีปัญหาต่อเนื่องอีกประการหนึ่ง กล่าวคือ ขณะนี้ ครูและโรงเรียนใช้เวลาค่อนข้างมากในการบริหารจัดการการประเมิน รวบรวม วิเคราะห์ และส่งข้อมูลสำหรับการประเมินระดับชาติ และใช้เวลาเป็นสัดส่วนน้อยลงในการพัฒนาหลักสูตร อุปกรณ์และกลยุทธ์การสอน พวกเขาต้องบันทึกและรายงานโดยละเอียดเกี่ยวกับความเป็นมาของการประเมิน และใช้เวลามากไปกับกระบวนการตรวจสอบและสร้างสมดุลในระดับชาติ ครูพากันบ่นว่าการตัดสินใจของครูไม่เคยได้รับการวางใจหรือเห็นคุณค่า ซึ่งเห็นได้ชัดว่าจำเป็นต้องมีการประเมินผลในระดับชาติเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกๆ คนและมีการเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียน แต่ความรู้สึกรุนแรงที่เราได้รับจากการปรึกษาหารือก็คือระดับการบริหารจัดการในปัจจุบันนั้นได้กลายเป็นสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้เกิดการดำเนินงานบรรลุผล ครูมีความเต็มใจที่จะยอมรับหน้าที่ที่รับผิดชอบมากขึ้นในการประเมินผลในฐานะส่วนหนึ่งของหน้าที่ทางวิชาชีพ หากได้รับการสนับสนุนและการอบรมที่เหมาะสม เราเชื่อว่าครูควรมีหน้าที่ที่รับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งเป็นที่ต้องการโดยทุกๆ ไป และยังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ครูสามารถสร้างสรรค์สภาวะสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมที่เราได้กำหนดไว้เราให้การสนับสนุนเต็มที่ในเรื่องความจำเป็นที่ต้องมีรูปแบบการประเมินที่เชื่อถือได้ แต่วิธีการและรูปแบบของการประเมินนั้นจะต้องมีความเหมาะสมกับหน้าที่ที่มีอยู่ สิ่งจำเป็นที่ต้องดำเนินการมีอะไรบ้าง?

ครูควรได้รับมอบหมายหน้าที่ที่รับผิดชอบมากขึ้น ครูจะไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการสร้างสรรค์ได้หากตัวครูเองรู้สึกไม่มีอำนาจ การสร้างความกดดันให้โรงเรียนโดยใช้การตรวจสอบเป็นสิ่งจำเป็น แต่ก็ควรดำเนินการพร้อมๆ กับการให้ความสนับสนุนด้วย

วิลเลียม แอทคินสัน
ครูใหญ่
โรงเรียนมัธยมพินิกส

ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนา

208. โปรแกรมการศึกษาและเป้าหมายการประเมิน หลักสูตรแห่งชาติเน้นความจำเป็นในเรื่องความกว้างและสมดุล ในบางวิชาเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยเฉพาะ ที่เกี่ยวเนื่องกับงานสร้างสรรค์และงานสำรวจ ตัวอย่างเช่น การบรรลุความรู้ทางคณิตศาสตร์เป้าหมาย 1 (Mathematics Attainment Target 1) : การใช้และการนำคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ การบรรลุความรู้ทางวิทยาศาสตร์เป้าหมาย 1 (Science Attainment Target 1): วิทยาศาสตร์เชิงทดลองและสำรวจตรวจสอบ การบรรลุความรู้ทางศิลปะเป้าหมาย 1 (Art Attainment Target 1): การสำรวจตรวจสอบและการปฏิบัติ ทักษะสาขาการเรียนรู้เหล่านี้เป็นไปตามที่หลักสูตรแห่งชาติได้ว่าไว้แล้ว ก็จะต้องมีการประเมินและต้องมีการประเมินอย่างเหมาะสม การประเมินผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ในหลักสูตรชาตินั้นรวมถึงการทดสอบภายนอกและการประเมินครูภายในด้วยวิธีการเขียนตอบและปฏิบัติงานจริง การสาธิต และการประเมินหลักสูตรรายวิชา (coursework) ผลที่ได้จากการประเมินที่หลากหลายนี้ควรนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการสอนและการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการอธิบายหรือยกย่องผลงานของแต่ละคน และเพื่อตรวจสอบโรงเรียนและระบบ (school and system accountability) สิ่งที่สามารถเลือกได้คือ การค่อย ๆ เบี่ยงเบนไปจากหลักสูตรแห่งชาติที่เป็นทางการไปสู่หลักสูตรแห่งชาติที่ใช้กันอยู่จริง ๆ ที่มีได้กำหนดขึ้นตามระเบียบข้อบังคับแต่โดยความกดดันจากการประเมินในการปฏิบัติจริง
209. หากโรงเรียนจะพยายามอย่างจริงจังที่จะพัฒนาและประเมินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ ก็จำเป็นต้องได้รับการแนะนำในการพัฒนาวิธีการและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม ในเรื่องการประเมินความสามารถและความสำเร็จในการสร้างสรรค์นี้มีเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ค่อนข้างมากและมีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยอยู่จำนวนมาก งานวิจัยบางชิ้นมุ่งเน้นบางสาขาเฉพาะ ในขณะที่บางเรื่องก็เน้นที่กระบวนการต่างๆ ไป ในฐานะที่มีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร-องค์การวุฒิการศึกษาที่มีความเหมาะสมที่จะให้คำแนะนำแก่โรงเรียนโดยอาศัยการทบทวนอย่างเป็นทางการเป็นเรื่องของประสบการณ์จากนานาชาติในการประเมินเรื่องการพัฒนาสร้างสรรค์
210. จากความพยายามที่จะใช้รูปแบบการประเมินผลสรุปรวมสำหรับทุกๆ วัตถุประสงค์ ทำให้ระบบการศึกษาระดับความสำคัญของการประเมินระหว่างการเรียนการสอนลงอย่างไรก็ตามการประเมินระหว่างการเรียนการสอนนั้น หากมีการดำเนินงานอย่างเหมาะสม ก็แสดงให้เห็นส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานความสำเร็จที่สูงขึ้น การประเมินระหว่างการเรียนการสอนนั้นมีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสนับสนุนการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์ ผลจากการทบทวนการศึกษามากกว่า 250 เรื่อง

ขณะนี้สถานการณ์มีความเสี่ยงสูงมาก - ทั้งสำหรับครูแต่ละคนและโรงเรียน - ในระบบการประเมินที่ใช้อยู่ในปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาแกน หลักการประเมินในระบบนี้ ซึ่ง

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินและการเรียนรู้ ซึ่งดำเนินการโดยศาสตราจารย์พอล แบล็ค และดร. ดีแลน วิลเลียม แห่งคิงส์ คอลเลจ ลอนดอน แสดงให้เห็นชัดเจนว่า ความคิดริเริ่มที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของวิธีการประเมินที่ใช้กันในพื้นที่เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้เท่ากับ 1 หรือ 2 เกรดของหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสายสามัญ (GCSE) สำหรับนักเรียนรายบุคคล - และสำหรับอังกฤษทั้งประเทศ ก็จะช่วยยกระดับสถานะของประเทศในการศึกษาเรื่องคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์นานาชาติครั้งที่ 3 เมื่อเร็วๆ นี้จากกึ่งกลางของประเทศที่เข้าร่วม 41 ประเทศไปอยู่ใน 5 อันดับต้น ผลที่ได้รับจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำนั้นดูจะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีก เพื่อให้เกิดประสิทธิผล การประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนจะต้องปฏิบัติตามหลัก 4 ประการ ต่อไปนี้

- ต้องออกแบบให้อยู่ในโปรแกรมการสอนในฐานะองค์ประกอบส่วนหนึ่ง มีใช้ส่วนที่นำมาเสริม
- นักเรียนควรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน ในกระบวนการการประเมิน
- จะต้องมุ่งเน้นที่การพัฒนาแต่ละบุคคล กล่าวคือ จะต้องอิงเกณฑ์มากกว่าอิงกลุ่ม
- หลักฐานข้อมูลที่ได้รับจะต้องนำไปปฏิบัติหากจะให้การสอนปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการพัฒนาของนักเรียนแต่ละคน

เป็นการขัดขวางนวัตกรรม และส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตนอย่างระมัดระวัง เราต้องการกรอบการประเมินที่ส่งเสริมความสร้างสรรค์โดยไม่ทำให้ความเข้มงวดลดลง

วาเลอรี แฮนนอน

ผู้อำนวยการการศึกษา

องค์การบริหารการศึกษา

ท้องถิ่น ดาร์บีเชียร์

211. ทั้งการประเมินผลสรุปรวมและระหว่างการเรียนรู้ การสอน มีบทบาทที่สำคัญในการกระตุ้นการเรียนรู้การสอนอย่างกว้างขวาง ในการปรับปรุงคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ และในการทำให้เกิดสมดุลระหว่างความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงกับรูปแบบการเรียนรู้ที่เปิดกว้างมากขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นสิ่งจำเป็นต่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม การเพิ่มบทบาทของการประเมินผลระหว่างการเรียนรู้การสอนซึ่งดำเนินการโดยครู โดยยึดตามหลักการอย่างเหมาะสม จะช่วยให้ความยืดหยุ่นในหลักสูตรและรายวิชาได้อย่างดี และช่วยย้ำความสำคัญของหลักสูตรบางสาขา เช่น ศิลปะ และมนุษยศาสตร์ จะช่วยเน้นความจำเป็นในการสืบสวน ตั้งคำถาม และทดลองในทุกสาขาของหลักสูตร และส่งเสริมความเป็นมืออาชีพและการแสดงความรับผิดชอบต่อสาธารณชนของครู จะช่วยลดการกำหนดกฎเกณฑ์ลงไปหลักสูตรและการทำให้หลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไปจะช่วยกระตุ้นและทำให้ครูสามารถกำหนดแนวทางของตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้ตกลงกันไว้และให้ครูรายงานว่าตนเองมีประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายเพียงใดมากกว่าที่จะมารายงานรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงาน

212. จำนวนของการบันทึกที่บังคับให้ครูทำในปัจจุบันนี้มีค่อนข้างมาก กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานได้เริ่มถกประเด็นนี้ในรายงานเรื่อง ‘การลดความเป็นระบบราชการ’ และได้ขอให้องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร จัดทำข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลการประเมินผล ความขยันขันแข็งของครูเองที่ทำให้การบันทึกข้อมูลการประเมินผลนั้นเป็นภาระงานที่หนักขึ้นไปอีก ผู้ประกอบวิชาชีพครูรู้สึกว่าเป็นบางครั้งจำนวนการประเมินและการบันทึกผลการประเมินต่างหากที่จะเป็นปัจจัยหล่อหลอมวิชาต่างๆ ให้แยกจากกันโดยชัดเจนมากกว่าที่จะเป็นผลพวงจากโครงสร้างของหลักสูตรแห่งชาติ ในความเห็นของเรานั้น ควรวางใจในการตัดสินใจของครูโดยไม่ต้องให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการทำงานของครูทั้งหมด ครูที่มีความมั่นใจควรได้รับการอนุญาตให้ลองเสี่ยงในลักษณะสร้างสรรค์ โดยที่ไม่เป็นภาระให้แก่ครูคนอื่น

ครูกำลังอยู่ในวังวนของวัฒนธรรมแห่งความขยันขันแข็ง การบันทึกข้อมูลการประเมินได้กลายเป็นภาระหนักเนื่องจากครูทำได้ดีเหลือเกิน

แคโรล อาดัมส์
ผู้อำนวยการการศึกษา
Shropshire County
Education Office

การตรวจสอบโรงเรียน

213. ระบบแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบโรงเรียนนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการศึกษาของชาติ การตรวจสอบนี้เป็นปัจจัยส่งเสริมที่สำคัญต่อกระบวนการดังต่อไปนี้

- *ภารกิจที่สามารถให้ประชาชนตรวจสอบได้* เพื่อให้มั่นใจว่าการลงทุนอย่างมากในระดับชาติในเรื่องการศึกษา มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าเงินที่ลงทุนไป
- *ความโปร่งใส* เพื่อให้มั่นใจว่านักการเมืองและผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครู ครูใหญ่ และคณะกรรมการบริหารโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติโดยรวมรู้ถึงสภาพการจัดบริการทางการศึกษา จุดแข็งและจุดอ่อนในการจัดบริการและสิ่งที่จะต้องดำเนินการเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องและส่งเสริมการปฏิบัติที่ดี

ระบบการตรวจสอบนั้นมีอิทธิพลต่อสิ่งที่โรงเรียนดำเนินการและวิธีดำเนินการ ซึ่งเกิดขึ้นโดยเป็นผลจากสิ่งที่ตรวจสอบและวิธีการตรวจสอบ สิ่งที่ยังรายงานและบุคคลที่รับทราบรายงานนั้น รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นในเวลาอันสั้น สำนักงานมาตรฐานการศึกษา ได้จัดตั้งระบบระดับชาติที่มีประสิทธิภาพสำหรับการประเมินโรงเรียนซึ่งประสบความสำเร็จอย่างมาก และควรได้รับการชมเชย เมื่อมองย้อนไปพิจารณาความสำเร็จเหล่านี้ก็เหมือนกับที่เราถูกเตือนซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถึงความหวังเป็นพิเศษเกี่ยวกับผลกระทบของระบบการตรวจสอบที่มีต่อโอกาสสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

ความยืดหยุ่น

214. การตรวจสอบของสำนักงานมาตรฐานการศึกษา นั้นได้มอบหมายให้ผู้ตรวจสอบอิสระดำเนินการ คณะผู้ตรวจสอบเหล่านี้จะต้องมีประสบการณ์หลากหลายในสาขาต่างๆ กันตามหลักสูตรของโรงเรียน เพื่อให้ผลการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบหลายคนเปรียบเทียบกันได้และมีความน่าเชื่อถือ สำนักงานมาตรฐานการศึกษาได้จัดทำกรอบการตรวจสอบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกสถานการณ์ เนื่องจากเป็นรายการสำหรับตรวจสอบ (check list) ที่โรงเรียนควรจะใช้พิจารณาเกี่ยวกับโรงเรียนของตนเอง กรอบการตรวจสอบนี้จึงดีกว่าระดับเฉลี่ยทั่วไป แต่ก็มีข้อด้อยในเรื่องที่เกี่ยวกับความสนใจของเรา การตรวจสอบโดยสำนักงานมาตรฐานการศึกษานั้นต้องทำมากกว่าการทำงานให้ทันเวลากับกรอบการตรวจสอบที่ได้มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว เมื่อพิจารณาขอบเขตความรับผิดชอบที่มีอยู่ จะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับความ ยืดหยุ่นที่สำนักงานมาตรฐานการศึกษาให้แก่ผู้ตรวจการได้โดยไม่ทำให้ความไว้วางใจและชื่อเสียงถูกทำลายไป หากไม่มีความยืดหยุ่นแล้ว คณะผู้ตรวจสอบจะกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้สึกกับคุณภาพและความแตกต่างกันเล็กน้อย (nuance) ของการทำงานของแต่ละโรงเรียน การตรวจสอบโรงเรียนนั้นควรจะนำมาเปรียบเทียบกันได้ในระดับชาติ แต่ในความเห็นของเรานั้น จะต้องลดความเข้มงวดลงบ้าง เพื่อให้การตรวจสอบสามารถสะท้อนจุดแข็งและคุณสมบัติบางประการได้ และเพื่อสังเกตสัญญาณเริ่มต้นของการพัฒนาหรือข้อควรระวัง ในกรณีนี้อาจหมายถึงงานที่ต้องทำก่อนการตรวจสอบ การแยกแยะว่ามีคุณสมบัติพิเศษใดหรือไม่ของโรงเรียนที่ควรจะมีการสะท้อนให้เห็นในองค์ประกอบของคณะผู้ตรวจสอบ กรอบการตรวจสอบที่ตายตัวเกินไป หรือที่ได้รับการประยุกต์ใช้อย่างตายตัวเกินไปจะไม่ช่วยให้คุณลักษณะเฉพาะของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนโดดเด่นออกมา

เป็นเรื่องธรรมชาติของการตรวจสอบประเภทนี้ที่ครูจะเตรียมการไว้มากเกินไปเนื่องจากผลที่เกิดขึ้นนั้นมีประโยชน์มากเหลือเกิน

จอห์น แบงก์ส เลขาธิการ
สมาพันธ์ครูแห่งชาติ
(National Union of
Teachers)

ความรู้เฉพาะทาง

215. เราได้ทราบถึงความกังวลหลายประการเกี่ยวกับความสามารถของคณะผู้ตรวจสอบที่ให้มีความสามารถในการตัดสินวิชาเฉพาะ เช่น ศิลปะ และเกี่ยวกับการจัดบริการทางการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะ คณะผู้ตรวจสอบ

ในเขตน็อตติงแฮมเชียร์จากรายงานของสำนักงานมาตรฐานการศึกษา 170 เรื่องในปี 2539 รายงานของ

นั้นไม่จำเป็นต้องมีผู้ตรวจสอบที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในทุกวิชาที่มีการสอนในโรงเรียน ดังนั้นจึงยากที่จะวัดความถูกต้องของการตัดสินที่เกิดขึ้น ผู้ตรวจสอบเฉพาะทางนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้มั่นใจว่าผลการตรวจสอบมีความเชื่อถือได้และจะมีส่วนช่วยในการยกระดับมาตรฐานในทุกสาขาของหลักสูตร การลดจำนวนผู้ตรวจสอบจากหน่วย ตรวจสอบในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ (HMI) และประเภทของงานที่ดำเนินการอยู่ภายใน สำนักงานมาตรฐานการศึกษา นั้นได้ทำให้คณะผู้ตรวจสอบระดับชาติจากหน่วยตรวจสอบในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ (HMI) ที่เคยเป็นผู้มีความรู้มากมายเกี่ยวกับมาตรฐานในสาขาของตนและสามารถตรวจสอบกิจกรรมบางอย่างด้วยอำนาจเต็มที่นั่นหายไป ผู้ตรวจสอบจากหน่วยตรวจสอบในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ (HMI) มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ตัดสินที่เชี่ยวชาญในด้านมาตรฐานและคุณภาพ และไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบโรงเรียนเท่านั้น แต่กับกระบวนการที่กว้างขึ้นของการตรวจสอบนโยบายอีกด้วย

โรงเรียนประถมเพียง 3 แห่งและไม่มีรายงานของโรงเรียนมัธยมใดๆ เลยที่เอ่ยถึงนาฏศิลป์ ผู้ตรวจสอบของสำนักงานมาตรฐานการศึกษา ไม่จำเป็นต้องรายงานถึงทุกเรื่องที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเสมอไป (เช่น กิจกรรมนาฏศิลป์) ผู้ตรวจสอบที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมักจะให้ความเห็นในแง่บวกเกี่ยวกับชั้นเรียนนาฏศิลป์ที่พบเห็น แม้ว่าจะเป็นการสอนที่ไม่ดี ทั้งนี้เนื่องจากไม่ทราบว่าจะประเมินได้อย่างไร ผลก็คือนาฏศิลป์ในฐานะรูปแบบหนึ่งของศิลปะมีการพัฒนาที่จำกัด จึงควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์เป็นผู้ตรวจสอบการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์

องค์การบริหารการศึกษา
ต้องถึน
น็อตตั้งแสมเชียร์

การตรวจสอบนโยบาย

216. ผู้ตรวจสอบนั้นสามารถให้ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโรงเรียนในระหว่างที่ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียน เท่านั้น ในขณะที่ดูว่าเป็นสิ่งที่สามารถโต้แย้งได้ก็หมายความว่าสิ่งที่ได้รับการตรวจสอบนั้นอาจไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องเสมอไป สำนักงานมาตรฐานการศึกษาจึงมีอิทธิพลอย่างสูงต่อนโยบายการศึกษาระดับชาติ อย่างไรก็ตามแผนงานระดับชาติในการตรวจสอบโรงเรียนก็ยังไม่ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้เป็นข้อมูลพื้นฐานว่าความคิดริเริ่มด้านนโยบายบางอย่างนั้นเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วได้ผลเป็นอย่างไร การที่

ไม่มีคำแนะนำเช่นนั้นทำให้เกิดช่องว่างทางข้อมูลสำหรับผู้กำหนดนโยบาย การตรวจสอบควรให้ข้อมูลแก่ผู้กำหนดนโยบายโรงเรียน และครูเกี่ยวกับสภาพการณ์ของการบริการทางการศึกษา ให้สามารถบอกได้ว่ามีอะไรบางอย่างจำเป็นต้องทำโดยใคร เพื่อเร่งให้เกิดการปฏิบัติที่ดีและลดข้อบกพร่อง การจะทำเช่นนั้นได้จำเป็นต้องมีการตรวจสอบบ่อยครั้งขึ้นและดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหัวข้อและประเด็นปัญหาเฉพาะ กรณีหนึ่งที่เกิดขึ้นคือผลกระทบของการเน้นความสำคัญที่หลักสูตรแกนในปัจจุบันที่มีต่อการจัดรายวิชาที่ไม่ใช่วิชาแกนและผลกระทบของเวลาที่ใช้ในด้านความรู้หนังสือและคิดคำนวณที่มีต่อหลักสูตรในวงกว้าง

หลักสูตรทั้งหลักสูตร

217. ระบบที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมในการประเมินนักเรียนและตรวจสอบโรงเรียนนั้นมีความสำคัญต่อคุณภาพของการศึกษาและการยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้น และเราเห็นว่ามีค่าเป็นพิเศษในการยกระดับมาตรฐานการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมและในการทำให้หน้าที่ต่างๆ ของการศึกษามีประสิทธิผลและสามารถตรวจสอบได้เช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ปัญหาที่เราพบในขณะนี้มาจากข้อเท็จจริงที่ว่า การประเมินและการตรวจสอบนั้นไม่ได้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาในลักษณะที่เราสนับสนุนอยู่ ตั้งแต่ต้น ผลกระทบในทางปฏิบัติคือการยับยั้งและขัดขวางการสร้างสรรค์ของครูและนักเรียน ตัวอย่างเช่น หลังจากที่มีประกาศของรัฐมนตรีว่าการ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2541 ที่ให้พักโปรแกรมการศึกษาวิชาศิลปดนตรี พลศึกษาและมนุษยศาสตร์ในช่วงชั้นที่ 1 และ 2 ไว้ชั่วคราวนั้น สำนักงานมาตรฐานการศึกษาได้มีหนังสือถึงโรงเรียนประถมศึกษาว่าการตรวจสอบจะไม่คำนึงถึงขอบเขตที่โรงเรียนดำเนินการตามหลักสูตรแห่งชาติในวิชาเหล่านี้ โรงเรียนประถมศึกษบางแห่งดูเหมือนจะสรุปว่าโรงเรียนไม่จำเป็นต้องใช้เวลาไปกับวิชาเหล่านี้ แต่กระบวนการเหล่านี้ก็ยังคงมีความสำคัญยิ่งสำหรับปีแรก ๆ ของการศึกษา หากความตั้งใจของรัฐบาลคือการส่งเสริมความสามารถในการสร้างสรรค์ของเยาวชนทุกคนในทุกๆ ขั้นตอนของการศึกษา อันตรายที่เราเห็นโดยทั่วไปก็คือ กรอบการตรวจสอบที่ไม่ยืดหยุ่นและระบบการประเมินที่กำหนดไว้สามารถประกอบกันกระตุ้นให้โรงเรียนเลือกที่จะเอาตัวรอด แนวโน้มที่พบในปัจจุบันตามที่ครูใหญ่ของโรงเรียนหนึ่งบอก คือ ‘รักษาระดับของศิระระของคุณไว้เหนือน้ำและต่ำกว่าแนวป้อมปราการเท่านั้น’ ผลกระทบเหล่านี้ควรได้รับการพิจารณาหากรัฐบาลต้องการให้การศึกษาระดับสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมบรรลุผลอย่างแท้จริง

สรุป

218. การประเมินนักเรียนและการตรวจสอบโรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับมาตรฐานตลอดหลักสูตรการศึกษา การจัดลำดับความสำคัญ วิธีการ และหลักเกณฑ์ในปัจจุบัน จำเป็นต้องมีความลึกซึ้งมากขึ้นเพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะและบทบาทของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในการยกระดับ

มาตรฐาน การกระทำเช่นนั้นจะช่วยสร้างสรรค้วจรแห่งความดี (virtuous circle) ที่การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมจะเกิดประโยชน์อย่างจริงจังมากขึ้นโดยได้รับการยอมรับจากประชาชนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

219. เราขอเสนอว่า

- i ผลลัพธ์ที่พึงปรารถนาจากหลักสูตรแห่งชาติควรได้รับการประเมินอย่างเหมาะสม รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม โดยผลลัพธ์ทั้งหมดควรมีส่วนสนับสนุนความสำเร็จของเยาวชนและการดำเนินงานของโรงเรียน
- ii โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนมากขึ้น นั่นคือ การประเมินที่มุ่งให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพการเรียนและการสอนวันต่อวัน
- iii. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจัดให้มีการผ่อนคลายความกดดันในการประเมินด้วยการ
  - ก. ลดรายละเอียดที่โรงเรียนจำเป็นต้องดำเนินการเพื่อการสนับสนุนการประเมิน
  - ข. ฝึกอบรมครูให้สามารถดำเนินการประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนและประเมินผลสรุปรวม โดยได้รับการสนับสนุนจากแผนการสู่ตัวอย่างระดับชาติ
- iv. องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร ควรจะ
  - ก. รวบรวมความรู้และความเชี่ยวชาญที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อใช้ในการประเมินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของเด็กๆ ในสาขาหลักแต่ละสาขาในหลักสูตร และให้ข้อเสนอแนะที่นำไปปฏิบัติได้แก่ โรงเรียน
  - ข. ให้คำปรึกษาแก่ครูในเรื่องวิธีการประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
  - ค. จัดทำระบบการควบคุมในระดับชาติ (national moderation) สำหรับการประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนโดยอาศัยวิธีการสู่ตัวอย่างที่เหมาะสม
- v. กรอบสำหรับการตรวจสอบของสำนักงานมาตรฐานการศึกษาโรงเรียนควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้มีการพิจารณาอย่างละเอียดยิ่งขึ้นในเรื่องการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลที่เกี่ยวข้อง
- vi. สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรพัฒนาความสามารถเพื่อให้มั่นใจว่าสาขาเฉพาะทางของหลักสูตร เช่น ศิลปะ ได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรมีผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยตรวจสอบในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถเพิ่มขึ้น เพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการสอน การให้บริการและมาตรฐานวิชาเฉพาะทาง

- vii. โดยอาศัยการตรวจสอบอย่างกว้างขวาง สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรให้รัฐบาลได้รับข้อมูลที่มีพื้นฐานจากการตรวจสอบและคำปรึกษาอย่างมืออาชีพที่จำเป็นต่อการพัฒนาและดำเนินนโยบายเพื่อการศึกษา เพื่อให้ทราบนโยบายเหล่านั้นเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วเป็นอย่างไร และให้มั่นใจว่ามีการเชื่อมโยงอย่างสร้างสรรค์ระหว่างโรงเรียนและการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย
- viii. สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรรักษาถึงความมุ่งมั่นของตนในการตรวจสอบทุกๆ สาขาของหลักสูตร รวมถึงศิลป และมนุษยศาสตร์ตลอดระยะเวลาในการศึกษาภาคบังคับ

บทที่ 8 การพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วน

บทนำ

220. ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนระหว่างโรงเรียนกับองค์กรและบุคคลภายนอกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาในลักษณะที่เรากำลังสนับสนุนอยู่นี้ ซึ่งไม่ใช่สิ่งฟุ่มเฟือยที่เพิ่มขึ้นมาเลย ความร่วมมือดังกล่าวช่วยส่งเสริมและเพิ่มพูนประสบการณ์ของเยาวชนและส่งเสริมการสอนและการอบรมในทั้งสองลักษณะ ความร่วมมือสามารถช่วยยกระดับมาตรฐานในการประสบความสำเร็จได้โดยตรง ในบทนี้เราจะกล่าวถึงประโยชน์ของความร่วมมือแบบหุ้นส่วนและเงื่อนไขที่จะทำให้การพัฒนาประสบผลสำเร็จ

โรงเรียนจะติดตามลำพังนั้นยังไม่เพียงพอ-เราต้องการชุมชนที่คิดต่างออกไป ทำงานต่างออกไป และแม้แต่ได้รับการออกแบบและสร้างขึ้นมาอย่างแตกต่างออกไป ชุมชนดังกล่าวจะช่วยให้โลกดีขึ้น นำตื่นเต้นขึ้นเป็นที่ที่การทำงานและการเรียนมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งและช่วยกันสร้างชุมชนที่มีความมีชีวิตชีวาและสามารถดำรงอยู่อย่างยั่งยืนได้ด้วยตนเองขึ้นมาใหม่ ข้าพเจ้าใคร่จะมีชีวิตอยู่ในโลกเช่นนั้น

จอห์น แอ็บบอทท์
To be intelligent

โอกาส

221. หลักสูตรแห่งชาตินั้นจัดทำขึ้นจากสมมติฐานเกี่ยวกับสิ่งที่โรงเรียนจะประสบผลสำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนจาก องค์กรการบริหารการศึกษาท้องถิ่น โรงเรียนไม่สามารถบรรลุมาตรฐานที่ต้องการด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องสร้างขึ้นจากการปฏิบัติที่ดีที่มีอยู่แล้วในการพัฒนายุทธศาสตร์ระดับชาติในเรื่องของความร่วมมือแบบหุ้นส่วนเพื่อสนับสนุนโรงเรียน เด็กทุกคนควรจะได้รับโอกาสที่จะร่วมกิจกรรมความร่วมมือที่มีหลากหลายในโรงเรียน ซึ่งไม่ควรขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งหรือความกระตือรือร้นของครูแต่ละคนเท่านั้น การทำงานของโรงเรียนสามารถได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายที่กว้างขวางของหุ้นส่วน รวมทั้งกลุ่มชุมชน ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมและองค์กรทางวัฒนธรรม สำหรับคำว่า ‘องค์กรทางวัฒนธรรม’ นั้นหมายถึงพิพิธภัณฑ์ทุกประเภท (ศิลปะ วิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์) หอศิลป์ องค์กรจัดการแสดงทางศิลปะ องค์กรกีฬา และองค์กรเยาวชนอื่นๆ โดยมีโอกาสสำหรับความ

ร่วมมือแบบหุ้นส่วนและการทำโครงการร่วมมากมายกับองค์กรต่างๆ เหล่านี้ บางองค์กรก็ให้โอกาสที่จะมีกิจกรรมเพียงครั้งเดียว (one-off events) กับโรงเรียน บางองค์กรก็ให้โครงการหรือที่พักในระยะยาวในช่วงเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมาได้มีการขยายงานเพื่อการศึกษาอย่างมากมายโดยองค์กรทางวัฒนธรรมต่างๆ

222. ในตอนต้นของรายงานฉบับนี้ เราได้กล่าวถึงการเติบโตอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในสหราชอาณาจักร ยังมีการพัฒนาในด้านที่ 2 ซึ่งเราเห็นว่ามีค่าสำคัญเท่าเทียมกัน นั่นคือผลงานของศิลปินและขององค์กรสร้างสรรค์อื่นๆ ในการศึกษาและในชุมชน ซึ่งรวมถึงโครงการศิลปินอยู่ประจำ (artist-in-residence) โรงละครสำหรับเด็ก โรงละครในการศึกษา โครงการประสานงานระหว่างองค์กรทางวัฒนธรรมใหญ่ๆ กับโครงการในชุมชนซึ่งมีพื้นฐานจากกิจกรรมทางวัฒนธรรมและศิลปะ สหราชอาณาจักรมีชื่อเสียงเป็นผู้นำในระดับนานาชาติสำหรับงานดังกล่าว ซึ่งได้รับการยอมรับในความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมากโดยการวิจัยและการกำหนดนโยบาย อุตสาหกรรมสร้างสรรค์นั้นมักจะได้รับกล่าวถึงในฐานะผู้สนับสนุนศิลปะในแง่เศรษฐกิจ การศึกษาสำหรับชุมชนที่ขยายกว้างขึ้นนี้รวมทั้งงานเพื่อการเข้าถึงประชาชน (outreach) เป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงความสำคัญทางสังคม เราให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับโครงการและความคิดสร้างสรรค์เหล่านี้ และเห็นบทบาทที่สำคัญในการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในรายงานนี้

ความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ศิลปิน และหอศิลป์นั้นเป็นสิ่งสำคัญในการเปิดโอกาสให้เข้าถึง และทำหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์สำหรับเยาวชนในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจากโรงเรียนสู่การศึกษาต่อเนื่องหรือการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและไปสู่ชีวิตที่อิสระในที่สุด

ลินด์ซีย์ ฟรายเออร์
หอศิลป์อาร์โนลฟีนิ
บริสตอล

ทางเลือกในชีวิต

Opt for Art เป็นโครงการที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของ Engage หรือ สมาคมแห่งชาติเพื่อการศึกษาหอศิลป์ (National Association for Gallery Education) ในขณะที่หอศิลป์ประสบความสำเร็จในการดึงดูดโรงเรียนประถมเป็นจำนวนมากไปทัศนศึกษาเยี่ยมชมนิทรรศการ แต่มีนักเรียนจำนวนน้อยมากในช่วงชั้นที่ 3 ที่ไปชมหอศิลป์ในฐานะส่วนหนึ่งของหลักสูตรที่จัดขึ้นสำหรับโรงเรียนมัธยม โครงการนำร่องได้จัดขึ้นในปี 2538 โดยตั้งเป้าให้นักเรียนในชั้นปีที่ 9 ได้รับประสบการณ์แห่งความบันเทิงทางศิลปะเพื่อให้สอดคล้องกับการที่นักเรียนเหล่านี้จะพูดคุยกับผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับวิชาเลือกในช่วงชั้นที่ 4 และหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสายสามัญ (GCSE) ประสบการณ์ทางศิลปะนี้รวมถึงการทัศนศึกษาหอศิลป์และทำงานร่วมกับศิลปิน ระหว่างปี 2541 และ 2543 โครงการนี้จะดำเนินงานกับนักเรียนในชั้นปีที่ 8 และ 9 ในโรงเรียน 90 แห่ง โดยหวังว่าจะสร้างประสบการณ์ที่พิเศษ

และสร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับศิลปะอันแท้จริงภายนอกโรงเรียนและโดยการทำเช่นนั้น ช่วยส่งเสริมศิลปะในฐานะทางเลือกอันทรงคุณค่าของชีวิตสำหรับวัยรุ่นผู้มีอายุน้อย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าจะมีนักเรียนจำนวนมากถึง 18,000 คนที่จะได้รับประโยชน์โดยตรงจาก Opt for Art ในการทำงานระยะปัจจุบันนี้ โครงการนี้ได้รับการพัฒนามาจากเขตเวลส์ แต่ขณะนี้กำลังขยายไปยังเขตอังกฤษด้วย

ข้อมูลจาก Opt for Art

223. บทบาทของโรงเรียนในเรื่องของความร่วมมือแบบหุ้นส่วนนั้นมีอยู่ 2 ด้าน ด้านแรกคือ ขนบธรรมเนียมประเพณีของโรงเรียนเอง จะได้รับการส่งเสริมให้ดีขึ้นได้มากจากการมีส่วนร่วมกับชุมชนในวงกว้างขึ้น ด้านที่ 2 ทรัพยากรต่างๆ ของโรงเรียนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับประชาชนโดยทั่วไป โรงเรียนสามารถทำอะไรได้มากมายในแง่ของประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่นห้องปฏิบัติการทดลอง โรงฝึกกีฬาและสถานที่แสดงศิลปะ โรงเรียนที่มีการสร้างสรรค์สามารถช่วยการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนได้อย่างมาก กล่าวคือมีเงินจำนวนมากของประชาชนที่ลงทุนไปในโรงเรียนต่างๆ ซึ่งผลตอบแทนจากการลงทุนนี้อาจน้อยกว่าที่ควรเป็นเพราะว่าหลายโรงเรียนนั้นมีลักษณะปิดมากกว่าที่จะเปิดกว้าง ความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ระหว่างโรงเรียน ภาคธุรกิจ กับชุมชนได้เกิดขึ้นแล้วในหลายๆ พื้นที่ เราจำเป็นต้องจำแนกแยกแยะและสานต่อจากการปฏิบัติที่ดีอยู่แล้วในการพัฒนายุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องของความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์

โรงงานแห่งความฝัน (The Factory of Dreams)

ศิลปินเกี่ยวกับไฟและนักทำดอกไม้ไฟชาวฝรั่งเศสคือ คริสตอฟ แบร์ตองเนย์ได้ ร่วมมือกับโรงเรียนสต็อคเวลล์ พาร์ค และศิลปินชาวลอนดอน 5 คน ในการสร้างสรรค์งานละครด้านดอกไม้ไฟที่บรีคเวลล์ พาร์ค บริกซ์ตัน สำหรับคน 5,000 คน โดยมีพื้นฐานจากความฝันและแรงบันดาลใจของเด็กอายุ 14 ปี จำนวน 120 คน โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนในเมืองซึ่งใกล้จะถูกปิดมาแล้ว 3 ครั้ง โครงการนี้เป็นโครงการการศึกษาด้านศิลปะ 5 เดือนที่นำนักเรียนชั้นปีที่ 9 ทั้งหมดเข้ามาร่วมโดยครอบคลุม 5 สาขาวิชาด้วยกัน คือ การออกแบบและเทคโนโลยี อุตสาหกรรมอาหาร สิ่งทอ ทัศนศิลป์ และดนตรี การทำงานนั้นได้บูรณาการเข้าไปในหลักสูตรแห่งชาติในช่วงชั้นที่ 3 กิจกรรมที่ทำมีทั้งการออกแบบงานรื่นเริงไปจนถึงเทคโนโลยีด้านดนตรี ประติมากรรมขนาดยักษ์ไปจนถึงการละครทางกายภาพ (physical theatre) โครงการนี้มีประโยชน์กับทั้งครูและเจ้าหน้าที่ สภาพทั่วไปของแต่ละแผนกดีขึ้น ในขณะที่ประโยชน์ของการทำงานข้ามแผนกก็ได้รับการยอมรับและส่งเสริม นอกจากนี้เด็กๆ ยังได้รับประโยชน์อย่างมากมาจากโครงการนี้ด้วยสำหรับนักเรียนหลายๆ คนแล้ว โรงงานแห่งความฝันเปรียบเสมือนการเดินทางส่วนตัว

บางคนได้ค้นพบความสามารถในการสร้างสรรค์ที่พวกเขาตั้งใจจะพัฒนาต่อไป บางคนได้รับประโยชน์จากรูปแบบการทำงานใหม่ๆ โรงงานแห่งความฝันได้กระตุ้นให้แต่ละคนได้สำรวจจินตนาการและแรงบันดาลใจของตนในขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งความท้าทายและแนวโน้มของการทำงานเป็นกลุ่ม และช่วยขยายทักษะการสื่อสารของนักเรียน โทนี่ ลา มัวร์ ซึ่งเป็นครูใหญ่บรรยายถึงผลที่ได้จากโครงการนี้ว่า ‘การสร้างสรรค์คือผลที่ได้รับ และควบคู่กันไปได้มีโอกาสในการพัฒนาทักษะการฟัง มีการชื่นชมความสามารถของแต่ละคนมีการทำงานเป็นกลุ่ม มีทักษะการวางแผนและการจัดการ ทักษะการสื่อสาร และโอกาสที่จะได้มีประสบการณ์การประสบความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิตน้อย ๆ ของเด็ก’

ข้อมูลจาก London International Festival of Theatre (LIFT)

ประโยชน์ของความร่วมมือแบบหุ้นส่วน

224. ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนนั้นให้ผลแตกต่างแต่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน รวมถึงเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนและนักเรียน และต่อทุกคนที่ทำงานด้วย

ข้าพเจ้าเคยคิดว่าศิลปะในทุกวันนี้เป็นเพียงข้อแก้ตัวของการไม่ทำงานที่จริงจัง แต่ขณะนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าศิลปะช่วยให้พลังแก่คนๆ หนึ่งในการพยายามที่จะเข้าใจโดยการใช้จินตนาการของตน

โครงการ Pupil after Opt
for Art

ประโยชน์ต่อโรงเรียน

การพัฒนาหลักสูตร

225. ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนที่มีประสิทธิผล สามารถ
- ยกกระดับขวัญกำลังใจของโรงเรียนโดยการนำพาเจ้าหน้าที่มาทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมที่ตั้งไว้ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร
  - ส่งเสริมและพัฒนาวิธีการทำงานที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ
  - เปิดโอกาสให้มีการเชื่อมโยงข้ามหลักสูตรตลอดทั้งโรงเรียนซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษในแต่ละเรื่องสามารถมีผลกระทบต่อการพัฒนาเรื่องอื่นๆ ได้

- เปิดโอกาสให้มีการทำงานที่มีพื้นฐานจากประเด็นปัญหาซึ่งจะช่วยให้เกิดแนวคิดกว้างขึ้นเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบันและเกี่ยวกับการพัฒนาทางวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น โอกาสที่เท่าเทียมกัน เพศ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม

โรงเรียนในชุมชน

226. ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนที่มีประสิทธิผล สามารถ

- เสริมสร้างความแข็งแกร่งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของตนโดยใช้ทักษะ ความรู้ความชำนาญและทรัพยากรร่วมกัน
- เสริมสร้างความแข็งแกร่งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนต่างๆ ในบริเวณเดียวกันโดยโครงการความร่วมมือต่างๆ
- ยกย่องโรงเรียนและบทบาทของโรงเรียนที่มีต่อการใช้ชีวิตทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจภายในชุมชน
- พัฒนาโรงเรียนในฐานะเป็นชุมชนหนึ่งด้วยการสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงระหว่างนักเรียน เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน

ชีวิตในโรงเรียนนั้นมีคุณค่ามากขึ้น โดยการทำงานกับศิลปินเหล่านี้ ซึ่งกำลังปฏิบัติงานด้วยตนเองและนำมาซึ่งจุดประสงค์ที่ต่าง ๆ กัน มีการยกระดับความคาดหวังและนำมาซึ่งพลังอันมหาศาลต่อการทำงาน

แคร์ ฮอลเพนนี่

ครูใหญ่

โรงเรียนมัธยมต้น

บลู เกต ฟิลดส์

โครงการนักสร้างสรรค์มืออาชีพประจำโรงเรียนที่ ‘ยากไร้’

The National School’s Playwright Commissioning Group ประกอบด้วยโรงเรียน 20 แห่งทั่วประเทศที่นำทรัพยากรมาร่วมกันในการมอบหมายให้นักเขียนบทละครชั้นนำเขียนละครและนักประพันธ์ดนตรีเขียนบทละครที่เหมาะสมให้โรงเรียนเหล่านี้ใช้แสดงร่วมกับดนตรี โดยปรับแต่งให้เข้ากับความสามารถเชิงดนตรี และสถานการณ์ต่างๆ ของโรงเรียน โดยความร่วมมือและการให้เงินสนับสนุน 1,000 ปอนด์ต่อปี เป็นเวลา 2 ปี โรงเรียนเหล่านี้ได้มีสิทธิบัตรในละครและดนตรีที่โรงเรียนดำเนินการว่าจ้างเองและมีส่วนสนับสนุน ด้วยการทำงานเชิงปฏิบัติการเป็นรุ่น ๆ ไปร่วมกับครู นักเรียน นักดนตรีและนักเขียนดังกล่าว โรงเรียนระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคก็ให้การสนับสนุนด้วย ทั้งนี้ได้มีการจัดพิมพ์บทละครขึ้นเพื่อเผยแพร่บุคคลอื่น ๆ และสาขาวิชาอื่น ๆ ก็สามารถนำโครงการนี้ไปปฏิบัติตามได้ง่ายมาก

ข้อมูลจากโรงเรียนแอมสเต็ด ลอนดอน

การพัฒนาบุคลากร

227. ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนที่มีประสิทธิผลสามารถช่วยให้ครู

- เรียนรู้ทักษะและวิธีการใหม่ๆ ที่จะใช้ในห้องเรียน
- พัฒนาความสัมพันธ์ด้านอาชีพกับผู้ใหญ่ที่ประกอบอาชีพหรือมีทักษะในด้านอื่นนอกโรงเรียน
- พัฒนาและส่งเสริมความเข้าใจให้กว้างขึ้นเกี่ยวกับวิชาของตนจากมุมมองทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป
- เข้าใจนักเรียนได้ดีซึ่งยิ่งขึ้นในสถานการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป
- พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาต่างๆ และลักษณะที่สาขาวิชาเหล่านั้นมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน
- ทดลองกลยุทธ์การสอนใหม่ๆ

โครงการนี้ได้ผลมากและข้าพเจ้าได้พยายามทำงานในลักษณะเดียวกันโดยการสอนอย่างมีคุณภาพเป็นช่วงสั้น ๆ หลาย ๆ ช่วง

รูธ แอปลิน โรงเรียนรายล์
แคมเด้น

งานออกร้านทางวิทยาศาสตร์

โรงเรียนโรเบิร์ต สมิธที่ Market Harborough ได้จัดงานออกร้านด้านวิทยาศาสตร์ในปี 2540 ซึ่งได้พัฒนากลายเป็นงานใหญ่ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นตีพิมพ์บทความเกี่ยวกับงานนี้ โดยใช้หน้าเสริม 4 หน้า โดยได้รับการสนับสนุนจากการโฆษณาจากบริษัทท้องถิ่นจำนวนมาก ซึ่งหลายบริษัทใช้วิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐานในการทำงานของตน หลังจากที่ได้เห็นบทความในหนังสือพิมพ์ บริษัทที่ไม่ได้ร่วมในงานครั้งแรกก็ขอลงชื่อร่วมงานครั้งต่อไปในปี 2541 ทันที จูดิธ กรีน ครูของโรงเรียนซึ่งเป็นผู้ผลักดันอย่างแข็งขันคนหนึ่งของงานนี้เขียนว่า ช่างเป็นลัปดาหะอะไรเช่นนี้ คุณสามารถซื้อแร่หรือเครื่องมือไจโรสโคป (gyroscope) ในร้านวิทยาศาสตร์ คุณอาจเดินชนกับมารี คูรี หรือไอแซค นิวตัน คุณอาจได้ทำลูกโป่งหรือสร้างบอลลูกอากาศร้อน เยี่ยมชมนิทรรศการวิทยาศาสตร์สัญจร (science road show) ลองสวมชุดนักดับเพลิงแบบเต็มยศ หรือทดลองกับเรื่องฟิสิกส์อนุภาคกับมหาวิทยาลัย เลสเตอร์ และถ้ายังไม่พออีก ลองไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์คูโหม หรือไปฟังการบรรยายเรื่อง แสงและความสว่าง ที่เต็มไปด้วยการสาธิตอันน่าทึ่ง - และหน้าพิเศษคู่หนึ่งที่ตั้งออกมาได้จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น?

ข้อมูลจาก Prism สิงหาคม 2540

สำหรับนักเรียน

228. ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนที่มีประสิทธิผลสามารถช่วยให้นักเรียน
- พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนและบทบาทของตนในชุมชนนั้น
  - พัฒนาทักษะและวิธีการสำหรับงานสร้างสรรค์โดยใช้การติดต่อกับผู้ใหญ่ที่มีทักษะ
  - มีความเข้าใจได้ลึกซึ้งขึ้นเกี่ยวกับสาขาวิชาต่างๆ และการนำไปใช้จริง
  - พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะหลักๆ และการนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ในชีวิตจริง
  - มีความเข้าใจได้ลึกซึ้งขึ้น รวมทั้งมีประสบการณ์จริงในเรื่องของกระบวนการสร้างสรรค์ รวมถึงความคิดอย่างมีจินตนาการ การแก้ไขปัญหา การทำวิจัย ทักษะทางเทคนิค การเรียบเรียง การเลียง การพิจารณา ทบทวน การนำเสนอ และการสนทนา
  - ได้รับความประสบการณ์การทำงานเป็นส่วนหนึ่งของทีมงาน
  - สร้างความมั่นใจในตัวเองและความนิยมชมชอบตนเองในการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ การพบปะผู้คนใหม่ๆ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- เพิ่มความมั่นใจและความรู้ความชำนาญในการพิจารณา ตัดสินและประเมินประสบการณ์กับกลุ่มคนในวงกว้างขึ้น

เมื่อข้าพเจ้าลองเป็นครั้งแรกนั้น ยังใช้ไม่ได้เลย แต่แล้วก็ดีขึ้น ขอขอบคุณที่แสดงให้เห็นให้ข้าพเจ้าดูว่าข้าพเจ้าสามารถเล่นระนาดฝรั่งได้

Tracy at All Souls' School

ประโยชน์ต่อหุ้นส่วน

229. สำหรับองค์กรหรือบุคคลที่ทำงานร่วมกับโรงเรียนในลักษณะดังกล่าวนี้ก็ได้รับประโยชน์เช่นกัน ได้แก่
- การมีประสบการณ์และความรู้ความชำนาญร่วมกับเยาวชนและผู้ใหญ่ในเรื่องใหม่ๆ
  - การพัฒนาความรู้และทักษะของตน
  - การพัฒนาและพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับงานและวิธีการใหม่ๆ ของตน
  - การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการสอนกับเยาวชนและผู้ใหญ่
  - การได้พบเครื่องกระตุ้นงานเชิงสร้างสรรค์ของตนโดยการร่วมมือแบบหุ้นส่วนกับผู้ประกอบอาชีพอื่นๆ และเยาวชน
  - การร่วมมือทำงานกับผู้ประกอบอาชีพอื่นๆ

ผู้เล่นพบว่าสิ่งนี้ไม่เพียงแต่ให้แรงกระตุ้นอย่างมากเท่านั้น ยังมีประโยชน์ต่อการเล่นเพื่อแสดงคอนเสิร์ตทั่วไปอีกด้วย

*เดวิด พิคคาร์ด ผู้จัดการทั่วไป
Orchestra of the Age of Enlightenment*

ศิลปินน้อย (The Very Young at Art)

กลุ่มศิลปินกลุ่มหนึ่งและสถานเลี้ยงเด็ก 26 แห่งในเบอร์มิงแฮมได้ร่วมกันผลิตงานศิลปะสาธารณะต้นแบบ ซึ่งได้สร้างผลงานศิลปะเชิงปฏิสัมพันธ์ไปรอบๆ เมือง งานศิลปะแต่ละชิ้นเป็นผลงานจากทักษะของศิลปินที่ได้นำความคิดจากเด็กๆ ครู ผู้ปกครอง ชุมชนมารวมเข้าไปในงานที่เป็นของโรงเรียน แต่ประชาชนทั่วไปก็สามารถร่วมสนุกได้ วันที่เปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมฟรีประจำปีจะมีขึ้นในวันศุกร์ที่ 2 ของเดือนกรกฎาคมของทุกปี เพื่อให้คนได้ชมผลงานด้านศิลปะเหล่านี้แต่ก็สามารถที่จะเลือกชมงานเป็นการส่วนตัวได้เช่นกัน

ข้อมูลจาก Birmingham City Council Education Department

การปรับปรุงความร่วมมือแบบหุ้นส่วน

230. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของความร่วมมือแบบหุ้นส่วนมี 5 ประการ ได้แก่

- สถานะและการลำดับความสำคัญ
- ข้อมูลและการติดต่อ
- การประกันคุณภาพ
- ทรัพยากร
- การอบรมและพัฒนา

เราจะกล่าวถึงปัจจัย 3 ประการแรกในที่นี้ และจะกล่าวถึงเรื่อง ทรัพยากรในบทที่ 9 และ การอบรมในบทที่ 10

สถานภาพและลำดับความสำคัญ

231. การพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในเชิงสร้างสรรค์นั้นยังไม่ได้ได้รับความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ในหลายโรงเรียน บางโรงเรียนมีการติดต่อมากมายกับองค์กรภายนอก แต่บางโรงเรียนก็มีน้อยหรือไม่มีเลย ความร่วมมือที่ประสบผลสำเร็จมักจะเป็นผลจากการที่เจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้น ผลจากการสำรวจของ MORI ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในปี 2538 นั้น ในช่วง 5 เดือนก่อนการสำรวจ พบว่า

- ร้อยละ 50 ของนักเรียนไม่เคยไปชมละคร
- ร้อยละ 80 ไม่เคยไปพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ หรือการแสดงคอนเสิร์ต
- น้อยกว่า 1 ใน 10 เคยไปชมการแสดงระบำหรืออุปรากร
- จากจำนวนผู้ที่เคยไปมาแล้ว ร้อยละ 97 ชอบการแสดง

ปี 2543 เป็น 'ปีแห่งศิลปิน' ทำไมไม่ใช้โอกาสนี้ เป็นโอกาสแห่งการมุ่งเน้นความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ และ เชิงวัฒนธรรมโดยการใช้ความร่วมมือแบบหุ้นส่วนกับหน่วยงานอื่นๆ ในโรงเรียน และองค์กรอื่นๆ ในชุมชนเล่า

ตามความคิดเห็นของเรา เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับโอกาสที่จะทำงานร่วมกับอาชีพอื่นๆ ในการเรียนแต่ละปี โรงเรียนควรจะเป็นผู้ให้โอกาสเหล่านั้นในแผนการพัฒนาของตน และเป็นผู้จัดหาทรัพยากรที่เหมาะสมให้ โรงเรียนควรจะต้องพยายามที่จะดำเนินการให้มั่นใจว่าคณะกรรมการบริหารโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบในการวางนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม และดำเนินการให้มั่นใจว่าเด็กทุกคนได้รับโอกาสดังกล่าววิธีหนึ่งที่จะยกสถานะให้สูงขึ้นก็คือการทำให้ประชาชนยอมรับงานดังกล่าวองค์กรต่างๆ เช่น องค์กรการอุดมศึกษาและหลักสูตร สมาคมศิลปะหลวง (ROYAL SOCIETY OF ARTS--RSA) สภาศิลปะ กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา และอื่นๆ กำลังจัดทำเกณฑ์ที่จะทำให้เกิดโครงการ Artsmark สำหรับโรงเรียนและสำหรับองค์กรทางศิลปะต่างๆ เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองการปฏิบัติที่ดีและยกสถานะของศิลปะในการศึกษา โรงเรียนหรือองค์กรทางศิลปะจะได้รับรางวัล Artsmark สำหรับผลงานทางการศึกษาทางศิลปะที่มีผลงานโดดเด่นและเป็นส่วนหนึ่งของผลงานอื่นๆ โครงการนี้ควรได้รับการสนับสนุนให้เดินหน้าไปต่อไป

โอกาสสำหรับทุกคน

ในเดือนเมษายน 2542 องค์กรการศึกษาแห่งแคว้นวอร์วิคเชอร์ได้เริ่มดำเนินการศิลปศึกษาของวอร์วิคเชอร์ (Warwickshire Education Arts Action Zone) โดยเขตปฏิบัติการมีบทบาทดังนี้

- เพื่อประสานงาน สนับสนุนและตีพิมพ์การปฏิบัติที่ดีที่มีอยู่ โดยอาศัยแนวคิดเรื่องการสร้างสรรค์ การต่อเติมเสริมแต่ง และความครอบคลุม
- ทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนและขยายการปฏิบัติที่ดีเฉลิมฉลองและเผยแพร่ความสำเร็จปกป้องและส่งเสริมศิลปะในหลักสูตรในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนร่วมร่วมสร้างสรรค์แก่สาขาและวิชาอื่นๆ
- เพื่อกระตุ้นโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพต่อเนื่อง
- เพื่อเชื่อมโยงกับความคิดและแรงบันดาลใจเชิงสร้างสรรค์ในการศึกษาในขั้นตอนอื่นๆ องค์กรอื่นๆ ในงานบริการสาธารณะ และสถาบันอื่นๆ
- เพื่อส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านศิลปะนอกหลักสูตร
- เพื่อส่งเสริมการลงทุนในด้านศิลปะ
- เพื่อหางบประมาณในการร่วมมือแบบหุ้นส่วนในด้านศิลปะในองค์กร
- เพื่อส่งเสริมความร่วมมือแบบหุ้นส่วนในการจัดการโครงการ

นักเรียนชั้นปีที่ 5 จะได้รับป้ายชื่อและประกาศนียบัตรในฐานะสมาชิกของเขตปฏิบัติการและจะได้รับกล่อง Arts Action ตามโปรแกรมการอ่านที่บริการด้านการศึกษาและห้องสมุดตกลงกันได้ และโปรแกรมด้านกิจกรรมทางศิลปะ ผู้ปกครองจะเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานของเขตปฏิบัติการผ่านทางใบปลิว นิทรรศการ และการแสดงงานประจําสัมพันธ์ระดับจังหวัด และผ่านทางชมรมหลังเลิกเรียนต่างๆ

ข้อมูลจาก Warwickshire Education Arts Action Zone

ข้อมูลข่าวสารและการติดต่อ

232. การสื่อสารอย่างได้ผลเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จในการร่วมมือแบบหุ้นส่วนที่มีประสิทธิผล เพื่อให้มั่นใจว่าความต้องการและความเชี่ยวชาญของผู้ร่วมมือแต่ละฝ่ายนั้นเข้ากันได้และเหมาะสมกัน ความสนใจของฝ่ายต่างๆ เป็นสิ่งที่ต่างฝ่ายต่างมี แต่ไม่จำเป็นว่าจะต้องมีเหมือนกัน แต่ละฝ่ายมีส่วนให้ความสนับสนุนต่างกันและแต่ละฝ่ายก็จะได้รับผลแตกต่างกันในเรื่องของทักษะ ความเข้าใจ และประสบการณ์ ความสำเร็จของความร่วมมือขึ้นอยู่กับคุณภาพของการเตรียมการและการติดตามผลมากเท่ากับผลที่ตามมา ดังนั้นโครงการความร่วมมือต่างๆ จำเป็นต้องใช้เวลาเพียงพอในการทําวิจัย การวางแผน การประเมินผล และการเผยแพร่ เยาวชนก็เช่นกัน ควรมีส่วนร่วมในการวางแผนและการเตรียมการ ซึ่งจะได้อะไรมากมายจากกระบวนการนี้ และในขณะที่เดียวกันก็มีอะไรที่จะให้มากมายเช่นกัน

TIE เป็นสิ่งที่มีคุณค่าเนื่องจากเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับเด็ก แต่ไม่ใช่เพื่อเด็ก ประสบการณ์มักจะก่อให้เกิดความตึงเครียดที่นำเด็กไปใกล้กับปากเหวเพื่อให้ได้เห็นเสี้ยวหนึ่งของความจริงของสถานการณ์ แต่ในลักษณะที่สามารถควบคุมได้ ส่วนที่สำคัญมากส่วนหนึ่งในกระบวนการการนำสิ่งที่อยู่ในตัวเด็กออกมา นั่นคือการศึกษา

ไบรอัน เดวีส์ Secretary of
the Powys Association
of Primary Schools

233. หลายๆ โรงเรียนไม่ได้ตระหนักถึงโอกาสที่มีอยู่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการตรวจสอบในระดับชาติในเรื่องมาตรฐานและข้อกำหนดเกี่ยวกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดภาพที่ชัดเจนของโอกาสที่มีอยู่และของช่องว่างที่เกิดขึ้น การตรวจสอบนี้ควรระบุถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของการให้บริการในปัจจุบัน ในแต่ละส่วนของหลักสูตร ในพื้นที่ต่างๆ กัน

ในประเทศ และในรูปแบบที่เป็นอยู่ของความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ให้บริการอื่น โดยควรจะมีการปรับปรุงปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้มีการรวบรวมรวบรวมข้อมูลหลักฐานที่มีลักษณะครอบคลุมเพื่อใช้สำหรับการกำหนดนโยบายในอนาคต ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวควรได้รับการเผยแพร่ในโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งจะสามารถใช้เป็นฐานสำหรับการทำข้อมูลในระดับภาคเกี่ยวกับโอกาสที่จะช่วยเหลือผู้ให้บริการและผู้ใช้ในหลายๆ สาขาอาชีพในการตัดสินใจอย่างมีข้อมูลและมีการคาดหวังอย่างชัดเจน

องค์กร AXIS ได้รวบรวมทะเบียนกลางแห่งชาติของศิลปินทัศนศิลป์และช่างฝีมือ (craftspeople) ร่วมสมัย ซึ่งบรรจุอยู่ในคอมพิวเตอร์ และให้บริการไม่คิดค่าใช้จ่าย

เททน้อย ทีลิเวอร์พูล (Young Tate, Liverpool)

ไม่ว่าพิพิธภัณฑสถานจะเห็นว่าตนเองเป็นตัวแทนในการสร้างสังคมขึ้นมาใหม่หรือเป็นผู้ให้บริการการทำงานกับเยาวชนนั้นสามารถให้ผลตอบแทนได้อย่างมากมาย โดยจัดให้มีแนวทางที่จะตอบสนองได้ดีขึ้นและเป็นการมองโลกภายนอกมากขึ้น ทำให้มีความเข้าใจในความสำคัญของการเก็บสะสมและนิทรรศการร่วมสมัยกว้างขึ้น และช่วยทำให้การตระหนักถึงความจำเป็นของการตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้ชมใหม่ๆ ยั่งยืน ในปี 2536 หอศิลป์เทท (Tate Gallery) ทีลิเวอร์พูล ได้จัดตั้งกลุ่มผู้ให้คำปรึกษาที่ประกอบด้วย เยาวชนขึ้นมา กลุ่มนี้มีชื่อเรียกว่าเททน้อย (Young Tate) และช่วยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับวิธีที่จะทำให้เยาวชนเข้าถึงหอศิลป์นี้และนิทรรศการในหอศิลป์นี้มากขึ้น นอกจากนี้บทบาทในการให้คำปรึกษาแล้ว ข้อดีอีกข้อหนึ่งของโครงการ เททน้อย คือการพัฒนาการศึกษาของกลุ่ม (peer education) สมาชิกของเททน้อยได้รับค่าตอบแทนในการเป็นผู้นำการปฏิบัติการและโครงการสำหรับเยาวชนอื่นๆ ในหอศิลป์ เหล่าสมาชิกได้รับการแนะนำให้รู้จักกับงานแสดงหรือนิทรรศการในการประชุมวางแผนและหลังจากนั้นก็มีการเสนอความคิดเห็นต่างๆ สำหรับการปฏิบัติการซึ่งได้รับการร่างขึ้นมาล่วงหน้าโดยผู้ประสานงานด้านศิลปินและผู้ประสานงานเททน้อย จากนั้นก็มีการสำรวจหาความคิดและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในปัจจุบันการอบรมสำหรับงานที่นำโดยสมาชิกกลุ่มนี้ทำกันอย่างไม่เป็นทางการ แต่ก็กำลังมีการทำงานเพื่อให้มีการอบรมที่เป็นทางการมากขึ้น โดยใช้ตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีภายในงานบริการเยาวชนภาคบังคับและภาคอาสาสมัคร

ข้อมูลจาก *The Museums Association*

234. การดำเนินงานดังกล่าวนี้ควรครอบคลุมทุกๆ แง่ของหลักสูตรและโครงการต่างๆ ที่หลากหลาย รวมถึงการแสดงและการประชุมปฏิบัติการเพียงครั้งเดียวไปจนถึงโครงการและการพักอาศัยในระยะยาว การลงทะเบียนนั้นควรได้รับการประสานงานจากองค์กรทางวัฒนธรรมในระดับภูมิภาค (Regional Cultural Agencies) ที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้น หรือจากคณะกรรมการศิลปะแห่งภูมิภาค (Regional Arts Boards) โดยอาจมีรูปแบบที่เป็นไปได้ดังนี้

- องค์กรภายนอก บุคคล หรือกลุ่มนักแสดงสมัครลงทะเบียนและจ่ายค่าธรรมเนียมเพื่อการดังกล่าว
- สำหรับการลงทะเบียน แต่ละกลุ่มหรือแต่ละบุคคลจะเปิดการแสดง จัดทำโครงการให้โรงเรียนที่อาสาสมัครเป็นเจ้าของ และจะได้รับการประเมินผลจากคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยครูใหญ่ นักเรียน ครู และชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้โรงเรียนจะได้รับบริการด้านการแสดงหรือโครงการดังกล่าวโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- คณะกรรมการจะประเมินผลโครงการหรือการแสดง ตามเกณฑ์ที่ได้ตกลงกันไว้และจะจัดทำรายงานสั้นๆ และข้อเสนอแนะ
- คณะกรรมการจะได้รับการแนะนำในเรื่องเกณฑ์ต่างๆ โดยผู้ประสานงานระดับภูมิภาค
- กลุ่มใดหรือบุคคลใดที่ได้รับการยอมรับจะถูกรวมไว้ในทะเบียนประจำปีซึ่งจะส่งไปยังโรงเรียนทุกโรงเรียนและในข้อมูลในอินเทอร์เน็ต
- กลุ่มหรือบุคคลดังกล่าวจะได้รับการตรวจสอบทุก 2 ปี โดยคณะกรรมการชุดใหม่
- โรงเรียนทุกโรงเรียนจะถูกขอให้ประเมินผลโครงการเมื่อมีผู้ไปเยือนโรงเรียน โดยจะนำผลการประเมินดังกล่าวมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มหรือบุคคลต่าง ๆ ด้วย
- ทุกกลุ่มและบุคคลจะต้องเป็นผู้จัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการเตรียมการและการติดตามผล

การประกันคุณภาพและการประเมินผล

235. ระบบการประกันคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับมื่ออาชีพที่เป็นผู้ตรวจเยี่ยมและองค์กรด้านวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ผลงานความร่วมมือในการสร้างสรรค์นั้นมักไม่ค่อยได้รับการประเมินอย่างละเอียดเนื่องจากไม่มีเวลา เงินทุน หรือความเชี่ยวชาญภายในองค์กรทางศิลปะและโรงเรียน สภาศิลปะของอังกฤษ (The Arts Council of England) ได้ว่าจ้างการศึกษาวิจัยเพื่อหาหนทางที่มีประสิทธิภาพในการประเมินผล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีทรัพยากรในการประเมินผลที่เป็นนวัตกรรม ใช้ได้ง่ายและมีความยืดหยุ่น เพื่อให้องค์กรทางศิลปะ ศิลปินเดี่ยว เยาวชน ภาคการศึกษา และชุมชนได้ใช้ เมื่อมีการพัฒนาสิ่งนี้ขึ้นมา จะมีการจัดการอบรมเรื่องการใช้เครื่องมือประเมินผล การศึกษาดังกล่าวนี้อาจมีส่วนช่วยเหลืออย่างสำคัญต่อการปรับปรุงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม โดยอาศัยความร่วมมือแบบหุ้นส่วน ทั้งนี้จะต้องมีการตกลงกันเกี่ยวกับเกณฑ์ที่จะใช้เพื่อให้ผู้ร่วมมือทุกฝ่ายมีการคาดหวังที่ชัดเจน และมีการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูล กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นเพื่อประเมินและติดตามผลการจัดการศึกษาโดยองค์กรต่างๆ ที่ได้รับงบประมาณสนับสนุน เรายินดีที่ได้เห็นการพัฒนานี้และการมุ่งมั่นอย่างจริงจังต่อการศึกษาที่ กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ได้แสดงให้เห็น

บทบาทของหุ้นส่วนความร่วมมือแต่ละฝ่าย

236. ในรายงานการใช้งบประมาณฉบับละเอียดครบถ้วน (Comprehensive Spending Review) ของกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ได้เสนอการนำคณะกรรมการศิลปะระดับภูมิภาค องค์กรศิลปะ หน่วยงานท้องถิ่น องค์กรภาคธุรกิจและหน่วยงานอื่นๆ ที่สนใจ มาเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือทางวัฒนธรรม ในระดับภูมิภาค นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้ที่จะรวมกลุ่มย่อยๆ อื่นๆ ในท้องถิ่น อาทิ กลุ่มโรงเรียนและ องค์กรการบริหารการศึกษาท้องถิ่น หน่วยงานทางศิลปะ ศิลปิน และองค์กรภาคธุรกิจในท้องถิ่นเข้ามาด้วย โดยแต่ละฝ่ายจะได้รับประโยชน์บางประการและสามารถให้บางอย่างได้ การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันต่อ เนื่องกับโรงเรียนสำหรับองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมระหว่างศิลปะและการศึกษาใน การพัฒนาชุมชนและการมีความสัมพันธ์อันดีสำหรับภาคธุรกิจต่างๆ แต่ละฝ่ายสามารถให้การสนับสนุน ทางการเงินและทรัพยากรด้านอื่นๆ และกิจกรรมโดยรวมสามารถมีส่วนร่วมทำให้ชีวิตทางการศึกษาและ วัฒนธรรมในชุมชนท้องถิ่นมีชีวิตชีวาได้

ให้ชุมชนมีส่วนร่วม

Welfare State International ซึ่งตั้งอยู่ที่อัลเวอร์สตัน คัมเบรีย มาเป็นเวลากว่า 20 ปี ได้รับการพัฒนาให้มีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับชุมชนและโรงเรียนในท้องถิ่น จนกระทั่งขณะนี้การสร้างสรรค์ ของเด็กๆ ศิลปิน และคนในเมืองได้มีการรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างใกล้ชิด ตัวอย่างเช่น งานเทศกาลโคมไฟประจำปีในเดือนกันยายนของทุกปีนั้นมีครอบครัวที่มีความสามารถในการประดิษฐ์ โคมไฟด้วยกระดาษทิชชูและกระดาษต้นวิลโลว์เป็นจำนวนมากมาร่วมงาน โรงเรียนประถมเซอร์ จอห์น บราวน์ ทำโคมไฟ 8 อันเป็นของขวัญให้กับวีรบุรุษและวีรสตรีที่ไม่ได้รับการสรรเสริญ และครูสอนศิลปะที่โรงเรียน มัธยมวิคตอเรียได้รวมการประดิษฐ์โคมไฟเข้าไปในวิชาเทคโนโลยีและการออกแบบในระดับ A level เทศกาล May Flag ได้รับการออกแบบโดยนักเรียนชั้นประถม ซึ่งได้คิดประดิษฐ์ภาพที่วาดขึ้นอย่างอิสระ และไม่มีแบบแผนใดๆ สำหรับร้านค้าในเมือง (ตัวอย่างเช่น แค็กเหนียวหนืดสำหรับร้านขายขนม และ หนอนที่ดัดย้วยเย็บไปมาสำหรับนักตกปลา หรือแม้กระทั่งลิปสติกบนปกเสื้อสำหรับช่างตัดเสื้อสำหรับ บุรุษ) นำภาพวาดเหล่านั้นเย็บติดกับผืนผ้าไหมผืนใหญ่โดยจัดทำร่วมกับศิลปินจนทำให้อัลเวอร์สตัน เปรียบเสมือนงานต่อเศษผ้าที่รื่นรมย์เทียบได้กับระดับผลงานของ Matisse กับ Beano. หลังจากที่ได้ รางวัลสลากออมลินศิลปะ 1 ล้านปอนด์ ศิลปิน WSI ได้ช่วยกันตกแต่งสำนักงานใหญ่โรงเรียน สมัย วิคตอเรียเพื่อสร้างศูนย์ฝึกอบรมชื่อ Lanternhouse ซึ่งเป็นศูนย์ฝึกอบรมในอัลเวอร์สตัน ที่นี่ ศิลปิน ครู และนักบริหารอาจหลบหนีมาเพื่อเสริมพลังให้ตนเอง การสร้างสรรค์ได้รับการกระตุ้นในที่ ที่ไม่มีการแข่งขันและไม่มีขนบธรรมเนียมใดๆ ผู้คนจากหลากหลายสาขาวิชาชีพร่วมสนทนากันและ ตีหมาแพร์ร่วมกัน และค้นคว้าหาการแก้ไขปัญหาร่วมกัน หากคุณต้องการทำกั้งหันอากาศดนตรี หรือ

ภาพวาดบนทรายรูปมังกรบินได้ หรือถ้าคุณอยากร้องเพลงเป็นครั้งแรก หรืออยากเล่นกลอง หรือจินตนาการแบบเทพนิยายเกี่ยวกับทรายดูดที่ Morecambe Bay เมื่อนั้นคุณจะพบว่า Lanternhouse คือที่ที่เหมาะสม ระหว่างการก่อสร้างนักเรียนชั้นประถมช่วยกันวาดภาพบนแผ่นไม้ 30 เมตรที่ปิดรอบบริเวณก่อสร้าง เหมือนกับภาพปักลายการ์ตูน Bayeux ร่วมสมัยซึ่งเป็นภาพของวงดนตรีบ้ำระท่าที่ไล่ไม่ต่อขาบรรเลงอยู่กลางถนน และมีแม้กระทั่งภาพช่างเชื่อมที่เหาะเหินได้ด้วย เด็กๆ เป็นหัวใจของ Lanternhouse โดยได้มีการจัดบริการเลี้ยงเด็กกลางวันและจัดสวนสำหรับการเล่นิทานและยังจะมีสตูดิโอเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เด็กๆ ในวัยที่กำลังก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วสามารถสอนวิธีการใช้อิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ผู้ใหญ่

จอห์น ฟอกส์ *Welfare State International*

237. ที่สำคัญไปกว่านั้น ความร่วมมือดังกล่าวอาจเริ่มประสานช่องว่างที่เกิดจากการที่หน่วยงานท้องถิ่นมีส่วนร่วมลดลงในกิจกรรมดังกล่าว ความร่วมมือในการทำงานใหม่ๆ มีความจำเป็นที่จะต้องนำเอาโรงเรียน การศึกษาระดับสูงและการศึกษาต่อเนื่อง หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น และหน่วยงานท้องถิ่นเข้ามาร่วมด้วย รวมถึงองค์กรทางวัฒนธรรมและภาคธุรกิจท้องถิ่น ความร่วมมือดังกล่าวเป็นการรวมผู้ที่ไม่เห็นประโยชน์ส่วนตนเข้ากับผู้ที่สนใจแต่ตนเองซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนากิจกรรม ซึ่งหากจะทำให้ดีแล้วต้องได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนมากกว่าหนึ่งแห่ง

รัฐบาลกลาง

238. การพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนนั้นเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐบาลหลายๆ หน่วยงานให้ความสนใจ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน กระทรวง วัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา กระทรวงมหาดไทย หน่วยงานเกี่ยวกับการกีดกันในสังคมและหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ของรัฐได้รวมกิจกรรมทางวัฒนธรรมของเยาวชนไว้ในงบประมาณแล้วทั้งสิ้น กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมมีบทบาทเฉพาะในเรื่องนี้ ด้วยความร่วมมือกับกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในเยาวชนโดยการใช้กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องมีการร่วมมือมากขึ้นระหว่างกรมต่างๆ เหล่านี้เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาที่มีรูปแบบสอดคล้องกันกว่านี้ รวมทั้งให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมียุทธศาสตร์มากขึ้น

องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น

239. จากการที่ได้เริ่มมีการบริหารท้องถิ่นในโรงเรียน บทบาทและบริการขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นได้ลดลงเป็นอย่างมาก เราจะพิจารณาเรื่องนี้อย่างละเอียดในบทที่ 9 แต่องค์การบริหารการ

ศึกษาท้องถิ่นยังมีอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในการทำงานที่จะทำให้เกิดความมั่นใจว่าโรงเรียนในพื้นที่ของตนนั้นปฏิบัติตามข้อกำหนดและความต้องการของหลักสูตรแห่งชาติ และเพื่อปรับปรุงมาตรฐานและคุณภาพของการศึกษา โรงเรียนไม่สามารถบรรลุมาตรฐานได้ด้วยตนเอง และจำเป็นที่จะต้องทำงานร่วมกับหน่วยงานองค์กรและบุคคลต่างๆ บริการการให้คำปรึกษาขององค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นเพื่อช่วยในการเผยแพร่วิธีปฏิบัติอันมีประสิทธิภาพระหว่างโรงเรียน โดยมีบทบาทสำคัญในฐานะตัวกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนตลอดจนองค์กรและบุคคลภายนอก บทบาทขององค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นในอนาคตจะเกี่ยวข้องกับการกำหนดพระราชบัญญัติมาตรฐานและกรอบการดำเนินงานของโรงเรียนขึ้นใหม่ ในพระราชบัญญัตินี้ องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นโดยทั่วไปมีหน้าที่ ‘ส่งเสริมมาตรฐานระดับสูง’ เรากำลังขอให้มีการกำหนดนิยามของคำว่ามาตรฐานระดับสูงให้รวมถึงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วย

บริการเพื่อเยาวชน

240. ในปีที่ผ่านมา มางานบริการเพื่อเยาวชนทั้งประเภทอาสาสมัครและตามข้อบังคับมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน ซึ่งการพัฒนาด้านนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ บริการเพื่อเยาวชนนั้นไปถึงเยาวชนที่อยู่นอกการศึกษาในระบบในหลายๆ รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นชมรมเยาวชน โครงการชุมชน งานรื่นเริง หรือการเยี่ยมเยือน ในหลายๆ กรณีที่กิจกรรมเหล่านี้ทำในรูปแบบของความร่วมมือกับหุ้นส่วนทั้งที่เป็นองค์กรและให้การสนับสนุนด้านเงินทุน เยาวชนเองก็ได้ร่วมในการวางแผนและการจัดงานต่างๆ อย่างใกล้ชิด เรามองเห็นคุณค่าอย่างมากในงานบริการเพื่อเยาวชนและขอชมเชยการเติบโตของการริเริ่มความร่วมมือในรูปแบบใหม่ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ สิ่งที่ต้องดำเนินการในขณะนี้ก็คือการเผยแพร่การปฏิบัติที่ดีและการให้ความสนใจประเด็นที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการอบรม ซึ่งเราจะกล่าวถึงประเด็นนี้ใน บทที่ 10

นโยบายร่วมด้านศิลปะ

สภาเมืองเบอร์นมัท พูล และโครส์เชิร์ช ได้ร่วมกันในการจัดทำนโยบายด้านศิลปะสำหรับเขตชานเมืองทั้งหมด โดยมีพื้นฐานมาจากความเชื่อมั่นว่าผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนที่มาบอร์นมัท พูล และโครส์เชิร์ช สามารถจะได้รับการตอบสนองของความจำเป็นและความปรารถนาด้านวัฒนธรรมโดยการทำงานร่วมกันของสภาเมือง วัตถุประสงค์ประการหนึ่งของนโยบายดังกล่าวนี้คือการส่งเสริมบทบาทของศิลปะในการศึกษาในและนอกระบบโดยมีวัตถุประสงค์รองเช่น

- เพื่อส่งเสริมการศึกษาและงานสู่ประชาชน (outreach) ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของการจัดทำโปรแกรมโดยศิลปินทุกสาขาและในฐานะเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการพัฒนาผู้ชม

- เพื่อยกระดับคุณภาพของการศึกษาศิลปะในเขตชานเมือง โดยการยกย่องถึงและส่งเสริมการปฏิบัติที่ดีที่สุด
  - เพื่อร่วมมือกับบริการทางการศึกษาต่างๆ เพื่อจัดให้มีการอบรมและทรัพยากรด้านศิลปะ
- นโยบายร่วมด้านศิลปะนี้มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สูงส่ง แต่ก็สามารถบรรลุได้ นโยบายดังกล่าวนี้ทำให้มีการออกแบบการดำเนินงานที่ชัดเจนสำหรับการพัฒนาศิลปะและทำให้มีแรงจูงใจในการดำเนินงานในลักษณะร่วมกันเป็นหมู่คณะอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้สภาเมืองสามารถทำงานด้วยตนเองเมื่อเห็นว่าเป็นเหมาะสม

ข้อมูลจากสภาเมืองบอร์นมัธ พูล และไครล์เชิร์ช

องค์กรทางวัฒนธรรม

241. เราได้กล่าวไว้ในเบื้องต้นถึงความสนใจขององค์กรทางวัฒนธรรมที่เพิ่มมากขึ้นเป็นพิเศษตลอดระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมาในการพัฒนาการทำงานเกี่ยวกับการศึกษา ในระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา นโยบายในการให้ทุนสนับสนุนศิลปะในระดับชาติและระดับภูมิภาคเป็นสิ่งที่สนับสนุนความต้องการนี้อย่างมาก จากผลการสำรวจโดยสภาศิลปะของอังกฤษ พบว่าร้อยละ 78 ขององค์กรทางศิลปะที่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากรัฐได้เข้าร่วมทำงานการศึกษา และร้อยละ 63 มีเจ้าหน้าที่ด้านการศึกษาโดยเฉพาะ ซึ่งมีรูปแบบขององค์กรและวิธีการปฏิบัติงานหลากหลาย มีทั้งองค์กรการศึกษาด้านศิลปะ เช่น การละครในการศึกษา (Theatre in Education) ไปจนถึงการแต่งตั้ง ‘เจ้าหน้าที่การศึกษา’ 1 คน ในองค์กรศิลปะที่จัดตั้งขึ้นอย่างน้อยที่สุดก็คือการศึกษาได้บูรณาการเข้าไปในชีวิตและการทำงานขององค์กรศิลปะอย่างสมบูรณ์ ส่วนที่แย่งที่สุดคือการรวมเข้าไปแบบเป็นส่วนเกิน เพียงเพื่อให้ได้ตรงตามความต้องการในการขอทุน บ่อยครั้งที่การศึกษาถูกมองว่าเป็นสิ่งสำคัญ แต่เป็นเพียงสิ่งที่อยู่ภายนอกธุรกิจหลักขององค์กรเท่านั้น

ศูนย์วิทยาศาสตร์ระดับโลกมีจุดมุ่งหมายที่จะผสมผสานการศึกษาเข้ากับการบันเทิงสาธารณะที่ต้องการในสื่อก็คือ ‘วิทยาศาสตร์เป็นเรื่องสนุก’ โดยผนวกรวมกับ ‘ค้นพบหลักการแห่งวิทยาศาสตร์และดูว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างไร’

Talking Points, Chemistry in Britain, ตุลาคม 2538

242. คำว่า ‘การศึกษา’ นั้นบางครั้งก็ไม่ค่อยเอื้ออำนวยเท่าใดนักในบริบทดังกล่าวนี้ เนื่องจากอาจมีนัยของเกียรติและหน้าที่พื้นฐานของพลเมืองแฝงมาด้วยซึ่งสำหรับศิลปินบางรายที่มีความตื่นตัวเป็นแรงผลักดันอาจรู้สึกว่าเป็นเรื่องน่าเสียดายและหากคำว่า ‘การศึกษา’ นั้นเป็น

พิพิธภัณฑ์จำนวน 2,500 แห่งในสหราชอาณาจักรนั้นเป็นแหล่งทรัพยากรสำหรับการเรียนรู้ของประชาชนที่มีคุณค่าเป็นเลิศทางการ

สิ่งกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกเมินเฉยต่อพันธกิจก็ควรจะยกเลิกไป ความจริงก็คือองค์กรศิลปะไม่จำเป็นต้องมีนโยบาย 2 อย่าง คือนโยบายด้านศิลปะและนโยบายด้านการศึกษาแยกจากกัน องค์กรเหล่านี้ต้องการเพียง 1 นโยบายเท่านั้น นั่นคือนโยบายด้านวัฒนธรรมที่รวมเข้าเป็นนโยบายเดียวกัน กล่าวคือ องค์กรด้านศิลปะจำเป็นต้องหาหนทางเพื่อจะให้คนทำงานสร้างความเข้าใจในงานของตนให้ลึกซึ้ง และส่งเสริมการตอบสนองเชิงสร้างสรรค์และโอกาสของผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ ‘โครงการทางการศึกษา’ ควรจะทำให้ อันถือว่าเป็นหน้าที่หลัก ไม่ใช่หน้าที่เสริม ไม่ว่าจะเรียกอย่างไรก็ตาม

ศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และจิตวิญญาณ กล่าวคือ เป็นชุมชนที่พหุวัฒนธรรมสำหรับทุกคน ชุมชนที่พหุวัฒนธรรมนี้ปกป้องรักษาโดยพิพิธภัณฑสถานต่างๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชน ไม่ใช่ใช้เพียงเพื่อสังคมและยุคสมัยปัจจุบันเท่านั้น แต่เพื่อทุกยุคทุกสมัยและทุกคน

เดวิด แอนเดอร์สัน
ผู้อำนวยการการศึกษา
พิพิธภัณฑสถานวิคตอเรีย
แอนดอลเบิร์ต ลอนดอน

243. ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงศิลปะของเยาวชน องค์กรศิลปะต่างๆที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐควรจะมีแผนกรวมนโยบายทางศิลปะและการศึกษาเข้าไว้ด้วยกัน นโยบายและแผนการพัฒนาควรจะทำให้ชัดเจนว่าความสัมพันธ์ระหว่างศิลปิน โครงการทางศิลปะ การศึกษาทั้งในและนอกระบบนั้นมีต่อเยาวชนและมีเพื่อเยาวชนอย่างไร แผนควรจะต้องเป่าเพื่อการพัฒนาความสัมพันธ์และเพื่อพัฒนาความร่วมมือกับผู้อื่น รวมทั้งโรงเรียนและวิทยาลัย องค์กรเยาวชนและชุมชน องค์กรจัดการอบรมและผู้ร่วมให้การสนับสนุนเงินทุนในท้องถิ่น องค์กรทั้งหมดที่ได้รับงบประมาณจากรัฐบาล ไม่ว่าจะเป่าแหล่งใด ควรจะต้องมีความรับผิดชอบในการบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษา

การส่งเสริม ‘ความเข้าใจของประชาชนในเรื่องวิทยาศาสตร์’ ได้กลายเป็นภาคธุรกิจใหญ่อย่างหนึ่ง พิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์แบบดั้งเดิมทั่วโลกกำลังลดหน้าตา การดูแลพิพิธภัณฑสถานด้านประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์และแข่งขันเพื่อรับภาระงาน พิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์ที่ใหม่กว่าที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้สมาชิกทั่วไปที่จ่ายเงินได้มีโอกาสทำกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ที่หลากหลายเกี่ยวกับการทดลองและการปฏิบัติด้วยตนเอง

ศาสตราจารย์
เอ็ดการ์ เจนกินส์

244. ชมรมและองค์กรกีฬาก็เช่นกันมีบทบาทที่สำคัญในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชน ความหลากหลายของกิจกรรมทางพลศึกษาและกีฬาช่วยให้นักเรียนได้โอกาสมากมายในการพัฒนาทักษะนานาประการ พลศึกษาและกีฬานั้นเกี่ยวเนื่องกับ คุณค่าและธรรมเนียมทางวัฒนธรรมอย่างเหนียวแน่น กีฬาก็ช่วยเปิดโอกาสอันท้าทายสำหรับนักเรียนในการที่จะพัฒนาความสามารถในการแก้ไขปัญหาและการคิดอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งทักษะทางสังคม และความกล้าหาญทางพลกำลังในฐานะส่วนหนึ่งของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของพวกเขาในสังคม ชมรมและองค์กรกีฬาสามารถช่วยสนับสนุนโรงเรียนในการส่งเสริมทักษะเฉพาะเหล่านี้ในตัวของเด็กและควรจะได้รับพิจารณาว่าเป็นพันธมิตรสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนทุกคนในโรงเรียน

หน่วยงานทางการศึกษาด้านศิลปะ

245. จากการลดลงขององค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น ได้มีระบบทางเลือกใหม่ๆ ในการจัดและการสนับสนุนศิลปะในโรงเรียนเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ขณะนี้มีองค์กรทางศิลปะมากมายกำลังดำเนินงานร่วมกับโรงเรียนทั่วประเทศซึ่งปฏิบัติงานร่วมกันโดยอาศัยความร่วมมือแบบหุ้นส่วนประเภทต่างๆ ระหว่างองค์กรผู้ให้เงินทุนระดับชาติ คณะกรรมการศิลปะของภูมิภาค หน่วยงานพัฒนาศิลปะของสภาเทศบาล องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น หลักสูตรของ โรงเรียนและวิทยาลัย ศิลปิน และองค์กรศิลปะ องค์กรเหล่านี้มีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องของข้อกำหนดในการประกันคุณภาพและการอบรมและในคุณภาพของบริการที่จัดให้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ ถือเป็นเรื่องสำคัญที่ กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา และกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานจะต้องคอยติดตามและสนับสนุนการพัฒนาขององค์กรเหล่านี้โดยใช้กลยุทธ์การให้เงินทุนสนับสนุน การประกันคุณภาพและแนวทางการประเมินผลร่วมกัน เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่มีคุณภาพในโรงเรียน มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่ดีในโรงเรียน มีการเผยแพร่การปฏิบัติที่ดี การพัฒนาโครงการ และการอบรมผู้ปฏิบัติงานเพื่อทำงานในโรงเรียน

ศิลปะเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาเพราะศิลปะทำให้เยาวชนเข้าถึงความคิด คุณค่า และความเชื่อของผู้อื่น และมีส่วนช่วยในการพัฒนาเด็กในทุก ๆ ด้าน ศิลปะได้แสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่หล่อเลี้ยงจินตนาการที่สร้างสรรค์ และช่วยพัฒนาทักษะทางวิชาการและการเรียนรู้

Create the Future
จากการหาเสียงก่อนการเลือกตั้งของพรรคแรงงาน/
the Labour Party's
pre-election cultural
manifesto

ภาครัฐกิจและอุตสาหกรรม

246. ภาครัฐกิจและอุตสาหกรรมเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการศึกษา ในหลายลักษณะ ภายในภาครัฐกิจมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ

การศึกษาจะสามารถก้าวทันการพัฒนาเทคโนโลยี

มากมาย ซึ่งจะต้องกระตุ้นให้ภาคอุตสาหกรรมนำมาแลกเปลี่ยนกัน โดยการเข้าร่วมในการศึกษาอย่างเข้มข้น การลงทุนดังกล่าวนี้จะเป็นประโยชน์ร่วมกัน วิธีการที่จะให้ภาคธุรกิจเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษามีดังนี้

- ผู้เชี่ยวชาญจากภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมควรจะได้รับกระตุ้นให้ไปเยี่ยมโรงเรียนและแบ่งปันประสบการณ์ของตนเกี่ยวกับโลกการทำงานกับนักเรียนและครู
- จัดให้นักเรียนและครูได้รับประสบการณ์จากการทำงาน
- ภาคธุรกิจสามารถเข้าร่วมในการช่วยให้คำปรึกษาแก่โครงการต่างๆ ในโรงเรียน
- เจ้าหน้าที่จากภาคธุรกิจสามารถเข้าไปปฏิบัติงานในโรงเรียน
- ภาคธุรกิจควรได้รับการกระตุ้นให้แบ่งปันเครื่องมือเครื่องใช้กับโรงเรียนหรือบริจาคอุปกรณ์เก่าๆ ที่เก็บไว้
- บริจาคเงินทุนเพื่อสนับสนุนโครงการสร้างสรรค์ของโรงเรียน

ใหม่ๆ ได้ก็โดยอาศัยความร่วมมือของภาคธุรกิจ

เดมแทมซิน อิมิลัน

จุดเน้นในที่นี้ไม่ใช่เพียงภาคธุรกิจขนาดใหญ่เท่านั้น แต่รวมถึงภาคธุรกิจขนาดกลางและเล็กที่สามารถถุกใช้เวลา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการสร้างสัมพันธ์กับโรงเรียน มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและบริษัทเอกชนบางแห่งด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ประสบผลสำเร็จพอสมควร บริษัทดังกล่าวให้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยแก่โรงเรียนและให้การอบรมกับครูแลกเปลี่ยนกับการใช้สถานที่ของโรงเรียนนอกเวลาเรียนในการจัดหลักสูตรให้แก่ผู้ใหญ่

247. องค์การศิลปะและภาคธุรกิจ (Arts and Business หรือ ABSA เดิม) ได้มีประสบการณ์อันยาวนานในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจและศิลปะในทุกรูปแบบ และขณะนี้ได้จัดตั้งสภาสร้างสรรค์สำหรับวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ (the Creative Forum for Culture and the Economy) ขึ้น ซึ่งเป็นแนวคิดใหม่ที่นำบุคคลสำคัญๆ จากภาคธุรกิจบางประเภทในสหราชอาณาจักรมาร่วมกันค้นหาวิธีปลดปล่อยการสร้างสรรค์ที่ซุกซ่อนอยู่ในภาคธุรกิจของสหราชอาณาจักร สภาดังกล่าวและองค์การศิลปะและภาคธุรกิจมีบทบาทสำคัญในการนำข้อโต้แย้งและข้อเสนอแนะจากรายงานนี้ไปเผยแพร่เพื่อการพัฒนาบทบาทของความร่วมมือทางภาคธุรกิจในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

มืออาชีพผู้ไปเยี่ยมเยียน

248. มืออาชีพในทุกสาขาวิชาควรได้รับการสนับสนุนให้ไปเยี่ยมโรงเรียนเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ในโลกแห่งการทำงานและเพื่อกระตุ้นเด็กๆ มิครัทธาเกี่ยวกับสาขาที่เลือก โดยมีตัวอย่างมากมายของศิลปินมืออาชีพที่ไปเยี่ยมโรงเรียน ซึ่งนับเป็นสิ่งสำคัญ แต่ผู้ที่ประกอบอาชีพสาขาอื่นๆ ก็สามารถให้ได้มากเช่นกัน ทั้งนี้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการฝึกงานภายในอุตสาหกรรมที่สร้างสรรค์

ตั้งเป้าไว้สูง

ในปี 2538 โครงการร่วมมือชุมชนสโตนีค ออน เทรนท์ ได้ริเริ่มโครงการใหญ่เพื่อยกระดับความทะเยอทะยานและความหวังของเยาวชนในเขตนอร์ธ แสตฟฟอร์ดเชียร์ โครงการดังกล่าวซึ่งมีชื่อว่า ตั้งเป้าไว้สูง (Aiming High) ได้นำนักเรียนจำนวนกว่า 5,000 คนต่อปีมาร่วมในกิจกรรมต่อเนื่องแห่งแรงบันดาลใจโดยมีความหวังว่าจะส่งเสริมให้พวกเขาได้บรรลุศักยภาพสูงสุดของตน ไม่ว่าความสามารถของเขาคืออะไร เป้าหมายของโครงการนี้คือนักเรียนชั้นปีที่ 9 และมีโรงเรียนประมาณ 30 แห่งเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีจุดเน้นอยู่ที่การปราศรัยโดยผู้พูดที่กระตุ้นแรงบันดาลใจและมีโครงการที่มีทั้งดนตรีและทัศนศิลป์โดยร่วมกับวง บีบีซี ฟิลาฮาร์โมนิค ออร์เคสตรา ผู้ที่เคยได้รับเชิญมาพูดมีทั้ง เฮเลน ชาร์แมน นักอวกาศคนแรกของสหราชอาณาจักร นักดาราศาสตร์ แพทริก มัวร์ นักสำรวจขั้วโลก ดร. ไมค สเตราต์ นักสำรวจและนักเขียนเบเนดิกต์ แอลเลน และผู้หญิงคนแรกของสหราชอาณาจักรที่ปีนเขาเอเวอร์เรสต์ รีเบคก้า สตีเฟนส์ จุดมุ่งหมายของผู้พูดเหล่านี้คือเพื่อกระตุ้นและจูงใจให้เยาวชนบรรลุความปรารถนาอันสูงส่งของตนได้สำเร็จ ไม่ว่าจะมาจากพื้นฐานหรือการเลี้ยงดูอย่างไร การยกระดับแรงบันดาลใจของแต่ละคนนั้นถือว่ามีผลสำคัญอย่างยิ่งในการประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมของนอร์ธ แสตฟฟอร์ดเชียร์ ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ที่ประสบปัญหาภาวะการถดถอยในอุตสาหกรรมดั้งเดิมอย่างรุนแรงและอัตราการคงอยู่ในโรงเรียนต่ำ นอกจากนี้ การที่นำภาคธุรกิจในท้องถิ่นและโรงเรียนมาร่วมมือกันในโครงการใหญ่ที่มุ่งยกระดับการตระหนักถึงความสามารถของเยาวชนนี้ ยังมีเป้าหมายในการฟื้นฟูความภาคภูมิใจของเมืองสโตนีค ออน เทรนท์ อีกด้วย

ข้อมูลจาก วง บีบีซี ฟิลาฮาร์โมนิค ออร์เคสตรา

249. โครงการทูตการศึกษา (Sporting Ambassadors Scheme) ซึ่งเป็นความคิดริเริ่มร่วมกันของกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬาและกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ได้มีการทดลองเป็นผลสำเร็จระหว่างปี 2540-2541 และขณะนี้กำลังได้รับการนำไปใช้ในทุกภูมิภาคของสภาการกีฬาอังกฤษ (English Sports Council) โครงการนี้เปิดโอกาสให้นักกีฬาผู้ประสบความสำเร็จทั้งชายและหญิงทุกวัย

ไปเยี่ยมโรงเรียนเพื่อกระตุ้นให้เยาวชนเกิดความศรัทธาเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมพลานามัยและการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพดี เราขอชมเชยโครงการนี้และหวังว่าจะมีการขยายไปในสาขาอื่นๆ ของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

250. กองทุนแห่งชาติเพื่อวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปะ (The National Endowment for Science, Technology and the Arts = NESTA) จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา เมื่อปี 2541 ซึ่งจะครอบคลุมกิจกรรมกว้างๆ 3 อย่างคือ

- ก. ช่วยให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษในสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และศิลปะสามารถไปถึงจุดสูงสุดแห่งความสามารถของตน
- ข. ช่วยเปลี่ยนนวัตกรรมและความคิดให้เป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ค. ช่วยก่อให้เกิดความรู้และการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปะ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อแรก NESTA กำลังจะเริ่มโครงการที่ให้ทุนการศึกษา ซึ่งรวมถึงการให้คำปรึกษา รวมทั้งกำลังพิจารณาการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการให้คำปรึกษา การเริ่มโครงการให้คำปรึกษาที่ได้รับการประสานงานเพื่อเยาวชนในโรงเรียนจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมหาศาล เราสนับสนุนความตั้งใจของ NESTA ในเรื่องนี้ ทั้งนี้มีทางเป็นไปได้อีกมากที่จะพัฒนาโครงการให้คำปรึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอื่นๆ รวมทั้ง องค์กรอุดมศึกษาและหลักสูตร

คนดำ 100 คน เป็นองค์กรนักธุรกิจผิวดำในเขตเบอร์มิงแฮมที่เข้าไปยังโรงเรียนเพื่อให้คำแนะนำแก่เยาวชนผิวดำที่มีปัญหาทางความประพฤติ โอกาสสำหรับเด็กๆ เหล่านี้ในการได้พบกับบุคคลตัวอย่างที่มีผิวดำได้ช่วยปรับปรุงเจตคติ ความประพฤติ และการคาดหวังในชีวิตของพวกเขา

โรงเรียนเฉพาะทาง (Specialist Schools)

251. เราสนับสนุนความคิดริเริ่มของรัฐบาลที่จะจัดให้ โรงเรียนเฉพาะทางเป็นศูนย์แห่งความเป็นเลิศในสาขาศิลปะ ภาษา เทคโนโลยี หรือกีฬา เราเชื่อว่าควรจะมีการลงทุนในศูนย์เหล่านี้เพื่อให้เกิดสมดุลในทุกๆ องค์กร บริหารการศึกษาท้องถิ่น โดยควรเปิดให้โรงเรียนอื่นในท้องถิ่นที่เดียวกันร่วมใช้ความเชี่ยวชาญ ความรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนเฉพาะทางเหล่านี้ โรงเรียนเฉพาะทางนั้นมีบทบาทในการแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญกับชุมชนท้องถิ่นของพวกเขาอยู่แล้ว จึงควรได้รับการประสานงานต่อไป โดยองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น และ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เรามีหลายอย่างเหลือเกินที่เราภาคภูมิใจ มีหลายอย่างที่จะสานต่อการทำงานต่อไป แต่เราก็ไม่ตระหนักถึงมัน บางครั้งเราขาดความมั่นใจ เพราะเราไม่รู้ว่าเราตีขนาดไหน

โทนี่ แบลร์ นายกรัฐมนตรี

การศึกษาระดับอุดมศึกษาและการศึกษาต่อเนื่อง

252. ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการศึกษาต่อเนื่องมีอยู่มากมายในทุกๆ สาขา การเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนและการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการศึกษาต่อเนื่องสามารถก้าวต่อไปได้อย่างได้ผลเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามหลักสูตรแห่งชาติ เพื่อจัดการอบรมครู และเพื่อสร้างเสริมโอกาสสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม โดยมีตัวอย่างที่ดีของการเชื่อมโยงเช่นนี้อยู่มากแล้ว โครงการแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้ ก็ให้โอกาสในการเพิ่มหนทางสู่ความร่วมมือดังกล่าว เนื่องจากเป็นสิ่งที่ต้องการทรัพยากรน้อยกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการเยี่ยมชมจริงๆ การเชื่อมโยงแบบเสมือนนี้ก็ไม่ควรแทนที่การเยี่ยมชมจริงๆ แต่สามารถนำไปใช้ในฐานะโอกาสแห่งความร่วมมือแบบหุ้นส่วนที่เพิ่มขึ้นมาได้

สมาคมวิชาชีพ

253. สมาคมวิชาชีพครูและรายวิชาหลายแห่งก็มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนและการอบรมครูในทุกๆ วิชาและการฝึกหัด ตัวอย่างเช่น ในด้านศิลปะและการออกแบบ สมาคมการศึกษาศิลปะและการออกแบบแห่งชาติ (National Society for Education in Art and Design) เป็นผู้ให้บริการที่ใหญ่ที่สุดในการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสำหรับครู ซึ่งเราได้รับการกระตุ้นจากโครงการใหม่ ๆ ดังกล่าว สมาคมวิชาชีพครูและสมาคมครุรายวิชา (subject associations) ก็มีบทบาทในการเผยแพร่รายงานนี้และในการส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมอย่างเข้มแข็งโดยอาศัยความร่วมมือแบบหุ้นส่วนอย่างที่เราเสนอแนะ

ผู้ปกครอง

254. ควรสร้างความร่วมมือแบบหุ้นส่วนกับผู้ปกครองโดยการกระตุ้นให้แลกเปลี่ยนความสามารถพิเศษ ความรู้ และความเชี่ยวชาญต่างๆ กับโรงเรียน เด็กๆ จำเป็นต้องเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้เข้ากับโลกของผู้ใหญ่ในแง่ของโอกาสการทำงานและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ปกครองสามารถช่วยเด็กสร้างการเชื่อมโยงด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์อย่างเป็นแบบแผน ผู้ปกครองยังสามารถช่วยครูด้วยการทำหน้าที่ดูแลกลุ่ม (pastoral care duty) เด็กๆ จะได้รับประโยชน์อย่างมหาศาลจากการที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันมากขึ้นในการศึกษา โรงเรียนควรจัดลำดับให้พบผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในโลกของผู้ใหญ่และช่วยให้เข้าใจชีวิตประจำวันในโรงเรียนของเด็กๆ ซึ่งยังจะช่วยให้ผู้ใหญ่ได้มีความรู้เกี่ยวกับชีวิตของเด็กๆ และกระบวนการในการ

รายงานของบาร์เบอร์(2538) ระบุว่าประมาณ 1 ใน 3 ของผู้ปกครองกล่าวว่าพวกเขาต้องการข้อมูลมากขึ้นเกี่ยวกับหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร

NER Review of Research Literature on the Attitudes and Concerns of Pupils and Parents 2541

ศึกษา ผู้ปกครองที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาของลูกๆ จะสามารถช่วยสนับสนุนกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของลูกๆ ได้ดีขึ้นและด้วยความเข้าใจมากขึ้น

เราต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่าผู้ปกครองรู้ว่าตนเป็นส่วนที่สำคัญต่อความสำเร็จในการศึกษาของบุตรหลานซึ่งในครอบครัวชนชั้นกลางถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องได้รับ แต่จะแตกต่างกันออกไปแล้วแต่สถานที่

เลนนี่ เฮนรี่ นักแสดง/
นักแสดงตลก

ผู้ปกครองในฐานะหุ้นส่วน

ในฐานะส่วนหนึ่งของความคิดริเริ่มในการสนับสนุนการศึกษาอาชีพในกลุ่มชนจากพื้นฐานเผ่าพันธุ์ต่างกัน ในแมนเชสเตอร์นั้น หน่วยงานที่ชื่อ Progress Trust ได้โฆษณาเผยแพร่เกี่ยวกับโอกาสในการทำงานในกิจกรรมสาธารณะตามสถานที่ต่างๆ Action Factory ได้ดำเนินการสัมภาษณ์ในการประชุมด้านอาชีพที่ Manchester G-Mex centre ในเดือนตุลาคม 2540 ซึ่งได้รับการรวบรวมให้เป็นทรัพยากรสำหรับใช้กับผู้ปกครองจากชุมชนชาวเอเชีย อาฟริกัน-คาริบเบียน และจีน เนื่องจากเห็นว่าอิทธิพลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดต่อการเลือกอาชีพของเยาวชนนั้นมาจากผู้ปกครอง บริการด้านอาชีพจึงสนใจที่จะบันทึกความคิดของผู้ปกครองที่กำลังพยายามทำความเข้าใจความหลากหลายที่เพิ่มมากขึ้นของทางเลือกในการอบรมและการศึกษาที่มีอยู่สำหรับเยาวชน ผู้ปกครองได้รับการร้องขอให้พูดถึงสิ่งที่เขาเห็นว่ายากลำบาก สิ่งที่เขาและลูกๆ ต้องการให้สนับสนุน และให้พูดเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการเลือกอาชีพของตนเองกับของลูกๆ มีการแสดงวิดีโอที่แปลเป็นภาษาจีนโดยศูนย์การแปลแมนเชสเตอร์ ในงานที่จัดขึ้นเพื่อชุมชนชาวจีน และมีคู่มือเล่มเล็กๆ เขียนขึ้นเพื่อประกอบวิดีโอด้วย

ข้อมูลจาก The Progress Trust

สรุป

255. โรงเรียนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ค้ารายเดียว (sole traders) ในการศึกษา เราทุกคนมีความสนใจในคุณภาพของการศึกษาและหลายๆคนสามารถมีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนด้วยความเชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ กัน เรามองความร่วมมือทางการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ว่าไม่ใช่สิ่งฟุ่มเฟือยแต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาชนิดที่เยาวชนทุกคนกำลังต้องการในขณะนี้ หากไม่มีการวางแผน สิ่งเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น และทรัพยากรก็เป็นสิ่งสำคัญ ในบทต่อไปเราจะกล่าวถึงวิธีต่างๆ ที่จะหาทรัพยากร

ข้อเสนอแนะ

256. เราขอเสนอว่า

- i. แผนพัฒนาของโรงเรียนควรกำหนดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมอย่างชัดเจน รวมถึงรูปแบบของการจัดหลักสูตรในระบบและนอกระบบและโอกาสที่จะติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญภายนอก และกับชุมชนและองค์กรทางวัฒนธรรม
- ii. โรงเรียนควรจะสรรหาวิธีการที่ปฏิบัติได้ในการพัฒนาการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของตนสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมให้กับชุมชนภายนอก เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ทั้งของนักเรียนและของชุมชน
- iii. เมื่อเป็นไปได้ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรแต่งตั้งสมาชิก 1 คน ให้เป็นผู้รับผิดชอบในการกระตุ้นให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนกับองค์กรทางวัฒนธรรมและเป็นผู้มองภาพรวมเกี่ยวนโยบายและโครงการของโรงเรียนที่จะก่อให้เกิดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
- iv. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา โดยความร่วมมือกับสภาศิลปะ และ องค์กรการอุดมศึกษาและหลักสูตร ควรจะจัดทำ
  - ก. คู่มือเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดความร่วมมืออย่างสัมฤทธิ์ผลระหว่างโรงเรียนและองค์กรและบุคคลภายนอก
  - ข. โครงการมอบรางวัลการศึกษาด้านศิลปะระดับชาติสำหรับโรงเรียนและองค์กรทางศิลปะที่มุ่งเน้นการสนับสนุนและกระตุ้นให้โรงเรียนและองค์กรทางศิลปะปรับปรุงและขยายการจัดการศึกษาด้านศิลปะ
- v. สำนักงานมาตรฐานการศึกษา และองค์กรการอุดมศึกษาและหลักสูตร ควรจะร่วมมือกันในการตรวจสอบมาตรฐานพื้นฐานระดับชาติในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในโรงเรียน
- vi. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะ
  - ก. ดำเนินการตรวจสอบการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในองค์กรทางวัฒนธรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ
  - ข. ประสานงานการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพสำหรับความร่วมมือระหว่างศิลปิน องค์กรทางศิลปะ และภาคการศึกษาในและนอกระบบ
- vii. องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น ควรระบุการให้การสนับสนุนสำหรับให้โรงเรียนมีการปรับปรุงในเรื่องของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในแผนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนและพิจารณาให้การศึกษาศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมเป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ

- viii. องค์กรทางวัฒนธรรมทุกองค์กรควรจะพัฒนานโยบายและโครงการซึ่งเชื่อมโยงงานของตนกับการศึกษาในและนอกระบบ นโยบายดังกล่าวไม่ควรแยกการศึกษาจากวัตถุประสงค์หลักขององค์กร แต่ควรจะตระหนักถึงความจำเป็นในการที่จะต้องร่วมมือกับชุมชนในวงกว้างขึ้นเป็นวัตถุประสงค์หลัก
- ix. NESTA (National Endowment for Science, Technology and Arts) ควรดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการให้คำปรึกษา และเผยแพร่ออกไปโดยความร่วมมือกับ องค์กรอุดมศึกษาและหลักสูตร เพื่อการนำไปปรับใช้อย่างกว้างขวางในโรงเรียนต่างๆ
- x. สมาคมวิชาชีพครูและสมาคมในสังกัดควรจะ
  - ก. ให้โอกาสแก่สมาชิกในการสนทนาเกี่ยวกับความหมายของรายงานนี้และลักษณะที่รายงานนี้จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการสอน การเรียน และการอบรมครู
  - ข. ให้คำแนะนำแก่สมาชิกถึงวิธีที่จะตอบสนองต่อรายงานชิ้นนี้ในแง่ดีโดยการปรับปรุงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมโดยอาศัยการสอนของตนและ/หรือสาขาวิชาเฉพาะต่าง ๆ

บทที่ 9 การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร

บทนำ

257. ในบทนี้เราจะกล่าวถึงรูปแบบใหม่ๆ เกี่ยวกับการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาซึ่งกำลังปรากฏขึ้นทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เราจะพิจารณาถึงปัญหาและโอกาสที่จะสนับสนุนทรัพยากรให้เด็ก ๆ ได้มีโอกาสในการศึกษาตามแผนงานที่เราเสนอ

บริการขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น

258. ในอดีต องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นมีหน้าที่หลากหลายในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชน การจัดการบริการของการบริหารโรงเรียนท้องถิ่นนั้นมีทุกอย่าง แต่ได้ยกเลิกบริการหลักๆ ในสาขาเหล่านี้ ซึ่งองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นเคยให้บริการในอดีต บริการให้คำปรึกษาได้หายไปหมดในองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นหลายแห่ง บริการด้านอุปกรณ์ดนตรีและบริการการเล่นดนตรีแบบวงโยธวาทิตถูกยกเลิกไป และการจัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ ๆ ก็ได้หายไป รวมถึงการสนับสนุนการละครสำหรับเยาวชน วงดนตรี และการเต้นรำ องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นหลายแห่งมีผู้เชี่ยวชาญเพียง 1 คนที่จะเป็นผู้นำทางด้านศิลปะ จากผลการสำรวจโดยสมาคมศิลปะหลวง (the Royal Society of Arts) ใน พ.ศ. 2538 พบว่า 1 ใน 3 ของตำแหน่งที่ปรึกษาด้านศิลปะนั้นถูกยกเลิกไปตั้งแต่พ.ศ. 2533 ในขณะที่มีการลดตำแหน่งต่าง ๆ ในทุกสาขาวิชา ก็มีการสูญเสียตำแหน่งที่ปรึกษาทางดนตรี พลศึกษา และศิลปะไปมากผิสดส่วน ขณะที่ดำเนินการสำรวจนั้น เกือบ 1 ใน 3 ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ไม่มีที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรี และ 1 ใน 4 ไม่มีที่ปรึกษาด้านพลศึกษาและศิลปะ

259. การสำรวจครั้งที่ 4 ของบริการตรวจสอบและให้คำปรึกษาขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น (LEA Advisory and Inspection Service) โดย NFER ใน พ.ศ. 2535 แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่ปรึกษาที่เหลือส่วนใหญ่นั้นเป็นพวกที่ให้คำปรึกษาทั่วไป โดยวิชาเฉพาะที่ให้คำปรึกษากลายเป็นเรื่องที่หายากเพิ่มขึ้นทุกที ในจำนวนองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น 87 แห่งที่ให้คำตอบ ประมาณ 1 ใน 3 บอกว่าการสนับสนุนเฉพาะทางสำหรับศิลปะและศิลปะการแสดงนั้นมีน้อยและแทบจะไม่มีเพียงพอ การประสานงานเป็นลิ่งจำเป็นในการที่จะเริ่มสร้างโครงสร้างใหม่ในการหาทุนสนับสนุนและทรัพยากรเพื่อช่วยบริการเหล่านี้ ในลักษณะใหม่ๆ จุดเริ่มต้นที่สำคัญคือการสร้างรูปแบบใหม่ๆ ในการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลกับหน่วยงานผู้ให้ทุนสนับสนุนด้วย

การเรียนในหลักสูตรสาขาดนตรี นาฏศิลป์ และการละครได้ถูกทำลายจากการจัดสรรเงินให้โรงเรียนและเรื่องนี้ก็ได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว

ปีเตอร์ เบเกอร์
หัวหน้าสาขาศิลปะ
องค์การบริหารการศึกษา
ท้องถิ่นเลสเตอร์เชียร์ และ
เลสเตอร์

ความสนใจในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม เพื่อจะก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว

260. องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นบางแห่งสามารถรักษาเครือข่ายครูประถมและมัธยมศึกษาในวิชาศิลปะหลายวิชาไว้ได้ ครุมองเห็นคุณค่าของการประชุม/พบปะเหล่านี้ เพราะได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประเด็นปัญหา และการปฏิบัติกับเพื่อนร่วมงานจากโรงเรียนอื่นๆ แต่ก็มี ความกังวลอยู่มากพอควรว่าการสร้างเครือข่ายนี้อาจจะถูกคุกคามโดยข้อเสนอของรัฐบาลที่จะมอบอำนาจการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนบริการด้านหลักสูตรให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ ทั้งหมด 100%

261. ขณะนี้มีความไม่แน่ใจอยู่ทั่วไปเกี่ยวกับขอบข่ายการให้บริการภายในองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ต่าง ๆ ซึ่งสำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรตรวจสอบเพื่อหาทางแก้ไขปัญหานี้ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจะช่วยเหลือองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ให้สามารถจ้างผู้ประสานงานหรือที่ปรึกษาหลักสูตรเพื่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม เพื่อทำงานร่วมกับโรงเรียน ให้มั่นใจว่าโรงเรียนได้รับคำปรึกษาเฉพาะทาง การติดต่อกับกลุ่มชุมชน และการประสานงานกับบริการอื่นๆ ที่รัฐบาลจัดให้ผ่านหน่วยงานอื่นๆ ผู้ประสานงานเหล่านี้ควรอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการครูใหญ่ การดำเนินงานดังกล่าวนี้จะช่วยให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมอย่างเข้มข้น รวมทั้งมีโอกาสในการชมการแสดง นิทรรศการ งานต่างๆ และสนับสนุนการละครในการศึกษาและกลุ่มนักดนตรีเยาวชน

การร่วมมือแบบหุ้นส่วนกับองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นนี้ควรจะทำให้เด็กทุกคนมีโอกาสได้รับการสนับสนุนที่จำเป็นต้องได้รับ

เดวิด บลังเคตต์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การศึกษาและการจ้างงาน

การสนับสนุนงบประมาณโดยอาศัยความร่วมมือแบบหุ้นส่วน

นักเรียนหญิงจำนวน 12 คนที่โรงเรียนสโตนเฮ็นจ์ เอ็มส์เบอรี ได้จัดการแสดงบนเวทีขึ้น เพื่อสื่อประเด็นปัญหาต่างๆ เช่น อันธพาล การเหยียดผิว การติดยาเสพติดและเหล้า โดยได้รับเงิน 500 ปอนด์จาก องค์กรวิลเชอร์ โครัมบีท (Wilshire Crimebeat) เพื่อเปิดการแสดงให้แก่ผู้ชมจำนวนมากขึ้น เงินที่ได้จะช่วยเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการแสดงและวิดิทัศน์ ซึ่งสามารถเผยแพร่ไปสู่โรงเรียนต่างๆ และผู้ชมอื่นๆ ได้ โฆษกในการแสดงดังกล่าวนี้ คือ ไนเจล แมนส์ฟิลด์ กล่าวว่า ผู้ปกครองที่ได้ชมการแสดงของเด็กหญิงเหล่านี้ที่ศูนย์ศิลปะซอลส์เบอรี มีความประทับใจมากในสิ่งที่เด็ก ๆ สื่อสารออกไปอย่างมาก และรู้สึกว่าการแสดงนี้ควรมีนักเรียนชมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ความสำเร็จของโครงการนี้เป็นผลมาจากการร่วมมือกันระหว่างองค์กรต่าง ๆ จากภาคศิลปะการศึกษา สุขภาพ และการบริการสังคม

ข้อมูลจาก Artsworld และ the Journal

บริการด้านดนตรี

262. การจัดการศึกษาดนตรีพื้นฐานในหลักสูตรของโรงเรียนจำเป็นต้องแยกออกจากการจัดการสอนเครื่องดนตรีเฉพาะและการร้องเพลง เด็กทุกคนควรมีโอกาสได้เรียนการเล่นอุปกรณ์ดนตรีเป็นพื้นฐาน ครูสอนดนตรีวงโยธวาทิตมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาดนตรีของเยาวชน ในการที่จะฟื้นฟูบริการด้านดนตรีนั้น ครูสอนดนตรีและร้องเพลงควรได้รับการจ้างงานที่มั่นคงในระยะยาวและมีโอกาสได้รับการพัฒนาด้วย

263. ปัจจุบัน ไม่มีกลไกการประกันคุณภาพใดๆ ในการติดตามและประเมินคุณภาพของการจัดการศึกษาด้านการเล่นดนตรีและการร้องเพลง สหพันธ์บริการด้านดนตรีและสมาคมนักการศึกษาด้านดนตรี (the Federation of Music Services and the National Association of Music Educators) ได้พัฒนากรอบแห่งชาติเพื่อเป็นพื้นฐานของหลักสูตรการเล่นดนตรี/การร้องเพลง กรอบดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะเสริมหลักสูตรแห่งชาติ ในขณะเดียวกันก็เพื่อให้มีความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ความต่อเนื่อง ความก้าวหน้า และความเสมอภาคในการสอนการเล่นดนตรีและการร้องเพลง โดยยึดตามรูปแบบของหลักสูตรแห่งชาติ กรอบหลักสูตรนี้ประกอบด้วยโปรแกรมการเรียน 5 โปรแกรมในระดับต่างๆ กัน ซึ่งครูสามารถคิดวิธีพัฒนาแผนการสอนของตนขึ้นเองได้ ในแต่ละโปรแกรมการเรียนนั้น จะมีคำอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่สอนนักเรียนและสิ่งที่นักเรียนควรจะได้ คำอธิบายดังกล่าวนี้จะช่วยในการ

- วางแผนการสอนสำหรับเครื่องดนตรี/การออกเสียงแต่ละอย่าง
- ระบุจุดเน้นสำหรับการเรียนการสอนในแต่ละบท
- ระบุเกณฑ์สำหรับการประเมินผล และ
- ให้ข้อมูลที่เหมาะสมแก่นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมงานและโรงเรียน

264. หลักการที่เป็นแนวทางการดำเนินงานไม่ควรกำหนดว่าเด็กทุกคนควรจะได้เล่นดนตรีชนิดใดชนิดหนึ่ง แต่ควรจะต้องบอกได้ว่าเด็กทุกคนควรมีโอกาสได้เล่นดนตรีเป็น พื้นฐานสหพันธ์บริการด้านดนตรีและสมาคมนักการศึกษาด้านดนตรี ได้ประมาณการว่าการให้งบประมาณสนับสนุน สำหรับบริการด้านดนตรีในระดับชาติที่ไม่มีงบอุดหนุน 10 ปีที่ผ่านมาได้ลดลงจากระดับ 100 ล้านปอนด์ต่อปีไปจนเหลือน้อยกว่า 40 ล้านปอนด์ต่อปี การมอบอำนาจด้านงบประมาณนั้นอาจเป็นเรื่องดีในบางเรื่อง แต่สำหรับดนตรีแล้ว ก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างมากในหลายๆ ส่วนของประเทศ ตลอดเวลา 30 ปีที่ผ่านมา องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ได้สร้างบริการด้านดนตรีระดับสูง ซึ่งทั้งหมดมีความเชื่อมโยงกันโดยธรรมชาติ ถ้าหากโรงเรียนแม้ว่าจะจำนวนไม่มากเลือกที่จะใช้เงินสำหรับวิชาอื่นๆ ที่ไม่ใช่วิชาดนตรี ซึ่งเป็นสิทธิของโรงเรียน บริการด้านดนตรีขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นก็จะพังทลาย แม้จะไม่ทั้งหมดก็ตาม ลดลงทั้งปริมาณและคุณภาพ สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นทั่วประเทศ ผลที่เกิดขึ้นในหลายๆ พื้นที่นั้นรวมถึงการล้มเลิกตำแหน่งครูสอนวงโยธวาทิต

265. พระราชบัญญัติปฏิรูปการศึกษาพ.ศ. 2531 ได้กำหนดว่าโรงเรียนสามารถเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองในการเรียนตัวต่อตัว พระราชบัญญัติการศึกษาพ.ศ. 2536 ได้ปรับสถานการณ์โดยอนุญาตให้โรงเรียนเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองสำหรับการเรียนดนตรีเป็นกลุ่ม ในกรณีที่มีผู้เรียนไม่เกิน 4 คน ผลก็คือบางโรงเรียนต้องเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมด และยังคงให้บริการการสอนดนตรีแก่นักเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายต่อไป บางโรงเรียนเก็บค่าใช้จ่ายเพียงส่วนหนึ่ง ที่เหลืออีกเล็กน้อยหวังว่าผู้ปกครองจะจ่ายเต็มจำนวน ซึ่งมีแนวโน้มว่าโรงเรียนจะคิดค่าใช้จ่ายเพียงส่วนเดียวมากขึ้น เรายินดีที่รัฐบาลกำลังมีมาตรการที่จะจัดการกับสถานการณ์นี้ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ได้จัดสรรเงิน 150 ล้านปอนด์ และกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ได้เสนอเงิน 30 ล้านปอนด์เพื่อการพัฒนาการบริการด้านดนตรี จากการประกาศการจัดการใหม่เมื่อเดือนมกราคม 2542 บริการด้านดนตรีที่มีอยู่จะได้รับการคุ้มครอง และบริการด้านดนตรีใหม่ๆ จะได้รับการสนับสนุนจากกองทุนมาตรฐาน (Standards Fund) การให้ความสำคัญต่อการศึกษาศาสตร์ดนตรีเป็นเรื่องสำคัญมากเนื่องจากการตระหนักว่าการมอบหน้าที่ไปให้โรงเรียนนั้นไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหา

แม้ว่าจะเป็นเด็กที่มาจากชนชั้นกลาง ข้าพเจ้าก็จะไม่สามารถเป็นนักดนตรีได้หากไม่มีโครงสร้างพื้นฐานอันใหญ่โตและหลากหลายของบริการทางดนตรีที่ลิเวอร์พูลจัดสรรให้ในทศวรรษระหว่าง พ.ศ. 2503-2512

เซอร์ ไชมอน แรทเทิล

สามัคคีกันเพื่อการกุศล

ในวันจันทร์ที่ 23 พฤศจิกายน 2541 เซอร์ ไชมอน แรทเทิล ได้เป็นวาทยากรให้วงดนตรีออร์เคสตราที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่เบอร์มิงแฮม การแสดงดังกล่าวนี้ ซึ่งจัดโดย Music for Youth ได้นำนักดนตรีเยาวชนจำนวน 3,503 คนจากที่ห่างไกลอย่างเช่น ลอนดอน เพรสตัน และมิดเดิลส์โบร มาร่วมด้วย โดยมีวงเบอร์มิงแฮม ซิมโฟนี ออร์เคสตราอยู่ข้างๆ วงออร์เคสตราบรรเลง Little Suite No. 2 ของเซอร์ มัลคอล์ม อาร์โนลด์ งานนี้สามารถหาทุนสนับสนุนได้ 25,000 ปอนด์ เพื่อสนับสนุน Marie Curie Cancer Care เด็กๆ ที่เข้าร่วมงานนี้ มีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการพยายามทำลายสถิติในครั้งนี้ แต่ที่ภูมิใจกว่านั้นคือการที่สามารถช่วยเหลือการกุศลได้ในลักษณะที่เป็นรูปธรรม เซอร์ ไชมอนได้กล่าวภายหลังว่า ‘ดูเหมือนว่าสหราชอาณาจักรกำลังสะท้อนไปด้วยดนตรี ซึ่งทำให้เราภูมิใจเหลือเกินเพราะแสดงให้เห็นว่าในประเทศนี้มีดนตรีมากเพียงไร แต่ไม่ได้หมายความว่า จะมีการดำเนินการเช่นนี้ตลอดไป

266. การจัดการดังกล่าวที่ได้อริเริ่มในพ.ศ. 2542 ได้รับการต้อนรับด้วยความโล่งใจจากกลุ่มการศึกษา ด้านดนตรี แต่ปัญหาที่ร้ายแรงก็ยังมีอยู่ ประการแรก ในพื้นที่ที่บริการด้านดนตรีไม่ได้รับเงินสนับสนุนจาก องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นนั้น กองทุนมาตรฐานจะมีเงินอุดหนุนให้ก็ต่อเมื่อองค์การสามารถหาเงิน สมทบได้ร้อยละ 50 ประการที่ 2 ความไม่เสมอภาคยังคงมีอยู่อย่างเห็นได้ชัดทั่วประเทศ กระทรวงการ ศึกษาและการจ้างงาน (2542) ระบุว่า ร้อยละ 88 ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ได้สมัครขอรับทุน สนับสนุนจากกองทุนมาตรฐาน โดยมีหลักการพื้นฐานว่าองค์การได้จัดให้มีหลักสูตรดนตรีอยู่บ้างแล้ว แต่ การที่มีหลักสูตรดนตรีอยู่บ้าง อาจหมายถึงอะไรก็ได้ เช่น การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงานส่วนรวม โดย ไม่สามารถลงความเห็นได้ว่าร้อยละ 88 ขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นทั่วประเทศยังคงให้บริการ ด้านดนตรีไว้มากพอหรือสำคัญพอ เนื่องจากไม่สามารถเห็นภาพรวมของคุณภาพ ขอบเขต หรือเป้าหมาย ของบริการต่างๆ ประการที่ 3 แม้ว่ากฎเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนของกองทุนมาตรฐานจะกำหนดให้มีการ ปรับปรุงการมีโอกาสหรือหนทางได้รับบริการด้านดนตรี แต่ก็ยังไม่มีการกำหนดหลักพื้นฐานใดๆ เกี่ยวกับ สิทธิที่พึงได้รับ

267. นอกจากการดำเนินงานโดยกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานแล้ว กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬาได้จัดตั้งกองทุนสถาบันดนตรีเยาวชน (Youth Music) ขึ้นมาโดยใช้เงินจากสำนักงานสลากกินแบ่งของรัฐบาล วัตถุประสงค์ของกองทุนนี้คือการช่วยเหลือพื้นที่ที่ไม่มีการให้บริการด้าน ดนตรีหรือมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือให้เกิดขึ้น เพื่อให้มั่นใจ ว่าบริการด้านดนตรีจะอยู่รอดต่อไป จึงควรนำหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ ทั้งหมดมารวมไว้ด้วยกัน ในที่สุดรัฐบาลได้เป็นผู้นำโดยการยืนยันถึงความ สำคัญของการศึกษาด้านดนตรี ซึ่งนับเป็นก้าวที่สำคัญต่อไปข้างหน้า สิ่งที จำเป็นในขณะนี้คือการมีวิสัยทัศน์ว่าจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ทุน สนับสนุนจากแหล่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน การกระจายและมาตรฐานระหว่าง ภาคภูมิศาสตร์ที่ไม่เท่าเทียมกัน และความแตกต่างในโครงสร้างค่าใช้จ่ายมี ความสอดคล้องกันและเป็นธรรมได้ เราเชื่อว่าในระยะยาว ความคิด ริเริ่มของสองหน่วยงานนี้ควรจะรวมกันเป็นหนึ่งเดียวเพื่อสร้างระบบที่มี การประสานกันและสอดคล้องกันเพื่อการสนับสนุนการศึกษาด้านดนตรีทั่ว ประเทศ ซึ่งรวมไปถึงการจัดตั้งหน่วยงานระดับชาติที่จะรับผิดชอบเกี่ยวกับ การบริหารและการจัดงบประมาณสนับสนุนบริการด้านดนตรีเพียงอย่างเดียว ความต้องการที่จะเล่นดนตรีหรือร้องเพลงนั้นมีความรุนแรงเสมอ ดนตรี นับเป็นความ ภูมิใจของประเทศเสมอมา เราจึงจำเป็นต้องสร้างรากฐานที่ มั่นคงเพื่อให้การดนตรีเจริญเติบโตต่อไป

ดนตรีเป็นส่วนสำคัญในการ ศึกษาของเด็กทุกคนและมี บทบาทสำคัญในวัฒนธรรม ของประเทศ หลายปีที่การ ดนตรีได้รับทุนสนับสนุนไม่ เพียงพอทำให้เด็ก ๆ หลาย คนไม่มีโอกาสเล่นดนตรี หรือได้เรียนในสิ่งที่จำเป็น เพื่อพัฒนาความสามารถ ของตน รัฐบาลกำลังมุ่งมั่น ที่จะทำให้ภาวะถดถอย ดัง กล่าวดีขึ้น

เดวิด บลิ่งเคตต์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การศึกษาและการจ้างงาน

เวทีระดับชาติสำหรับนักแสดงรุ่นเยาว์

รูธ วิลสัน อายุ 6 ขวบ จากโรงเรียนประถมสวอนเมียร์ ในเซอร์เรย์ แสดงผลงานการประพันธ์เพลงของเธอเองต่อหน้าผู้ชม 2,700 คน ในรอยัล เฟสติวัล ฮอลล์ ในลอนดอน 2 ครั้ง ซึ่งต้องขอบคุณโครงการ Music for Youth โดยมีนักเรียนจำนวนประมาณ 500,000 คนที่กำลังมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเรียนการสอนด้านการเล่นดนตรีและการร้องเพลงตามโรงเรียนต่างๆ โครงการ Music for Youth ซึ่งร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับองค์กรการสอนดนตรีใหญ่ๆ ทั้งหลาย ได้จัดให้มีเวทีระดับชาติสำหรับเด็กประมาณร้อยละ 10 ในจำนวนนี้ในแต่ละปี จำนวนเด็กที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของโครงการ Music for Youth นั้นเพิ่มจาก 25,000 คน ในปี 2535 เป็น 40,000 คน ในปี 2540 และยังมีความต้องการที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ข้อมูลจาก Music for Youth

โครงการร้องเพลงประสานเสียง

268. ในประเทศอังกฤษกำลังมีความสนใจมากขึ้นที่จะฟื้นฟูประเพณีการร้องเพลงประสานเสียงขึ้นใหม่ ไม่ใช่ว่าเด็กทุกคนมีหรือสามารถเล่นเครื่องดนตรีได้ แต่มีเสียงและสามารถร้องเพลงด้วยความพึงพอใจและทักษะที่เพิ่มขึ้นได้ หากมีความกระตือรือร้นและได้รับการช่วยเหลือ โครงการเหล่านี้มีประโยชน์อย่างมหาศาลต่อเด็กๆ และชุมชน ถ้าหากมีผู้เชี่ยวชาญจะสามารถช่วยยกระดับมาตรฐานและแรงจูงใจได้ด้วยกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา และกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน จะเป็นผู้นำที่สำคัญในเรื่องนี้ได้ โดยอาจจะด้วยการร่วมมือกับกองทุนสถาบันดนตรีเยาวชนในการให้ทุนสนับสนุนบางส่วนและริเริ่มโครงการร้องเพลงประสานเสียงในท้องถิ่นซึ่งรวมถึงโรงเรียนและชุมชนด้วย

การร้องเพลงประสานเสียงช่วยเพิ่มขวัญและกำลังใจ

ในทาวเวอร์ แธมเล็ตส์ (ร้อยละ 80 ของนักเรียนเป็นชาวเอเชีย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวบังคลาเทศ) โครงการนี้จบลงด้วยการร้องเพลงที่คาแนรี วอร์ฟ ซึ่งมี นักเรียน 300 คนมาร่วมกิจกรรมนี้ โครงการนี้ดำเนินต่อเนื่องมากกว่า 3 ปี โดยเริ่มจากการแสดงกลุ่มเล็กที่ร่วมใน Spitalfields Festival (เป็นองค์กรด้านศิลปะของชุมชนที่มีชีวิตชีวา) นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการอภิปรายเกี่ยวกับคุณภาพนักเรียนจะร้องเพลงโดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มโรงเรียนย่อยๆ บางครั้งไม่มีเครื่องดนตรีประกอบ บางครั้งมีวงดนตรีแจ๊สประกอบ เพลงที่ร้องนั้นนำมาจากวัฒนธรรมต่างๆ และต้องใช้วิธีการร้องที่มีลีลา (vocal effects) ต่างกัน การแสดงดังกล่าวนี้เป็นที่น่าประทับใจในหลายลักษณะ แต่ความสำเร็จที่สำคัญสำหรับพวกเราซึ่งได้มีสิทธิพิเศษในการติดตามความก้าวหน้าขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าเด็กๆ เหล่านี้

ไม่ใช่หนักอึ้งมากก่อนที่จะเริ่มร้องเมื่อ 3 ปีที่แล้ว มาตรฐานและคุณภาพของการร้องเพลงของเด็กเหล่านี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความตั้งใจโดยรวมของการแสดงนี้ เด็กๆ ได้มีประสบการณ์ที่ไม่สามารถลืมได้ (และ สำหรับผู้ชมก็เช่นกัน) พวกเขารู้ว่าตนเองประสบความสำเร็จอะไร ครูมีความกระตือรือร้นเกี่ยวกับความสำเร็จของเด็ก ๆ และแสดงออกอย่างชัดเจนเกี่ยวกับประโยชน์โดยรวมที่นักเรียนได้รับในการเรียนรู้โดยทั่วไป แต่ก็ได้ลดลงแค่นั้น องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นกำลังดำเนินการให้การร้องเพลงมีมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยใช้เงินขององค์กรเองจ้างครูสอนร้องเพลงในโรงเรียนดนตรีวันเสาร์ช่วงเช้า และยังได้ใช้บทเรียนที่ได้ จากโครงการภาพวาดที่เคลื่อนไหว (animation) นี้เพื่อให้เงินสนับสนุนส่วนหนึ่งแก่โครงการร้องเพลงที่ เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์เพื่อการอ่านออกเขียนได้ขององค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น ความสำเร็จ ทั้งหมดนี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและมีการอภิปรายที่เป็นการกระตุ้นและร่วมกันสนับสนุนเกี่ยวกับ มาตรฐาน

ข้อมูลจาก สถาบันดนตรีเยาวชน

โอกาสในการทางงบประมาณสนับสนุน

269. ขณะนี้มีโอกาสที่หลากหลายในการทางงบประมาณเพื่อสนับสนุนการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิง วัฒนธรรมในโรงเรียนและองค์กรอื่นๆ อย่างไรก็ตาม โอกาสเหล่านี้ไม่ได้รับการประสานงานกันและอาจก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้โครงการให้เงินสนับสนุนหลาย โครงการนั้นมึระยะสั้น ในขณะที่ปัญหาและโอกาสมีระยะยาว โรงเรียนมักไม่ค่อยทราบเกี่ยวกับโอกาสที่จะ ได้รับทุนสนับสนุนที่มีอยู่ ไม่เพียงแต่ทางโครงการที่เป็นการริเริ่มของรัฐบาลเท่านั้น ปัญหานี้จะสามารถ ผ่อนคลายลงได้ด้วยการจัดทำนามสงเคราะห์รายชื่อของทุนสนับสนุนให้แก่โรงเรียนที่มีอยู่ นามสงเคราะห์ นี้ควรจะแจกจ่ายไปยังทุกโรงเรียนด้วยการพิมพ์เป็นระบบและควรจะเผยแพร่และปรับปรุงข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ ในโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้

270. โอกาสในการไปทัศนศึกษายังองค์กรทางวัฒนธรรมต่างๆ (เช่น พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ หรือหอศิลป์) หรือการนำองค์กรวิชาชีพหรือ บุคคลผู้ประกอบอาชีพไปที่โรงเรียนควรถือเป็นส่วนหนึ่งที่เด็กๆ ทุกคนมี สิทธิได้รับชีวิตที่มีการสร้างสรรค์และวัฒนธรรมสูงซึ่งเป็นกุญแจไปสู่สังคม ที่ดี วงออร์เคสตราเยาวชน การละครเยาวชน และกิจกรรมสร้างสรรค์อื่นๆ มีบทบาทสำคัญต่อชุมชน แต่มักจะเป็นเรื่องยากที่จะหาทุนสนับสนุนให้แก่ โครงการเหล่านี้ จากการสำรวจโดยโครงการรณรงค์เพื่อศิลปะแห่งชาติ (the National Campaign for the Arts) พบว่าเงินบำรุงโดยเฉลี่ย สำหรับบริษัทที่จัดการละครในการศึกษา ได้ลดลงร้อยละ 22 ตามค่าเงิน

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าผู้ปกครอง ของข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณ ดนตรีและวงออร์เคสตรา เยาวชนที่ช่วยทำให้ เรา สามารถผ่านช่วงเวลาในวัย รุ่นได้อย่างกระตือรือร้นและ ปลอดภัย

อดีตนักดนตรี
วงออร์เคสตราเยาวชน

จริงในเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 10 ของบริษัทเหล่านี้ได้ปิดกิจการลง อีกร้อยละ 20 ที่ได้รับการสำรวจได้ปิดลงเมื่อมีการตีพิมพ์การสำรวจดังกล่าวใน พ.ศ. 2540 เงินทุนสนับสนุนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบริการต่าง ๆ รวมทั้งการได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง การติดต่อกับกลุ่มต่างๆ ในชุมชน การประสานงานกับบริการอื่นๆ ในหน่วยงานรัฐบาลของท้องถิ่น โครงการให้ศิลปินหรือนักวิทยาศาสตร์เข้าไปประจำในสถานศึกษา หรือ การไปเยี่ยมชมองค์กรทางวัฒนธรรมหรือส่งคนจากองค์กรไปโรงเรียน หรือ แม้กระทั่งการจัดรถโดยสารเพื่อพาเด็กๆ ไป-กลับสถานที่ต่างๆ

โครงการหรือยุทธศาสตร์การหาทุนสนับสนุนที่ประสบผลสำเร็จ

271. ขณะนี้ยุทธศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จมากมายในโรงเรียนและองค์กรทางวัฒนธรรมเพื่อหาทุนสนับสนุนหรือแบ่งปันแลกเปลี่ยนทรัพยากร ตัวอย่างเหล่านี้ควรนำมาศึกษาและเผยแพร่โดยกระทรวง การศึกษาและการจ้างงาน และกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ตัวอย่างที่ดีที่สุดมีดังนี้
- กลุ่มครูที่ช่วยเหลือตัวเองที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน แลกเปลี่ยนตัวอย่างการปฏิบัติที่ดี และ เสนอให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน
  - การให้การสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมในด้านเทคนิคเพิ่มขึ้นและให้โอกาสในการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ใน โรงเรียน
  - โครงการสมัครเป็นสมาชิกขององค์กร โดยพิพิธภัณฑสถานและหอศิลป์ให้ยืมผลงานแก่องค์กรภาคธุรกิจแลกเปลี่ยนกับเงินทุนสนับสนุน
  - เจ้าหน้าที่ประสานงานด้านศิลปะในองค์กรภาคธุรกิจที่ช่วยประสานงานกับโรงเรียนหรือองค์กรทาง วัฒนธรรมเพื่อเสนอให้ความเชี่ยวชาญทางภาคธุรกิจหรือเงินทุนสนับสนุน
  - บัตรผ่านเข้าชมการแสดงสำหรับเยาวชน ซึ่งให้ส่วนลดแก่โรงเรียนสำหรับการแสดงศิลปะต่างๆ
  - การสะสมโมเดลทางศิลปะ ซึ่งโรงเรียนหรือนักเรียนสามารถสะสมไว้ในบัญชีจากการชมงานแสดงศิลปะ
  - กองทุนที่ให้เงินแก่นักเรียนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทางศิลปะแทนที่จะให้เงินแก่องค์กรเพื่อจัดกิจกรรม
  - โครงการความร่วมมือแบบหุ้นส่วนเพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับนักเรียนที่จะไปเยี่ยมชม องค์กรทางวัฒนธรรมต่างๆ

สลากกินแบ่งรัฐบาล (National Lottery)

272. รัฐบาลได้กำหนดให้มีการปฏิรูปสลากกินแบ่งรัฐบาลและได้จัดสรรเงินจำนวนมากจากงบประมาณ ของรัฐที่ได้มาใหม่ให้แก่ศิลปะ เราขอชมเชยการกระทำเหล่านี้ แต่ก็ยังมีงานที่ต้องดำเนินการเพิ่มเติมอีก การที่จะหาทุนสนับสนุนโครงการเฉพาะเรื่องนั้นง่ายกว่างานพัฒนาระยะยาว กระบวนการประกวดราคา

ซ้ำซ้อนทำให้มีการสูญเสียเวลาและทรัพยากรมากมาย ระบบการให้ทุนที่สอดคล้องกันจะช่วยปรับปรุงให้เกิดความยั่งยืนและการพัฒนาภายในโรงเรียนและองค์กรที่ได้รับทุนสนับสนุน ระบบการให้ทุนสนับสนุนควรจะก่อให้เกิดความมั่นใจว่าองค์กรทางวัฒนธรรมจะจัดสรรเงินทุนสนับสนุนหลักให้แก่การพัฒนาความร่วมมือกับภาคการศึกษาในระบบและนอกระบบ และมีการติดตามการใช้ทุนสนับสนุนที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการศึกษา มีตัวอย่างมากมายของโครงการการหาทุนสนับสนุนที่ประสบผลสำเร็จและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือในด้านการศึกษา ตัวอย่างเหล่านี้ควรได้รับการเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางและให้องค์กรทางวัฒนธรรมอื่นๆ ได้ทราบข้อมูลด้วย

การริเริ่มต่าง ๆ ที่ได้รับความสนับสนุนจากสลากกินแบ่ง (Lottery Initiatives)

เด็ก ๆ และเยาวชนได้รับความพอใจจากกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์โดยอาศัยรางวัลสลากกินแบ่งจากสภาศิลปะ โครงการที่ทำให้วัสดุเศษซากกลายเป็นศิลปะ สร้างสรรค์งานประติมากรรมในบริเวณโรงเรียน กระตุ้นการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ หรือจัดสรรให้มีเครื่องดนตรีใหม่ๆ ที่เป็นที่ต้องการในวงดนตรีของโรงเรียน นี่เป็นเพียงตัวอย่างเล็กน้อยเท่านั้นที่ความสนับสนุนสลากกินแบ่งได้ก่อให้เกิดความกระตือรือร้น ช่วยให้เกิดแรงบันดาลใจ และทำให้เด็ก ๆ และเยาวชนทั่วประเทศเกิดความสนุกสนาน ทุนสนับสนุน Arts for England (A4E) ได้ช่วยให้เด็กอายุ 5-11 ปีในโรงเรียนประถมริชาร์ด แอทกินส์ ในแลมเบิธ ได้ใช้การถ่ายภาพ การเล่าเรื่อง และกิจกรรมที่ใช้สื่อผสมในอินเทอร์เน็ต ที่โรงเรียนลอนดอน ฟิลด์ส ในแอสตันีย์ พื้นที่แห่งแล้งได้รับการเปลี่ยนแปลงเป็นสภาพแวดล้อมที่เร้าใจ ที่มีงานประติมากรรมและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่น ซึ่งทั้งหมดทำขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากเด็ก ๆ

ข้อมูลจากสภาศิลปะแห่งอังกฤษ

273. ในปัจจุบัน องค์กรศิลปะหลายองค์กรได้รับเงินอุดหนุนเพื่อเป็นการตอบแทนหน้าที่ทางการศึกษาที่เพิ่มขึ้น หลายองค์กรรู้สึกที่กำลังถูกเรียกร้องให้ผลิตผลงานมากขึ้นโดยที่ได้รับการสนับสนุนน้อยลง สำหรับบริษัทที่เห็นว่าการศึกษเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์พื้นฐานของตนก็จะเกิดปัญหาขึ้นจริงๆ ภาระหน้าที่ทางการศึกษาดังกล่าวมาจากแรงกระตุ้นตามความฝืนภายในบริษัทที่จัดให้อย่างกระตือรือร้นเพียงเพราะความเป็นห่วงต่อสถานภาพของศิลปะในระยะยาว ไม่ว่าเงินทุนสนับสนุนที่จะต้องเจียดไว้ให้ในรูปใด ก็ยังมีค่าใช้จ่ายอยู่ดี และขณะนี้ที่แม้ว่าจะมีการยืนยันว่าจะมีทุนสนับสนุนไม่พอ แต่บ่อยครั้งที่บทบาทดั้งเดิมของคณะก็อาจถูกหลงลืมไป ตัวอย่างเช่น ไนวงออร์เคสตรา ร้อยละ 75 ของเงินที่ได้ทั้งหมด

ไม่มีระบบสนับสนุนศิลปะใดๆ ที่จะสมบูรณ์แบบ หรือมีความน่าเชื่อถือ โดยไม่มีความชัดเจนด้านการศึกษา และการอบรมและมีความคิดที่ชัดเจนว่าจะสามารถทำได้อย่างไร

ศาสตราจารย์ คริสโตเฟอร์ เพรย์ลิ่ง สมาชิกสภาศิลปะ

นำไปใช้เป็นเงินเดือน หนทางเดียวที่จะประหยัดเงินได้ก็คือการปลดนักดนตรี ซึ่งเป็นผู้ที่ก่อตั้งวงออร์เคสตรานั้น ทั้งยังเป็นผู้ร่วมอยู่ในคณะกรรมการศึกษาอีกด้วย พวกเขาไม่สามารถแสดงคอนเสิร์ตให้น้อยลง โดยที่ไม่ทำให้รายได้ลดลง ศิลปะจำเป็นต้องเจริญเติบโต ไม่ใช่พยายามแค่เอาตัวให้รอดเท่านั้น พลังงานที่ใช้ไปเพียงเพื่อพยายามเอาตัวรอดนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในชีวิตขององค์กรทางศิลปะ ซึ่งเห็นได้ชัดว่ากำลังเบี่ยงเบนเพื่อความอยู่รอดซึ่งเป็นแนวทางที่ไร้สาระและอาจเป็นจุดจบสำหรับศิลปะก็ได้ หากสิ่งนี้เกิดขึ้น หรือกิจกรรมส่วนกลางเกิดความอ่อนแอลง หรือมีการเตรียมการที่ไม่ดี หรือโดนเก็บขึ้นหิ้งไปเสียเฉยๆ กิจกรรมทางการศึกษาจะสามารถให้วิตามินที่สำคัญแก่เยาวชนของเราได้อย่างไร

274. กองทุนโอกาสใหม่ (New Opportunities Fund) กำลังลงทุนสนับสนุนเงิน 180 ล้านปอนด์ สำหรับกิจกรรมนอกเวลาเรียน และ 20 ล้านปอนด์สำหรับกิจกรรมนอกเวลาเรียนและการดูแลเด็กรวมกัน กองทุนโอกาสใหม่ ไม่สามารถให้ทุนสนับสนุนในระยะยาวได้ เหมือนผู้จัดจำหน่ายสลากกินแบ่งทั้งหลาย แต่ก็สนับสนุนความร่วมมือในระดับท้องถิ่นและภูมิภาคในการก่อตั้งศูนย์สุขภาพ การดูแลเด็ก และโครงการต่างๆ หลังเวลาเลิกเรียน ทั้งนี้มีทางเป็นไปได้ที่ผู้ให้ความร่วมมือในท้องถิ่นที่มีหลักเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจของกองทุนโอกาสใหม่ จะสามารถได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลาถึง 3 ปี ในการจัดตั้งเครือข่ายในท้องถิ่นที่สามารถทำให้การดำเนินงานมีความยั่งยืน และมีคุณภาพ เรายินดีที่ได้เห็นการก้าวไปเช่นนี้ เนื่องจากชมรมหลังเลิกเรียนสามารถช่วยส่งเสริมหลักสูตรและขยายโอกาสต่อเนื่องสำหรับการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ข้อค้นพบที่ได้จากความคิดริเริ่มนี้ควรได้รับการเผยแพร่ออกไปและมีการยกตัวอย่างการปฏิบัติที่ดี เพื่อให้ทุกโรงเรียนสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของสถานที่พักผ่อนและชมรมหลังเลิกเรียนชั้นนำ ซึ่งจะเป็นโอกาสอันทรงคุณค่าสำหรับการปรับปรุงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม เอกสารของกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน เรื่อง ‘การขยายโอกาส: กรอบระดับชาติเพื่อการสนับสนุนการศึกษา’ ทำให้มีกรณีศึกษาอื่นๆ มากมายเกี่ยวกับโครงการนี้ กระทรวงกำลังให้ทุนสนับสนุนโครงการวิจัยระยะยาว เกี่ยวกับการสนับสนุนการศึกษาอีกด้วย เราได้รับ

ดูไปแล้วก็เหมือนกับเป็นการประชดประชันว่า ในขณะนี้ และจากมุมมองของข้าพเจ้า ความคิดที่น่าตื่นเต้นเกี่ยวกับเด็กๆ และการสร้างสรรค์นั้นได้รับการถ่ายทอดผ่านชมรมสนับสนุนการศึกษาและกิจกรรมนอกเวลามากกว่าการศึกษากระแสหลัก

แพทริเซีย แลงเคสเตอร์
ผู้อำนวยการ
มูลนิธิพอล แฮมลิน

โรงเรียนในพื้นที่ที่ด้อยโอกาสแห่งหนึ่ง ได้จัดตั้งชมรมทำอาหารหลังเลิกเรียนขึ้น มีนักเรียน 2-3 คนที่เลิกเรียนไป มาเข้าร่วม และมีความกระตือรือร้นมากจนกระทั่ง

แรงกระตุ้นจากความคิดริเริ่มดังกล่าวนี้และหวังว่าโครงการเหล่านี้จะให้ความสำคัญในการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนต่อไป

สิ่งที่พวกเขาขอต่อมาก็คือขอให้กลับเข้าไปเรียนในชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศส โดยมีความเชื่อว่าพวกเขาจะไม่สามารถกลายเป็นพ่อครัวที่ยิ่งใหญ่ได้หากไม่สามารถพูดภาษาฝรั่งเศสได้

ข้อมูลจาก พรวุ ลิธ

275.   ทุนสนับสนุนจากหลายแห่งสามารถเป็นคำตอบให้แก่กองทุนย่อยต่าง ๆ ได้ (ancillary funds) ทั้งนี้คงไม่สามารถหวังให้หุ้นส่วนความร่วมมืออื่นๆ ให้ทุนสนับสนุนสิทธิพื้นฐานที่เด็กควรได้รับทุกอย่าง แต่สามารถให้การสนับสนุนกิจกรรมพิเศษโดยผ่านหุ้นส่วนทางภาคธุรกิจ กองทุนหรือแหล่งทุนอื่นๆ เขตปฏิบัติการด้านการศึกษา (Education Action Zones) นั้นได้ให้หุ้นส่วนทางภาคธุรกิจเข้ามาร่วมในการศึกษาสำหรับเยาวชน เขตปฏิบัติการด้านการศึกษาเป็นสถานที่เพื่อทดลองนวัตกรรม ซึ่งนับเป็นโอกาสที่สำคัญอย่างเห็นได้ชัดและหาได้ยากอีกด้วยในการที่จะวัดแนวทางเลือกอื่นๆ ในขณะที่มีเขตปฏิบัติการด้านการศึกษามากมายที่กำลังดำเนินการอยู่และที่กำลังจะดำเนินการ สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการประเมินอย่างครบถ้วนเพื่อหารูปแบบใหม่ๆ ในการให้บริการและวิธีการเปลี่ยนแปลงที่จะได้ผลที่สุด องค์กรด้านศิลปะทำหน้าที่กระตุ้นให้ภาคธุรกิจเข้าร่วมในการให้การสนับสนุนศิลปะ รวมถึงงานการศึกษาศิลปะ โครงการระดับชาติที่รัฐบาลเป็นผู้ริเริ่มสามารถช่วยประสานงานและวางระเบียบการให้ทุนสนับสนุนจากภาคธุรกิจสำหรับการริเริ่มใหม่ ๆ ในด้านการศึกษา ทั้งนี้ควรมีการพิจารณาความเป็นไปได้ของโครงการลดหย่อนภาษีเพื่อกระตุ้นให้ภาคธุรกิจจัดสรรผู้เชี่ยวชาญและ/หรือทุนสนับสนุนประเภทอื่นๆ สำหรับการพัฒนาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

276.   จากมุมมองของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม แรงผลักดันสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการศึกษาคือความจำเป็นที่จะต้องเป็นเจ้าของที่ที่ได้รับการอบรมอย่างเหมาะสมสำหรับอนาคต ในการนี้ การส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนและภาคอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็งถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมควรจะมีบทบาทสำคัญทั้งในการส่งเสริมโอกาสการประกอบอาชีพในด้านเทคโนโลยีและการอบรมครูใหม่ๆ และครูปัจจุบัน ในแง่ของทรัพยากรที่มีอยู่ที่จะช่วยผลักดันการริเริ่มใหม่ๆ เหล่านี้ ทั้งรัฐบาลและภาคอุตสาหกรรมควรมีหน้าที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ไม่เพียงแต่ในแง่ของการให้เงินสนับสนุนเท่านั้น แต่รวมถึงการจัดสรรเครื่องมือที่และอุปกรณ์ช่วยสอนที่เหมาะสม รวมทั้งมีบทบาทในการประสานงานการริเริ่มต่าง ๆ ในระดับชาติด้วย

277. มีช่องว่างอย่างเห็นได้ชัดในความเข้าใจระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและครูเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมนักเรียนด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมบางคนไม่เข้าใจถึงขอบเขตเนื้อหาที่สามารถสอนได้ในโรงเรียน สิ่งที่สำคัญคือ โครงร่างของหลักสูตรด้านเทคโนโลยีต้องเที่ยงตรงทันสมัย และสอดคล้องสัมพันธ์กับการทำงานในอุตสาหกรรมปัจจุบัน ในการที่ครูจะสอนวิชาการสร้างสรรค์ทางเทคโนโลยีได้นั้น ครูจะต้องตามให้ทันพัฒนาการของเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมอยู่เสมอ ในขณะที่บางโรงเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยมกับภาคอุตสาหกรรมในท้องถิ่น ข้อเท็จจริงที่ว่าความเชื่อมโยงดังกล่าวได้รับการผลักดันและสนับสนุนในระดับท้องถิ่นทำให้ประสิทธิผลในระดับชาติลดลง ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการริเริ่มนานาประการที่จะเชื่อมต่อช่องว่างนี้ ซึ่งควรจะได้รับจัดการในระดับท้องถิ่น แต่ได้รับเงินสนับสนุนจากส่วนกลางและจากรัฐบาลโดยตรง ซึ่งควรมีการนำโรงเรียนไปผนวกเข้ากับภาคอุตสาหกรรม และผนวกภาคอุตสาหกรรมเข้ากับโรงเรียน เช่นโครงการ ‘สอนครู’ ศูนย์ความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การมีผู้เชี่ยวชาญการไปประจำในที่ต่าง ๆ ฯลฯ

เทคโนโลยีใหม่ๆ

278. โรงเรียนจะต้องอยู่ในฐานะที่สามารถเข้าถึงบริการโทรทัศน์เชิงปฏิสัมพันธ์ (interactive television) ที่จะเริ่มขึ้นในปีนี้ทางโทรทัศน์ระบบดิจิทัลทั้ง 3 ช่องและทางอินเทอร์เน็ต กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน กำลังจะทำสัญญากับสถานีหนึ่งในการจัดทำรายการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาสายสามัญ (GCSE) ประมาณ 1,000 ชั่วโมงในเดือนกันยายน นักเรียนและครูจะต้องมีอุปกรณ์ดิจิทัลโทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ เพื่อสามารถรับช่องใหม่และช่องการเรียนรู้ (Learning Channel) ของ บีบีซีได้ ซึ่ง บีบีซี ได้พัฒนาช่องการเรียนรู้ให้เป็นบริการที่มีขอบข่ายกว้างขวางเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต การอบรมทักษะต่างๆ และรายการของบางโรงเรียน บีบีซีได้กล่าวว่าหากประสบความสำเร็จ จะรวมรายการภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์ไว้ในแผนงานที่มีอยู่ด้วย ในอนาคตอันใกล้ การผนวกรวมกันจะทำให้ครูมีโอกาสอันแท้จริงที่จะกุมบังเหียนการปฏิวัติข้อมูลทั้งในการให้ข้อมูลและให้แรงบันดาลใจแก่นักเรียน เราต้องการกระตุ้นให้ทุกโรงเรียนใช้ประโยชน์จากอุปกรณ์เหล่านี้ให้เต็มที่ เป็นเรื่องสำคัญที่เทคโนโลยีเหล่านี้มีให้ใช้ในฐานะเครื่องมือแห่งการแสดงผลและการสื่อสารในโรงเรียน ดังนั้นเราจึงรู้สึกได้รับแรงกระตุ้นจากความกระตือรือร้นและแรงผลักดันของรัฐบาลในการที่จะเชื่อมโยงทุกโรงเรียนเข้าสู่โครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้

279. เราจำเป็นต้องสานต่อความรู้ที่เรามีอยู่ในการใช้เทคโนโลยีให้ดีที่สุด เพื่อวัตถุประสงค์ทางการสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การนำโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้มาใช้นับเป็นการก้าวไปในทางที่ถูกต้อง แต่ไม่จำเป็นเสมอไปที่จะนำไปสู่การใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ คุณค่าที่อาจเกิดขึ้นของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีไม่ได้มีเพียงการใช้เครื่องมือต่างๆ เท่านั้น แต่เป็นการสร้างหนทางใหม่ๆ ในการเรียนรู้และ

การทำงานในทีเทคโนโลยีเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการคิดที่เป็นนวัตกรรมใหม่ๆ และเป็นสื่อในการสื่อสารและพัฒนาความคิดใหม่ๆ ความสนับสนุนช่วยเหลือจากอุตสาหกรรมสื่อสร้างสรรค์ที่มีต่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสามารถก่อให้เกิดผลดีมากมายต่อโรงเรียน ซึ่งต้องได้รับการประสานงานในระดับชาติองค์กรต่าง ๆ อย่างเช่นองค์กรการสื่อสารและเทคโนโลยีด้านการศึกษาแห่งสหราชอาณาจักร (British Educational Communication and Technology Agency - BECTA) สามารถมีบทบาทสำคัญได้ในกระบวนการนี้

280. เด็กที่มีคอมพิวเตอร์ใช้ที่บ้านมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น โรงเรียนของเราก็ต้องไม่ล้าหลัง การรู้คอมพิวเตอร์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนที่กำลังเข้าสู่โลกแห่งการทำงานและเตรียมการเพื่อดำรงชีวิตต่อไป การขาดทักษะคอมพิวเตอร์เบื้องต้นจะทำให้เยาวชนถูกกีดกัน ทั้งจากข้อมูลที่สำคัญและจากรูปแบบของศิลปะและความบันเทิงใหม่ ๆ ซึ่งในอนาคตจะได้รับการถ่ายทอดโดยโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต เราขอชมเชยการริเริ่มความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับภาคธุรกิจในโครงการการกุศลเครื่องมือสำหรับโรงเรียน (the Tools for Schools charity) ที่เพิ่งประกาศเมื่อเร็วๆ นี้ และหวังว่าการทำงานเช่นนี้จะได้รับการสนับสนุนให้ก้าวหน้าต่อไป องค์กรใหม่นี้วางแผนที่จะช่วยจัดเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งใหม่และที่ได้รับการยกเครื่องใหม่ให้แก่นักเรียนของรัฐทุกคนในราคาขอมเยา เครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องจะเป็นเครื่องที่ผ่านการทดสอบปัญหา Y2K เรียบร้อยแล้ว

เทคโนโลยีเป็นสะพานสู่ความรู้ มิใช่สู่จุดหมายปลายทาง
 ลอร์ด พัททน์ม
 แห่งควินส์เกต

ข้อเสนอแนะ

281. เราขอเสนอว่า

- i. สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรจัดให้มีการตรวจสอบการจัดให้มีการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงการสนับสนุนด้านการให้คำปรึกษา บริการด้านดนตรี คณะดนตรี เยาวชน และการละครในการศึกษา
- ii. โดยอาศัยกองทุนมาตรฐาน กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจะช่วยให้องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นสามารถจ้างผู้ประสานงาน/ที่ปรึกษาหลักสูตรสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการครูใหญ่ เพื่อทำงานร่วมกับโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ มีการติดต่อกับกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน และมีการประสานงานกับบริการอื่น ๆ ที่จัดโดยรัฐบาลท้องถิ่นผ่านหน่วยงานอื่น ๆ

- iii. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา และกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจะกำหนดให้มีกลไกและรูปแบบกฎเกณฑ์ในการ
  - ก. จัดสรรให้ทุกโรงเรียนได้รับทุนสนับสนุนเพียงพอสำหรับโครงการและกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
  - ข. จัดสรรให้หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นได้รับทุนสนับสนุนอย่างเหมาะสม ในการประสานการจัดโครงการและกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
- iv. กรอบการดำเนินงานของรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาโดยสหพันธ์บริการด้านดนตรีและสมาคมผู้ให้การศึกษาด้านดนตรี (the Federation of Music Services and the National Association of Music Educators) ควรจะได้รับการพิจารณาให้เป็นหลักสำคัญของยุทธศาสตร์ในระดับชาติเพื่อให้มั่นใจว่ามีความเชื่อมโยง สอดคล้อง และความก้าวหน้าในการสอนดนตรีและร้องเพลง
- v. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน และกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการจัดบริการในระยะยาวที่เป็นระบบแห่งชาติระบบเดียวในด้านดนตรีหลังจากที่ได้มีการจัดการแบบชั่วคราวโดยกองทุนมาตรฐาน ระบบนี้ควรจัดให้มีการบริการด้านดนตรีวงโยธวาทิตสำหรับเยาวชนทุกคนโดยเสียค่าใช้จ่ายเท่ากัน และมีการยกเว้นให้แก่ผู้ที่มีรายได้น้อย
  - ข. บริการในท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์และปรับปรุงสถานที่เก็บเครื่องดนตรี สำหรับให้ยืมสถาบันดนตรีเยาวชน (Youth Music Trust) ควรจะได้รับการพัฒนาเพื่อเสริมระบบระดับชาติดังกล่าวนี้
- vi. รัฐบาลโดยความร่วมมือกับสถาบันดนตรีเยาวชนควรจะริเริ่ม และให้ทุนสนับสนุนบางส่วนแก่โครงการของท้องถิ่นในด้านดนตรีร้องประสานเสียงซึ่งให้โรงเรียนและชุมชนเข้ามาร่วมในกิจกรรมนี้
- vii. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน และกระทรวง วัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะจัดทำนามสงเคราะห์เพื่อให้โรงเรียนมีช่องทางการสรรหาทุนสนับสนุน รวมทั้งรวบรวมและเผยแพร่ตัวอย่างของยุทธศาสตร์การหาทุนสนับสนุนที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ควรจัดพิมพ์ข้อมูลดังกล่าวและเผยแพร่ทางโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้
- viii. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะขยายโครงการให้ทุนสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนการร่วมมือแบบหุ้นส่วน และการทำโครงการร่วมกับภาคการศึกษา
- ix. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะ
  - ก. จัดตั้งระบบที่เชื่อมโยงกันสำหรับการสนับสนุนงบประมาณในระยะยาวเพื่อการพัฒนาโปรแกรมการ

ศึกษาโดยองค์กรวัฒนธรรม

- ข. ดำเนินการให้มั่นใจว่าองค์กรทางวัฒนธรรมได้จัดสรรเงินทุนสนับสนุนหลัก เพื่อการพัฒนาการร่วมมือกับภาคการศึกษาในระบบและนอกระบบ
  - ค. ดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการติดตามการใช้เงินทุนสนับสนุนที่ได้รับการจัดสรรไปยังองค์กรวัฒนธรรมสำหรับงานด้านการศึกษา
- x. องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นควรเผยแพร่การดำเนินงานที่ดีในชมรมหลังเลิกเรียน เพื่อกระตุ้นให้ทุกโรงเรียนพิจารณาโอกาสในการพัฒนานักเรียนในด้านการสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ในฐานะส่วนหนึ่งของบริการที่ขยายเพิ่มขึ้น
- xi. รัฐบาลควรพิจารณาความเป็นไปได้ของการลดหย่อนภาษีเพื่อกระตุ้นให้ภาคธุรกิจจัดสรรผู้เชี่ยวชาญและ/หรือทุนสนับสนุนโดยตรงเพื่อพัฒนาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
- xii. รัฐบาลควรจะ
- ก. กระตุ้นให้มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ ผ่านโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้
  - ข. สนับสนุนห้องสมุดแบบดั้งเดิมด้วยห้องสมุดเสมือนจริงในโรงเรียน โดยให้มีทางเข้าถึงฐานข้อมูลเฉพาะเรื่องและเรื่องทั่วไป
  - ค. ตั้งเป้าหมายไว้ว่าไม่เพียงแต่จะจัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์และการติดต่ออินเทอร์เน็ต/อินทราเน็ตในทุกโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังจะจัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้บนโต๊ะของนักเรียนและครูทุกคน
  - ง. จัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนที่ออกจากโรงเรียนได้มีโอกาสที่จะค้นหาความสามารถในการสร้างสรรค์ของเทคโนโลยีสมัยใหม่แล้ว
- xiii. โปรแกรมต่าง ๆ ในระดับชาติที่มีอยู่สำหรับการพัฒนาซอฟต์แวร์ของคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ควรได้รับการประสานงานในทางที่ช่วยสนับสนุนความต้องการของการศึกษาในทุกๆ สาขาด้วย
- xiv. องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น ควรจะกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเชี่ยวชาญ และการใช้สถานที่ระหว่างโรงเรียนเฉพาะทางและโรงเรียนอื่น ๆ ในเขตพื้นที่เดียวกัน

บทที่ 10 การอบรมบุคลากร

บทนำ

282. ครูนับเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการศึกษา ซึ่งจะต้องได้รับการฝึกอบรมและจูงใจอย่างดี ในบทนี้ เราจะพิจารณาความเกี่ยวข้องของสัมพันธภาพในข้อสนับสนุนของเราที่มีต่อการฝึกอบรมครูและผู้นประกอบอาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

ผลกระทบของครูนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีใครรู้ว่าอิทธิพลของครูจะจบสิ้นเมื่อใด

เอนอน

การฝึกอบรมครูเบื้องต้น

283. รัฐบาลมีโครงการซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวางที่จะยกระดับการฝึกอบรมครูเบื้องต้นหรือการฝึกหัดครู (initial teacher training - ITT) นโยบายในปัจจุบันนี้มีองค์ประกอบหลัก 4 ประการคือ หลักสูตรแห่งชาติสำหรับการฝึกอบรมครูเบื้องต้น มาตรฐานแห่งชาติ การสอนโดยใช้โรงเรียนเป็นพื้นฐาน และกรอบระดับชาติสำหรับการตรวจสอบ เราให้การสนับสนุนอย่างมากในความพยายามที่จะยกระดับมาตรฐานการฝึกอบรมครูเบื้องต้นโดยรวม และส่งเสริมความสัมพันธ์อันใกล้ชิดมากขึ้นระหว่างวิชาชีพนี้กับสถาบันฝึกอบรม มาตรฐานแห่งชาติทำให้ภาระหน้าที่ในเรื่องการศึกษาของครูมีความชัดเจนและได้วางหลักเกณฑ์อย่างเป็นระบบสำหรับการพัฒนาและการประเมินนักเรียน เราสนับสนุนอย่างจริงจังในความจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินการสอนที่โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของโครงการการฝึกอบรมครู และให้ครูผู้สอนในชั้นเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในการฝึกอบรม แต่การจัดการแบบใหม่ๆ นี้ก็ก่อให้เกิดความยุ่งยากบางประการในการส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของนักศึกษาครูและนักเรียนที่นักศึกษาครูจะไปสอนในที่สุด เช่นเดียวกับหลักสูตรแห่งชาติสำหรับโรงเรียน หลักสูตรแห่งชาติสำหรับการฝึกอบรมครูเบื้องต้นดูเหมือนจะมากเกินไปและแน่นเกินไป โดยมีข้อเรียกร้องเพิ่มขึ้นสำหรับผู้จัดการศึกษาสำหรับครู เช่นเดียวกับครูในโรงเรียนในการสอนเพื่อการสอบและมีโอกาสน้อยที่จะได้สนทนาโต้แย้ง และทำงานสร้างสรรค์ร่วมกับนักศึกษา หากโอกาสในการสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาครูถูกละเลยเสียแล้ว ก็เป็นเรื่องยากที่บุคคลเหล่านี้จะสามารถส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมให้แก่นักเรียนได้

กุญแจที่จะเปิดสู่ศักยภาพอย่างเต็มที่ของนักเรียนในโรงเรียนของเราอยู่ที่ความเชี่ยวชาญของครูและครูใหญ่ ผลจากงานวิจัยและการตรวจสอบแสดงให้เห็นความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างคุณภาพของการสอนและการประสบความสำเร็จของนักเรียนและระหว่างคุณภาพของการเป็นผู้นำกับคุณภาพของการสอน ความสัมพันธ์เหล่านี้มีจุดสำคัญอยู่ที่การผลักดันของรัฐบาลให้มีการปรับปรุงโรงเรียน

องค์การอบรมครู 2541

มาตรฐานแห่งชาติ

284. ในปี 2540 รัฐบาลได้ริเริ่มมาตรฐานแห่งชาติสำหรับการฝึกอบรมครูเบื้องต้นเป็นครั้งแรก มาตรฐานเหล่านี้เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดใหม่สำหรับวิชาที่สอนสำหรับการฝึก อบรมครู และเป็นครั้งแรกสำหรับหลักสูตรแห่งชาติที่ได้กำหนดขึ้นสำหรับการฝึกอบรมครูเบื้องต้นในวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูฝึกสอนนั้นจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมครอบคลุมหลักสูตรแห่งชาติสำหรับวิชาเหล่านี้ทั้งหมด ครูฝึกสอนระดับประถมยังต้องระบุวิชาที่เชี่ยวชาญเฉพาะ 1 วิชาอีกด้วย ซึ่งอาจจะเป็นวิชาแกนที่มีอยู่แล้วก็ได้ จากเหตุผลที่เราได้กล่าวมาแล้ว วิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์จึงจำเป็นที่จะต้องมีส่วนส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ซึ่งครูจะต้องได้รับการอบรมเพื่อการนี้ด้วย

ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อครูไม่ได้
รับการศึกษาในด้านศิลปะ
เชิงสร้างสรรค์ และ
วัฒนธรรมทำให้เกิดการละ
เลยศักยภาพของเด็กๆ ไป
และมีการประเมินความ
สามารถของเด็กๆ ต่ำไป

มิลเดรีด ดอดดส์ ครู

285. เนื่องจากมาตรฐานเป็นเพียงการอ้างอิงถึงการส่งเสริมการพัฒนาด้านการสร้างสรรค์และวัฒนธรรมของเด็กในช่วงเวลาสั้น ๆ จึงยังมีปัญหาอยู่อีกคือ ในมาตรฐานปัจจุบันนี้ไม่ได้มีข้อกำหนดรายละเอียดที่จำเป็นเกี่ยวกับศิลปะและมนุษยศาสตร์เลย ถ้าครูที่เข้าฝึกอบรมไม่เลือกเรียนวิชาศิลปะหรือมนุษยศาสตร์เป็นวิชาเฉพาะ พวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องเรียนวิชาศิลปะหรือมนุษยศาสตร์โดยละเอียดใดๆ เลยในระหว่างการฝึกอบรมครูเบื้องต้น จึงเป็นไปได้ว่าในอนาคตอันใกล้นี้ ครูสอนระดับประถมศึกษาจะสามารถมีวุฒิพอกที่จะทำงานในโรงเรียนได้เพียงแค่ว่ามีความเข้าใจขั้นต่ำสุดเกี่ยวกับศิลปะและมนุษยศาสตร์ในการศึกษา สาขาวิชาเหล่านี้กำลังเผชิญความเสี่ยงในโรงเรียนจากความกดดันทั้งหลายที่เราได้อธิบายมาแล้ว อันตรายประการใหม่คือการที่หลักสูตรแห่งชาติสำหรับการศึกษาของครูเป็นสัญญาณที่เตือนภัย แม้แต่เรื่องของจำนวนครูในสาขาวิชาเหล่านี้

ขยายการฝึกอบรมครู

ความสามารถของเด็กบางคนนั้นถูกจำกัดก็เพียงโดยความเชี่ยวชาญของเราเอง ในฐานะนักดนตรี ข้าพเจ้าสามารถกระตุ้น/พัฒนาความสามารถของเด็กได้ ทำให้เป็นผลดีกับวงออร์เคสตราของโรงเรียนที่มีนักเรียนกว่า 50 คน ซึ่งเรียนดนตรีถึงเกรด 3,4 หรือ 5 แล้ว โชคร้ายที่ข้าพเจ้าไม่ได้รับการฝึกฝนมาในด้านนาฏศิลป์ ทำให้ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะเริ่มตรงไหนดี ครูของข้าพเจ้าก็ไม่ได้รับการฝึกฝนมาเช่นกัน โรงเรียนประถมมีความต้องการทรัพยากรในการจ้างผู้เชี่ยวชาญ สิ่งที่จะทำให้มีความสุขเหมือนอยู่บนสวรรค์ก็คือการมีเงินสนับสนุนเพียงพอที่จะว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญเป็นเวลา 1/2 วันต่อ 1 สัปดาห์สำหรับศิลปะ ซึ่งต้องใช้เงินประมาณ 4,500 ปอนด์ ทรัพยากรพิเศษของเราทั้งหมดสนับสนุนความต้องการของเด็กพิเศษ

ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ มีการให้ทุนสนับสนุนมากขึ้นไปกับโครงการพิเศษต่างๆ ผู้เชี่ยวชาญนั้นมักจะมาในโครงการระยะสั้น และใช่ พวกเขาทำให้เกิดความฮือฮาชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่หลังจากที่พวกเขาจากไป ครูก็ไม่ได้มีความฉลาดเพิ่มขึ้นเลย นักเรียนไม่สามารถเอาตัวรอดโดยไม่มีมาให้คำแนะนำ และมาตรฐานของการทำงานก็ตกลงไปเช่นเดิม เราต้องการให้มีการอบรมครูอย่างลึกซึ้งมีใช้อย่างจับจด ขอให้โรงเรียนของข้าพเจ้าได้สอนให้เต็มความสามารถ จนกระทั่งถึงวันที่ข้าพเจ้ามีครูที่มีคุณสมบัติในสาขาทั้ง 10 ของหลักสูตร ขอให้เราสอนให้เต็มความสามารถของเรา ทำให้ดีและช่วยให้เด็กๆ บรรลุความสามารถของตนอย่างเต็มที่ เราคัดค้านอำนาจของผู้ตรวจสอบที่บอกเราว่าเรายังขาดความเชี่ยวชาญในบางสาขาของหลักสูตร เป็นความผิดของข้าพเจ้าหรือที่ข้าพเจ้าไม่ได้รับการศึกษาในด้านนาฏศิลป์ ข้าพเจ้าหวังว่าคณะกรรมการจะจำได้ว่าครูนั้นเป็นกลุ่มคนที่มีความเต็มใจยิ่ง เราต้องการทำให้ดีที่สุดเพื่อนักเรียนในความรับผิดชอบของเรา แต่เราไม่สามารถนำพาเขาไปในที่ที่ตัวเราเองก็ไม่เคยไป

จูดีธ เกรย์ดอน โรงเรียนประถมพาริช ซี ออฟ อี

286. การศึกษาเรื่องหนึ่งที่ได้รับการตีพิมพ์เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2541 โดยสมาคมศิลปะหลวง (the Royal Society for Arts - RSA) เกี่ยวกับเรื่องวิชาศิลปะในการฝึก อบรมครูกล่าวว่ามีหลักฐานมากมายว่าสถาบันฝึกอบรมครูนั้น

- ละเลยความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในวิชาศิลปะ
- ลดชั่วโมงการอบรมเกี่ยวกับศิลปะ
- ไม่มีการเข้าถึงทรัพยากรที่สำคัญ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เครื่องมือ และเจ้าหน้าที่

สถาบันต่างๆ รายงานว่าตนกำลังเผชิญกับความท้าทาย 5 ประการ ได้แก่ ก. หลีกเลี่ยงการลดเวลาสำหรับความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในวิชาศิลปะมากกว่านี้

- ข. รับมือกับปัญหาจำนวนครูและทรัพยากรอย่างอื่นไม่เพียงพอ
- ค. หาสถานที่ทำงานที่เหมาะสมให้นักเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาทางด้านศิลปะที่ดี
- ง. ดำเนินการให้มั่นใจว่าจะมีการให้คำปรึกษาที่มีคุณภาพสำหรับนักเรียนในโรงเรียน
- จ. ให้ครูมีโอกาสได้รับการอบรมเกี่ยวกับศิลปะ

เมื่อเราคิดเกี่ยวกับการศึกษาศิลปะ เราต้องคิดออกนอกกรอบ คิดอย่างมีจินตนาการมากขึ้น

แอนเฮีย มิลเลตต์
ผู้อำนวยการองค์การ
อบรมครู

287. ภาพในระดับชาตินั้นปนเปกันไปทั้งโดยภูมิภาคและโดยสาขาวิชา ปัญหาในการฝึกอบรมระดับประถมนั้น รุนแรงมากกว่าระดับมัธยม เนื่องจากการฝึกอบรมระดับมัธยมนั้นขึ้นอยู่กับ การฝึกอบรมวิชาเฉพาะทาง จากการศึกษาของสมาคมศิลปะหลวง (RSA) พบว่านักศึกษาในวิชาการสอนระดับประถมศึกษาได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปะน้อยมากหรือไม่ได้รับเลย โดย 9 จาก 10 คนที่ได้รับการสำรวจรู้สึกว่าการใช้เวลาสั้นเกินไปในการอบรมด้านศิลปะ นักศึกษาครูมากกว่าครึ่งไม่ได้สอนการเต้นรำระหว่างการฝึกสอนในโรงเรียน กว่าหนึ่งในสามไม่ได้สอนดนตรี นักศึกษาส่วนใหญ่รู้สึกว่าครูที่ทำงานกับตนขาดประสบการณ์ ความรู้ในรายวิชา และความมั่นใจในการสอนศิลปะ ครูประถมศึกษาที่มีวุฒิใหม่ๆ มีความมั่นใจเพียงเล็กน้อยในการสอนศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาการละครและดนตรี สถาบันที่จัดให้มีการอบรมวิชาเฉพาะหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งวิชามีจำนวนลดลง ไม่ว่าจะเป็นศิลปะ ดนตรี การเต้นรำ และการละคร ตามแผนของรัฐบาลในปัจจุบัน มีเพียงร้อยละ 14 ของครูประถมที่มีวุฒิใหม่ๆ ที่มีความชำนาญเป็นพิเศษในวิชาศิลปะ การจัดการสอนศิลปะจึงนับว่ากำลังเผชิญกับความยากลำบากอย่างรุนแรง

ทางเลือกในหลักสูตรใดที่ให้ ความสำคัญสูงต่อศิลปะมีความเป็นไปได้ที่จะสวนทางกันกับแนวทางของระดับชาติ และ จำเป็นต้องมีข้อผูกพันจากมหาวิทยาลัยเพื่อให้สามารถดำเนินการได้

หัวหน้าแผนกกองตรวจ การศึกษาในพระองค์ สมเด็จพระราชินีนาถ

หลักสูตรดนตรีพิเศษหลังปริญญาตรีสำหรับครูโรงเรียนประถมที่มหาวิทยาลัยอีสต์ แองเกลีย จะไม่เปิดดำเนินการอีกต่อไปหลังจากปีการศึกษา 2011 อีสต์ แองเกลียเป็นพื้นที่ในชนบท นักศึกษาหลังระดับปริญญาตรีวิชาดนตรีได้นำกิจกรรมเข้าไปในโรงเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ด้านนี้มาก่อน แผนกการศึกษาของมหาวิทยาลัยอีสต์ แองเกลีย ได้นำศิลปินภายนอกมาทำงานกับนักศึกษา และขณะที่อยู่ที่นั่น ศิลปินเหล่านี้ก็เปิดการแสดงช่วงพักกลางวัน ซึ่งนักศึกษาในสาขาอื่นๆ ได้มีส่วนร่วมสนุกด้วย บางครั้งศิลปินเหล่านี้ก็ไปเยี่ยมเยือนโรงเรียนในท้องถิ่น ครูรู้สึกกระตือรือร้นที่ได้รับอิทธิพลทางดนตรี และเริ่มคิดเกี่ยวกับการอบรมเพื่อให้ได้รับการยอมรับในฐานะผู้เชี่ยวชาญทางสาขาวิชาภายใต้โครงการใหม่ขององค์การอบรมครู หาก วงจรนี้ยังคงดำเนินต่อไป จะทำให้เกิดวัฒนธรรมทางดนตรีตลอดไปในโรงเรียนที่นักศึกษาเข้าไปอยู่ วงจรนั้นถูกทำลายลงแล้วและปัจจัยส่งเสริมทางวัฒนธรรมก็หายไป

288. สถาบันฝึกรบมครุณั้นมีอิสระในการจัดหลักสูตรที่ครอบคลุมเนื้อหา มากขึ้นในวิชาศิลปะและมนุษยศาสตร์เช่นเดียวกับโรงเรียน แต่จะต้อง เคารพกับสมการที่ซับซ้อนเกี่ยวกับการจัดสรรให้เหมาะสมกับมาตรฐานที่มี อยู่ การสอนหลักสูตรแห่งชาติสำหรับวิชาแกน และการเตรียมนักเรียน สำหรับประสบการณ์ในโรงเรียนในร้อยละ 50 ของเวลาที่มีอยู่ นอกจากนี้ หากสถาบันเหล่านี้ได้รับการตัดสินจากการตรวจสอบของสำนักงาน มาตรฐานการศึกษา แล้วพบว่าไม่ได้มาตรฐาน ก็มีความเสี่ยงที่จะถูกลด ความน่าเชื่อถือลง ในสถานการณ์เช่นนี้ความกดดันที่เกิดขึ้นก็คือทำอะไร ไม่ให้เกิดความเสี่ยง ทำในสิ่งที่จำเป็นต้องทำเท่านั้น แต่ไม่มากไปกว่านั้น ตามหลักสูตรแห่งชาติ มาตรฐานนี้มุ่งเน้นที่วิชาแกน ทั้งนี้จะต้องมีความ สอดคล้องกันระหว่างหลักสูตรแห่งชาติ 2 หลักสูตร หากหลักสูตรหนึ่ง ไม่รบกวนอีกหลักสูตรหนึ่ง อีกทั้งยังไม่สามารถมุ่งหวังให้ครูที่มีวุฒิใหม่ๆ ให้สอนวิชาศิลปะและมนุษยศาสตร์โดยที่ไม่ได้รับการอบรมอย่างเพียงพอ ในสาขาเหล่านี้ ครูวิชาทั่วไปหลายคนหลีกเลี่ยงการสอนวิชาศิลปะ เช่น ดนตรี เนื่องจากไม่มีความมั่นใจ การจัดทำรูปแบบที่เหมาะสมในสาขาวิชาเหล่านี้ ระหว่างการฝึกรบมครุจะช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในการที่จะสอนสาขา วิชาใดในหลักสูตรก็ได้เป็นอย่างดี

หลังจากที่ได้กำหนดหลัก ๑ หลักสูตรศิลปะและดนตรีช่วงชั้นที่ ๑ และ ๒ ให้กับเจ้าหน้าที่ของ โรงเรียนประถมแล้ว ครูคน หนึ่งที่สอนเด็ก ๑๐ ขวบ กล่าวหาเธอ 'ไม่มีความเป็น นักดนตรีแม้แต่น้อย' ในที่สุด เธอก็นำเสนอผลงานด้าน ประวัติศาสตร์ของนักเรียน ของเธอเกี่ยวกับอาณาจักร โรมัน ที่นักเรียนได้แต่ง ประโยค จังหวะ บทสวด และทำนองขึ้นมา เธอยัง พูดว่า "ฉันสอนดนตรีไม่ได้" แต่ก็แสดงให้เห็นว่าการ กระตุ้น เพียง เล็ก น้อย สามารถไปได้ไกลขนาดไหน

มิลเดรีด ดอดดส์ ครู

การพัฒนาการสร้างสรรค์ของครู

ในปี 2540 มีการจัดตั้งโครงการความร่วมมือระหว่างครูและศิลปินโครงการหนึ่ง โดยได้รับแรง กระตุ้นจากความเชื่อมั่นว่าการไปให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษาอย่างเอาจริงเอาจังในปัจจุบันนี้ ถึงจะ ได้ รับการตอบรับ แต่ก็ไม่ได้พิจารณาอย่างเพียงพอถึงความจำเป็นในด้านการสร้างสรรค์ของครู ความ ต้องการที่ระบบการศึกษามีต่อครูอย่างมากมาย โดยเน้นเรื่องการให้คะแนน ผลงาน และตารางเปรียบเทียบ ต่าง ๆ (league tables) หมายความว่าครูมีเวลาหรือโอกาสน้อยที่จะตระหนักถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ โครงการแค้นเดิมได้หาหนทางที่ครูจะสามารถหาเวลาและช่องทางสำหรับงานสร้างสรรค์ที่แสดงออกถึง ตนเองได้โดยการทำงานกับผู้ปฏิบัติที่มีประสบการณ์แล้ว การทำงานปฏิบัติด้านศิลปะมิใช่เป็นเพียงแค ่ที่มาจากความตื่นเต้น การค้นพบ และการเริ่มต้นใหม่ที่ติดต่อกันได้ แต่เป็นเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่สามารถ สร้างชีวิตชีวาและให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือในอำนาจและทำให้เกิดความมั่นใจขึ้น ครูคนหนึ่งซึ่งได้เข้าร่วมการ

ฝึกรอบมของโครงการแท่นเต็มได้สรุปเกี่ยวกับโครงการนี้ ดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าเห็นเรื่องนี้และได้โทรศัพท์ไปทันทีเพื่อตรวจดูว่าใช่สำหรับข้าพเจ้าหรือไม่ และไม่ใช่เป็นเพียงข้อแนะนำเล็กน้อยว่า ‘จะทำได้อย่างไร’ หากเราไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างสร้างสรรค์และมีจินตนาการในฐานะครูแล้ว เราก็ไม่สามารถสร้างสรรค์ ไม่สามารถก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ไม่สามารถสร้างจินตนาการนั่นคือ เราไม่สามารถสอนได้ เราสามารถบอกให้ ข้อมูล ตรวจสอบ แต่ไม่สามารถสอนได้ แท่นเต็มเป็นความคิดริเริ่มแรกที่ข้าพเจ้าได้พบที่ตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างสรรค์ของครูในบทบาทที่มีการศึกษา และหลังจากนั้นก็ได้ผสมผสานการตระหนักกับความเข้าใจที่ว่าผู้ปฏิบัติเป็นคนที่ดีที่สุดที่จะพัฒนาและบำรุงการสร้างสรรค์นั้น

ข้อมูลจาก *the Extension Trust, Tandem Project*

งานที่มีโรงเรียนเป็นพื้นฐาน

289. ขณะนี้ทุกๆ โปรแกรมในการอบรมครูเบื้องต้นดำเนินการไปด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับโรงเรียน และให้ครูผู้สอนในชั้นมีส่วนร่วมด้วยในฐานะที่ปรึกษาของนักศึกษาครูในการอบรมโครงการฝึกรอบมครูเบื้องต้นเกือบครึ่งหนึ่งที่โรงเรียน ซึ่งกระบวนการเช่นนี้มีประโยชน์ แต่ไม่ทุกโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญหรือทักษะในรายวิชาที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาศักยภาพที่นักศึกษาต้องการ ในกรณีที่จะต้องเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งมักจะขาดความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาด้านศิลปะ ปัญหาเหล่านี้มีแนวโน้มว่าจะได้รับการแก้ไข ภายใต้การจัดการใหม่นี้ ซึ่งไม่มีการบังคับให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจัดหลักสูตรวิชาศิลปะและมนุษยศาสตร์ นักศึกษาจำนวนมากจะพบว่าตัวเองอยู่ในโรงเรียนซึ่งที่ปรึกษาไม่มีความเชี่ยวชาญในวิชาเหล่านี้ เราคาดว่าจะมีการสอนศิลปะและมนุษยศาสตร์น้อยลงเรื่อยๆ ซึ่งเป็นผลรวมจาก หลักสูตรแห่งชาติในปัจจุบันและมาตรฐานการฝึกรอบมครูใหม่

290. กรอบใหม่สำหรับมาตรฐานการตรวจสอบในการฝึกรอบมครูนั้น เกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับโครงสร้างของมาตรฐานแห่งชาติสำหรับการฝึกรอบมครูและข้อบังคับ เกี่ยวกับวิชาใหม่ ซึ่งระบุไว้อย่างชัดเจนถึงหลักเกณฑ์ และระบบการให้คะแนนที่พิจารณาตัดสินจากความสามารถที่สถาบันในการจัดอบรมให้ครูและเกี่ยวข้องกับการจัดหาทุนและการกำหนดจำนวนนักศึกษา กรอบสำหรับการตรวจสอบนี้มีความเกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยกับการพัฒนาในด้านที่เราสนใจ

นาติน ซีเนียร์ เป็นครูผู้ที่มีความใจเยาวชนรุ่นใหม่ทั้งหมดด้วยความรู้ การกระตุ้น และแรงบันดาลใจของตน โดยการสอนนาฏศิลป์ เธอช่วยทำให้ชีวิตของหลายคนเป็นรูปเป็นร่าง รวมถึงข้าพเจ้าด้วย นาฏศิลป์ทำให้เรามีสื่อในการใช้จินตนาการของเรา ในการสื่อสาร

แสดงออกและคิดค้นผลงาน
ของเราเอง เราารู้สึกว่าเรา
ทำให้สำเร็จได้และเรามีบาง
อย่างที่เป็นต่อการมีส่วนร่วม
ช่วยเหลือเพื่อน โรงเรียน
ชุมชน และนอกเหนือจากนั้น
นาฏศิลป์ทำให้เกิดสิ่งยึด
เหนี่ยวสำหรับการเรียนที่
เหลือของเรา หากไม่มีแล้ว
นักเรียนหลายคนของเธอจะ
ไม่มาอยู่ที่นี่เพื่อสนับสนุน
เรื่องนี้

ดอร์น ฮอลเกต ผู้อำนวยการ
การศึกษา คณะนาฏศิลป์
ฟินิกส์

การสรรหา

291. มีปัญหาเฉพาะเรื่องบางประการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเข้าอบรมครูมัธยมศึกษา ผู้จัดไม่สามารถสรรหาบุคคลได้ตรงตามเป้าหมายในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศสมัยใหม่ ดนตรี และเทคโนโลยี ทั้งยังมีสัญญาณว่าวิชาที่เคยมีผู้สมัครมากๆ ก็กำลังเริ่มลดน้อยถอยลง เช่น ภาษาอังกฤษ การศึกษาทางศาสนา ดนตรี และภูมิศาสตร์ ในปัจจุบันมีเพียงวิชาการสอนระดับประถมศึกษาและประวัติศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ศิลปะและพลศึกษาเท่านั้นที่มีคนสมัครเข้าเต็ม การรับนักศึกษาเข้าอบรมวิชาศิลปะในโรงเรียนมัธยมศึกษากำลังประสบปัญหามากขึ้น ตามรายงานของ สมาคมศิลปะหลวง (RSA) ในเรื่องการฝึกอบรมครูนั้น ในปี 2540/41 วิชาศิลปะมีผู้สมัครน้อยกว่าเป้าหมายร้อยละ 7 ดนตรีร้อยละ 18 และการออกแบบและเทคโนโลยี ร้อยละ 41 ตัวเลขประมาณการสำหรับปี 2541/42 แสดงถึงการถดถอยมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ศิลปะต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 18 ดนตรีร้อยละ 18 และการออกแบบและเทคโนโลยี ร้อยละ 46

ข้อเสนอสำหรับการพัฒนา

292. ในวิธีเดียวกันกับที่โรงเรียนได้รับการกระตุ้นให้เข้ารับการประเมินเพื่อให้ได้สถานะวิทยาลัยเฉพาะทางโดยมีพื้นฐานจากความเชี่ยวชาญในวิชาต่างๆ กันนั้น สถาบันฝึกอบรมครูควรได้รับเชิญให้เข้ารับการประเมินเพื่อให้ได้สถานะเฉพาะทางโดยมีพื้นฐานจากความเชี่ยวชาญหลักของตน เครือข่ายของศูนย์แห่ง

ความเป็นเลิศด้านศิลปะ การกีฬา มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะช่วยให้เกิดการมุ่งเน้นเรื่องทรัพยากร สำหรับการอบรมเบื้องต้นและสำหรับการพัฒนาด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ศูนย์แห่งความเป็นเลิศเหล่านี้จะช่วยให้มีการมุ่งเน้นเพื่อการรับรองวิทยฐานะในการพัฒนาด้านวิชาชีพต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่ นอกเหนือจากครูด้วย

293. โปรแกรมการฝึกอบรมครูควรมีวิชาพื้นฐานเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับพิพิธภัณฑสถาน หอศิลป์ โรงละคร และวิชาชีพอื่นๆ ทั้งนี้มีครูจำนวนมากที่ไม่ได้ตระหนักถึงประโยชน์อันมหาศาลของการทำงานร่วมกับองค์กรทางวัฒนธรรมและศิลปินภายนอก เราได้กล่าวถึงประโยชน์ที่มีต่อครู นักเรียน และโรงเรียนในบทที่ 8 มาแล้ว เครือข่ายวิชาชีพของเจ้าหน้าที่ทางการศึกษากำลังเพิ่มขึ้นในองค์กรทางวัฒนธรรมและสมาคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาต่างๆ ซึ่งจะสามารถช่วยจัดหลักสูตรดังกล่าวได้ และในการปฏิบัติเช่นนั้น ก็เป็นการส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาชีพของตนเองและเครือข่ายภายในวงการการศึกษา หากไม่เปิดประตูโอกาสในการร่วมมือกันให้แก่ครูระหว่างการฝึกอบรมครูแล้ว ประตุนั้นก็จะปิดอย่างถาวร ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียอย่างยิ่งต่อนักเรียน

สมาคมศิลปะหลวง (RSA) ได้พัฒนาโครงการตรวจสอบด้านศิลปะขึ้นในภาคตะวันตกเฉียงใต้และพบว่าโรงเรียนไม่ทราบว่าจะใช้ศิลปินอย่างไร

ซู แอร์ริส ผู้ประสานงานโครงการ สมาคมศิลปะหลวง (RSA)

การอบรมครูใหญ่

294. บุคคลสำคัญในโรงเรียนคือครูใหญ่ ผู้ซึ่งมีผลกระทบต่อรูปแบบ คุณภาพ ความกระตือรือร้น และลักษณะความคิดของทั้งโรงเรียน เมื่อครูใหญ่ได้รับการผลักดันโดยแรงกระตุ้นเฉพาะเรื่อง ก็จะได้จากโครงการทำงานต่างๆ และรูปแบบของความสำเร็จในโรงเรียนในภาพรวม รัฐบาลได้ระบุความจำเป็นในการสนับสนุนการพัฒนาทางวิชาชีพของครูใหญ่ในทุกระดับอย่างถูกต้อง การกำหนดคุณสมบัติใหม่สำหรับครูใหญ่จะช่วยสนับสนุนกระบวนการนี้เป็นอย่างยิ่ง ครูใหญ่ทุกคนควรได้รับการกระตุ้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของ

- การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
- วิธีการวางแผนหลักสูตร
- การอบรมการกำหนดตารางเรียนและการสรรหาทรัพยากรที่จะต้องใช้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

295. ข้อบังคับเหล่านี้ควรกำหนดไว้ในคุณสมบัติการอบรมครูใหญ่ การตอบสนองที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อข้อเสนอดังกล่าวอาจเป็นความกังวลเกี่ยวกับข้อกำหนดที่มากเกินไป เราเน้นย้ำข้อโต้แย้งของเราในรายงานนี้ว่าการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมไม่ใช่ข้อกำหนดเพิ่มเติมที่เสริมเข้าไปกับการทำงานของ

โรงเรียน แต่เป็นสิ่งที่สื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในระดับพื้นฐานในการยกระดับมาตรฐานและปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพของการศึกษาตลอดทั้งหลักสูตร โดยเราเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูใหญ่

การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

296. ก่อนที่จะมีการเริ่มใช้วิธีการจัดการโรงเรียนโดยท้องถิ่น องค์กรการบริหารการศึกษาท้องถิ่นต่างๆ สามารถจัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรอย่างเข้มข้น โดยอาศัยบริการการปรึกษาและการสนับสนุน การนำเอาการจัดการโรงเรียนโดยท้องถิ่นมาใช้ ทำให้การอบรมชนิดนี้หมดไป อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการยกระดับมาตรฐานโดยรวมสำหรับการสอนและการประสบความสำเร็จในโรงเรียน ซึ่งในขณะนี้สมาคมทางวิชาชีพและกลุ่มอื่น ๆ กำลังเข้ามาปิดช่องว่างนี้ ลัดส่วนใหญ่ของงบประมาณจากรัฐบาลสำหรับการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องนั้น มุ่งเน้นไปที่ยุทธศาสตร์ในการก่อให้เกิดการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณได้ในระดับชาติและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เราได้ให้ความเห็นไว้ในที่อื่นแล้วเกี่ยวกับความสำคัญของยุทธศาสตร์เหล่านี้ แต่ก็ไม่ควรจะครอบงำลำดับความสำคัญอื่นๆ ในโรงเรียน

การลดการจัดการฝึกอบรมระหว่างประจำการโดยองค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นและในระดับชาติเป็นความสูญเสียที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

แพทริเซีย แลงเคสเตอร์
ผู้อำนวยการ
มูลนิธิพอล แฮมลิน

297. สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษากำลังจัดให้มีหลักสูตรการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้น โครงการเทียบโอนการสะสมหน่วยกิตช่วยให้ครูสามารถสะสมคุณสมบัติทางวิชาชีพโดยอาศัยหลักสูตรที่จัดเป็นขั้นตอนในการพัฒนาทางวิชาชีพ ซึ่งขณะนี้มีความคืบหน้าที่ดีอยู่แล้ว ความคิดริเริ่มเช่นนี้ควรมีการสานต่อและมีการประสานงานในระดับชาติโดยกระทรวงการศึกษาและการจ้างงานและองค์กรฝึกอบรมครู การได้รับการยอมรับโดยการรับรองหลักสูตรการเรียนที่สำเร็จแล้วสามารถช่วยปรับปรุงขวัญกำลังใจของครูและช่วยปรับปรุงมาตรฐานของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมได้

298. การพัฒนาวิชาชีพของครูเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินหลายล้านปอนด์ ซึ่งรวมถึงเงินทุนจากรัฐบาลกลางโดยผ่านทางองค์กรฝึกอบรมครู ให้แก่ผู้จัดการฝึกอบรมในสถาบันการอุดมศึกษาและภาคเอกชน และผ่านทางกองทุนมาตรฐานของกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ให้แก่องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่นและโรงเรียน จากสภาการฝึกอบรมและวิสาหกิจ (Training and Enterprise Councils - TECs) เงินอุดหนุนจากคณะกรรมการยุโรป และผู้จัดการฝึกอบรมอิสระ ทั้งนี้มีบางสาขาในหลักสูตรที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินมากกว่าสาขาอื่นๆ สำหรับการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

299. กองทุนมาตรฐาน เป็นผู้ให้เงินสนับสนุนรายใหญ่ที่สุดสำหรับการพัฒนาทางวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องงบประมาณรวมของกองทุนมาตรฐานนั้นคิดเป็นเงิน 550 ปอนด์เมื่อปี 2541 และเพิ่มเป็น 900 ล้านปอนด์ในปี 2542-2543 เงินส่วนใหญ่ก็ได้จัดสรรให้แก่การฝึกอบรมครูระหว่างประจำการเนื่องจากถือว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะปรับปรุงมาตรฐานให้ดีขึ้น ทั้งนี้ได้มีการระบุความสำคัญ 30 ลำดับสำหรับเงินอุดหนุนเฉพาะเรื่องในปี 2542-2543 ผ่านทางกองทุนมาตรฐาน แต่ลำดับความสำคัญเหล่านี้ไม่มีแม้แต่ลำดับเดียวที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในเรื่องต่างๆ ไป หรือเรื่องศิลปะ มนุษยศาสตร์หรือการสอนเชิงสร้างสรรค์หรือโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการคิด ลำดับความสำคัญลำดับเดียวที่มีลักษณะกว้างพอที่จะรวมสาขาเหล่านี้ไว้คือในเรื่องที่มุ่งเน้นการปรับปรุงโรงเรียนโดยทั่วไป
300. องค์กรฝึกอบรมครู มีทุน 21.1 ล้านปอนด์ให้สำหรับการอบรมครูระหว่างประจำการ ซึ่งเป็นการให้ผู้ให้การฝึกอบรมครูรับไปดำเนินการ องค์กรฝึกอบรมครูได้จัดทำรายการของลำดับความสำคัญ 10 ประการสำหรับให้ทุนการฝึกอบรมครูระหว่างประจำการ ซึ่ง 4 ลำดับในจำนวนนั้นมีลักษณะกว้างขวางพอที่จะใช้สำหรับการอบรมที่เกี่ยวกับศิลปะได้ นั่นคือ ความสำคัญเรื่องการสอนเฉพาะทางในโรงเรียนประถมศึกษา เรื่องการส่งเสริมความรู้ในเนื้อหาวิชาสำหรับครูประถมศึกษา และเรื่องการสอนเด็กปฐมวัยและเด็กอายุ 14-19 ปี อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ข้อเสนอของงบประมาณสำหรับระยะเวลา 3 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2541-2542 จนถึง พ.ศ. 2543-2544 แสดงให้เห็นว่าจากสถาบันจำนวน 79 สถาบันที่เสนอขอรับงบประมาณนั้น มีจำนวน 33 สถาบันที่ได้รับ และ 8 สถาบันในนั้นตั้งใจที่จะจัดให้มีหลักสูตรเพื่อการฝึกอบรมครูระหว่างประจำการที่เป็นการฝึกอบรมครู หรือการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องทางศิลปะ ทั้งนี้มีเพียงประมาณร้อยละ 1 จากจำนวนการประมาณการนักศึกษาสำหรับวิชาที่ได้รับทุนสนับสนุนจากองค์กรฝึกอบรมครู ทั้งหมดใน 33 สถาบันนั้นที่มีโอกาสได้เรียนวิชาหรือหลักสูตรเกี่ยวกับศิลปะ ดนตรี การเต้นรำ หรือการละคร
301. ก็เช่นเดียวกับที่โรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบต่อนักเรียนในการจัดหลักสูตรที่มีลักษณะกว้างและสมดุล ครูใหญ่และคณะผู้บริหารอาวุโสก็มีหน้าที่รับผิดชอบต่อครูในการจัดหลักสูตรการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (Continuing Professional Development - CPD) ที่มีลักษณะกว้างและ สมดุลเช่นกัน เราจำเป็นต้องมีคณะผู้สอนที่เห็นความสำคัญและสนับสนุนการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม การให้งบประมาณที่จำเพาะเจาะจงผ่านกองทุนมาตรฐาน สำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมในด้านทักษะการคิด การคิดเชิงสร้างสรรค์และการสอนเชิงสร้างสรรค์ในทุกวิชา จะก่อให้เกิดความมั่นใจว่าความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และ

ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ การฝึกอบรมครูเบื้องต้น สำหรับครูทุกคนรวมถึงการ ให้ความสำคัญเรื่องการ ศึกษาในสังคมที่มีหลากหลาย ชาติพันธุ์ และการที่ครูทุกคนได้รับการฝึกอบรมที่ ทำให้ครูมีความพร้อมที่จะ สอนในบริบทที่มีความหลากหลาย

เชิงวัฒนธรรมจะไม่ถูกละเลยในการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ถือเป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกันที่มีการจัดการอบรมเบื้องต้นและการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมเพื่ออบรมครูที่จะแก้ปัญหาเรื่องความนิยมในความหลากหลายวัฒนธรรม (multi-culturalism) และการต่อต้านการเหยียดผิวในทุกๆ สาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะนั้นขาดหายไปจากกลุ่มที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับเงินอุดหนุนช่วยเหลือทางการศึกษาซึ่งจะหมายถึงรวมถึงการพัฒนาวิชาชีพครูผ่านกองทุนมาตรฐาน และทุนการฝึกอบรมครูระหว่างประจำการขององค์การฝึกสอนครู ฉะนั้นรายวิชาด้านศิลปะก็จะต้องไปแอบดำเนินการโดยอาศัยสาขาวิชาด้านอื่น ๆ

หลายด้านภาษา โดยสามารถใช้ยุทธศาสตร์พื้นฐานในการพัฒนาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาเสริมทั่วทั้งหลักสูตร
แบลร์ และคณะ 2541

ผู้ใหญ่อื่นๆ นอกเหนือจากครู

การฝึกอบรมศิลปิน

302. ศิลปินที่มาเยี่ยมเยียนและคนอื่นๆ ได้ช่วยปรับปรุงหลักสูตรในโรงเรียนจำนวนนับร้อย และสำหรับเยาวชนนับพัน การส่งเสริมให้ศิลปินเหล่านี้ได้มีส่วนร่วมในการศึกษาและจัดให้มีการฝึกอบรมที่เหมาะสมนับว่าเป็นเรื่องสำคัญ จากมุมมองของการอบรมนั้นโปรแกรมเหล่านี้กำลังตกอยู่ในสภาวะลำบาก การฝึกอบรมครูโรงเรียนประถมศึกษานั้นไม่จำเป็นต้องมีข้อกำหนดให้มีผลงานอันยั่งยืนด้านศิลปะอีกต่อไป การฝึกอบรมศิลปินไม่จำเป็นต้องมีการอ้างอิงการศึกษาเสมอไป การฝึกอบรมศิลปินนั้นมุ่งเน้นเกี่ยวกับแนวความคิดเรื่องการปฏิบัติทางวิชาชีพ ได้แก่ เวทีแสดงคอนเสิร์ต หอศิลป์สาธารณะ และเวทีทางวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม ใน 25 ปีที่ผ่านมาบทบาทของศิลปินได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจากการทำงานในด้านการศึกษา ชุมชน และโครงการทางสังคมทุกประเภท ศิลปินมีส่วนช่วยในการพัฒนาทางวัฒนธรรมได้มาก และมีหลายทางที่จะทำได้ ได้แก่ ในโรงเรียนผ่านรายการทางโรงเรียน โดยการฝึกงานใน อุตสาหกรรม โดยการทำงานในสถาบันและโปรแกรมพิเศษต่างๆ

การจะเป็นนักแสดงในสหราชอาณาจักรในศตวรรษหน้านั้น คุณจะต้องเป็นนักการศึกษาด้วย
เซอร์ ไชมอน แรทเทิล

303. มีการประมาณการว่าร้อยละ 80 ของนักศึกษาวิชาดนตรีนั้นมีส่วนร่วมในงานการศึกษาภายในเวลา 2 ปีจากวันจบการศึกษา แต่การฝึกอบรมก็ไม่ได้เตรียมนักศึกษาเหล่านี้เพียงพอสำหรับความท้าทายนี้ หากมีการริเริ่มโครงการสำหรับศิลปินให้ใช้เวลา 1 ปีของการฝึกอบรมใน

ศิลปินที่ทำงานอยู่ หรือที่ต้องการทำงานอยู่ในภาคการศึกษา จำเป็นต้องเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวิธีการทำ

สภาพแวดล้อมทางการศึกษาต่างๆ ปัญหานี้ก็จะได้รับการแก้ไข การมีส่วนร่วมในโครงการเช่นนั้นควรเป็นไปโดยให้มีการสมัครและควรจะมีค่าตอบแทนให้รวมทั้งยกเว้นค่าเรียนสำหรับปีนั้น ซึ่งจะช่วยยกระดับการทำงานด้านการศึกษากายในภาคศิลปะอีกด้วย โครงการที่ประสบความสำเร็จบางโครงการกำลังช่วยเชื่อมโยงระหว่างสถาบันดนตรีกับสถาบันฝึกอบรมครู เช่น การเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยแมนเชสเตอร์เมโทรโพลิแตน (Manchester Metropolitan University) และ รอยัล นอร์เธอร์น คอลเลจ ออฟ มิวสิค (the Royal Northern College of Music) และ ระหว่างสถาบันการศึกษา (Institute of Education) กับวิทยาลัยทรินิตี้ ลอนดอน (Trinity College London) ความคิดริเริ่มเหล่านี้ควรได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิดและขยายให้กว้างออกไป

งานของโรงเรียน วิธีการจัด
รายวิชาต่างๆ และกระบวนการ
การสอนและการประเมินที่
มีแบบแผน

เคท เบอร์เนตต์ ศิลปิน

304. ควรมีการพัฒนาารูปแบบการอบรมใหม่ๆ ขึ้นสำหรับศิลปินในการศึกษาซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติภายในสถานที่โดยมีการผสมผสานของทางเลือกในการรับรองวิทยฐานะและการวางแผนเพื่อเข้าประจำการ รูปแบบปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างองค์กรทางวัฒนธรรมและสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างๆ เช่นระหว่าง เบอร์มิงแฮม รอยัล บัลเลตต์ (Birmingham Royal Ballet) กับ วิทยาลัยเวสต์ฮิลล์ (West Hill College) สามารถนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องได้ โดยการนำความร่วมมือจากโรงเรียนและองค์กรส่วนท้องถิ่นมาด้วย โดยเบอร์มิงแฮม รอยัล บัลเลตต์ จัดให้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีสำหรับนักเต้นรำในคณะ โปรแกรมปริญญาตรีนี้ แบ่งออกเป็น ส่วน ๆ (modules) และได้รับการพัฒนาร่วมกับวิทยาลัยเวสต์ฮิลล์ แห่งมหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮม ซึ่งเป็นผู้สอนวิชานี้ ในเวลากว่า 2 ปี สมาชิกของคณะสามารถศึกษาปริญญาตรี และสามารถก้าวหน้าต่อไปถึงระดับปริญญาโท การดำเนินงานที่ดีในสาขา นี้ควรจะมีการยกให้เป็นตัวอย่างและมีการพัฒนายิ่งๆ ขึ้นไป
305. เราได้เสนอศูนย์แห่งความเป็นเลิศสำหรับผู้จัดการฝึกอบรมครูเบื้องต้นนั้นควรจะมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายที่กว้างขึ้นขององค์กรทางวัฒนธรรม และความร่วมมือกับองค์กรทางวัฒนธรรมระดับภูมิภาค ดังที่ได้ระบุไว้ในรายงานการใช้งบประมาณฉบับละเอียดของกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา (Department of Culture, Media and Sport's Comprehensive Spending Review) มีผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพต่าง ๆ จำนวนหลายพันคนที่สามารถให้ความช่วยเหลือด้านความเชี่ยวชาญอย่างยั่งยืนแก่การศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชน ความเป็นไปได้เหล่านี้จำเป็นต้องมีการพิจารณาเพิ่มเติมโดยอาศัยโครงการนำร่องที่ได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากรัฐหลายโครงการ และให้องค์กรทางวัฒนธรรมและผู้จัดการศึกษามีส่วนร่วมในการพิจารณาหาแนวปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมครูและให้ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพอื่น ๆ ร่วมดำเนินการในลักษณะหุ้นส่วน

ผู้ช่วยสอนที่ได้รับการรับรอง

306. เนื่องจากปัญหาในด้านการสรรหาครูและจำนวนของครูมีมากขึ้น ทำให้จำเป็นต้องมีการพัฒนา ยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อให้มีผู้ช่วยสอนที่ได้รับการรับรองในสาขาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์เหล่านี้จะช่วยให้มีทรัพยากรอันตรงคุณค่าต่อการศึกษา ในขณะที่เดียวกันก็จะช่วยให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพและการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุผลในสาขาใหม่ๆ สำหรับผู้ประกอบการอาชีพในสาขาอื่นๆ ที่มีวุฒิสูงและได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี โดยจะสานต่อเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่ได้กำหนดไว้ในรายงานปกเขียวพ.ศ. 2541 เรื่องการฝึกอบรมครู ในการที่จะดำเนินการร่วมกับองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นและ องค์กรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากรอบการฝึกอบรมสำหรับผู้ช่วยสอนโดยรวม อย่างไรก็ตาม เรา จะมุ่งเน้นไปในเรื่องความช่วยเหลือในสาขาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมโดยเฉพาะเท่านั้น

ผู้ปฏิบัติงานด้านเยาวชน

307. กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมมีอยู่น้อยมากในการอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านเยาวชน ทั้งนี้คาดว่าทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านเยาวชนจะทำให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความสนใจและความกระตือรือร้นที่เพิ่มขึ้น ขอบเขตในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่มั่นคงขึ้นสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านเยาวชนมีอยู่อย่างกว้างขวาง ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงบทบาทและประโยชน์ของกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม นอกจากนี้ควรมีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนทรัพยากรกัน โดยการเป็นเจ้าภาพการฝึกอบรมร่วม ในด้านการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสำหรับครูและผู้ปฏิบัติงานด้านเยาวชน

ครูสอนดนตรี

308. ในบทที่ 9 เราได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่าครูสอนดนตรีวงโยธวาทิตควรจะได้รับที่ยอมรับในฐานะ หุ่นส่วนที่เสมอภาคกันในการศึกษาดนตรีของเยาวชน อย่างไรก็ตาม มีวิชาการอบรมที่ได้รับการรับรองอยู่ไม่มากนักสำหรับครูสอนดนตรีและร้องเพลง ประกาศนียบัตรระดับสูงกว่าปริญญาตรีในการสอนดนตรีแบบตัวต่อตัวได้ริเริ่มขึ้นโดยมหาวิทยาลัยเรดดิง (the University of Reading) และสมาคมนักดนตรี (the Incorporated Society of Musicians) เพื่อจัดให้มีการอบรมวิธีการสอนสำหรับครูสอนดนตรีและร้องเพลงที่มีวุฒิครบถ้วน ซึ่งเป็นหลักสูตรการเรียนทางไกล 2-4 ปีที่นำไปปฏิบัติได้ องค์กรบริหารการศึกษาท้องถิ่น คอร์นวอลล์กำลังทดลองโครงการนำร่องที่ครูสอนดนตรีสามารถเข้าฝึก อบรม เพื่อให้ได้รับวุฒิด้านวิชาชีพครู โปรแกรมดังกล่าวจะช่วยให้มีรูปแบบการพัฒนาที่กว้างขวางขึ้น เพื่อปรับปรุงทักษะทางการศึกษาสำหรับนักวิชาชีพอื่นๆ ที่มีใช้ครู

เจ้าหน้าที่ทางการศึกษา

309. การมีส่วนร่วมขององค์กรทางวัฒนธรรมในการศึกษามากขึ้นทำให้เกิดความต้องการที่จะได้รับการ

อบรมในด้านการศึกษาเพิ่มมากขึ้น มีการอบรมอยู่บ้างสำหรับนักการศึกษาในพิพิธภัณฑ์และหอศิลป์ผ่านหลักสูตรปริญญาโทของมหาวิทยาลัยเลสเตอร์ แต่ว่ายังไม่มีการ อบรมในระดับปริญญาตรีสำหรับเจ้าหน้าที่หรือผู้บริหารทางการศึกษาในองค์กรทาง วัฒนธรรม ในปัจจุบันผู้คนมีภูมิหลังทางศิลปะ หรือไม่ก็ทางวัฒนธรรม เมื่อทำงานแล้วก็ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานในแง่มุมอื่นๆ งานของผู้บริหารการศึกษา นั้นมีหลายแง่มุม และมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องได้รับการอบรมที่ให้ความสำคัญแก่ประเด็นด้านวัฒนธรรมและการศึกษาเท่าเทียมกัน เราได้รับการกระตุ้นจากการปฏิบัติงานของกระทรวงการศึกษา และการจ้างงาน ในการริเริ่มที่จะจัดการกับปัญหานี้ โดยการให้ทุนอุดหนุนสำหรับโอกาสในการฝึกอบรมในด้านนี้ ซึ่งความคิดริเริ่มนี้ควรได้รับการขยายให้กว้างออกไป

สรุป

310. ข้อกำหนดใหม่ในการฝึกอบรมครูเบื้องต้นเป็นสัญญาณเตือนภัยที่ร้ายแรงต่อการพัฒนาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในอนาคต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องศิลปะและมนุษยศาสตร์ จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินงานอย่างเร่งด่วนเพื่อให้มีครูที่ได้รับการอบรมในสาขาเหล่านี้เพียงพออย่างต่อเนื่องและเพื่อยกระดับมาตรฐานความเชี่ยวชาญในหมู่ครูทุกคน ทั้งในการฝึกอบรมเบื้องต้น และการฝึกอบรมครูระหว่างประจำการ ทั้งยังควรมีความจำเป็นต้องคิดหายุทธศาสตร์ใหม่ๆ จากประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ นอกเหนือจากครู ทั้งโดยการฝึกอบรมครูเบื้องต้นและโดยโปรแกรมใหม่ๆ ของการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยควรจัดให้มีหุ้นส่วนความร่วมมือใหม่ๆ ระหว่างองค์กรการศึกษาระดับอุดมศึกษากับองค์กรทางวัฒนธรรม ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานด้านเยาวชนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนในทุกๆ ระดับ

ข้อเสนอแนะ

311. เราขอเสนอว่า

- i. หน่วยงานด้านการฝึกอบรมครูควรจะพัฒนาข้อกำหนดของหลักสูตร มาตรฐาน และหลักสูตรแห่งชาติ สำหรับการฝึกอบรมครูเบื้องต้น
  - ก. เพื่อส่งเสริมความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในทุกสาขาวิชา
  - ข. เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมกันระหว่างศิลปะ วิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ในการฝึกอบรมครูประถมศึกษา
- ii. ควรกำหนดให้นักเรียนระดับประถมศึกษาทุกคนเรียนวิชาที่สำคัญในทุก ๆ รายวิชาในหลักสูตรแห่งชาติ
- iii. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรดำเนินการอย่างเร่งด่วนในการประเมินและหาทางแก้ไขปัญหา

การลดลงของจำนวนสถาบันฝึกอบรมครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านศิลปะและมนุษยศาสตร์ในการ
อบรมครูประถมศึกษา

- iv. ควรให้ความสนใจในการปรับปรุงการระดมผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางให้แก่ครูที่รับการอบรมโดยพิจารณาจาก
ผู้ให้คำปรึกษา อาจารย์สถาบันอุดมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญในวิชาอาชีพอื่นๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการอบรมที่ครู
ได้รับในด้านศิลปะและมนุษยศาสตร์นั้นเทียบเท่ากับสาขาวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรแห่งชาติ
- v. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน องค์การฝึกอบรมครู และสำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรจัดให้มี
กลไกสำหรับผู้จัดการฝึกอบรมครูเบื้องต้นที่จะเสนอตัวเข้ามาเพื่อเป็นศูนย์แห่งความเป็นเลิศในด้านต่างๆ กัน
โดยควรจะได้รับ การสนับสนุนเงินทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม
- vi. องค์การฝึกอบรมครู ควรดำเนินการให้มั่นใจว่าวุฒิวิชาชีพสำหรับครูใหญ่ (the National Professional
Qualifications for Head Teachers) ได้พิจารณาถึงความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิง
วัฒนธรรม รวมถึงวิธีการพัฒนาและประเมินหลักสูตร
- vii. เราขอเสนอแนะว่าการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องที่สถาบันอุดมศึกษาจัดอยู่นั้น ควรได้รับการพัฒนา
เพิ่มเติมโดยความร่วมมือกับโรงเรียนผู้ร่วมโครงการ ทั้งนี้ ควรส่งเสริมให้มีการวิจัยจากการปฏิบัติจริง
โดยให้ครูสามารถสมัครเข้าเรียนหลักสูตรปริญญาโทและระดับสูงกว่าปริญญาตรีที่จัดทำขึ้นเพื่อการนี้
- viii. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน โดยอาศัยกองทุนมาตรฐาน และองค์การฝึกอบรมครู โดยอาศัย
งบประมาณของตนเอง ควรดำเนินการให้มั่นใจว่ามีเงินทุนที่จัดสรรไว้เฉพาะสำหรับการพัฒนาทางวิชาชีพ
อย่างต่อเนื่องในสาขาต่อไปนี้โดยการกำหนดให้เป็นลำดับความสำคัญที่ควรได้รับการสนับสนุนดังนี้
  - ก. การเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์
  - ข. ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์
  - ค. ศิลปะและมนุษยศาสตร์
  - ง. การสอนเพื่อความเข้าใจในวัฒนธรรม
- ix. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา และกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจะ
  - ก. จัดทำหลักสูตรระดับชาติในการฝึกอบรมครูระหว่างประจำการขั้นสูงสำหรับศิลปิน นักวิทยาศาสตร์
และผู้ประกอบวิชาชีพสร้างสรรค์อื่นๆ เพื่อทำงานร่วมกับการศึกษาในและนอกระบบ
  - ข. สนับสนุนเงินทุนให้แก่โครงการนำร่องที่ให้องค์กรทางวัฒนธรรมและผู้ให้บริการด้านการศึกษามาร่วม
กันพิจารณาหาหนทางในการอบรมศิลปินและครูให้ทำงานร่วมกันได้

- ค. จัดตั้งโครงการระดับชาติเพื่อให้นักเรียนศิลปะเรียนเพิ่มเติมอีกหนึ่งปีโดยนับเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรี
- x. สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและองค์กรทางวัฒนธรรมควรพัฒนาการร่วมมือแบบหุ้นส่วนในการจัดหลักสูตรที่ได้รับการรับรอง สำหรับการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องให้แก่ศิลปินและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางอื่นๆ ที่ทำงานด้านการศึกษา
- xi. หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับศิลปินมืออาชีพควรจะรวมถึงวิชาและการฝึกงานเพื่อเตรียมนักเรียนสำหรับการทำงานในโครงการการศึกษาและชุมชน
- xii. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรกำหนดให้มีผู้ช่วยสอนที่ได้รับการรับรองประเภทใหม่ขึ้นมาใหม่ เพื่อเสริมความเชี่ยวชาญในโรงเรียนในสาขาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม โดยควรมีการให้ทุนอุดหนุนผ่านกลุ่มสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและกลุ่มองค์กรทางวัฒนธรรม
- xiii. การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านเยาวชนควรรวมถึงวิชาในเรื่องการพัฒนาและการจัดการโปรแกรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
- xiv. องค์กรฝึกอบรมครู และองค์การอุดมศึกษาและหลักสูตร ควรพัฒนาอุดมศึกษาวิชาชีพที่ได้รับการรับรองสำหรับครูสอนดนตรีและร้องเพลง
- xv. จำเป็นต้องมีการพัฒนาโอกาสในการฝึกอบรมเพิ่มเติมสำหรับนักศึกษาด้านศิลปะในพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ และภาคศิลปะการแสดง โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านวัฒนธรรมและการศึกษาเท่าเทียมกัน

มองไปข้างหน้า

312. เราเริ่มต้นรายงานฉบับนี้ด้วยการตอบรับความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนทุกคน เราได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่าลำดับความสำคัญเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากการศึกษาจะต้องตอบสนองความท้าทายทั้งหลายที่กำลังเผชิญอยู่ เราได้อธิบายความเข้าใจของเราเกี่ยวกับบทบาทของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม เราได้วิเคราะห์โอกาสและปัญหาในการจัดการศึกษาในปัจจุบันอย่างที่เราเห็นตามที่เรารับทราบจากการวิจัยและการปรึกษาของเรา เราได้เน้นตลอดรายงานฉบับนี้เกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องมีสมดุลในนโยบายระดับชาติ ในโครงสร้างของหลักสูตร ในวิธีการสอน ในการประเมิน ในความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับองค์กรอื่นๆ และในการอบรมคน โดยภาพรวมแล้ว เราได้พยายามคิดอย่างละเอียดเกี่ยวกับนัยสำคัญในหลักการและการปฏิบัติของความมุ่งมั่นระดับชาติที่แท้จริงในการที่จะตระหนักถึงศักยภาพในการสร้างสรรค์และพัฒนาความรู้และความเข้าใจด้านวัฒนธรรมของเยาวชน
313. การส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมไม่ใช่เรื่องง่ายๆ เพราะจะต้องมีการทบทวนอย่างต่อเนื่องในเรื่องรูปแบบ วัตถุประสงค์ และระเบียบปฏิบัติของการศึกษาในหลายๆ ระดับ เราเชื่อว่าสิ่งนี้ไม่ใช่ทางเลือก แต่เป็นสิ่งจำเป็น โลกสมัยศตวรรษที่ 21 จะไม่เหมือนกับโลกที่เราเคยรู้จัก หากเรามีความตั้งใจจริงที่จะเตรียมเยาวชนให้ก้าวอย่างมั่นใจเข้าสู่โลกนี้ เราจะต้องเผชิญหน้ากับมัน สิ่งที่ดีที่สุดที่เราสามารถทำได้ก็คือพัฒนาความสามารถของเยาวชนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้มีความพร้อมเต็มที่ที่จะเผชิญกับอนาคตในรูปแบบใดก็ตาม
314. ในอนาคตซึ่งจะยิ่งกว่าในอดีตอีกที่การศึกษาจะเป็นวิสาหกิจที่มีการแลกเปลี่ยน โดยจะไม่หยุดอยู่ที่อายุ 16 หรือ 18 หรือ 21 อย่างที่เคยทำมากับคนส่วนใหญ่แล้ว แต่จะต่อเนื่องไปเรื่อยๆ และไม่มีวันจบสิ้น การศึกษาไม่เพียงแต่ได้รับการจัดสรรจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยเท่านั้น แต่จากธุรกิจต่างๆ องค์กรด้านการค้า เทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยศิลปิน นักวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพอื่นๆ และชุมชน รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์วิสัยทัศน์สำหรับการศึกษาและในการจัดหลักสูตร ด้วยเหตุผลนี้เอง ข้อเสนอแนะของเราหลายข้อได้รับการพิจารณาโดยตรงโดยรัฐบาล แต่การศึกษานั้นเป็นวิสาหกิจแห่งการร่วมมือ และมีหลายๆ คนที่ต้องให้ความช่วยเหลือด้านทรัพยากรและความเชี่ยวชาญ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ข้อเสนอแนะของเรามีการเสนอไปยังหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ ด้วย ซึ่งเป็นที่แน่ชัดว่าข้อเสนอแนะเหล่านี้จะไม่ได้รับการนำไปปฏิบัติในครั้งเดียวทันที ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแห่งชาตินั้น เราได้ระบุถึงข้อเสนอแนะที่เรียกร้องให้เกิดการปฏิบัติในทันทีและดำเนินการในระยะปานกลาง แต่เราเชื่อว่าโอกาสที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นไปได้สูงและจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิบัติอย่างเร่งด่วน เราเริ่มต้นโดยการระบุลำดับความสำคัญ 3 ประการ ข้อเสนอแนะโดยละเอียดของเรามีดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะโดยละเอียด

วัตถุประสงค์ที่ 1 หลักสูตรของโรงเรียนและการประเมินผล

เพื่อให้มั่นใจว่ามีการตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมอย่างกว้างขวางและมีการกำหนดไว้ในนโยบายของโรงเรียนสำหรับหลักสูตรโดยรวม และในนโยบายของรัฐบาลสำหรับหลักสูตรแห่งชาติ

หลักสูตรโดยรวม

การดำเนินงานโดยโรงเรียน

1. ครูใหญ่และครูให้ความสำคัญมากขึ้นต่อการศึกษาศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนและส่งเสริมประเพณีซึ่งให้ความสำคัญและสนับสนุนความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม
2. แผนพัฒนาของโรงเรียนควรจะมีการอ้างอิงถึงการจัดการศึกษาศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมไว้อย่างชัดเจน รวมถึง รูปแบบของการจัดหลักสูตรในและนอกระบบ และโอกาสในการติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญภายนอก และกับชุมชนและองค์กรทางวัฒนธรรม
3. ครูใหญ่ควรดำเนินการตรวจสอบคุณภาพและลักษณะของโอกาสในด้านการศึกษาศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งสมดุลงของหลักสูตร ในช่วงชั้นการศึกษาภาคบังคับทั้งหมด
4. แผนงานการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนควรรวมถึงข้อกำหนดเฉพาะ เพื่อปรับปรุงความเชี่ยวชาญในการศึกษาศึกษาเชิงสร้างสรรค์ของครู
5. ในโรงเรียน ควรจะให้ความสำคัญกับการประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนมากขึ้น กล่าวคือ การประเมินที่ตั้งใจจะให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนในแต่ละวัน
6. ควรมีการออกแบบระบบทางเลือกในช่วงชั้นที่ 4 เพื่อให้คงความกว้างไว้และหลีกเลี่ยงความชำนาญเฉพาะทางที่แคบเกินไป

การทบทวนหลักสูตรแห่งชาติสำหรับเดือนกันยายน 2543

การดำเนินงานโดย กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน

หลักการและเหตุผล

7. หลักการและเหตุผลสำหรับการทบทวนหลักสูตรแห่งชาติตั้งแต่ปี 2543 ควรมีการอ้างอิงถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการศึกษาศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนทุกคนอย่างชัดเจน ในด้าน

ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์นั้น ควรจะระบุ

ก. ความรู้ ทักษะ และค่านิยมที่เยาวชนควรได้รับ

ข. หลักการในการจัดหลักสูตรแห่งชาติเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าว

ค. แนวทางที่จะช่วยให้บรรลุถึงหลักการในการเรียนการสอน

8. ในโครงสร้างโดยรวมและในโปรแกรมการศึกษาเฉพาะและเป้าหมายการเรียนรู้ นั้น หลักสูตรแห่งชาติที่ได้รับการทบทวนควรมีพื้นฐานจากหลักการ 6 ประการดังนี้ ความกว้าง สมดุล ความจำเป็น ความเสมอภาค สิทธิและการเข้าถึง รัฐบาลควรรักษาถึงความจำเป็นในการปฏิบัติตามหลักสูตรแห่งชาติแบบครบถ้วนในรายวิชาแกนและวิชาพื้นฐานในช่วงชั้นที่ 1 และ 2

ความยืดหยุ่น

9. ควรลดความกดดันต่อโรงเรียนโดยการทำให้เกิดความมั่นใจว่าโปรแกรมการเรียนตามหลักสูตรแห่งชาติและข้อกำหนดในการประเมินและการรายงานสามารถดำเนินการได้ ภายในร้อยละ 80 ของตารางการเรียนการสอนของโรงเรียนทั่วไป ข้อกำหนดตามกฎหมายควรจะระบุถึงสิทธิของเยาวชนในแต่ละสาขาวิชา และหลักเกณฑ์สำหรับการสำเร็จการศึกษาและการประเมิน โรงเรียนควรมีอิสระภาพเพิ่มขึ้นที่จะคิดหารูปแบบการจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองข้อกำหนดเหล่านี้

การประเมินผล

10. ควรมีการประเมินผลลัพธ์ที่ต้องการจะได้รับจากหลักสูตรแห่งชาติด้วยวิธีการที่เหมาะสม รวมถึงผลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมด้วย ผลที่ได้รับควรมีส่วนในความสำเร็จของเยาวชนและของผลการดำเนินงานของโรงเรียน
11. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรดำเนินการเพื่อลดความกดดันในปัจจุบันของการประเมินโดย
- ก. ลดรายละเอียดที่ต้องการจากโรงเรียนในการสนับสนุนการประเมิน
- ข. อบรมครูให้ทำการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนและประเมินผลสรุปรวม โดยการสุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศ

การดำเนินงานโดย องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร

12. องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร ควรจะ
- ก. เผยแพร่รูปแบบที่ประสบผลสำเร็จในการจัดโครงสร้างหลักสูตรและตารางการสอนที่ส่งเสริมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมภายในและระหว่างสาขาวิชาหลักๆ

- ข. พัฒนาคู่มือปฏิบัติที่ไม่เป็นการบังคับสำหรับการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์สำหรับแต่ละวิชาและเป้าหมายการเรียนรู้ของหลักสูตรแห่งชาติ
- ค. ตรวจสอบตัวอย่างและอุปกรณ์เกี่ยวกับหลักสูตรที่มีประโยชน์ต่อยุทธศาสตร์เพื่อการอ่านออกเขียนได้และการคำนวณในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา
อุปกรณ์เหล่านี้ควรมีอยู่ในโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้ และผ่านทางสื่ออื่นๆ

การประเมินผล

- 13. องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร ควรจะ
  - ก. ตรวจสอบความรู้และความเชี่ยวชาญที่มีอยู่ในการประเมินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนในแต่ละสาขาหลักของหลักสูตร และกำหนดแนวทางให้โรงเรียนนำไปปฏิบัติ
  - ข. ให้คำปรึกษาแก่ครูเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์
  - ค. พัฒนาระบบระดับชาติในการควบคุมการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนที่มีพื้นฐานมาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม

การคิดเชิงสร้างสรรค์

- 14. องค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตร ควรจะ
  - ก. ดำเนินการประเมินเทคนิคต่างๆ ที่มีอยู่และโปรแกรมที่ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์
  - ข. จัดทำโครงการนำร่องเพื่อพัฒนาโปรแกรมและเทคนิคที่นำไปปฏิบัติได้สำหรับการส่งเสริมการคิดเชิงสร้างสรรค์ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาและให้คำปรึกษาแก่โรงเรียน

การดำเนินงานโดยสำนักงานมาตรฐานการศึกษา

- 15. สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรจะต้องถึงความมุ่งมั่นของตนในการตรวจสอบหลักสูตรทุกๆ ด้านรวมทั้งศิลปะและมนุษยศาสตร์ตลอดช่วงการศึกษาภาคบังคับ
- 16. กรอบการดำเนินงานของสำนักงานมาตรฐานการศึกษาสำหรับการตรวจสอบโรงเรียน ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้คำนึงถึงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมและกระบวนการสอนการเรียนรู้และการประเมินที่เกี่ยวข้องมากขึ้น
- 17. สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนในการดำเนินการให้มั่นใจว่าสาขาความเชี่ยวชาญต่างๆ ของหลักสูตร เช่น ศิลปะ ได้มีการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยตรวจสอบในพระองค์สมเด็จพระราชินีนาถ ในสำนักงานมาตรฐานการ

ศึกษามากขึ้น เพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาเฉพาะและการจัดบริการและมาตรฐาน

18. สำนักงานมาตรฐานการศึกษา และองค์การวุฒิการศึกษาและหลักสูตรควรจะมีมือในการตรวจสอบเกณฑ์พื้นฐานทั่วประเทศของมาตรฐานและการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในโรงเรียนในปัจจุบัน
19. ในแง่ของการตรวจสอบที่มีขอบข่ายกว้างขวางนั้น สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรจะให้ข้อมูลที่มีพื้นฐานจากการตรวจสอบและคำปรึกษาทางวิชาชีพแก่รัฐบาลซึ่งจำเป็นต้องนำไปใช้ในการพัฒนาและดำเนินนโยบายการศึกษา เพื่อให้ทราบว่านโยบายเหล่านั้น เมื่อนำไปปฏิบัติแล้วเป็นอย่างไร และเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีความสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์ระหว่างการตรวจสอบโรงเรียนและการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย

การทบทวนหลักสูตรแห่งชาติหลังจากกันยายน 2543

การดำเนินงานโดย กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน

โครงสร้างและความสมดุล

20. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรให้มีการทบทวนขั้นพื้นฐานมากขึ้นในเรื่องของโครงสร้างและความสมดุลของหลักสูตรแห่งชาติหลังจากปี 2543 ซึ่งในการทบทวนนี้ ควรมีการพิจารณาอย่างครบถ้วนเพื่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างขอบเขต ดังต่อไปนี้ตลอดช่วงชั้นที่ 1-4 ในแง่ของสิทธิที่พึงได้รับ

- * ภาษาและการอ่านออกเขียนได้
- * คณิตศาสตร์และการคำนวณ
- * การศึกษาวิทยาศาสตร์
- * การศึกษาศิลปะ
- * การศึกษามนุษยศาสตร์
- * การศึกษาทางกายภาพ
- * การศึกษาด้านเทคโนโลยี

เพื่อให้เกิดความเสมอภาค ความแตกต่างที่มีอยู่ระหว่างรายวิชาแกนและวิชาพื้นฐานควรยกเลิกเสีย

21. การจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในการศึกษาปฐมวัยควรได้รับการพัฒนาต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดการศึกษาเพื่อศิลปะ
22. ควรทบทวนโครงสร้างในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 การลดช่วงชั้นที่ 3 ลงเหลือ 2 ปี (11-13) และเพิ่มช่วงชั้นที่ 4 ขึ้นเป็น 3 ปี (13-16) จะช่วยเพิ่มความสำคัญของช่วงชั้นที่ 3 และโอกาสการศึกษาระดับลึก และโอกาสในการเลือกในช่วงชั้นที่ 4 หลักสูตรของช่วงชั้นที่ 4 ควรจะได้รับการออกแบบให้คงไว้ซึ่งความกว้างและหลีกเลี่ยงมีความเชี่ยวชาญเฉพาะที่มีลักษณะแคบ

23. ควรจะมีการสำรวจอย่างละเอียดละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดวันเรียนและปีการศึกษาใหม่

วัตถุประสงค์ที่ 2 : การสอนและการอบรม

เพื่อให้มั่นใจว่าครูและผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพอื่นๆ ได้รับการกระตุ้นและฝึกอบรมให้ใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาความสามารถเชิงสร้างสรรค์และความเข้าใจในวัฒนธรรมของเยาวชน

การดำเนินงานโดยรัฐบาล

24. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจะ
- ก. ดำเนินการอย่างเร่งด่วนในการประเมินและเยียวยาปัญหาการลดลงของจำนวนสถาบันฝึกอบรมครู ที่ให้การอบรมเฉพาะทางในสาขาศิลปะและมนุษยศาสตร์ในการฝึกอบรมของครูประถมศึกษา
  - ข. กำหนดประเภทของผู้ช่วยสอนที่ได้รับการรับรองใหม่ เพื่อชดเชยความเชี่ยวชาญในโรงเรียนในสาขาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ควรให้วุฒิการศึกษาโดยผ่านสมาคมสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาและสมาคมองค์กรทางวัฒนธรรม
25. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจะ
- ก. จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมครูระหว่างประจำการขั้นสูงในระดับชาติ สำหรับศิลปิน นักวิทยาศาสตร์ และ นักวิชาชีพเชิงสร้างสรรค์อื่นๆ เพื่อทำงานร่วมกับการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
  - ข. ให้ทุนสนับสนุนโครงการนำร่องต่างๆ ที่นำเอาองค์กรทางวัฒนธรรมและผู้จัดการศึกษามาร่วมในการพิจารณาวิธีการที่สามารถดำเนินการได้ในการฝึกอบรมศิลปินและครูให้ทำงานร่วมกันในลักษณะ หันส่วน
  - ค. จัดตั้งโครงการระดับชาติเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนในโรงเรียนเพิ่มขึ้นอีก 1 ปีในฐานะส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี

การดำเนินงานโดยองค์การฝึกอบรมครู

26. หน่วยงานฝึกอบรมครูควรพัฒนาข้อกำหนดของหลักสูตรมาตรฐาน และหลักสูตรแห่งชาติ สำหรับการฝึกอบรมครูเบื้องต้น
- ก. เพื่อส่งเสริมความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในทุกสาขาวิชา
  - ข. เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างศิลปะ วิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ในการฝึกอบรมครูประถม
27. องค์การฝึกอบรมครู ควรจะดำเนินการให้มั่นใจว่าวุฒิวิชาชีพสำหรับครูใหญ่ (the National Professional Qualifications for Head Teachers) จะคำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม และวิธีการพัฒนาหลักสูตรและการประเมิน

28. ควรกำหนดให้นักเรียนประถมศึกษาทุกคนเรียนวิชาที่มีเนื้อหาสาระในทุกๆ สาขาวิชาของหลักสูตรแห่งชาติ

การดำเนินงานโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

29. ควรให้ความสนใจในการปรับปรุงการระดมผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มีอยู่ให้แก่ครูที่รับการอบรม โดยพิจารณาผู้ให้คำปรึกษา อาจารย์สถาบันอุดมศึกษา และผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพอื่นๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการอบรมที่ครูได้รับในสาขาศิลปะและมนุษยศาสตร์นั้นเทียบเท่ากับสาขาวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรแห่งชาติ
30. การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องที่จัดโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมโดยความร่วมมือกับโรงเรียนที่เป็นหุ้นส่วน การวิจัยโดยการปฏิบัติจริงควรได้รับการส่งเสริมโดยให้ครูสามารถเข้าศึกษาหลักสูตรระดับหลังปริญญาตรีและปริญญาโทที่จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์นี้
31. สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและองค์กรทางวัฒนธรรมควรจะพัฒนาความร่วมมือเพื่อจัดหลักสูตรที่ได้รับการรับรอง สำหรับการพัฒนาวินิจฉัยอย่างต่อเนื่องสำหรับศิลปินและผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ ที่ทำงานในด้านการศึกษา
32. โปรแกรมการฝึกอบรมสำหรับศิลปินอาชีพควรรวมถึงกระบวนวิชาต่างๆ และการฝึกงานเพื่อเตรียมนักเรียนให้ทำงานด้านการศึกษาหรือโครงการชุมชน
33. จำเป็นต้องมีการพัฒนาโอกาสในการฝึกอบรมเพิ่มเติมสำหรับนักการศึกษาด้านศิลปะในพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ และภาคนาฏศิลป์ โดยให้ความสำคัญเท่าเทียมกันระหว่างประเด็นด้านวัฒนธรรมและด้านการศึกษา
34. การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานร่วมกับเยาวชนควรรวมถึงกระบวนวิชาด้านการพัฒนาและการจัดการ โปรแกรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

การดำเนินงานร่วมกัน

35. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน องค์กรฝึกอบรมครูและสำนักงานมาตรฐานการศึกษา ควรจัดให้มีกลไกสำหรับผู้จัดการฝึกอบรมครูเบื้องต้นที่จะเสนอตัวเข้ามาเพื่อเป็นศูนย์แห่งความเป็นเลิศในด้านต่างๆ กัน โดยควรได้รับการสนับสนุนเงินทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม
36. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน โดยอาศัยกองทุนมาตรฐาน และองค์กรฝึกอบรมครู โดยอาศัยเงินทุนของตนเอง ควรดำเนินการให้มั่นใจว่ามีเงินทุนที่ได้จัดสรรไว้โดยเฉพาะสำหรับการพัฒนาวินิจฉัยอย่างต่อเนื่องในสาขาต่อไปนี้โดยการระบุให้เป็นความสำคัญลำดับต้นๆ ที่ต้องมีการสนับสนุน
- ก. การเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์
  - ข. ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์
  - ค. ศิลปะและมนุษยศาสตร์

ง. การสอนเพื่อความเข้าใจด้านวัฒนธรรม

37. องค์การฝึกอบรมครู และ องค์การอุดมศึกษาและหลักสูตร ควรจะพัฒนาอุดมศึกษาทางวิชาชีพที่ได้รับการรับรองสำหรับครูที่สอนดนตรี/ร้องเพลง

วัตถุประสงค์ที่ 3 : การร่วมมือแบบหุ้นส่วนและทรัพยากร

เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนระหว่างโรงเรียนและองค์กรภายนอกซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมประเภทที่เยาวชนต้องการและควรได้รับ

การสนับสนุนด้านเงินงบประมาณและทรัพยากร

การดำเนินงานโดยรัฐบาล

38. โดยอาศัยกองทุนมาตรฐาน กระทรวงการศึกษาและการจ้างงานควรจะช่วยให้องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นสามารถจ้างผู้ประสานงาน/ที่ปรึกษาด้านหลักสูตรสำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม ซึ่งมีคณะกรรมการครูใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อทำงานร่วมกับโรงเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ มีการติดต่อกับกลุ่มต่างๆ ในชุมชน และมีการประสานงานกับบริการอื่นๆ ที่จัดโดยรัฐบาลท้องถิ่นผ่านหน่วยงานอื่นๆ
39. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา และ กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน ควรจะกำหนดให้มีกลไกและรูปแบบกฎเกณฑ์ในการ
- ก. จัดสรรให้ทุกโรงเรียนมีทุนที่จัดไว้เฉพาะสำหรับโปรแกรมและกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
  - ข. จัดสรรให้หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นได้มีทุนที่จัดไว้โดยเฉพาะสำหรับการประสานงานการจัดโครงการและกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม
40. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน และกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจัดทำนามสงเคราะห์หน่วยงานให้ทุนเพื่อให้โรงเรียนมีช่องทางในการสรรหาทุนสนับสนุนรวมทั้งรวบรวมและเผยแพร่ตัวอย่างยุทธศาสตร์การหาทุนสนับสนุนที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว ทั้งนี้ ควรจัดพิมพ์ข้อมูลดังกล่าวและเผยแพร่ทางโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้
41. กระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน และกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการจัดบริการระยะยาวที่เป็นระบบระดับชาติระบบเดียวในด้านดนตรีหลังจากที่ได้มีการจัดการแบบชั่วคราวโดยกองทุนมาตรฐาน ระบบนี้ควรจัดให้มี
- ก. บริการด้านดนตรีสำหรับเยาวชนทุกคนโดยเสียค่าใช้จ่ายเท่ากัน และมีการยกเว้นสำหรับผู้มีรายได้น้อย
  - ข. บริการในท้องถิ่นเพื่อสร้างและปรับปรุงสถานที่จัดเก็บเครื่องดนตรีสำหรับให้ยืม สถาบันดนตรีเยาวชนควรได้รับการพัฒนาเพื่อเสริมระบบระดับชาติดังกล่าวนี้

42. รัฐบาล โดยความร่วมมือกับสถาบันดนตรีเยาวชน ควรจะริเริ่มและให้ทุนสนับสนุนบางส่วนแก่โครงการของท้องถิ่นในด้านดนตรีร้องประสานเสียงซึ่งให้โรงเรียนและชุมชนเข้ามาร่วมในกิจกรรมนี้
43. กรอบการดำเนินงานของรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาโดยสหพันธ์บริการด้านดนตรีและสมาคมผู้ให้การศึกษาด้านดนตรี ควรจะได้รับการพิจารณาให้เป็นหลักสำคัญของยุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อให้มั่นใจว่ามีความเชื่อมโยงสอดคล้องและความก้าวหน้าในการสอนดนตรีและร้องเพลง
44. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะ
  - ก. จัดตั้งระบบที่เชื่อมโยงกันสำหรับการสนับสนุนงบประมาณในระยะยาวสำหรับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาโดยองค์กรทางวัฒนธรรม
  - ข. ดำเนินการให้มั่นใจว่าองค์กรทางวัฒนธรรมได้จัดสรรเงินทุนหลักสำหรับการพัฒนาความร่วมมือกับภาคการศึกษาในและนอกระบบ
  - ค. ดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการติดตามการใช้เงินทุนที่ได้รับการจัดสรรให้กับองค์กรทางวัฒนธรรมสำหรับงานด้านการศึกษา
45. รัฐบาลควรจะพิจารณาความเป็นไปได้ของการลดหย่อนภาษีเพื่อกระตุ้นให้ภาคธุรกิจจัดสรรผู้เชี่ยวชาญและ/หรือเงินทุนสำหรับการพัฒนาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

การดำเนินงานโดยองค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น

46. องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่นควรระบุชัดเจนถึงการให้ความสนับสนุนเพื่อปรับปรุงโรงเรียนในการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในแผนงานพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนและพิจารณาให้การศึกษาระดับสูงและเชิงวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในความสำคัญลำดับต้นๆ
47. การดำเนินงานที่ดีในชมรมนอกเวลาเรียนควรมีการเผยแพร่ไปยังทุกโรงเรียนเพื่อกระตุ้นให้มีการพิจารณาช่องทางสำหรับการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของนักเรียนในฐานะส่วนหนึ่งของการจัดบริการที่ขยายกว้างออกไป
48. องค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ควรจะกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเชี่ยวชาญ และสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างโรงเรียนเฉพาะทางและโรงเรียนอื่นๆ ในท้องถิ่นเดียวกัน

การดำเนินงานโดยสำนักงานมาตรฐานการศึกษา

49. สำนักงานมาตรฐานการศึกษาควรจัดให้มีการตรวจสอบการจัดบริการขององค์การบริหารการศึกษาท้องถิ่น ในด้านการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม รวมทั้งการสนับสนุนด้านการให้คำปรึกษาบริการด้านดนตรี กลุ่มดนตรีเยาวชนและการละครในการศึกษา

การพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วน

การดำเนินงานของรัฐบาล

50. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะ
- ก. ดำเนินการตรวจสอบการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในองค์กรทางวัฒนธรรมที่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ
  - ข. ประสานงานการพัฒนาระบบประกันคุณภาพสำหรับการร่วมมือกันระหว่างศิลปิน องค์กรศิลปะ และภาคการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
51. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา โดยความร่วมมือกับสภาศิลปะและองค์การอุดมศึกษา และหลักสูตรควรจะทำ
- ก. คู่มือเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนทำให้เกิดการร่วมมือกันอย่างสัมฤทธิ์ผลระหว่างโรงเรียนและองค์กรหรือบุคคลภายนอก
  - ข. โครงการมอบรางวัลการศึกษาด้านศิลปะระดับชาติสำหรับโรงเรียนและองค์กรทางศิลปะที่มุ่งเน้นการสนับสนุนและกระตุ้นให้โรงเรียนและองค์กรทางศิลปะปรับปรุงและขยายการจัดการศึกษาด้านศิลปะ
52. NESTA (National Endowment for Science, Technology and Arts) ควรดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการในการให้คำปรึกษา และเผยแพร่ออกไปโดยความร่วมมือกับ องค์การอุดมศึกษาและหลักสูตร เพื่อให้นำไปปรับปรุงและนำไปใช้ในโรงเรียนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง
53. กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา ควรจะขยายโปรแกรมการสนับสนุนด้านเงินทุนสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการร่วมมือกันและโครงการร่วมกันกับการศึกษา

การดำเนินงานของโรงเรียน

54. โรงเรียนควรจะค้นหาวิธีการพัฒนาให้ชุมชนในวงกว้างใช้สิ่งอำนวยความสะดวกของตนสำหรับการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม เพื่อช่วยเสริมประสบการณ์ของนักเรียนและของชุมชน
55. หากเป็นไปได้ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนควรแต่งตั้งสมาชิก 1 คนให้มีหน้าที่รับผิดชอบในการกระตุ้นความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและองค์กรทางวัฒนธรรมและให้มองภาพรวมเกี่ยวกับนโยบายและแผนงานของโรงเรียนในด้านการศึกษาศิลปะสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม

การดำเนินงานขององค์กรทางวัฒนธรรม

56. องค์กรทางวัฒนธรรมทุกแห่งควรพัฒนานโยบายและแผนงานที่เชื่อมโยงการทำงานของตนเข้ากับการศึกษาในและนอกระบบ นโยบายดังกล่าวไม่ควรจะแยกการศึกษาออกจากวัตถุประสงค์หลักขององค์กร แต่ควรจะตระหนักถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมกับชุมชนในวงกว้างเป็นวัตถุประสงค์หลัก

สมาคมวิชาชีพครูและสมาคมรายวิชา

57. สมาคมวิชาชีพครูและสมาคมรายวิชาควรจะ

- ก. เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องสัมพันธ์หรือนัยของรายงานฉบับนี้และลักษณะที่รายงานฉบับนี้จะมีผลกระทบต่อการสอน การเรียน และการอบรมครู
- ข. ให้คำแนะนำแก่สมาชิกถึงวิธีการที่จะตอบสนองต่อรายงานฉบับนี้ในทางบวกโดยการปรับปรุงการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมโดยอาศัยการสอนและ/หรือสาขาวิชาเฉพาะ

เทคโนโลยีใหม่ๆ

การดำเนินงานของรัฐบาล

58. รัฐบาลควรจะ

- ก. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างสร้างสรรค์ผ่านโครงข่ายแห่งชาติเพื่อการเรียนรู้
- ข. สนับสนุนห้องสมุดแบบดั้งเดิมด้วยห้องสมุดเสมือนจริงในโรงเรียนทุกแห่ง โดยให้มีโอกาสเข้าถึงฐานข้อมูลที่จัดทำไว้โดยเฉพาะและฐานข้อมูลทั่วไป
- ค. กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่าไม่เพียงแต่จัดให้มีคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต/อินทราเน็ตในโรงเรียนทุกแห่งเท่านั้น แต่ยังคงจะจัดสรรคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลไว้บนโต๊ะของนักเรียนและครูทุกคน
- ง. จัดสรรคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนที่ออกจากโรงเรียนไปมีช่องทางที่จะค้นหาความเป็นไปได้เชิงสร้างสรรค์ของเทคโนโลยีใหม่ๆ แล้ว

59. แผนงานระดับชาติที่มีอยู่สำหรับการพัฒนาคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์เพื่อสนับสนุนการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมควรได้รับการประสานงานในลักษณะที่จะสนับสนุนความต้องการที่ขยายกว้างมากขึ้นของการศึกษาในทุกๆ ภาค

เอกสารอ้างอิง

- ABBOTT, J. 1997. To Be Intelligent. *Education 2000*, December 1997, pp.-8.
- ABBOTT, J. 1998. Why Good Schools Alone Will Never Be Enough in *The Journal, The 21st Century Learning Initiative*. March 1998. pp.-9.
- ARMBRUSTER, B.B. 1989. Metacognition in Creativity in J. A. Glover, R. R. Ronning and C. R. Reynolds (eds.), *Handbook of Creativity*, New York: Plenum Press.
- BARBER, M. 1994. *Young People and Their Attitudes to School: an Interim Report of a Research Project in the Centre for Successful Schools, Keele University*. Keele: Keele University, Centre for Successful Schools.
- BAYLISS, V. 1998. *Redefining Schooling: A challenge to a closed society*. London: Royal Society for the encouragement of Arts, Manufactures and Commerce (RSA).
- BERGUM, B.O. 1973. Selection of specialized creators, in *Psychological Reports*, vol. 33, pp. 635-639.
- BERGUM, B.O. 1975. Self-perceptions of creativity among academic inventors and non-inventors, in *Perceptual and Motor Skills*, vol. 40, p. 78.
- BLACK, P. & WILLIAM, D. 1998. *Inside the black box: Raising standards through classroom assessment*. London: Kings College London, School of Education.
- BLAIR, M., BOURNE, J, ET AL. 1998. *Making the Difference: Teaching and Learning Strategies in Successful Multi-ethnic Schools*. RR59. London: DfEE.
- BODEN, M.A. 1990. *The Creative Mind: Myths and Mechanisms*. London: Weidenfeld and Nicholson.
- BOSTON, B.O. 1996. The changing workplace is changing our view of education in *Business Week* October 28, 1996 issue, pp. 2-16.
- BOWKETT, S. 1997. *Imagine That... A Handbook for Creative Learning Activities for the Classroom*. Trowbridge: Redwood Books.
- BULLOCK. 1990. A Case for the Humanities, in *RSA Journal*, vol. CXXXVIII, no. 5410, pp. 664-676.
- CRAFT, A. et al. 1997. *Can You Teach Creativity?* Nottingham: Education Now Publishing Co-operative.
- CRAFTS COUNCIL. 1998. *Learning through Making: A national enquiry into the value of creative practical education in Britain*. Edited by John Eggleston. London: Crafts Council.
- GARDNER, H. 1993. *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*. Second Edition. London: Fontana Press.
- GIPPS, C.V. 1994. *Beyond Testing: Towards a Theory of Educational Assessment*. London: The Falmer Press.
- GOLEMAN, D. 1996. *Emotional Intelligence: Why it can matter more than IQ*. London: Bloomsbury.
- GUILFORD, J.P. 1975. Creativity: A Quarter Century of Progress in *Perspectives in Creativity* by I.I. Taylor and J.W. Getzels. Chicago: Aldine.

- HOGARTH, S., KINDER, K. & HARLAND, J. 1997. *Arts Organisations and their Education Programmes*. London: The Arts Council of England.
- HUBBARD, R.S. 1996. *A Workshop of the Possible: Nurturing Children's Creative Development*. Maine: Stenhouse York.
- JEFFREY, B. & WOODS, P. 1997. The Relevance of Creative Teaching: Pupils. Views in A. Pollard, D. Thieson and A. Filer (eds.), *Children and their Curriculum: Perspectives of Primary and Elementary School Children*, London: Falmer Press.
- KEYS, W., HARRIS, S. & FERNANDES, C. 1995. *Attitudes to School of Top Primary and First-year Secondary Pupils*. Slough: NFER.
- KIRBY, D. & KUYKENDALL, C. 1991. *Mind Matters: Teaching for Thinking*. Portsmouth NH: Boynton/Cook Heinemann.
- KIRTON, M.J. 1989. Adaptors and innovators at work, in M.J. Kirton (ed.) *Adaptors and innovators: Styles of creativity and problem-solving*. New York: Routledge.
- LONGWORTH, N., & DAVIES, K.D. 1996. *Lifelong learning :new vision, new implications, new roles for people, organizations, nations and communities in the 21st century*. London: Kogan Page.
- MACKINNON, D.W. 1962. The nature and nurture of creative talent, in *American Psychologist*, vol. 17, pp. 484-495.
- MACKINNON, D.W. 1970. The personality correlates of creativity: A study of American architects, in P.E. Vernon (ed.) *Creativity: Selected readings*. New York: Penguin Books.
- MACPHERSON, W. 1999. *The Stephen Lawrence Inquiry: Report of an enquiry by Sir William Macpherson of Chuny*. London: HMSO.
- MENTAL HEALTH FOUNDATION. 1999. *The Big Picture*. London: Mental Health Foundation.
- MINKIN, L. 1997. *Exits and Entrances: Political Research as a Creative Art*. Sheffield: SHU Press.
- NATIONAL FOUNDATION FOR EDUCATIONAL RESEARCH (NFER). 1998. *CAPE UK: Stage One Evaluation Report*.
- NICKERSON, R.S., PERKINS, D.N. & SMITH, E.E. 1985. *The Teaching of Thinking*, New Jersey: Lawrence Erlbaum.
- OFFICE FOR STANDARDS IN EDUCATION. 1996. *Exclusions from Secondary Schools: 1995/6*. London: OFSTED.
- OFFICE FOR STANDARDS IN EDUCATION. 1999a. *Raising the attainment of minority ethnic pupils: Schools and LEA responses*. London: OFSTED.
- OFFICE FOR STANDARDS IN EDUCATION. 1999b. *Standards and Quality in Education 1997/98: The Annual Report of Her Majesty's Chief Inspector for Schools*. London: OFSTED.

- PARSONS, C. & CASTLE, F. 1998. Trends in exclusions from school - new Labour, new approaches? In *Forum*, vol. 40, no, 1, pp 11-14.
- PERKINS, D.N. 1981. *The Mind's Best Work*. Cambridge Massachusetts: Harvard University Press.
- PERKINS, D. N. 1994. Creativity: Beyond the Darwinian Paradigm in M. Boden (ed.) *Dimensions of Creativity*. London: MIT Press.
- PERKINS, D., JAY, E. & TISHMAN, S. 1993. Beyond Abilities: A Dispositional Theory of Thinking in *Merril-Palmer Quarterly* January 1993, vol. 39 no 1 pp. 1-21.
- PESUT, D.J. 1990. Creative Thinking as a Self-Regulatory Metacognitive Process : A Model for Education, Training and Further Research in *The Journal of Creative Behaviour*, vol. 24 no. 2, 1990; pp. 105-110.
- POLLARD, A., BROADFOOT, P., CROLL, P., OSBORN, M. & ABBOTT, D. 1994. *Changing English Primary Schools? The Impact of the Education Reform Act at Key Stage One*. London: Cassell.
- RESNICK, L.B. & KLOPFER, L.E. 1989. *Towards a Thinking Curriculum: Current Cognitive Research*. Alexandria VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- ROBINSON, K. (ed.) 1990. *The Arts 5-16: A Curriculum Framework*. Essex: Oliver & Boyd.
- ROGERS, R. 1995. *Guaranteeing an Entitlement to the Arts in Schools*. London: Royal Society for the Encouragement of Arts, Manufactures and Commerce (RSA).
- ROWNTREE, D. 1977. *Assessing Students: How shall we know them*. London: Harper & Row.
- SCHOOL CURRICULUM AND ASSESSMENT AUTHORITY & NATIONAL FOUNDATION FOR EDUCATIONAL RESEARCH 1998. *International Review of Curriculum and Assessment Frameworks*. INCA website:www.inca.co.uk.
- SCOTTISH CONSULTATIVE COUNCIL ON THE CURRICULUM. 1996. *Teaching for Effective Learning*. Dundee: SCCC.
- SHARP, C. & CATO, V. 1998. *The Attitudes and Concerns of Pupils and Parents*. Review of Research Literature for the National Advisory Committee on Creative and Cultural Education. Unpublished Report. Slough: NFER.
- SHARP, C. & DUST, K. 1998. *The Effects of the Educational Reform Act, 1988 on Provision for Arts and Cultural Activities in Schools*. Review of Research Literature for the National Advisory Committee on Creative and Cultural Education. Unpublished Report. Slough: NFER.
- STEINBERG, H., SYKES, E., MOSS, T., LOWERY, S., LEBOUTILLIER, N, & DEWEY, A. 1997. Exercise enhances creativity independently of mood, in *British Journal of Sports Medicine*, vol. 31, pp. 240-245.
- STOBART, G. & GIPPS, C.V. 1997. *Assessment: A teacher's guide to the issues*. Third Edition. London: Hodder & Stoughton.

- TAYLOR, C. 1988. Various approaches to and definitions of creativity. Appendix in Sternberg R. J. (ed.), *The Nature of Creativity: Contemporary Psychological Perspectives*. Cambridge Massachusetts: CUP.
- TORRANCE, E.P. 1984. *Mentor Relationships: How they aid creative development, Endure, Change and Die*. Buffalo NY: Bearly.
- TORRANCE, E.P. & SISK, D.A. 1997. *Gifted and Talented Children in the Regular Classroom*. Buffalo NY: Creative Education Foundation Press.
- WALLAS, G. 1926. *The Art of Thought*. London: Jonathan Cape.
- WELSH, G.S. 1975. *Creativity and Intelligence: A Personality Approach*. Chapel Hill: Institute for Research in Social Science, University of North Carolina.
- WHITE, J. 1998. *Do Howard Gardner's Multiple Intelligences add up?* London: Institute of Education, University of London.
- WILLIAMS, R. 1961. *The Long Revolution*. London: Penguin Books.
- WOODS, P. 1995. *Creative Teachers in Primary Schools*. Buckingham: OUP.
- YOUNG, J.Z. 1987. *Philosophy and the Brain*. Oxford: Oxford University Press.

ข้อกำหนดและลักษณะการดำเนินงาน (Terms of Reference)

คณะกรรมการที่ปรึกษาแห่งชาติด้านการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม (The National Advisory Committee on Creative and Cultural Education) ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2541 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาและการจ้างงาน (Secretary for Education and Employment) ฯพณฯ นายเดวิด บลิ่งเคตต์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา (Secretary for Culture, Media and Sport) ฯพณฯ นายคริส สมิธ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) โดยมีข้อกำหนดและลักษณะในการดำเนินงาน ดังนี้

เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในด้านการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมของเยาวชนด้วยการเรียนในและนอกระบบ นั่นคือเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมในปัจจุบันและเพื่อให้ข้อเสนอแนะสำหรับหลักการ นโยบาย และการปฏิบัติ

รายงานฉบับนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการศึกษาในและนอกระบบโรงเรียนแก่เยาวชนจนกระทั่งอายุ 16 ปี นั่นคือ จนถึงที่สุดการศึกษาภาคบังคับ การพิจารณาศึกษาของเราดำเนินไปโดยสอดคล้องกับการทบทวนหลักสูตรแห่งชาติ ที่รัฐบาลได้วางแผนไว้ และยังรวมถึงข้อเสนอแนะเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรแห่งชาติไว้ด้วย รวมทั้งข้อเสนอแนะสำหรับยุทธศาสตร์สำหรับการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมที่มีลักษณะกว้างขึ้น

รายนามคณะกรรมการ

ศาสตราจารย์ เค็น โรบินสัน (ประธาน)	มหาวิทยาลัยยอร์วิก
ศาสตราจารย์ ลูวิส มินคิน (รองประธาน)	มหาวิทยาลัย เซฟฟิลด์ ฮัลแลม
ศาสตราจารย์ อีริค โบลตัน CB	อดีตหัวหน้าผู้ตรวจสอบอาวุโส (Formerly Senior Chief Inspector)
ดอว์น เฟรนด์	นักแสดง/นักแสดงตลก
ลินด์ซีย์ ฟรายเออร์	รองประธาน Engage the National Association of Gallery Education
ศาสตราจารย์ ชูซาน กรีนฟิลด์	มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด
วาเลอรี แชนนอน	ผู้อำนวยการการศึกษา ดาร์บีเชียร์
เลนนี่ เฮนรี CBE	นักแสดง/นักแสดงตลก
ดอว์น โฮลเกต	ผู้อำนวยการด้านการศึกษา คณะระบำฟินีกร์
เดม แทมซิน อิมิลัน	ครูใหญ่ โรงเรียนแอมสเต็ด ลอนดอน
โคลฟ์ โจนส์	ประธานบริหาร คาร์ลตัน เทเลวิชั่น
จูดีธ เคลลี OBE	ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์ โรงเรียนละครเวสต์ ยอร์กเชียร์
ศาสตราจารย์ เซอร์ ฮาโรลด์ โครโต Kt. FRS	มหาวิทยาลัยซัสเส็กซ์
เซอร์ เคลาส์ โมเซอร์ KCB, CBE, FBA	ประธาน Basic Skills Company
เซอร์ ไชมอน แรทเทิล Kt., CBE	วาทยกร
ลอร์ด สโตน แห่ง แบล็คฮีธ	กรรมการผู้จัดการ มาร์ค แอนด์ สเปนเซอร์
ศาสตราจารย์ เฮเลน สตอริย์	นักออกแบบแฟชั่น
แคโรล เทรเนอร์	ครูใหญ่ โรงเรียนประถม เซนต์โบนิเฟส อาร์ชี ซาลฟอร์ด
เจ้าหน้าที่วิจัย	
มาริลดา จูเบิร์ต	
เจ้าหน้าที่ธุรการ	
ลินน์ กรีน	

379.42

ส 691 น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

นโยบายด้านการศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมของ

อังกฤษ. กรุงเทพฯ : สกศ., 2544

214 หน้า

ISBN : 974-241-276-6

1. นโยบายการศึกษา-อังกฤษ. 2. นโยบายศิลปะ
และวัฒนธรรม-อังกฤษ. 3. ชื่อเรื่อง

นโยบายด้านการศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมของอังกฤษ

แปลและเรียบเรียงจากเอกสารระบบอินเทอร์เน็ต เรื่อง All Our Futures :

Creativity, Culture and Education

Web Site : <http://www.dfes.gov.uk/nacce/index.htm>

โดย นางกลอยตา ณ ถลาง

สิ่งพิมพ์ สกศ.

อันดับที่ 112/2544

จำนวนพิมพ์

2,000 เล่ม

ISBN

974-241-276-6

จัดพิมพ์และเผยแพร่

กลุ่มงานศิลปะและวัฒนธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. (02) 669-7735, 668-7123 ต่อ 2322

โทรสาร (02) 668-7725

Web Site : <http://www.onec.go.th>

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โทร. (02) 218-3663-4, 215-3612

โทรสาร (02) 218-3560, 215-3626

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ดร.รุ่ง แก้วแดง

รศ.ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา

นายศรีน้อย โปวาทอง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ที่ปรึกษากลุ่มรายงานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ผู้แปล

นางกลอยตา ณ กลาง

ผู้เรียบเรียง

รศ.ดร. สุรศักดิ์ หลาบมาลา

นางสุรางค์ โพธิ์พุกษาวงศ์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานรายงานการศึกษา

บรรณาธิการ

นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล

ผู้อำนวยการกลุ่มงานศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้ประสานงานการแปล

นางสาววิภาสรินทร์ ประพันธ์ศิริ

ผู้ประสานงานการจัดพิมพ์และพิสูจน์อักษร

นางโชติกา วรรณบุรี

นางกัลยานี ปฎิมาพรเทพ

ผู้พิมพ์ต้นฉบับ

นางกลอยตา ณ กลาง

นางสาวสมศรี จงจำเจริญทรัพย์

นางสาวบังอร ตาแก้ว

ผู้สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

นางสาวสุวิพร ศรีสุพรรณถาวร

ออกแบบปกและรูปเล่ม

นายถวัลย์ มาศจรัส

ประวัติผู้แปล

ชื่อ	นางกลอยตา ณ ถลาง
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - อนุปริญญาชั้นปริญญาตรี จาก Trinity College of Music ประเทศอังกฤษ - ปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (วิชาเอก-ภาษาอังกฤษ วิชาโท-ภาษาฝรั่งเศส) - ปริญญาโท สาขา Public Relations (Communications and Marketing) University of Strirling ประเทศสกอตแลนด์ สหราชอาณาจักร
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้จัดการนิเทศสัมพันธ์ บริษัทไทยเซลล์เอ็กซ์พลอเรชั่นแอนด์โปรดักชั่น จำกัด
ประสบการณ์ทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการสารสนเทศ สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย - ผู้ประสานงานกิจการสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย - ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย - ผู้จัดการกิจการสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย - ผู้จัดการอาวุโสกิจการสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย
ประสบการณ์อื่นๆ	<ul style="list-style-type: none"> - อาจารย์สอนพิเศษวิชาเปียโนที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการ ปทุมวัน - อาสาสมัครค่ายพักแรมให้กับศูนย์พัฒนาเยาวชนและสมาคมหมู่บ้านฤดูร้อนเด็กนานาชาติ (C.I.V.S.) - เข้าร่วมกิจกรรมภาคฤดูร้อนเด็กนานาชาติที่ประเทศญี่ปุ่นและเดนมาร์ก - ได้รับคัดเลือกจากสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนไปร่วมกิจกรรม International Youth Village ที่ประเทศญี่ปุ่น